

K64 $\frac{1}{26}$
72

ГЕРБОВНИКЪ

ДВОРЯНСКИХЪ РОДОВЪ

ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО,

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННЫЙ.

ЧАСТЬ II.

HERBARZ

RODZIN SZLACHECKICH

KRÓLESTWA POLSKIEGO,

NAJWYŻÉJ ZATWIERDZONY.

CZĘŚĆ II.

ВАРШАВА.

WARSZAWA.

ВЪ ТИПОГРАФИИ С. ОРГЕЛЬБРАНДА.

W Drukarni S. Orgelbranda.

1853.

ГЕРБОВНИКЪ

ДВОРЯНСКИХЪ РОДОВЪ

ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО,

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННЫЙ.

ЧАСТЬ II.

HERBARZ

RODZIN SZLACHECKICH

KRÓLESTWA POLSKIEGO,

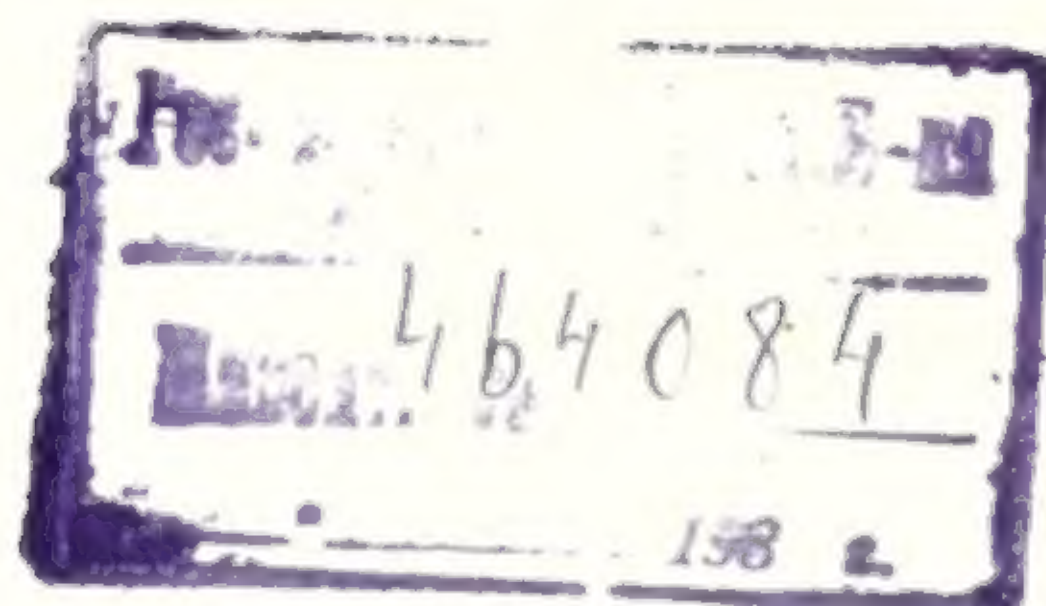
NAJWYŻÉJ ZATWIERDZONY

CZĘŚĆ II.

Печатать позволяется съ тѣмъ, чтобы по отпечатаніи представлено было въ Цен-
сурный Комитетъ узаконенное число экземпляровъ.

Варшава, Октября 9 (21) дня 1853 года.

Ценсоръ, **Ф. Собѣщанскій.**

ВАРШАВА.

въ типографіи С. ОРГЕЛЬБРАНДА.

—
1853.

ОТДѢЛЕНІЕ I.

ГЕРБЫ

ДВОРЯНСКИХЪ РОДОВЪ

ТИТУЛАМИ ОТЛИЧЕННЫХЪ.

ODDZIAŁ I.

HERBY

RODZIN SZLACHECKICH

TYTUŁAMI HONOROWEMI ZASZCZYCONYCH.

ГЕРБЪ

ГРАФОВЪ

ЛЕДУХОВСКИХЪ.

Въ щитѣ съ графскою короною, въ голубомъ полѣ, три золотые кавалерскіе креста, ко внутренней сторонѣ золотого

HERB

HRABIÓW

LEDÓCHOWSKICH.

Na tarczy z koroną hrabiowską, w polu niebieskiem trzy krzyże kawalerskie złote, na wewnętrznym brzegu takież

кольца прикрѣпленные, въ видѣ треугольника, два снизу, а одинъ сверху. Надъ графскою короною шлемъ дворянскою короною увѣнчанный, съ золотыми рѣшетками и золотою же медалью на цѣпи. Въ наверхъ шлема вооруженная, согнутая въ локоть рука, съ обнаженнымъ мечемъ, вправо. Намѣтъ голубой съ золотымъ подбоемъ. Въ опорахъ два рыцаря въ бронѣ, съ поднятыми забралами, подбоченившіеся руками ко вѣншей сторонѣ.

Родъ Графовъ Ледуховскихъ, принадлежа къ стариннымъ Польскимъ дворянамъ, гербъ Шалава употреблявшимъ, происходитъ отъ Антона Ледуховскаго, котораго Императоръ Римскій Король Галиціи и Лодомеріи Францъ II, грамотою 1800 года, возвелъ въ Графское достоинство, съ присоединеніемъ къ фамильному гербу его украшеній, новому достоинству соотвѣтственныхъ.

обрѣczy w trójkąt osadzone, z tych dwa od dołu a jeden od góry. Nad koroną hrabiowską, hełm szlachecką koroną ozdobiony, z kratkami złotymi i takimże medalionem na łańcuchu zawieszonym; w szczycie hełmu ręka zbrojna w łokciu zgięta, z mieczem do cięcia w prawo. Labry niebieskie złotem podszyte. W pobocznicach dwaj rycerze w zbroi, z otwartemi przyłbicami, rękami na zewnątrz pod boki podparci.

Rodzina Hrabiów Ledóchowskich, należy do dawniej szlachty Polskiej herbu Szalawa używającej. Z niej pochodził Antoni Ledóchowski, którego Cesarz Rzymski Król Galicyi i Lodomeryi Franciszek II, wyniósł do godności hrabiowskiej dyplomem z roku 1800, dodając mu do pierwotnego herbu ozdoby, tej nowej godności odpowiednie.

ГЕРБЪ

ГРАФОВЪ

ЛЮБЪНЕЦКИХЪ.

Въ щитъ разчетверенномъ, съ золотою окраиною и графскою короною, въ первомъ полѣ, красномъ, серебряная роза, изъ-подъ которой выходятъ три серебряные же рѣзца, два концами вверхъ, а третее внизъ; во второмъ, голубомъ, золотой кавалерскій крестъ, полуокруженный снизу серебряною подковою; — въ третьемъ, красномъ, серебряная повязка, связанная въ кольцо, съ концами внизъ обращенными; — въ четвертомъ же, наполь раздѣленномъ, въ правой, красной половинѣ, буй-

HERB

HRABIÓW

LUBIENIECKICH.

Na tarczy przeciwiertowanej, ze skrajem złotym i koroną hrabiowską, w pierwszém polu czerwonym, z pod róży srebrnej wychodzą trzy takież kroje, w koło jeden za drugim, dwa końcami w górę, a trzeci na dół,—w drugim niebieskiem, złoty krzyż kawalerski, w środku srebrnej podkowy barkiem na dół przewróconej,—w trzeciem czerwonym, srebrna opaska w koło związana, z końcami na dół spadającymi;—w czwartém zaś polu dwudzielném: w prawej połowie w polu czerwonym, róg bawoli,

волоый рогъ, а въ лѣвой, серебряной, олений рогъ вѣтвями влѣво. Надъ графскою короною, четыре шлема дворянскими коронами увѣнчанные, съ золотыми рѣшетками и такими же на цѣпи медалями, два правые обращенные къ двумъ лѣвымъ. Въ наверхъ перваго шлема, между двухъ оленьихъ роговъ, выходящая дѣва въ алой одеждѣ, съ бѣлою на головѣ повязкою, руками держащаяся за рога;— въ наверхъ втораго, пять строусовыхъ перьевъ, изъ коихъ первое, третье и пятое красныя;— въ наверхъ третьяго, ястребъ вправо, держащій въ когтяхъ правой ноги такую же съ крестомъ подкову, какая во второмъ полѣ щита;— въ наверхъ же четвертаго, съ правой стороны буйволоый рогъ, а съ лѣвой олений. Наметь отъ перваго, втораго и четвертаго шлема красный, отъ третьяго же голубой, всѣ подложенныя серебромъ. Въ опорахъ два грифа взвившіеся на щитъ, въ половину, накрестъ, серебряные и красные.

Дворянскій родъ пзъ-Любѣнца Любѣнецкихъ, герба Роля, поселился первоначально въ Воеводствѣ Брже-

а в левѣй в полу srebrném róg jeleni sękami w lewo. Nad koroną hrabiowską, cztery hełmy szlacheckimi koronami ozdobione, ze złotymi kratkami i takimiż medalionami, na łańcuchach zawieszonemi; dwa prawe ku dwóm lewym zwrócone. W szczycie pierwszego hełmu, między dwoma rogami jeleniemi, wychodzi panna w czerwonej szacie, z białą przepaską na głowie, rękami tychże rogów trzymająca się; w szczycie drugiego, pięć piór strusich, z których pierwsze, trzecie i piąte, czerwone;— w szczycie trzeciego hełmu, jastrząb w prawo, trzymający w szponach prawej nogi taką samą podkową z krzyżem, jak w drugiem polu tarczy; w szczycie czwartego hełmu, z prawej strony wychodzi róg bawoli, a z lewej róg jeleni. Labry pierwszego, drugiego i czwartego hełmu czerwone, trzeciego zaś niebieskie,— jedne i drugie srebrnem podszyte. W pobocznicach dwa gryfy na tarczę wspięte, w połowie na krzyż srebrne i czerwone.

Rodzina szlachecka z Lubieńca Lubienieckich herbu Rola, w dawném Województwie Brzesko-Kujawskiem

ско-Куявскомъ. Происходящимъ изъ онаго: Каетану, Августу и Ивану-Канту Любѣнецкимъ Императоръ Римскій Король Галиціи и Лодомеріи Іосифъ II пожаловалъ въ 1783 году грамоту на Графское достоинство, съ измѣненіемъ родоваго ихъ герба.

osiadła. Z niej pochodzącym: Kajetanowi, Augustynowi i Janowi Kantemu Lubienieckim, Cesarz Rzymski, Król Galicyi i Lodomeryi Józef II, w roku 1783 tytuł Hrabiów nadał; i dyplom na tę godność ze zmianą herbu dawnego, tymże udzielił.

ГЕРБЪ

ГРАФОВЪ

ЛОСЕИ.

Въ щитѣ съ графскою короною, въ голубомъ полѣ, на ребрѣ серебряной подковы, золотой кавалерскій крестъ, и по таковому же кресту у каждого шипа, наось вверху выходящему. Надъ графскою короною

HERB

HRABIÓW

ŁOSIÓW.

Na tarczy z koroną hrabiowską, w polu niebieskiem, na baroku srebrnej podkowy, krzyż złoty kawalerski i także dwa krzyże u dołu z ocelów podkowy skośnie ku górze, na zewnątrz wychodzące. Nad koroną hrabiowską hełm

шлемъ, дворянскою короною увѣнчанный, съ золотыми рѣшетками и золотою же на цѣпи медалью. Въ наверхъ шлема правое коршунье крыло, проткнутое стрѣлою вправо. Наметь голубой, справа серебромъ, а слѣва золотомъ подложенный.

Старинный дворянскій родъ изъ-Гроткова Лосей, герба Домброва, водворился въ разныхъ частяхъ края и особенно въ прежнемъ Воеводствѣ Русскомъ. Происходящіе изъ сего рода Михаилъ, Маврикій, Осипъ, Францискъ и Феликсъ изъ-Гроткова Лосей возведены въ Графское достоинство Императоромъ Римскимъ Королемъ Галиціи и Лодомеріи Францомъ II въ 1789 году, и пожалованы грамотою, съ присовокупленіемъ къ родовому ихъ гербу украшеній, свойственныхъ новому достоинству.

szlachecką koroną ozdobiony, z kratkami złotymi i takimże medalionem na łańcuchu zawieszonym. W szczycie tego hełmu, skrzydło sępie prawe, strzałą w prawo przeszyte. Labry niebieskie, prawe srebrem a lewe złotem podszyte.

Starożytna rodzina szlachecka z Grodkowa Łosiów herbu Dąbrowa, w różnych częściach kraju, a mianowicie w dawném Województwie Ruskim osiadła. Z téj pochodzący: Michał, Maurycy, Józef, Franciszek i Feliks z Grodkowa Łosiowie, do godności hrabiowskiej w roku 1789 wyniesieni zostali, przez Cesarza Rzymskiego, Króla Galicyi i Lodomeryi Franciszka II, i dyplom z dodaniem do pierwotnego herbu ozdób, nowéj godności odpowiednich otrzymali.

**ГЕРБЪ
ГРАФОВЪ
ЛУБИНСКИХЪ.**

Въ нѣмецкомъ разчетверенномъ щитѣ, съ золотою окраиною и графскою короною, накинута щитокъ съ золотою же окраиною; на немъ въ серебряномъ полѣ зубря голова, проткнутая мечемъ накосъ отъ праваго угла къ лѣвому боку. Въ главныхъ поляхъ щита: въ первомъ, красномъ, бѣлая овца вправо; во второмъ, голубомъ, такая же какъ въ щиткѣ зубря голова; въ третьемъ, золотомъ, вооруженный всадникъ на бѣ-

**HERB
HRABIÓW
ŁUBIEŃSKICH.**

Na tarczę niemiecką przeczwiertowaną, ze skrajem złotym i koroną hrabiowską, rzucana mniejsza tarcza także ze skrajem złotym; na której w polu srebrném głowa żubra, skośnie od prawego ku lewemu mieczem przebita. W polach głównej tarczy: w pierwszém czerwoném, owca biała w prawo, w drugiem niebieskiém, takąż głowa żubra, jak w środkowej tarczy, w trzeciem złotém, pogoń czyli rycerz w zbroi na białym koniu w pra-

ломъ конѣ, вправо; а въ четвертомъ, зеленомъ, на красной полосѣ три золотыя розы; надъ полосою олень нанскосъ вверхъ бѣгушій, и такой же олень подъ нею. Въ павершѣ вооруженная рука выходящая изъ короны, съ обнаженнымъ мечемъ, вправо. Въ опорахъ два вооруженные рыцаря, въ шлемахъ украшенныхъ четырьмя строусовыми перьями, голубыми, бѣлыми, красными и черными, опирающіеся на копья къ паружной сторонѣ.

Родъ Графовъ Лубинскихъ, принадлежащій къ прежнимъ Польскимъ дворянамъ герба Помянъ, ведетъ начало отъ Феликса Лубинскаго, Старосты Накельскаго, который возведенъ въ Графское достоинство Королемъ Прусскимъ Фридрихомъ-Вильгельмомъ, и пожалованъ на оное грамотою 1798 года, измѣнившеою фамилійный гербъ его по вышензображенному рисунку.

wo; а w czwartém zieloném, na wstędze czerwonej od prawego ku lewemu, trzy złote róże; nad wstęgą jeleni skośnie w górę biegnący i takiż sam jeleni pod wstęgą. W szczycie ręka zbrojna z korony hrabiowskiej wychodząca, z pałaszem do cięcia w prawo. W pobocznicach, dwaj rycerze w zbroi i w hełmach, czterema strusimi piórami niebieskimi, białymi, czerwonymi i czarnymi ozdobionych, na kopijach od zewnętrznej strony oparci.

Rodzina Hrabów Łubieńskich, pochodzi z dawniej szlachty Polskiej herbu Pomian używającej, i bierze początek od Feliksa Łubieńskiego, Starosty Nakielskiego, którego do godności hrabiowskiej wyniósł Król Pruski Fryderyk Wilhelm, dyplomem z roku 1798, zmieniając mu zarazem herb pierwotny w sposób powyżej opisany.

ГЕРБЪ
ГРАФОВЪ
МАЛАХОВСКИХЪ.

Въ щитѣ съ золотою окрaining и графскою короною, посредствомъ двухъ продольныхъ и трехъ поперечныхъ чертъ на двѣнадцать равныхъ полей раздѣленномъ, въ первомъ полѣ, въ верхней красной половинѣ серебряное копейцо, а въ нижней, золотой, хвостъ черный, орлиный; во второмъ, красномъ полѣ, бѣлый баранъ вправо, на муравѣ; въ третьемъ, красномъ же, три меча воткнутые въ зеленое яблоко; въ четвертомъ, красномъ, серебряная рѣка на-

HERB
HRABIÓW
MAŁACHOWSKICH.

Na tarczy ze skrajem złotym i koroną hrabiowską, przez dwukrotne rozłupanie i trzykrotne ścięcie, na dwanaście pól równych podzielonej: w pierwszej, w górnej połowie czerwonej żelaziec srebrny, w dolnej zaś złotej, ogon czarny orli; w drugim polu czerwonym, baran biały w prawo na murawie; w trzecim także czerwonym, trzy miecze w jabłku zielonym utkwione; w czwartym czerwonym, rzeka srebrna skośnie ku lewemu płynąca, na początku której nad

косъ къ лѣвому боку щита текущая, съ золотымъ крестомъ на берегу, у ея истока; въ пятомъ, красномъ же, бѣлая повязка, съ концами внизъ обращенными; въ шестомъ, красномъ, серебряная рѣка косвенно къ лѣвому боку текущая; въ седьмомъ, красномъ же, серебряный знакъ, похожій на польскую букву W; въ осьмомъ, красномъ же, бѣлая роза; въ девятомъ, голубомъ, три подковы, ребромъ къ средниѣ, изъ конхъ въ нижнюю воткнуть мечъ; въ десятомъ, красномъ, серебряный двойной крестъ оканчивающійся къ верху стрѣлою; въ одиннадцатомъ, красномъ же, топоръ остреемъ вправо; а въ двѣнадцатомъ, красномъ, полуторный серебряный крестъ.

Надъ графскою короною три шлема, средній прямо, а крайніе къ нему въ поѣборота, всѣ увѣнчанные дворянскими коронами съ золотыми рѣшетками и такими же медалями на цѣпи. Въ наверхъ средняго шлема выходитъ дѣва въ красной одеждѣ, съ бѣлою на головѣ повязкою, между двухъ оленьихъ роговъ, за которые она держится руками; въ наверхьяхъ крайнихъ шлемовъ по три строусовыя пе-

бзегіемъ krzyż złoty; w piątym polu sercowém podobnież czerwонém, opaska biała z końcami na dół spadającemi; w szóstym czerwонém, srebrna rzeka skośnie ku lewemu płynąca; w siódmym czerwонém, znak srebrny do litery polskiej W podobny;— w ósmym także czerwонém, róża biała; w dziewiątym niebieskim, trzy podkowy barkami do środka, na dolnej utkwiony miecz; w dziesiątym czerwонém, krzyż srebrny podwójny u góry strzałą zakończony; w jedenastym czerwонém, topor ostrzem w prawo; a w dwunastym czerwонém, krzyż półtoraczny srebrny.

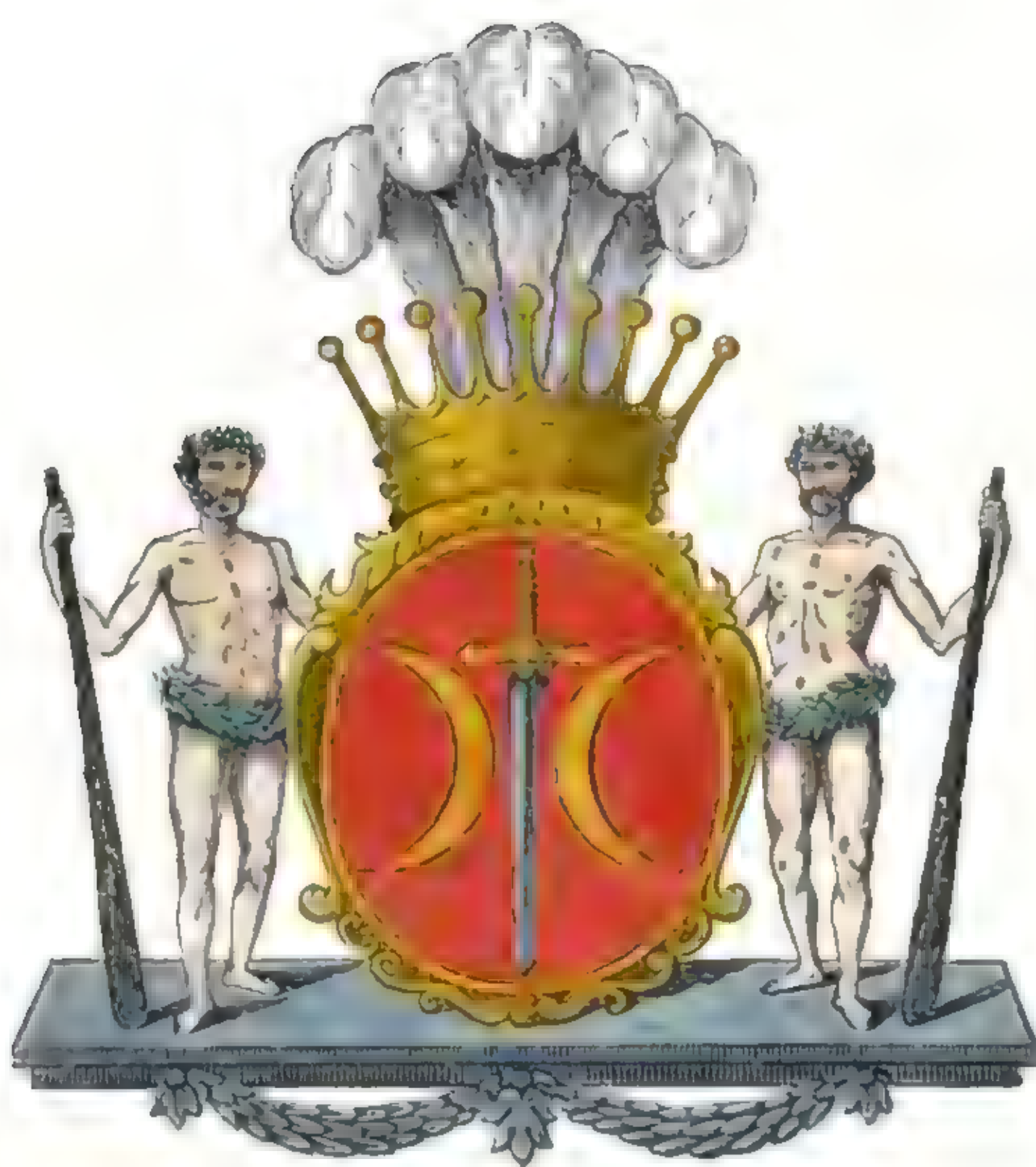
Nad koroną hrabiowską trzy hełmy, środkowy wprost, a skrajne ku niemu zwrócone, wszystkie koronami szlacheckimi ozdobione, ze złotymi kratkami i takimiż medalionami na łańcuchach zawieszonemi. W szczycie środkowego hełmu, wychodzi panna w czerwonej szacie z przepaską białą na głowie, między dwoma rogami jeleniemi, i tych się rękami trzymająca; w szczytach skrajnych heł-

ра, изъ конхъ крайнія красныя. Наметь ото всѣхъ шлемовъ красный, подбитый серебромъ.

Родъ Графовъ Малаховскихъ происходитъ изъ старинныхъ Польскихъ дворянъ герба Налѣчъ, поселившихся первоначально въ Воеводство Сѣрадскомъ и занимавшихъ высшія мѣста въ государствѣ. Графское достоинство первый получилъ Станиславъ Малаховскій, сынъ Ивана, Великаго Канцлера Короннаго, въ 1804 году, по грамотѣ Императора Австрійскаго Короля Галиціи и Лодомеріи Франца І, который жалуетъ ему это достоинство, измѣнилъ фамиліальный гербъ его соотвѣтственно вышензображенному рисунку.

мów po trzy pióra strusie, z których skrajne czerwone. Labry od wszystkich trzech hełmów czerwone, srebrem podszyte.

Rodzina Hrabiów Małachowskich, bierze swój początek z dawniej szlachty Polskiej herbu Nałęcz używającej, pierwotnie w Województwie Sieradzkim osiadłej. Członkowie tej rodziny wysokie w kraju urzędy piastowali. Z niej pochodzącego Stanisława Małachowskiego, Cesarz Austriacki, Król Galicyi i Lodomerii, Franciszek I, wyniósł do godności hrabiowskiej, dyplomem z roku 1804 i herb pierwotny temuż, w sposób powyżej opisany powiększył.

ГЕРБЪ
ГРАФОВЪ
МИКОРСКИХЪ.

Въ овалномъ щитѣ въ золото оправленномъ, съ графскою короною, въ красномъ полѣ мечъ съ золотою рукояткою остреемъ внизъ, между двухъ золотыхъ полумѣсяцевъ, рогами наружу обращенныхъ. Въ графской коронѣ пять строусовыхъ перьевъ. Въ опорахъ два великана, въ вѣнкахъ на головѣ и бедрахъ, опирающіеся на палицы къ наружной сторонѣ.

Родъ Графовъ Микорскихъ, принадлежащій къ Польскимъ дворянамъ герба Остоя, имѣлъ осѣдлость въ прежнемъ Воеводствѣ Сѣрад-

HERB
HRABIÓW
MIKORSKICH.

Na tarczy owalnój w złoto oprawněj, z koroną hrabiowską w polu czerwoném, miecz z rękojeścią złotą ostrzem na dół, między dwoma księżycami złotemi, rogami na zewnątrz zwróconemi. Z korony hrabiowskiej wychodzi pięć piór strusich. W pobocznicach dwa olbrzymy z wieńcami na głowach i biodrach, maczugami na zewnątrz podparte.

Rodzina hrabiów Mikorskich, należy do dawniej szlachty Polskiej herbu Ostoja używającej, w dawném Województwie Sieradzkim osiadłej.

скомъ. Происходящій изъ сего рода Оеппъ-Станиславъ Микорскій, Кас-
телянъ Равскій, возведенъ въ Граф-
ское достоинство грамотою Короля
Прусскаго Фридриха Вильгельма
1798 года, въ коей прибавлены къ
первоначальному гербу украшенія,
новому достоинству соотвѣтственныя.

Z nięj pochodzący Józef Stanisław
Mikorski, Kasztelan Rawski, pierw-
szy do godności Hrabiego wyniesiony
został przez Fryderyka Wilhelma,
Króla Pruskiego, dyplomem z roku
1798, w którym do pierwotnego
herbu dodane mu zostały ozdoby,
nowej godności odpowiednie.

ГЕРБЪ

ГРАФОВЪ

ПОЛЕТИЛОВЪ.

Въ щитѣ съ графскою коро-
ною, въ красномъ полѣ, между
трехъ золотыхъ звѣздъ, три се-
ребряные креста, въ срединѣ
между собою соединенные, два
къ верхнимъ угламъ щита, а
третій, безъ праваго конца,

HERB

HRABIÓW

POLETYŁÓW.

Na tarczy z koroną hrabiow-
ską, w polu czerwonym między
trzema złotymi gwiazdami, trzy
krzyże srebrne w środku z sobą
złączone, — dwa ku górnym ką-
tom tarczy, a trzeci bez prawego
ramienia, prosto na dół wycho-

прямо внизъ обращенные. Надъ графскою короною шлемъ дворянскою короною увѣнчанный, съ золотыми рѣшетками и золотою же на цѣпи медалью; въ наверхъ шлема три строусовыя пера, бѣлое, красное и желтое. Наметь красный, подбитый справа серебромъ а слева золотомъ.

Родъ Графовъ Полетиловъ происходитъ изъ дворянъ герба Трживдаръ и ведетъ начало свое отъ Войтъха Полетило Каштеляна Хелмскаго, Ордена Бѣлаго Орла Кавалера, который возведенъ въ Графское достоинство Императоромъ Римскимъ Королемъ Галиціи и Лодомеріи Францомъ II и пожалованъ на оное грамотою въ 1800 году, съ присокупленіемъ къ родовому гербу украшеній свойственныхъ новому его достоинству.

dzące. Nad koroną hrabiowską hełm szlachecką koroną ozdobiony, z kratkami złotymi i takimże medalionem na łańcuchu zawieszonym; w szczycie zaś tego hełmu trzy pióra strusie, białe, czerwone i żółte. Labry czerwone, prawe srebrem a lewe złotem podszyte.

Rodzina Hrabiów Poletylów, pochodzi ze szlachty herbu Trzywdar używającej. Z téj Wojciech Poletyło, Kasztelan Chełmski, Orderu Orła Białego kawaler, pierwszy do godności hrabiowskiej wyniesiony, przez Cesarza Rzymskiego, Króla Galicyi i Lodomeryi Franciszka II; dyplom bez zmiany pierwotnego herbu, tylko z ozdobami nowéj godności odpowiedniemi w roku 1800 otrzymał.

ГЕРБЪ

ГРАФОВЪ

СЪРАКОВСКИХЪ.

HERB

HRABIÓW

SIERAKOWSKICH.

Въ щитѣ съ вогнутыми боками и рѣзною оканпою, въ красномъ полѣ полперстня съ изумрудомъ, изъ котораго выходитъ древко законченное вверху желѣзкомъ стрѣлы. Въ опорахъ львы взившіеся на дыбы. Щитъ покрытъ красною мантиею съ бѣлымъ подбоемъ и графскою короною, изъ которой выходятъ двѣ руки, въ бѣлыхъ рукавахъ, съ согнутыми локтями, держа-

Na tarczy z bokami wgietemi i brzegiem do koła rzezbowanym, w polu czerwonym, pół pierścienia z szmaragdem, w którym tkwi drzewiec żelźcem strzały u góry zakończony. W pobocznicach lwy wspięte. Wszystko przykrywa płaszcz czerwony biało podszyty, hrabiowską koroną u góry ozdobiony, nad którą dwie ręce w białym ubraniu, w łokciach ku sobie zgięte, końce

щія за концы отломокъ перстня.

Родъ Графовъ Сѣраковскихъ принадлежитъ къ Польскимъ дворянамъ герба Огончикъ. Происходящіе изъ онаго Вацлавъ, Архієпископъ, Львовскій, съ братомъ Романомъ и внуками по брату Матвею, Константиномъ и Иваномъ, равно съ дальними родственниками, Антономъ, Максиміліаномъ, Леономъ, Федоромъ и Станиславомъ, возведены въ Графское достоинство грамотою Императрицы Римской Королевы Галиціи и Лодомеріи Маріи Терезіи 16 Іюня 1775 года, съ дополненіемъ къ фамиліи ихъ гербу украшеній свойственныхъ новому достоинству.

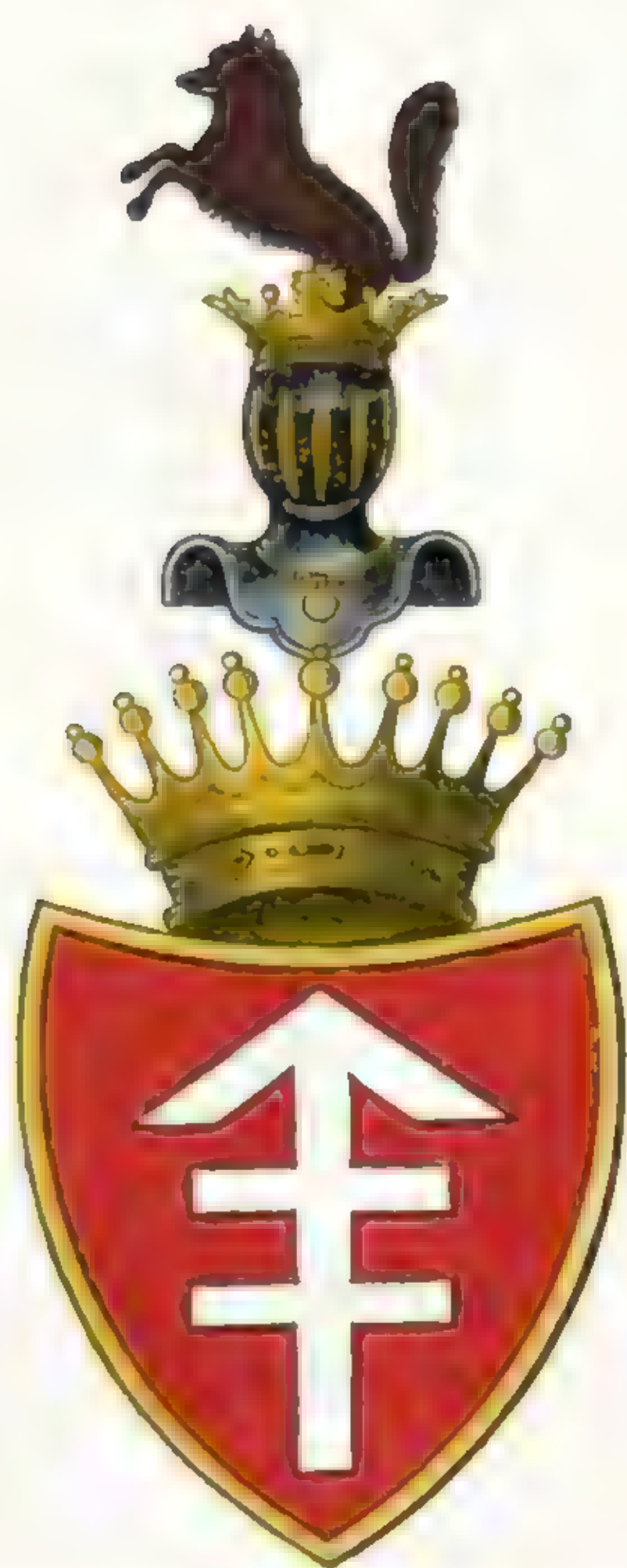
Графъ Каѳтанъ Сѣраковскій, бывшій Сенаторъ Каштелянъ Царства Польскаго, утвержденный въ Графскомъ достоинствѣ Государственнымъ Совѣтомъ 5 Іюля 1844 года, есть сынъ Романа и, вмѣстѣ съ отцемъ, упоминается въ вышеприведенной грамотѣ Императрицы Маріи Терезіи.

rozłamanego pierścienia trzymające.

Rodzina Hrabiów Sierakowskich, pochodzi ze szlachty Polskiej używającej herbu Ogończyk. Z téj Wacław, Arcybiskup Lwowski, z bratem Romanem, wnukami po bracie Mateuszu, Konstantym i Janem, nie mniej odleglejszemi krewnemi, Antonim, Maksymilianem, Leonem, Teodorem i Stanisławem, dyplomem Maryi Teresy, Cesarzowej Rzymskiej, Królowej Galicyi i Lodomerii, z dnia 16 Czerwca 1775 roku, do godności hrabiów Galicyjskich wyniesieni; pierwotny swój herb Ogończyk, ozdobiony dodatkami do nowego tytułu zastosowanemi, mieli sobie zatwierdzony.

Kajetan Hrabia Sierakowski, b. Senator Kasztelan Królestwa Polskiego, któremu tytuł hrabiowski przez decyzją Rady Państwa z dnia 5 Lipca 1844 roku zatwierdzony został, jest synem Romana, i wraz z ojcem swoim, w powyższym dyplomie Cesarzowej Maryi Teresy, jest wymienionym.

ГЕРБЪ
ГРАФОВЪ
СТАРЖИНСКИХЪ.

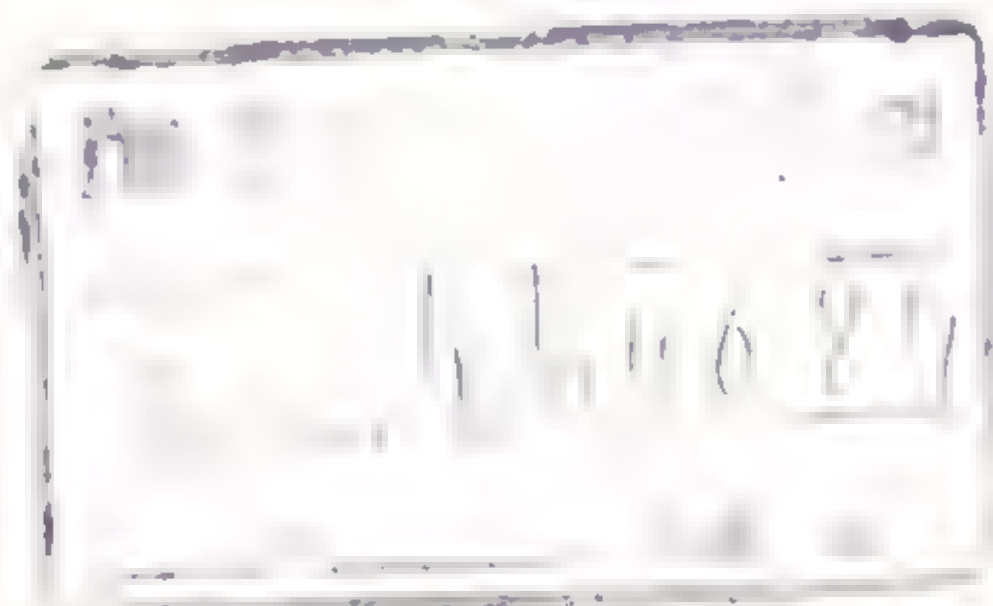
HERB
HRABIÓW
STARZEŃSKICH.

Въ щитѣ сердцеобразномъ съ золотою окраиною и графскою короною, въ красномъ полѣ двойной крестъ, оканчивающійся къ верху стрѣлою. Надъ графскою короною шлемъ дворянскою короною увѣнчанный, съ золотыми рѣшетками и золотою же на цѣпи медалью. Въ наверхъ шлема выходящая лиса, вправо.

Родъ Графовъ Старжинскихъ принадлежитъ къ стариннымъ Польскимъ дворянамъ герба Лисъ, сперва въ Познанскомъ, а потомъ въ Подляскомъ Воеводствѣ поселившимся. Происходящіе изъ онаго Матвей Староста Брянскій и Петръ Старжинскіе воз-

Na tarczy sercowej, ze skrajem złotym i koroną hrabiowską w polu czerwonym, krzyż srebrny podwójny, strzałą w górze zakończony. Nad koroną hrabiowską, hełm szlachecką koroną ozdobiony, z kratkami złotymi i takimże medalionem na łańcuchu zawieszonym. W szczycie tego hełmu, wyskakuje lis w prawo.

Rodzina Hrabiów Starzeńskich, należy do dawniej szlachty Polskiej herbu Lis używającej, pierwotnie w dawnym Województwie Poznańskim, a następnie w Województwie Podlaskim osiadłej. Z niej pochodzi Maciej, Starosta Brański, i Piotr

ведены въ Графское достоинство Императоромъ Римскимъ Королемъ Галиціи и Лодомеріи Іосифомъ II и пожалованы грамотою 1780 г., съ присоединеніемъ къ родовому гербу украшеній новаго ихъ достоинства.

Starzeńscy, do godności hrabiowskiej wyniesieni przez Cesarza Rzymskiego, Króla Galicyi i Lodomeryi, Józefa II, dyplomem z roku 1780; do herbu swego rodzinnego tylko ozdoby nowéj godności odpowiednie otrzymali.

ГЕРБЪ
ГРАФОВЪ
СУХОДОЛЬСКИХЪ.

Въ щитъ съ графскою короною, въ красномъ полѣ, нѣмецкій щитъ съ красивою золотою оканною. Надъ графскою короною шлемъ дворянскою короною увѣнчанный, съ золотыми рѣшетками и золотою же на цѣпи медалью; въ наверхъ шлема пять павлиньихъ перьевъ. Наметь красный съ золотымъ подбоемъ.

HERB
HRABIÓW
SUCHODOLSKICH.

Na tarczy z koroną hrabiowską w polu czerwonym, tarcza niemiecka z ozdobnym złotym brzegiem. Nad koroną hrabiowską, hełm szlachecką koroną ozdobiony, z kratkami złotymi i takimże medalionem na łańcuchu zawieszonym, w szczycie tego hełmu pięć pior pawich. Labry czerwone, złotem podszyte.

Старинный дворянскій родъ Суходольскихъ, герба Янина, водворился первоначально въ Воеводствѣ Люблинскомъ. Происходящій изъ онаго Войтъхъ Суходольскій, Каштелянъ Радомскій, въ 1800 году возведенъ въ Графское достоинство Императоромъ Римскимъ Королемъ Галиціи и Лодомеріи Францомъ II, и пожалованъ грамотою, съ присоединеніемъ къ фамильному гербу украшеній свойственныхъ новому его достоинству.

Starożytna rodzina szlachecka Suchodolskich herbu Janina, w dawném Województwie Lubelskiém osiadła. Z téj pochodzący Wojciech Suchodolski Kasztelan Radomski, do godności hrabiowskiej w roku 1800 był wyniesiony, przez Cesarza Rzymskiego, Króla Galicyi i Lodomeryi, Franciszka II, i dyplom bez zmiany pierwotnego herbu, ale z dodaniem tylko ozdób nowéj godności odpowiednich otrzymał.

ГЕРБЪ

БАРОНОВЪ

РАСТАВЕЦКИХЪ.

HERB

BARONÓW

RASTAWIECKICH.

Въ щитѣ съ баронскою короною, въ голубомъ полѣ, серебряный полумѣсяцъ рогами вверхъ; при каждомъ рогѣ по золотой

Na tarczy z koroną baronowską w polu niebieskiém, księżyc srebrny roгами w górę; przy każdym rogu złota gwiazda, nad

звѣздѣ; надъ полумѣсяцемъ стрѣла съ краснымъ перьемъ, желѣзкомъ вверхъ. Надъ баронскою короною шлемъ дворянскою короною увѣнчанный, съ золотыми рѣшетками и золотою же на цѣпи медалью. Въ наверху шлема пять павлиньихъ перьевъ, подобною какъ въ щитѣ стрѣлою влево пронзенныхъ. Наметь голубой, справа подбитый серебромъ, а слева золотомъ.

Родъ Бароновъ Раставецкихъ принадлежитъ къ Польскимъ дворянамъ герба Сасъ, въ прежнемъ Воеводствѣ Белзскомъ поселившимся. Происходящіе изъ оного Андрей Раставецкій, Брянскій Вицесъ-герентъ Гродскій, возведенъ въ Бароны Императоромъ Римскимъ Королемъ Галиціи и Лодомеріи Іосифомъ II и пожалованъ грамотою 1781 года, съ присоединеніемъ къ родовому гербу украшеній свойственныхъ его достоинству.

księżycem strzała z czerwonymi skrzydełkami, żelźcem w góęę. Nad koronę baronowską hełm szlachecką koroną ozdobiony, z kratkami złotemi i takimże medalionem na łańcuchu zawieszonym. W szczycie tego hełmu pięć piór pawich, podobną strzałą jak w tarczy w lewo przeszytych. Labry niebieskie, prawe srebrem a lewe złotem podszyte.

Rodzina Baronów Rastawieckich, pochodzi ze szlachty Polskiej herbu Sas używającej, i w dawnym Województwie Bełzkim osiadłej. Z niej Andrzej Rastawiecki, Vices-gerent Grodzki Brański, do godności Barona w roku 1781 wyniesiony, przez Cesarza Rzymskiego, Króla Galicyi i Lodomeryi Józefa II, dyplom bez zmiany pierwotnego herbu otrzymał, z dodaniem tylko ozdób, nowej godności odpowiednich.

ГЕРБЪ
БАРОНОВЪ

Г О Р О Х О В Ъ.

Въ щитѣ разчетверенномъ съ баронскою короною, накинута щитокъ, въ красномъ полѣ котораго изъ-подъ золотой византийской монеты выходятъ три строусовыя пера, два къ верхнимъ угламъ щитка, а третее внизъ; въ поляхъ главнаго щита накрестъ голубыхъ и красныхъ, въ первомъ, голубомъ, серебряный кавалерскій крестъ, полу-окруженный снизу золотою подковою; во второмъ серебряное желѣзко, остреемъ вверхъ съ крючками, загнутыми внизъ на подобіе усовъ; въ третьемъ нѣмецкій щитъ съ золотымъ ободкомъ, а въ четвертомъ, серебряная рыба

HERB
BARONÓW

П О Р О С Н Ы Ъ.

Na tarczę przeciwiertowaną z koroną baronowską rzucona mniejsza tarcza, na której w polu czerwonym z pod złotego pieniądza byzantyńskiego, wychodzą trzy strusie pióra; z tych dwa ku górnym kątom tarczy, a trzecie wprost na dół. W polach głównej tarczy na krzyż niebieskich i czerwonych, w pierwszym polu niebieskiem, w środku złotej podkowy barkiem na dół przewróconej, krzyż kawalerski srebrny; w drugim polu żelazce srebrny ostrzem w górę z hakami w kształcie wąsów na dół zakręconemi; w trzecim polu tarcza niemiecka ze złotym brzegiem, a w czwartym

головою вправо. Надъ баронскою короною три шлема, средний прямо, а крайніе къ нему въ полъ-оборота, всѣ увѣнчанные дворянскими коронами, съ золотыми рѣшетками и съ такими же на цѣпяхъ медалями. Въ наверхъ перваго шлема ястребъ влѣво, держащій въ когтяхъ лѣвой ноги подобную какъ въ первомъ полѣ щита подкову съ крестомъ; въ наверхъ втораго, на красномъ орлиномъ крылѣ, ребромъ вправо обращенномъ, три строусовыя пера, съ монетою, какъ въ щитѣ; въ наверхъ же третьяго пять строусовыхъ перьевъ, изъ коихъ первое, третье и пятое голубыя. Наметь отъ средняго шлема красный, а отъ крайнихъ голубой, подбитые серебромъ.

Родъ Бароновъ Гороховъ ведетъ начало свое отъ Матвея-Казимира Гороха, который пожалованъ въ Бароны грамотою Императора Римскаго Короля Галиціи и Лодомеріи Леопольда II, въ 1791 году, вмѣстѣ съ вышензображеннымъ гербомъ.

polu ryba srebrna głową wprawo. Nad koroną baronowską trzy hełmy, środkowy wprost, a skrajne ku niemu zwrócone, wszystkie szlacheckimi koronami ozdobione, z kratkami złotymi i takimiż medalionami na łańcuchach zawieszonemi. W szczycie pierwszego hełmu jastrząb w lewo, w szponach lewej nogi trzymający podobną podkowę z krzyżem, jak w pierwszym polu tarczy; w szczycie drugiego na czerwonym skrzydle orłem, barkiem w prawo, trzy strusie pióra z piędziądem jak w sercu tarczy; w szczycie trzeciego hełmu pięć piór strusich z których pierwsze trzecie i piąte niebieskie. Labry po bokach środkowego hełmu czerwone, przy skrajnych hełmach niebieskie, srebrem podszyte.

Rodzina Baronów Horochów, bierze początek od Macieja Kazimirza Horoch, którego Leopold II, Cesarz Rzymski, Król Galicyi i Lodomeryi, wyniósł do godności Barona dyplomem z roku 1791, i tymże powyższy herb mu nadał.

ГЕРБЪ
КАВАЛЕРОВЪ
ШИЛЬЖЕЦКИХЪ.

HERB
KAWALERÓW
MILŻECKICH.

Въ красномъ полѣ серебряное желѣзко остреемъ вверхъ, съ крючками, загнутыми внизъ на подобіе усовъ. Надъ щитомъ два шлема въ полъ-оборота одинъ къ другому, дворянскими коронами увѣнчанные, съ золотыми рѣшетками и золотою же на цѣпи медалью. Въ наверхѣ перваго шлема, красное орлиное крыло, ребромъ влѣво; на немъ такое же какъ въ щитѣ желѣзко; въ наверхѣ же лѣваго шлема пять строусовыхъ перьевъ, изъ коихъ крайнія и среднее красныя.

W polu czerwonym srebny żeleziec ostrzem w górę, z hakami, w kształcie wąsów na dół zakręconemi. Nad tarczą dwa hełmy szlacheckimi koronami ozdobione i ku sobie zwrócone, z kratkami złotymi i takimiż medalionami na łańcuchach zawieszonemi. W szczycie prawego hełmu, skrzydło orle czerwone, barkiem w lewo, a na niem żeleziec jak w tarczy; w szczycie lewego hełmu, pięć piór strusich: z tych skrajne i środkowe czerwone.

Осипъ Мильжецкій, происходившій изъ прежнихъ Польскихъ дворянъ герба Одровонжъ, пожалованъ въ достоинство Кавалера (Eques) грамотою Императора Римскаго Короля Галиціи и Лодомеріи Іосифа II въ 1783 году, съ измѣненіемъ родоваго герба его по вышензображенному рисунку.

Józef Milzecki, ze szlachty dawnéj herbu Odrowąż pochodzący, przez Cesarza Rzymskiego, Króla Galicyi i Lodomeryi, Józefa II, w roku 1783 do godności Kawalera (Eques) wyniesiony, dyplom ze zmianą herbu pierwotnego w sposób powyżej opisany, otrzymał.

ОТДѢЛЕНІЕ II.

Г Е Р Б Ы

РОДОВЪ ПРИОБРѢВШИХЪ ДВОРЯНСТВО

прежде 16 (28) Августа 1836 года.

ODDZIAŁ II.

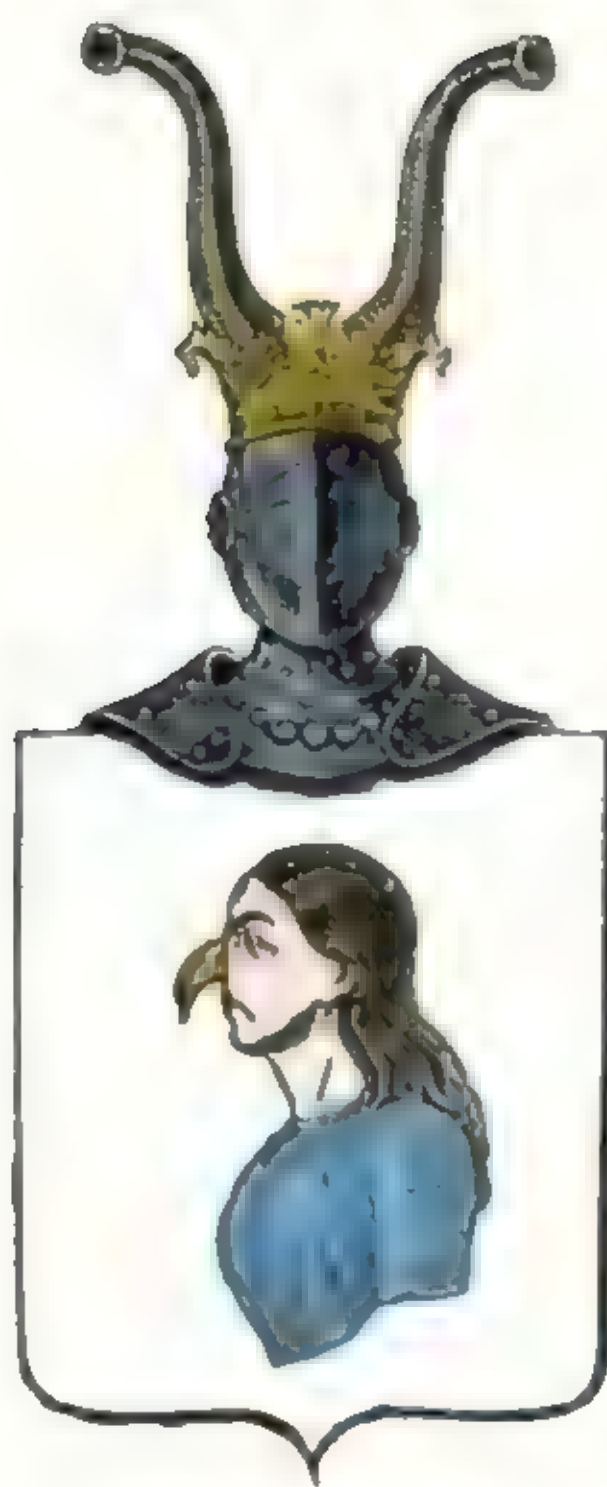
H E R B Y

RODZIN, KTÓRE NABYŁY SZLACHECTWO

przed dniem 16 (28) Sierpnia 1836 r.

ГЕРБЪ

ЕЛЬЗАНОВСКІЙ.

HERB

ELZANOWSKI.

Въ серебряномъ полѣ поясное изображеніе дѣвицы, вправо, въ голубой одеждѣ, съ распущенными волосами и орлинымъ клювомъ вмѣсто носа. Въ наверхѣ шлема два охотничьи рога.

Употребляютъ его:

Ельзановскіе, въ прежнемъ Хелминскомъ Воеводствѣ водворившіеся. Изъ нихъ Лука Ельзановскій въ 1636 году, будучи Хорунжимъ, пожалованъ въ награду за службу, Королемъ Владиславомъ IV въ званіе Каштеляна Хелминскаго.

W polu srebrném popiersie panny w prawo, w niebieskiej szacie, z rozpuszczonym warkoczem i z orlim dziobem w miejscu nosa. W szczycie hełmu dwie trąby myśliwskie.

Używają go:

Elzanowscy, w dawném Województwie Chełmińskiem. Z tych pochodził Łukasz Elzanowski Chorąży, który w nagrodę posług dla kraju oddanych, w roku 1636 przez Króla Władysława IV, Kasztelanem Chełmińskim był mianowany.

ГЕРБЪ

HERB

ЭСТКЕНЪ.

ESTKEN.

Въ голубомъ полѣ серебря-
ный поясъ между двумя крас-
ными; надъ верхнимъ, краснымъ,
золотая звѣзда. Въ наверхъ
шлема, безъ короны, между дву-
мя трубами красными и бѣлыми
въ шахматъ, такая же какъ въ
щитѣ звѣзда.

Употребляютъ его:

Эстки, въ прежнемъ Смолен-
скомъ Воеводствѣ осѣдлые. Изъ
нихъ Петръ Эстко, тамошній Столь-
никъ, въ 1770 году купилъ въ Мель-
ницкой Землѣ помѣстье Ромашки.

W polu niebieskiem srebrny
pas, między dwoma czerwonymi;
nad górnym czerwonym gwiazda
złota. W szczycie hełmu bez ko-
rony, pomiędzy dwiema trąbami,
w trzech częściach naprzemian
czerwonymi i białymi, takąż jak
w tarczy gwiazda.

Używają go:

Estkowie, w dawném Woje-
wództwie Smoleńskim. Z tych Piotr
Estko, Stolnik tegoż Województwa,
w roku 1770, nabył dobra ziemskie
Romaszki, w Ziemi Mielnickiej leżące.

ГЕРБЪ
ФАЛЬКЪ.

HERB
F A L K.

Въ щитѣ натрое разсѣчен-
номъ, въ верхнемъ серебряномъ
полѣ красный пѣтухъ, вправо,
съ перунами въ когтяхъ правой
ноги;—въ среднемъ, красномъ,
орденъ почетнаго легіона;—а
въ нижнемъ золотомъ, четыре
ружейные ствола съ примкнуты-
ми штыками, обращенные вправо
къ черной башнѣ о двухъ ба-
шенкахъ. Въ наверхѣ шлема
дворянская корона. Наметь крас-
ный съ зеленою каймою, подби-
тый справа серебромъ, а слѣва
золотомъ.

Употребляютъ его:

Регульскіе, происходящіе отъ
Осипа-Франциска Фалькъ-Регуль-
скаго, который въ 1813 году, будучи
Баталіоннымъ Шефомъ Надвислян-
скаго Регимента, возведенъ Импе-
раторомъ Французовъ Наполеономъ

Na tarczy dwa razy ściętą,
w górnej części w polu srebrném
kogut czerwony w prawo, z pioru-
nami wszponach prawej nogi,—
w środkowej w polu czerwonym
krzyż legii honorowej,—w dol-
nej złotej, cztery lufy karabino-
we z bagnetami w prawo, do
wieży czarnej o dwóch basztach
skierowane. W szczycie hełmu
sama szlachecka korona. Labry
czerwone z brzegami zielonemi,
z prawej strony srebrem, a z le-
wej złotem podszyte.

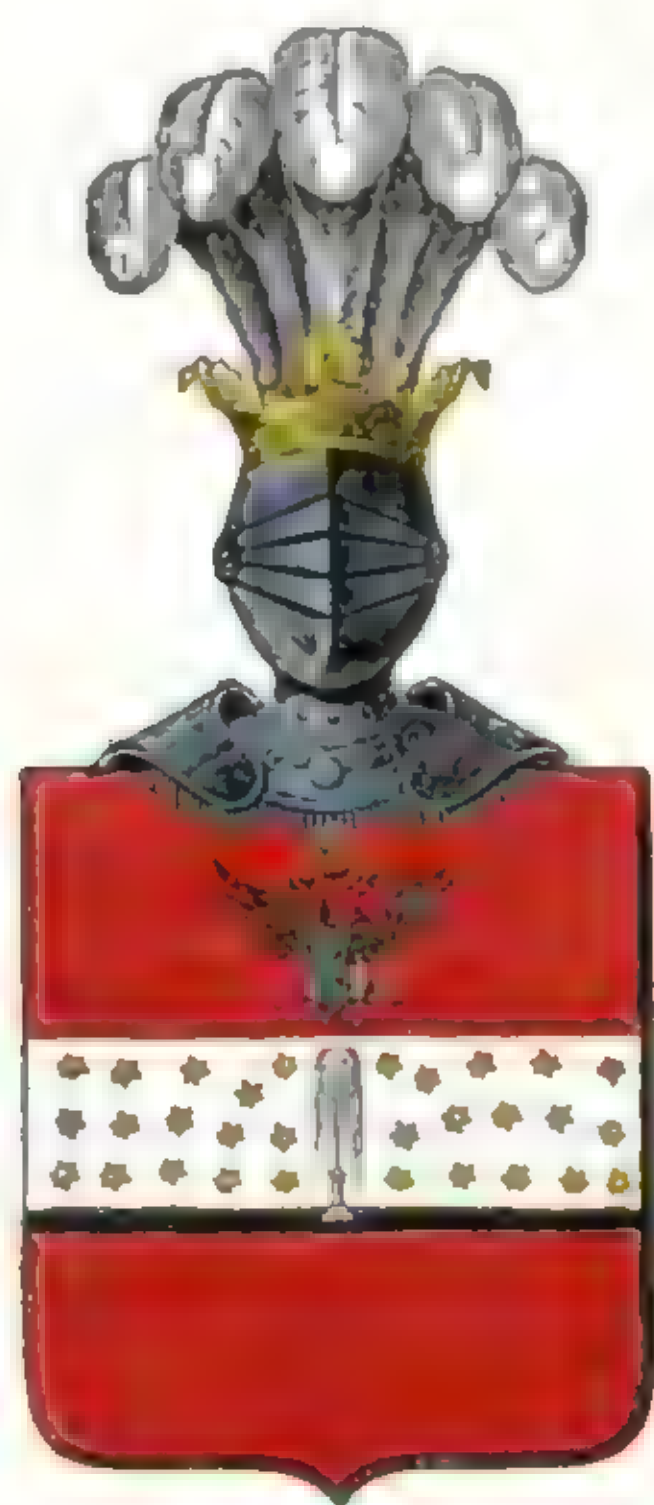
Używają go:

Regulscy, pochodzący od Józefa
Franciszka Falk Regulskiego, który
będąc Szefem Batalionu w Regimen-
cie Nadwiślańskim, za waleczność
we Włoszech i Hiszpanii okazaną,
przez Cesarza Francuzów Napoleona,

въ Кавалеры Имперіи, за храбрость оказанную въ Италіанскую и Испанскую кампаніи, съ пожалованіемъ вышеописаннаго герба. Въ послѣдствіи онъ поступилъ въ составъ Польскаго войска и въ 1820 году былъ, въ чинѣ Полковника, Директоромъ по учебной части Калишскаго Кадетскаго Корпуса; въ потомственномъ же дворянствѣ утвержденъ на основаніи 17 статьи пункта 2 литеры е Положенія о Дворянствѣ 1836 года.

do godności Kawalera Cesarstwa w roku 1813 wyniesiony, i herbem powyższym obdarzony został. Tenże Józef Regulski, później wszedł do składu byłego wojska Polskiego i w stopniu Pułkownika, był w roku 1820 Dyrektorem Nauk w Kaliskim Korpusie Kadetów; Szlachectwo zaś przyznaném mu zostało z mocy Artykułu 17 ustępu 2 litery e, Prawa o Szlachectwie z roku 1836.

ГЕРБЪ
ФОНТАНА.

HERB
FONTANA.

Въ красномъ полѣ на бѣломъ поясѣ, фонтанъ, среди мелкихъ золотыхъ звѣздъ; надъ поясомъ черный двуглавый орелъ въ Императорской коронѣ. Въ наверхѣ шлема пять строусовыхъ перьевъ.

W polu czerwonym, na pasie białym, wodotrysk w pośród drobnych gwiazd złotych, nad pasem czarny orzeł dwójgłowy z koroną Cesarską. W szczycie hełmu pięć piór strusich.

Употребляютъ его:

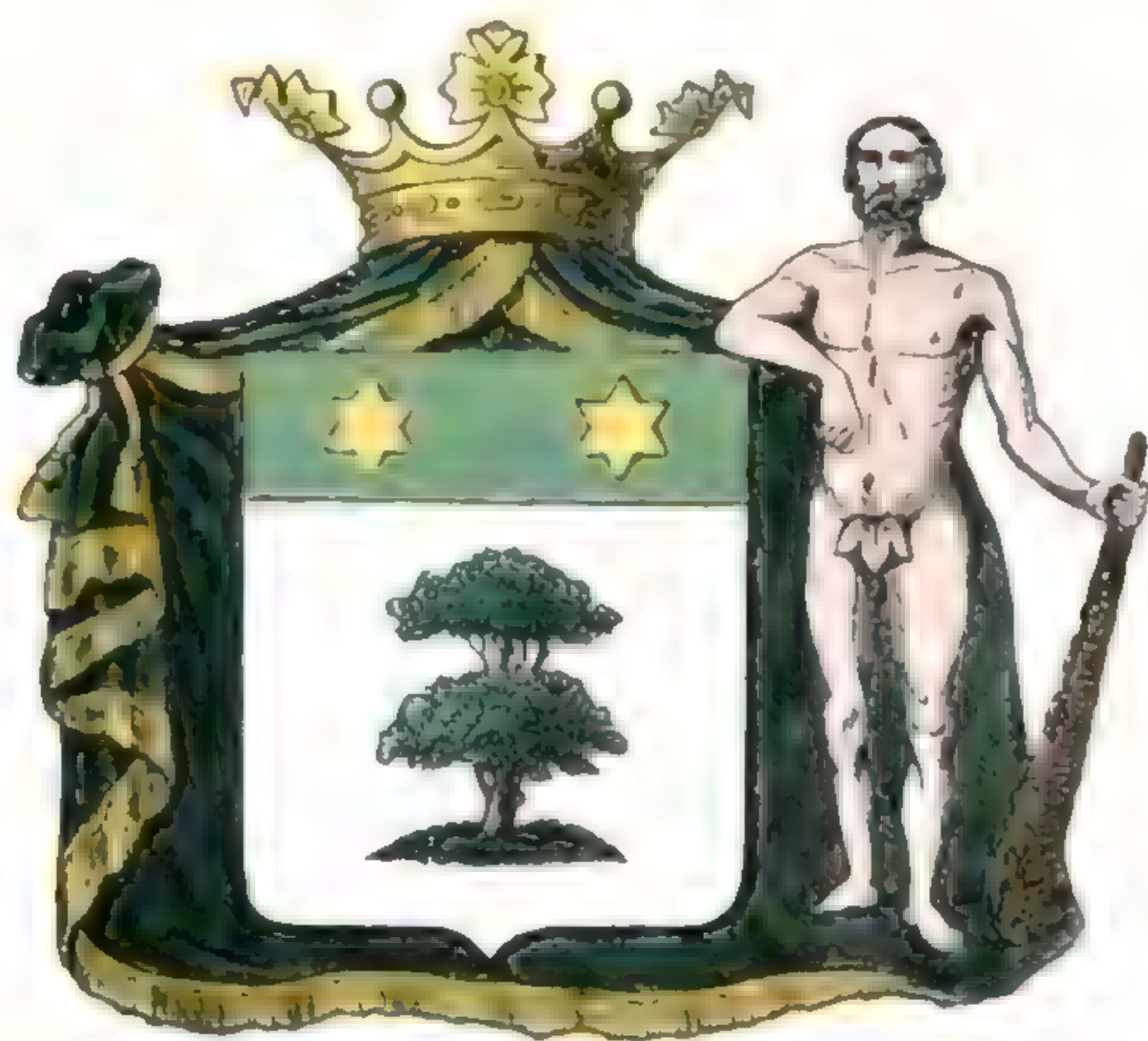
Фонтана, въ прежнемъ Троцкомъ Воеводствѣ осѣдлые. Изъ нихъ Доминикъ Фонтана, вмѣстѣ съ женою Оеклою урожденною Солтанъ и сыномъ Осипомъ, въ 1755 году продалъ имѣніе свое Ковнианы, Свяцкъ и Василевиче.

Używają go:

Fontana, rodzina w dawném Województwie Trockiém osiadła. Z téj Dominik Fontana, wraz z żoną Teklą z Sołtanów i synem Józefem, w roku 1755 dobra Kowniany, Swiack i Wasilewiche sprzedali.

ГЕРБЪ

ФРЕНЦЕЛЬ.

HERB

FRENTZEL.

Въ серебряномъ полѣ дубъ; въ чель же щита, зеленаго цвѣта, двѣ золотыя звѣзды, рядомъ. Въ лѣвой опорѣ великанъ опирающійся правымъ локтемъ на щитъ, съ палицею въ лѣвой рукѣ спущенною внизъ. Щитъ покрытъ зеленою мантиею и увѣнчанъ дворянскою короною.

Гербъ сей вмѣстѣ съ потомственнымъ дворянствомъ Всемилостивѣйше

Na tarczy u góry ściętéj, w części górnej w polu zieloném, dwie gwiazdy złote obok siebie; w dolnej, w polu srebrném dąb. W lewej pobocznicy, olbrzym prawym łokciem na tarczy oparty, w lewej ręce maczugę na dół trzymający. Tarcza płaszczem zielonym i koroną szlachecką nakryta.

Herb ten wraz z dziedzicznym szlacheństwem, Najjaśkawiéj nadany

пожалованъ за усердную службу
Члену Обывательскаго Совѣта Ав-
густовскаго Воеводства и владѣльцу
имѣнія Понѣмоня Петру Лебрехту
Френцелю, Высочайшею грамотою
Государя Императора и Царя НИ-
КОЛАЯ I, 1826 года Генваря 24
(Февраля 5) дня.

został Piotrowi Lebrechtowi Frentzel,
Członkowi Rady Obywatelskiej byłe-
go Województwa Augustowskiego i
dziedzicowi dóbr Poniemonia, za gor-
liwość w służbie; dyplomem NAJJA-
ŚNIEJSZEGO CESARZA i KRÓLA MIKO-
ŁAJA I, z dnia 24 Stycznia (5 Lu-
tego 1826 roku.

ГЕРБЪ

HERB

Ф Р И Ч Ъ.

F R I T S C H.

Въ щитѣ наполь раздѣлен-
номъ, въ правомъ золотомъ полѣ
сѣрая коза поднявшаяся на ды-
бы, а въ лѣвомъ, голубомъ, та-
кая же черная коза; обѣ упира-
ются въ серебряную колонну
съ золотою короною, въ самомъ
разрѣзѣ щита поставленную. Въ
навершь шлема золотая коза,

Na tarczy dwudzielnej, w pra-
wém polu złotém, koza wspina-
jąca się szara,— w lewém nie-
bieskiém takąż koza czarna; obie
wsparte na kolumnie srebrnej ze
złotą koroną, na samym prze-
dziale stojącej. W szczycie heł-
mu koza złota w prawo, wspi-
nająca się na podobną jak w tar-

вправо, взвивающаяся на подобную какъ въ щитъ колонну. Наметь голубой, подложенный золотомъ.

Употребляютъ его:

Фричи, переселившіеся изъ Саксоніи въ Польшу въ царствованіе Короля Станислава Августа. Изъ нихъ Карлъ-Авраамъ Фричъ, Референдарій Саксонскаго Двора, пожалованный въ Саксоніи Барономъ, возведенъ въ Польскіе дворяне Сеймовымъ постановленіемъ 1768 года, и на пользованіе дворянскими правами получилъ отъ Короля индигенатъ въ 1775 году.

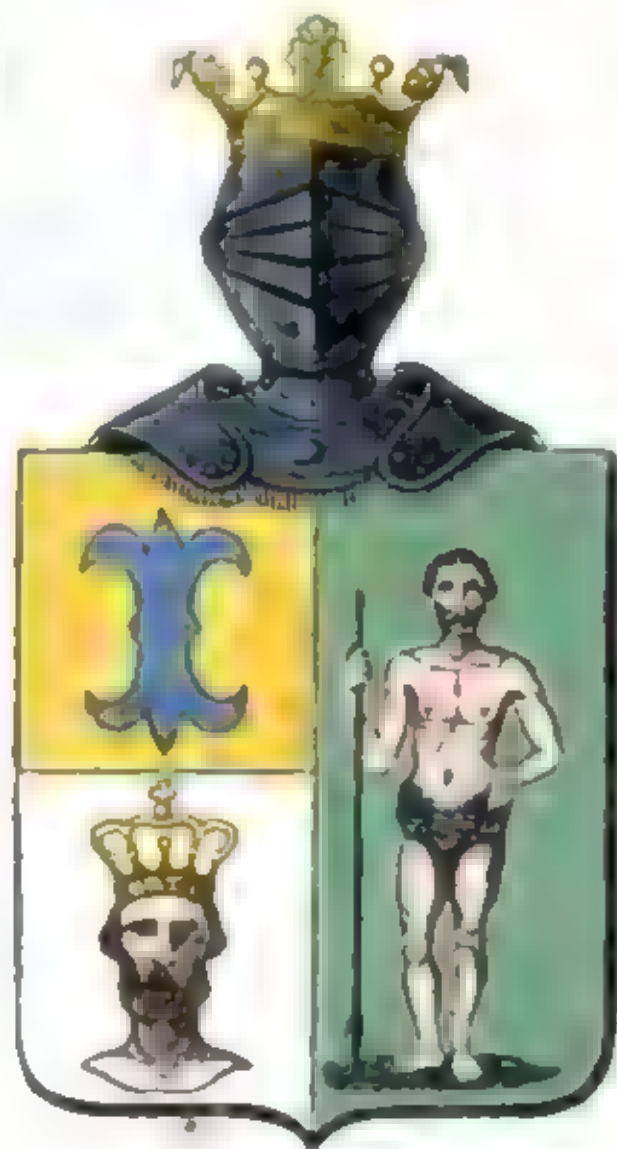
czy kolumnę. Labry niebieskie złotem podszyte.

Używa go rodzina

Fritsch, z Saksonii pochodząca i za panowania Króla Stanisława Augusta w Polsce osiadła. Z téj Karol Abraham Fritsch, Referendarz Dworu Saskiego, tytułem Barona w Królestwie Saskiem zaszczycony, przez Uchwałę Sejmu z roku 1768, był do przywilejów szlacheckich w Polsce przypuszczony i na używanie takowych, w roku 1775 od Króla Polskiego Indigenat otrzymał.

ГЕРБЪ

Ф Р И З Е.

HERB

F R Y Z E.

Щитъ наполь раздѣленный; въ правой его части наполь пересѣченной, въ верхнемъ золотомъ полѣ голубая лилія, а въ нижнемъ, серебряномъ, голова въ королевской коронѣ; въ лѣ-

Tarcza dwudzielna, w prawej części w połowie ściętej, w górném polu złotém lilija niebieska,— w dolném zaś srebrném, głowa w koronie królewskiej; w lewej zaś części tarczy, w polu

вои же части щита, въ зеленомъ полѣ, великанъ съ конемъ въ правой рукѣ, обращеннымъ желѣзкомъ внизъ. Въ наверхъ шлема дворянская корона.

Употребляютъ его:

Фризе, происходящiе отъ Анто-на Фризе, Генеральнаго Контролера Королевскихъ Монетныхъ Дворовъ, которому вышензображенный гербъ вмѣстѣ съ потомственнымъ дворянствомъ пожалованъ за усердную службу Королемъ Станиславомъ Августомъ, въ 1768 году.

zieloném olbrzym, w prawej ręce oszczep żeleźcem na dół trzymający. W szczycie hełmu sama korona szlachecka.

Używają go:

Fryze, rodzina wywodząca pochodzenie swoje od Antoniego Fryze, Generalnego Kontrollera Mennic Królewskich, który za gorliwość w służbie, przez Króla Polskiego, Stanisława Augusta, do godności szlacheckiej dyplomem z roku 1768 wyniesiony i herbem powyższym zaszczycony został.

ГЕРБЪ

Г А Л Е Р А .

HERB

G A L E R A .

Въ разчетверепномъ щитѣ на-кинуть щитокъ, въ голубомъ полѣ котораго галера. Въ поляхъ щита, золотыхъ и красныхъ накрестъ, въ первомъ и четвертомъ, по одному черному двуглавному орлу, а во второмъ

Na środku tarczy przeciwier-
towanej, rzucona mała tarcza
z galera w polu niebieskim.
W polach tarczy ogólnej, na
krzyż złotych i czerwonych,
w pierwszym i czwartém, orły
dwugłowe czarne,— w drugim

и третьемъ каменныя трехбашенныя ворота. Щитъ покрытъ дворянскою короною.

Употребляютъ его :

Галеры, вышедшіе изъ Италіи и поселившіеся въ Польшѣ около 1700 года. Братья Егоръ и Осипъ служившіе въ Литовскомъ войскѣ, первый Маіоромъ а послѣдній Капитаномъ, въ награду заслугъ ихъ и отца ихъ Ивана, возведены въ Польскіе дворяне Сеймовымъ постановленіемъ 1768 года, а въ 1789 году получили отъ Короля Станислава Августа грамоту на дворянство съ вышеописаннымъ гербомъ.

i trzeciém: bramy kamienne o trzech wieżach. Tarcza samą koroną szlachecką nakryta.

Używają go :

Galerowie, rodzina szlachecka z Włoch pochodząca i około roku 1700 w Polsce osiadła. Z téj Jerzy, Major, i Józef Kapitan, w dawném wojsku Litewskiém, bracia rodzeni Galerowie, w nagrodę zasług własnych, tudzież przez ich ojca Jana Galerę, dla kraju położonych, — Uchwałą Sejmu z roku 1768, do używania przywilejów szlachectwa w Polsce przypuszczeni; w roku 1789, dyplom wraz z herbem powyższym od Króla Polskiego Stanisława Augusta, otrzymali.

ГЕРБЪ

ГАРЧИНСКІЙ.

HERB

GARCZYŃSKI.

Въ голубомъ полѣ подъ золотымъ полумѣсяцемъ рогами внизъ обращеннымъ, стрѣла

W polu niebieskiém, pod złotym księżycem roгами na dół obróconym, strzała żeleźcem

жельзкомъ вверху, между двухъ золотыхъ звѣздъ. Въ наверху шлема четыре строусовыя пера. Гербъ сей называютъ иногда Сасомъ.

Употребляютъ его:

Гарчинскіе, изъ коихъ Станиславъ въ 1715 г. былъ Каштеляномъ Конарско-Лэнчицкимъ. Осипъ, Скарбникъ Дрогичинскій, въ 1760 году владѣлъ имѣніемъ Чарногловъ, Выглендовекъ и Волька-Чарногловска, въ Ливской Землѣ состоявшимъ. Александръ въ 1771 году владѣлъ въ Равскомъ Воеводствѣ деревнями Дурановъ, Сплице и Лазенки.

Гонсовскіе, въ прежнемъ Подляскомъ Воеводствѣ осѣдлые. Изъ нихъ Станиславъ изъ-Оссовъ Гонсовскій въ 1549 году былъ Подкоморіемъ Бѣльской Земли. Андрей въ 1696 году владѣлъ имѣніемъ Держки, Зембки, Марциновента и Гонсовка-Стара. Станиславъ Скарбникъ Бѣльской Земли, въ 1728 г., былъ владѣльцемъ имѣнія Воля-Юхновецка, Осипъ же въ 1744 г. владѣлъ имѣніемъ Гонсовка-Скварки.

Юшинскіе, изъ коихъ Илья, въ 1735 году, владѣлъ имѣніемъ Неморшаны-вельке и деревнею Меделица-Юра въ Жмудскомъ Княже-

в горѣ, между двумя золотыми гвиздами. Въ щечке гербу четыре пера страуса. Гербъ сей зовутъ иногда Сасомъ.

Ужываютъ го:

Гарчыньскіе. Зъ той семьи Станиславъ, въ 1715 г. былъ Каштеляномъ Конарско-Лѣчыцкимъ. Юзефъ, Скарбникъ Дрогичинскій, въ 1760, унаследовалъ имѣніе Чарногловъ, Выгледовекъ и Вольку Чарногловскую, въ Землѣ Ливской лежащее. Александръ же, въ 1771, имѣніе Дурановъ, Силіце и Лазенки въ Войвоудствѣ Равскомъ лежащее владѣлъ.

Гассовскіе, въ давнемъ Войвоудствѣ Подляскомъ. Зъ тѣхъ Станиславъ зъ Оссовъ Гассовскій, былъ въ 1549 Подкоморzymъ Земли Бѣльской. Анджей, въ 1696, имѣніе Держки, Зѣбки, Марциновѣта и Гассовку - старую владѣлъ. Станиславъ, Скарбникъ Земли Бѣльской, въ 1728 имѣніе Вольку Юхновѣцкую, а Юзефъ имѣніе Гассовку - Скварки, въ 1744 унаследовалъ.

Южыньскіе. Зъ той семьи Елизавъ Южыньскій, въ 1735 имѣніе Неморшаны-вѣлки и вѣску Меделица-Юра въ Кшѣзтвѣ Жмудскомъ владѣлъ.

ствѣ; Иванъ же въ 1773 году былъ владѣльцемъ деревни Гудзяны въ Троцкомъ Воеводствѣ.

dał; zaś Jan, w roku 1773 wieś Gudziany, w Województwie Trockiém leżąca, dziedziczył.

ГЕРБЪ

HERB

ГЕНДЕРИХЪ.

GENDERYCH.

Въ серебряномъ полѣ пенъ съ тремя зеленѣющими вѣтвями, обхваченный снизу якоремъ, который обращенъ анкерштокомъ къ правому верхнему углу щита. Въ наверхъ шлема вооруженная рука съ мечемъ, вправо, а съ обѣихъ сторонъ по черному орлиному крылу.

W polu srebrném pień o trzech konarach liśćiami pokrytych, u dołu opasany łukiem kotwicy od prawego ku lewemu, po za pniem skierowanej. W szczycie hełmu ręka zbrojna z mieczem do cięcia w prawo, po bokach zaś tegoż dwa skrzydła orle czarne.

Употребляютъ его :

Używają go :

Де Гайдесъ, происходящіе изъ Нѣмецкихъ дворянъ. Сначала, въ 1540 году, Король Польскій Сигизмундъ I пожаловалъ дворянскія права братьямъ: Герасиму, Генриху, Вильгельму, Гаспарію и Ивану изъ-

De Haydes, rodzina z Niemieckiej szlachty pochodząca. Najprzód Zygmunt I, Król Polski, w roku 1540 dozwolił: Erazmowi, Henrykowi, Wilhelmowi, Kacprowi i Janowi, pięciu braciom z Genderychów Hay-

Гендериховъ Гайдесъ; въ послѣдствіи, 1576 года, Король Стефанъ утвердилъ таковое пожалованіе; въ позднѣйшее же время, когда потомокъ фамиліи сей Осипъ де Гайдесъ поселился въ Пруссіи, Король Прусскій Фридрихъ, въ 1785 году, утвердилъ его въ прежнемъ дворянствѣ.

des, używać przywilejów szlachectwa w Polsce; następnie Król Stefan, w roku 1576, nadanie takowe dla tychże potwierdził. W późniejszym zaś czasie, gdy potomek téj rodziny Józef de Haydes, osiadł w Prusach, Król Pruski Fryderyk, przyznał temuż w roku 1785 starodawne szlachectwo.

ГЕРБЪ

Г Е Ц П Е Р Т Ъ .

Въ щитѣ наполь раздѣленномъ, въ правомъ серебряномъ полѣ якорь, анкерштокомъ вверхъ, а въ лѣвомъ, голубомъ, три, одна надъ другою золотыя звѣзды, изъ коихъ средняя окружена полумѣсяцемъ рогами обращеннымъ вправо. Въ на-

HERB

G E R P E R T .

Na tarczy dwudzielnej, w prawém polu srebrném, kotwica uchem w górę,— w lewém zaś niebieskiém, trzy gwiazdy złote w słup, z których środkowa, otoczona srebrnym księżycem rogami w prawo zwróconym. W szczycie hełmu trzy pióra

вершь шлема три строусовыя пера, крайнія голубыя, а среднее бѣлое. Наметь голубой подложенный серебромъ.

Употребляютъ его:

Гепперты, происходящіе отъ Осипа Гепперта, Лекаря при соляныхъ копяхъ въ Величкѣ, которому потомственное дворянство съ вышеописаннымъ гербомъ пожаловано Іосифомъ II Императоромъ Римскимъ Королемъ Галиціи и Лодомеріи, царствовавшимъ въ той части края, которая послѣ присоединена къ Царству Польскому.

strusie, — skrajne niebieskie a środkowe białe. Labry niebieskie srebrem podszyte.

Używają go:

Geppertowie, pochodzący od Józefa Gepperta, Lekarza przy kopalniach soli w Wieliczce, który miał sobie nadane w roku 1789, szlachectwo dziedziczne wraz z herbem powyższym; dyplomem Józefa II, Cezarza Rzymskiego, Króla Galicyi i Lodomeryi, panującego w tej części kraju, która później do Królestwa Polskiego przyłączoną została.

ГЕРБЪ

Г Е Й Ш Ъ.

HERB

G I E J S Z.

Въ щитѣ овальномъ золотою продольною чертою наполь раздѣленномъ, въ красномъ полѣ съ правой стороны орлиное кры-

Na tarczy owalnój, linijką złotą wzdłuż przedzielonój, w polu czerwonym, z prawej strony skrzydło orle barkiem

ло, ребромъ влѣво, а съ лѣвой золотой кавалерскій крестъ, безъ праваго конца. Въ наверхъ шлема три строусовыя пера.

Употребляютъ его:

Еліашевичи, въ прежнемъ Русскомъ Воеводствѣ осѣдлые. Изъ нихъ Василій, Иванъ и Лука въ 1762 году продали наслѣдованное ими, послѣ отца ихъ Луки, имѣніе Кальницю.

Гибасевичи, въ прежнемъ Сandomирскомъ Воеводствѣ, изъ коихъ Станиславъ Гибасевичъ въ 1720 году исправлялъ должность Субдеlegates Гродскаго Сandomирскаго.

w lewo,— z lewój, złoty krzyż kawalerski bez prawego ramienia. W szczycie hełmu trzy pióra strusie.

Używają go:

Eliaszewiczowie, w dawném Województwie Ruskiém. Z tych Bazyli, Jan i Łukasz, odziedziczone po ojcu swym Łukaszу Eliaszewiezu, dobra Kalnicę, w roku 1762 sprzedali.

Gibasiewiczowie, w dawném Województwie Sandomierskiém. Z tych Stanisław Gibasiewicz, w roku 1720 sprawował Urząd Subdelegata Grodzkiego Sandomierskiego.

ГЕРБЪ
ГЕЙШТОРЪ.

HERB
GIEJSZTOR.

Въ красномъ полѣ, крестообразно, двѣ половинки распоротой вдоль стрѣлы, желѣзкомъ вверхъ; съ обѣихъ сторонъ по золотой звѣздѣ. Въ наверхъ шлема три строусовыя пера.

Употребляютъ его:

Добкевичи, въ прежнемъ Троцкомъ Воеводствѣ осѣдлые. Изъ нихъ Игнатій Добкевичъ, въ 1773 году, продалъ тамъ же имѣніе свое Юповиче-Добкишки.

Гейшторы, въ прежнемъ Троцкомъ Воеводствѣ, изъ коихъ Доминикъ Гейшторъ былъ Посломъ того Воеводства на четырехлѣтнемъ Сеймѣ, начатомъ въ 1788 году.

W polu czerwonym, dwie połowy strzały rozdartej, żelźcem w górze, z sobą skośnie przekrzyżowane; po bokach z każdej strony gwiazda złota. W szczycie hełmu trzy strusie pióra.

Używają go:

Dobkiewiczowie, rodzina w dawnym Województwie Trockim osiadła. Z niej Ignacy Dobkiewicz, w roku 1773 sprzedał tamże dobra swoje Junowicze-Dobkiszki zwane.

Giejsztorowie, w dawnym Województwie Trockim. Z tych Dominik Giejsztor, był z tegoż Województwa, Posłem na Sejm czteroletni w roku 1788 zaczęty.

ГЕРБЪ
ГЕРАЛЬДЪ.

HERB
GIERALT.

Въ красномъ полѣ серебря-
ный крестъ съ распертыми ду-
гообразно концами, промежду
конхъ, по одному яблоку. Въ
навершьѣ шлема тетеревъ на
взлетѣ, вправо. Гербъ сей назы-
ваютъ также Осьмарогомъ.

Употребляютъ его:

Гержинскіе, въ прежнемъ
Бржеско-Куявскомъ Воеводствѣ осѣ-
длые, изъ конхъ Альбертъ Гержин-
скій въ 1698 году владѣлъ имѣ-
ніемъ Пршивецержино.

W polu czerwonym, srebrny
krzyż z ramionami łukowato-
rozdartemi, w rozdarciach tych
ramion cztery jabłka. W szczy-
cie hełmu cietrzew, z skrzydła-
mi do lotu w prawo. Herb ten
zowią także ośmarogiem.

Używają go:

Gierzyńscy, w dawném Woje-
wództwie Brzesko-Kujawskiém. Z tych
Albert Gierzyński, dobra Przywiece-
rzyno w roku 1698 posiadał.

ГЕРБЪ

HERB

ГЕРШТЪ.

G I E R S Z T.

Въ красномъ полѣ три шпаги, золотыми рукоятками влѣво, а остроконечіями внизъ; двѣ крайнія нѣсколько къ бокамъ щита наклоненныя. Въ павершьѣ шлема три строусовыя пера.

Употребляютъ его:

Гершты или **Гёршты**, предокъ которыхъ Христіанъ-Фридрихъ Гёрштъ, Оберъ-Фейерверкеръ Польской Артиллеріи, въ 1774 году владѣлъ помѣстьями въ Великомъ Княжествѣ Литовскомъ.

W polu czerwonymъ trzy szpady, rękojeściami złotemi w lewo; skrajne ku środkowej ostrzami na dół skierowane. W szczycie hełmu trzy pióra strusie.

Używają go:

Gierszt albo **Goerscht**. Z téj rodziny Krystyan Fryderyk Görst, Oberfajerwerker Artylleryi dawnych wojsk Polskich, posiadał w roku 1774 dobra ziemskie w Wielkiem Księstwie Litewskiém leżące.

ГЕРБЪ
ГИНВИЛЬ
И ГИППОКЕНТАВРЪ.

HERB
GINWIŁ
I HIPPOCENTAURUS.

Щитъ наполь разсѣченный; въ верхнемъ серебряномъ полѣ кентавръ влѣво, стрѣляющій назадъ въ змѣю служащую ему хвостомъ; въ нижнемъ же, красномъ, золотою продольною чертою наполь раздѣленномъ, съ правой стороны ястребъ на пнѣ, влѣво, — а съ лѣвой лебедь на муравѣ, вправо. Въ наверхѣ шлема одна дворянская корона.

Употребляютъ его:

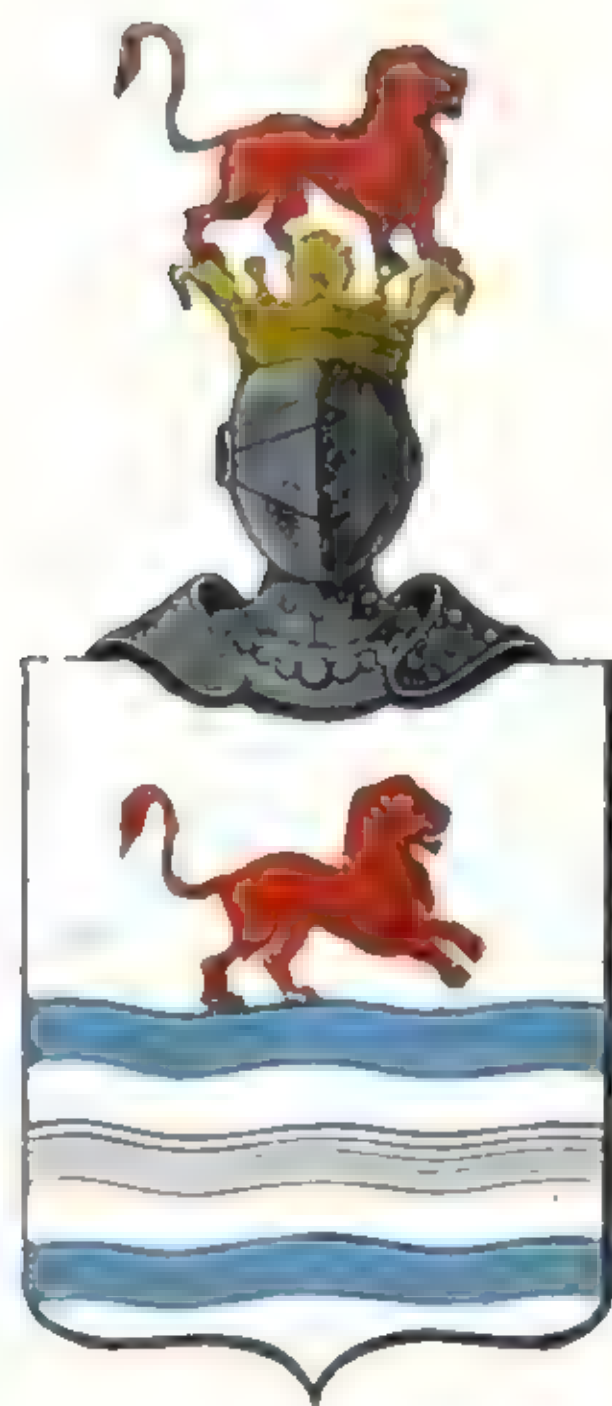
Кульвецы, издавна осѣдлые въ прежнемъ Великомъ Княжествѣ Литовскомъ. Изъ нихъ Матвей Кульвецъ въ 1739 году купилъ въ Вилькійскомъ Повѣтѣ имѣніе Креткомше.

Tarcza w połowie ścięta, w górném polu srebrném, centaur w prawo obracający się, z wężem w miejscu ogona, do którego z łuku strzela; — w dolném czerwonym, pionową linią złotą przedzieloném, z prawej strony jastrzęb na pniu w lewo, — z lewej łabędź na murawie wprawo. W szczycie hełmu sama korona szlachecka.

Używają go:

Kulwiecowie, rodzina oddawna w byłém Wielkiém Księztwie Litewskim osiadła. Z téj Maciej Kulwicz, w roku 1739 nabył dobra ziemskie Kretkompie w Powiecie Wilejskim leżące.

ГЕРБЪ
Г И С С А.

HERB
G I S S A.

Въ серебряномъ полѣ три
рѣки поперекъ, бѣлая между
двумя голубыми; надъ верхнею
красный левъ, бѣгущій влѣво.
Въ наверхъ шлема такой же
стоящій левъ.

Употребляютъ его:

Кобоски, въ прежней Ломжин-
ской Землѣ осѣдлые. Изъ нихъ
Яковъ Кобоска въ 1678 году ку-
пилъ имѣніе Хояне-Станковента и
Голасе.

W polu srebrném trzy rzeki
w poprzecz, z tych skrajne nie-
bieskie, a środkowa biała, nad
górną rzeką lew czerwony, wle-
wo biegnący. W szczycie hełmu
takiż lew stojący.

Używają go:

Koboskowie, z dawnéj Ziemi
Łomżyńskiéj. Z tych Jakób Koboska,
w roku 1678 nabył dobra Chojane-
Stankowięta i Gołasie nazwane.

ГЕРБЪ

HERB

ГЛАУБИЧЪ.

GLAUBICZ.

Въ голубомъ полѣ золотая
рыба, влѣво. Въ наверхъ шле-
ма пять строусовыхъ перьевъ.

Употребляютъ его:

Гонѣвскіе, въ прежней Мель-
ницкой Землѣ осѣдлые. Изъ нихъ
Матвей Гонѣвскій въ 1765 году
продалъ имѣніе свое Мшане.

Плончинскіе, въ прежней
Добржинской Землѣ, изъ коихъ
Мартынъ Плончинскій въ 1694 году
владелъ цѣлою деревнею Скоржино.

Рокоссовскіе, въ прежнемъ
Познанскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ
Казиміръ Рокоссовскій въ 1700 году
купилъ имѣніе Гембице-нове и Гем-
бице-старе; Матвей же Рокоссовскій
въ 1762 году владелъ деревнею
Стршалково въ Калишскомъ Воевод-
ствѣ.

W polu niebieskiem ryba złota
w lewo. W szczycie hełmu pięć
piór strusich.

Używają go:

Goniewscy, w dawniej Ziemi
Mielnickiej. Z tych Mateusz Go-
niewski, w roku 1765, dobra swoje
Mszane sprzedawał.

Płonczyńscy, w dawniej Ziemi
Dobrzyńskiej. Z nich Marcin Płon-
czyński, w roku 1694 całkowitą
wieś Skorzyno dziedziczył.

Rokossowscy, w dawnym Wo-
jewództwie Poznańskim. Z tych
Kazimirz Rokossowski, w roku 1700
nabył dobra Gembice nowe i stare.
Maciej zaś w roku 1762, wieś Strzał-
kowo w Województwie Kaliskim
posiadał.

ГЕРБЪ

ГЛИНСКІЙ.

HERB

GLIŃSKI.

Въ красномъ полѣ, на серебряномъ крестѣ, обращенномъ якорчатымъ концемъ вверхъ, деревянныя ворота въ подвалинахъ. Въ наверхъ шлема три строусовыя пера.

Употребляютъ его :

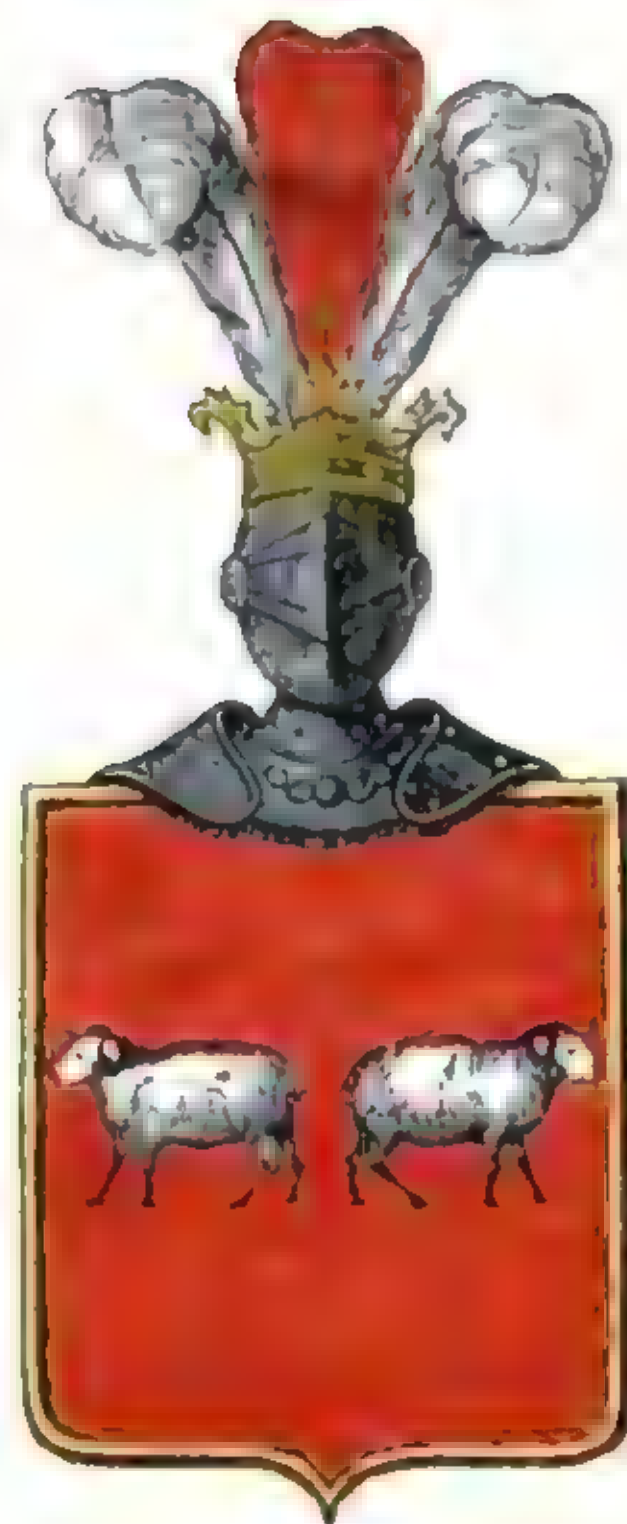
Глинскіе, въ прежнемъ Ленчицкомъ Воеводствѣ осѣдлые. Изъ нихъ Петръ Глинскій, Бургравъ Гродскій Гостынский, владѣлъ тамъ же имѣніемъ Каркошки, которое въ 1768 году продали сыновья его Антонъ и Иванъ Глинскіе.

W polu czerwonym, na srebrnym krzyżu, przewróconym kotwiczowatym końcem do góry, brama drewniana w przyciesiach. W szczycie hełmu trzy pióra strusie.

Używają go :

Glińscy, w dawném Województwie Łeczyckiem. Z tych Piotr Gliński, Burgrabia Grodzki Gostyński, dziedziczył tamże dobra ziemskie Karkoszki, które synowie jego Antoni i Jan Glińscy, w roku 1768 sprzedali.

ГЕРБЪ
ГЛОСКОВЪ.

HERB
GŁOSKÓW.

Въ щитѣ съ золотою окраною, въ красномъ полѣ, двѣ бѣлыя овцы, одна отъ другой отвернувшіяся. Въ наверхъ шлема три строусовыя пера, изъ коихъ среднее красное.

Употребляютъ его :

Стальковскіе, преемствующіе отъ Франциска Стальковского, владѣльца имѣнія Глосковъ, которому вышеописанный гербъ вмѣстѣ съ потомственнымъ дворянствомъ Всемилостивѣйше пожалованъ за труды по улучшенію сельскаго хозяйства, грамотою Государя Императора и Царя НИКОЛАЯ I, 1830 года Апрѣля 1 (13) дня.

Na tarczy ze skrajem złotym, w polu czerwonym dwie owce białe, od siebie odwrócone. W szczycie hełmu trzy pióra strusie, z których środkowe czerwone.

Używają go :

Stalkowscy, pochodzący od Franciszka Stalkowskiego, dziedzica dóbr Głosków, który za usiłowania w ulepszaniu gospodarstwa rolnego, Najłaskawiej do godności szlacheckiej wyniesiony; dyplom na takową wraz z herbem powyższym, od Najjaśniejszego Cesarza i Króla MIKOŁAJA I, w dniu 1 (13) Kwietnia 1830 roku otrzymał.

ГЕРБЪ

ГНѢШАВА.

HERB

GNIESZAWA.

Въ красномъ полѣ, золотая стрѣла, желѣзкомъ вверхъ, на половинѣ золотого же перстня, подъ которымъ бѣлая роза. Въ наверхъ шлема пять павлиньихъ перьевъ, пробитыхъ золотою стрѣлою вправо.

Употребляютъ его :

Слодковскіе, въ прежнемъ Княжествѣ Сѣверскомъ осѣдлые, изъ коихъ Станиславъ Слодковский, Бургравъ Гродскій Бобровницкій, съ 1786 года исправлялъ должность Регента земскихъ и гродскихъ дѣлъ въ томъ же Княжествѣ Сѣверскомъ.

W polu czerwonym, strzała złota żelźcem do góry, na połowie takiegoż pierścienia; pod pierścieniem róża biała. W szczycie hełmu pięć piór pawich, strzałą złotą w prawo przeszytych.

Używają go :

Ślōdkowscy, w dawném Księztwie Siewierskiém. Z tych Stanisław Ślōdkowski, naprzód Burgrabia Grodzki Bobrownicki, od roku 1786 Urząd Rejenta Akt Ziemskich i Grodzkich w témże Księztwie Siewierskiém sprawował.

ГЕРБЪ

HERB

ГОДЗЪМБА.

GODZIEMBA.

Въ красномъ полѣ, сосна о трехъ верхушкахъ и пяти корняхъ. Въ наверхъ шлема воинъ въ бронѣ и острокопечной шапкѣ, съ подобною какъ въ щитѣ сосною въ правой рукѣ, а лѣвую приложившій къ рукояти меча.

Употребляютъ его :

Цвалины или **Чвалины**. Михаилъ Цвалина, прежде 1525 года, купилъ въ Прусской провинціи пустоши Чвалинъ-Стрѣльникъ и Дыбова, на коихъ возникли потомъ сомненныя имъ деревни.

Домбскіе, пишущіеся пзъ-Любранца. Пзъ нихъ Станиславъ въ 1788 году былъ Посломъ Воеводства Бржеско-Куявскаго; Казиміръ, Мечникъ Иновроцлавскій, въ

W polu czerwonymъ sosna o trzech wierchołkach i o pięciu korzeniach. W szczycie hełmu rycerz w zbroi i czapce spiczastej, w prawej ręce podobną sosnę jak w tarczy, a lewą za rękojeść miecza trzymający.

Używają go :

Cwalinowie albo **Czwalinowie**. Z téj rodziny Michał, przed rokiem 1525 był nabywcą gruntów dziedzicznych Czwalin-Strzelnik i Dybowa w prowincyi Pruskiej, na których następnie tegoż nazwiska wsie pozakładane zostały.

Dąbscy albo **Dąbscy**, piszący się z Lubrańca. Z tych Stanisław, w roku 1788 był posłem z Województwa Brzesko-Kujawskiego. Kazimirz, Miecznik Inowrocławski, w ro-

1730 году продалъ имѣніе Маршвице, Ключаны, Подоланы и Зренчице въ Воеводствѣ Краковскомъ. Пванъ въ 1774 году купилъ имѣніе Рокотово, Езёрки и Боржишево въ Землѣ Сохачевской. Станиславъ, Мечникъ Пшовроцлавскій, прежде 1749 года владѣлъ въ Воеводствѣ Сандомирскомъ деревнями: Хрущизна-велька и мала и мѣстечкомъ Окса съ селами Павчовъ и Блогошовъ, которыя по смерти его раздѣлили между собою его сыновья. Казиміръ, въ 1762 году, купилъ деревни Задзинъ, Воля-Залѣска и другія въ Воеводствѣ Сѣрадскомъ.

Кобылецкіе. Фамиліи этой Станиславъ въ 1775 году былъ Бургравомъ Гродскимъ Лэнчицкимъ. Осипъ, въ 1727 году, владѣлъ имѣніемъ Янково въ Воеводствѣ Равскомъ. Михаилъ изъ-Велькихъ Кобылэкъ Кобылецкій, Мечникъ Бржезинскій, владѣлъ въ 1774 году имѣніемъ Садовка-Осса въ Воеводствѣ Лэнчицкомъ.

Кретовичи, изъ коихъ Пгнатій въ 1763 году былъ Субделегатомъ Красноставскаго града.

Малешевскіе. Изъ нихъ Леонъ въ 1791 году былъ Подстолиемъ Воеводства Брестъ-Литовскаго. Николай изъ-Медзвѣдзи, сынъ

ку 1730 sprzedał dobra Marszowice, Kleczary, Podolany i Zręczyce w Województwie Krakowskim. Jan, w roku 1774 nabył dobra Rokotowo, Jezioraki i Boryszewo w Ziemi Sochaczewskiej. Stanisław, Miecznik Inowrocławski, przed rokiem 1749 w Województwie Sandomierskim dziedziczył wsie: Chruszczynę wielką i małą, miasteczko Okse z wsiami Pawczów i Błogoszów, które po śmierci tegoż synowie między siebie podzielili. Kazimirz, w roku 1762 nabył wsie Zadzin, Wola Zaleska i wiele innych, w Województwie Sieradzkim leżących.

Kobyłeccy. Z téj rodziny Stanisław, w roku 1775 był Burgrabią Grodzkim Łęczyckim. Józef, w roku 1727 posiadał dobra Jankowo w Województwie Rawskim. Michał z Wielkich Kobyłek Kobyłecki, Miecznik Brzeziński, w roku 1774 posiadał dobra Sadówka-Ossa w Województwie Łęczyckim.

Kretowiczowie. Z téj rodziny Ignacy, w roku 1763 był Subdelegatem Grodu Krasnostawskiego.

Maleszewscy. Z rodziny téj Leon, w roku 1791 był Podstolim Województwa Brzesko-Litewskiego. Mikołaj z Miedzwiedzi syn Dobrosła-

Доброславовъ, въ 1439 году получилъ отъ Яна Князя Мазовецкаго во владѣніе двадцать влокъ земли Малешево называемой, въ Визской Землѣ.

Малишевскіе. Изъ рода ихъ Ксаверій въ 1754 году былъ Хорунжимъ Визской Земли. Сигизмундъ въ 1797 году владѣлъ имѣніемъ Рудово-Прусы въ Воеводствѣ Плоцкомъ. Адамъ въ 1775 году былъ помѣщикомъ имѣнія Вержбицы въ Землѣ Закрочимской.

Нижинскіе, изъ коихъ Францискъ въ 1728 году владѣлъ имѣніемъ Склоды и Годлево-Ольшево въ Брянскомъ Повѣтѣ

Пашевскіе. Владиславъ, сынъ Николаевъ, въ 1754 году былъ владѣльцемъ имѣнія Миколаевце-Гурне, иначе Бояничекъ называемаго, въ Воеводствѣ Гнѣзненскомъ.

Соснковскіе. Гавріилъ, прежде 1785 года, владѣлъ въ Закрочимской Землѣ имѣніемъ Соснково, которое, по смерти его досталось тремъ его сыновьямъ. Осипу-Вильгельму, Франциску и Томѣ.

Сосновскіе, изъ коихъ Иванъ былъ Субделегатомъ Равскаго Грода въ 1721 году.

wa, в року 1439 przez Jana, Księcia Mazowieckiego, miał sobie nadane na własność dwadzieścia włók gruntu, nazwanego Maleszewo w Ziemi Wizkiej.

Maliszewscy. z których Ksawery, в року 1754 był Chorążym Ziemi Wizkiej. Zygmunt, в року 1797 posiadał dobra Rudowo-Prusy w Województwie Płockim. Adam, в року 1775 był dziedzicem dóbr Wierzbicy w Ziemi Zakroczymskiej

Niżyńscy, z których Franciszek, в року 1728 dziedziczył dobra Skłody i Godlewo-Olszewo w Powiecie Brańskim.

Paszewscy. Władysław syn Mikołaja, в року 1754 posiadał dobra Mikołajewice górne, czyli Bojaniczek nazwane, в Województwie Gnieźnieńskim.

Sosnkowscy. Gabryel, przed rokiem 1785, posiadał dobra Sosnkowo w Ziemi Zakroczymskiej, które po jego śmierci przeszły na trzech jego synów Józefa Wilhelma, Franciszka i Tomasza.

Sosnowscy. Z tych Jan, był Subdelegatem Grodzkim Rawskim в року 1721.

Варденскіе. Францискъ въ 1746 году былъ помѣщикомъ деревни Даликова въ Згѣрскомъ Повѣтѣ.

Венглинскіе, изъ коихъ Венедиктъ, Ловчій Летичевскій, купилъ въ 1743 году имѣніе Маленчинъ съ половиною деревни Мыслишовице, въ Воеводствѣ Сандомирскомъ.

Высоцкіе. Станиславъ-Флоріанъ въ 1709 году былъ помѣщикомъ деревни Глуцѣво въ Лѣнчицкомъ Воеводствѣ. Станиславъ, Подсудокъ Земскій Лѣнчицкій, владѣлъ до 1772 года деревнями Выржики, Куроше и Годзембы въ Воеводствѣ Лѣнчицкомъ, концы по смерти его подѣлились между собою сыновья его Осипъ и Францискъ.

Залѣскіе, изъ коихъ Сервацій былъ Скарбникомъ Визской Земли и въ 1748 году помѣщикомъ деревни Сосново въ Ливской Землѣ.

Wardęscy. Franciszek, w roku 1746 był dziedzicom wsi Dalikowa w Zgierskim Powiecie.

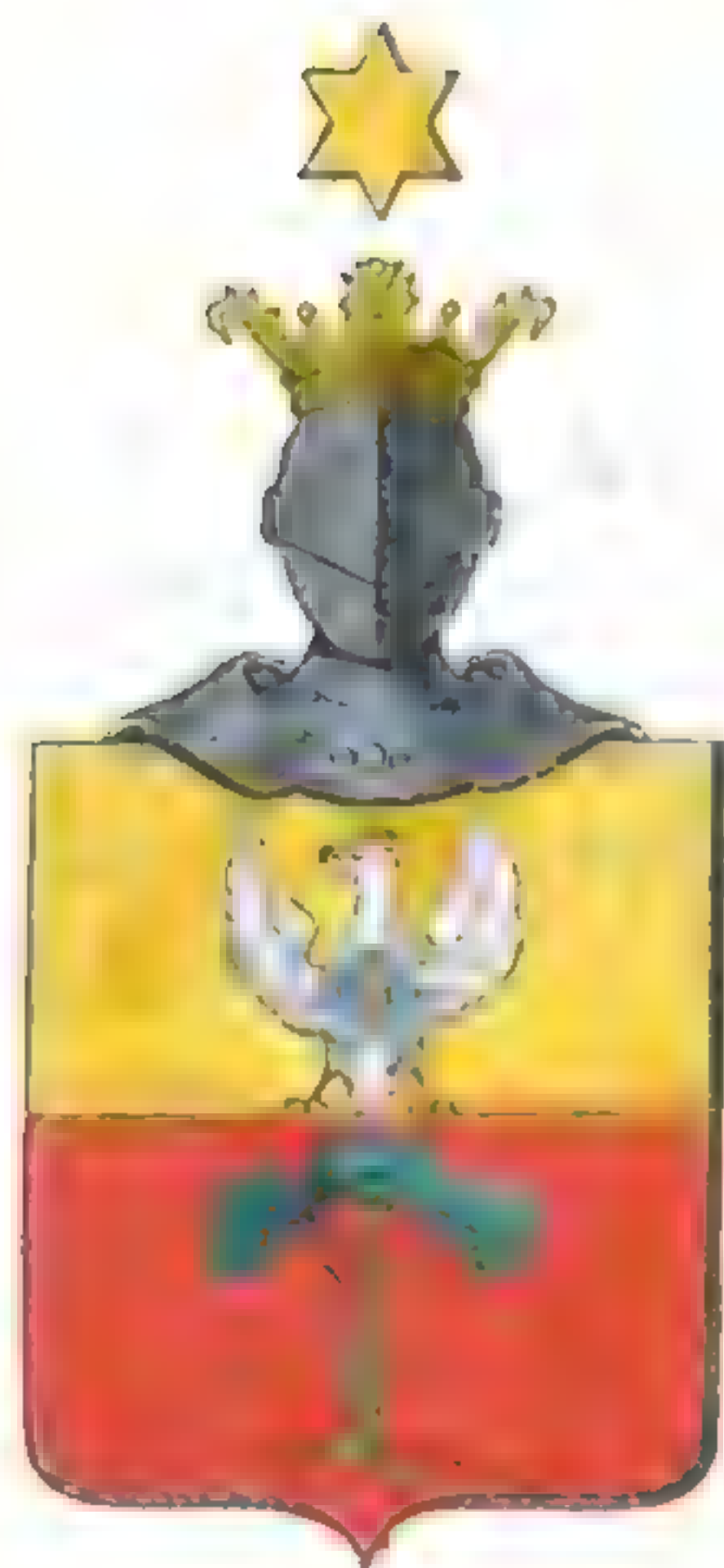
Weglińscy. Z tych Benedykt, Łowczy Latyczowski, w roku 1743 nabył dobra Małęczyn z połową wsi Myśliszowice w Województwie Sandomierskiem.

Wysocy. Z rodziny téj Stanisław Floryan, w roku 1709 był właścicielem wsi Głupiewo w Województwie Łęczyckiem. Stanisław, przed rokiem 1772 posiadał wsie: Wykrzyki, Kurosze i Godziemby w Województwie Łęczyckiem; któremi się po jego śmierci synowie Józef i Franciszek podzielili.

Zalescy. Z tych Serwacy, był Skarbnikiem Ziemi Wizkiej, i w roku 1748 wieś Sosnowę w Ziemi Liwskiej dziedziczył.

ГЕРБЪ

ГОДЗѢМБА 2.

HERB

GODZIEMBA 2.

Въ щитѣ наполь перестѣп-
номъ, въ верхнемъ золотомъ
полѣ бѣлый орелъ, вправо, съ
голубымъ овальнымъ на груди
щитомъ, на коемъ золотая звѣз-
да; въ нижнемъ же, красномъ
полѣ, сосна о трехъ верхуш-
кахъ, съ четырьмя корнями. Въ
навершьѣ шлема золотая звѣзда.

Употребляютъ его:

Штембарты, предокъ кото-
рыхъ Иванъ-Фридрихъ Штембартъ
получилъ въ 1783 году отъ Стани-
слава Августа Короля Польскаго
дипломъ на потомственное дворян-
ство, съ вышеописаннымъ гербомъ.

Tarcza w połowie ścięta, w gór-
ném polu złotém orzeł biały
w prawo, z niebieską owalną tar-
czą na piersiach, na której złota
gwiazda; w dolném polu czerw-
ném, sosna o trzech wierzchoł-
kach z czterema korzeniami.
W szczycie hełmu gwiazda złota.

Używają go:

Sztembarthowie, których przo-
dek Jan Fryderyk Sztembarth, w ro-
ku 1783 od Stanisława Augusta,
Króla Polskiego, dyplom na szlache-
ctwo dziedziczne z herbem powyż-
szym otrzymał.

ГЕРБЪ
Г У Р А
ЗЛОТОСКАЛИСТАЯ.

HERB
G Ó R A.
ZŁOTO-SKALISTA.

Въ голубомъ полѣ гора золо-
то-скалистая, на муравѣ; на вер-
шинѣ горы двѣ пестрыя галки,
одна къ другой обращенныя.
Въ павершьѣ шлема дворянская
корона.

Употребляютъ его:

Дескуры, дворянская фамилія
выѣхавшая изъ Франціи и въ цар-
ствованіе Короля Августа II посе-
лившаяся въ Польшѣ. Изъ нихъ
Иванъ Капитанъ пѣшей Гвардіи Ве-
ликаго Княжества Литовскаго, Ми-
хаилъ Хорунжій, равно Павелъ и
Іеронимъ, сыновья Петра Деску-
ра Оберштерлейтенанта упомянутой
Гвардіи, за мужество и заслуги ка-
занныя ими и отцемъ ихъ на военномъ
поприщѣ, грамотою Короля Поль-
скаго Станислава Августа 1766 года
Ноября 15 дня, возведены въ дворян-
ское достоинство, вмѣстѣ съ пожало-
ваніемъ вышензображеннаго герба.

W polu niebieskiém, góra zło-
to-skalista na murawie; na wierz-
chołku góry dwie kawki biało
nakrapiane, ku sobie zwrócone;
nad niemi gwiazda złota sześcio-
promienna. W szczycie hełmu
sama szlachecka korona.

Używają go:

Deskurowie, rodzina szlache-
cka z Francyi przybyła, i za panowa-
nia Króla Augusta II, w Polsce osia-
dła. Z niéj pochodzący: Jan, Kapitan
Gwardyi pieszej Wielkiego Księstwa
Litewskiego, Michał Chorąży, oraz
Paweł i Hieronim, synowie Piotra
Deskur, Oberszterlejtanta rzeczonéj
Gwardyi, za męztwo i zasługi w za-
wodzie wojskowym, przez nich sa-
mych i ich ojca położone; dyplomem
Króla Polskiego, Stanisława Augusta,
z dnia 15 Listopada 1766 roku, do
używania przywilejów godności szla-
checkiej w Polsce, wraz z herbem
powyższym przypuszczeni zostali.

ГЕРБЪ
ГОРДОНЪ.

HERB
GORDON.

На щитѣ въ серебряномъ полѣ, подобный щитокъ съ золотою окранною; въ щиткѣ, въ голубомъ полѣ, черный левъ, влѣво оборотившійся. Въ наверхѣ шлема дворянская корона.

Употребляютъ его:

Гордоны, выѣхавшіе изъ Англіи. Изъ нихъ Генрихъ де Гордонъ, Маркграфъ Гунтлейскій, за отличныя заслуги оказанныя имъ Монарху и Государству въ званіи Оберштерлейтенапта Польскаго войска, получилъ въ 1658 году отъ Короля Яна Казимира индигенатъ на права Польскаго дворянства, причемъ утвержденъ и вышеописанный его фамильный гербъ.

Na tarczy w polu srebrném, podobna tarcza mniejsza ze złotym skrajem, na niéj w polu niebieskiém lew czarny, w lewo się obracający. W szczycie hełmu sama korona szlachecka.

Używają go:

Gordonowie, rodzina z Anglii pochodząca. Z niéj Henryk de Gordon Margrabia Huntilejski, za znakomite zasługi jakie położył dla Monarchy i kraju, służąc jako Oberszterlejtnant w dawném wojsku Polskiem, od Króla Jana Kaźmirza, Indigenat na używanie przywilejów szlachectwa, wraz z herbem swoim rodzinnym, w roku 1658 otrzymał.

ГЕРБЪ
ГОЗДАВА.

HERB
GOZDAWA.

Въ красномъ полѣ бѣлая двойная лилія, съ золотою по срединѣ перевязкою. Въ наверхѣ шлема павлиный хвостъ, на которомъ подобная какъ въ щитѣ лилія.

Употребляютъ его:

Апановичи, водворившіеся въ прежнемъ Воеводствѣ Волинскомъ, гдѣ Андрей въ 1774 году владѣлъ деревнею Будки.

Бочковскіе. Изъ нихъ Матвей владѣлъ въ Гостынской Землѣ деревнею Любѣвъ, которая по смерти его, прежде 1737 года, досталась двумъ его сыновьямъ.

Бржозовскіе, изъ коихъ Казиміръ въ 1734 году владѣлъ имѣ-

W polu czerwonymъ biała lilija podwójna, ze złotą na środku przewiązką. W szczycie hełmu ogon pawi, na którym podobna jak w tarczy lilija.

Używają go:

Apanowiczowie, z dawnego Województwa Wołyńskiego, gdzie Andrzej, w roku 1774 wieś Budki posiadał.

Boozkowscy. Z tych Maciej, posiadał wieś Lubiejów w Ziemi Gostyńskiej, która po śmierci tegoż, jeszcze przed rokiem 1737 na dwóch jego synów przypadała.

Brzozowscy. Z téj rodziny Kazimierz, w roku 1734 posiadał do-

ніемъ Таргонѣ и Крытулы въ Землѣ Замбровской, былъ Писаремъ Земскимъ Гродскимъ, а въ 1736 году Сеймовымъ Посломъ Цѣхановской Земли.

Храповицкіе. Антонъ-Игнатій — Иосафатъ — Викентій Староста Стародубскій и Пилувскій, сынъ Николая Маршалка Оршанскаго, пожалованъ въ 1788 году отъ Станислава Августа Короля Польскаго орденомъ Святаго Станислава, и въ 1796 году получилъ по наслѣдству имѣніе Котовицзну въ Ковенскомъ Повѣтѣ.

Держановскіе, изъ коихъ Яковъ, владѣя имѣніемъ Нинково въ Воеводствѣ Познанскомъ, продалъ оное въ 1761 году.

Гижицкіе. Изъ нихъ Николай сынъ Антопа, въ 1752 году, продалъ Андрею Лохинскому имѣніе свое Несвястовице въ Гнѣзненскомъ Повѣтѣ Калишскаго Воеводства состоявшее.

Годлевскіе, фамилія многочисленная, большею частію въ прежнихъ Земляхъ Нурской и Ломжинской осѣдая. Многие изъ нихъ исправляли разныя должности и владѣли помѣстьями.

Казиміръ въ 1696 году владѣлъ

бра Targonie i Krytuły w Ziemi Zambrowskiej, był Pisarzem Ziemskim i Grodzkim, a w roku 1736 Posłem na Sejm z Ziemi Ciechanowskiej.

Chrapowiccy. Z téj rodziny Antoni Ignacy Józefat Wincenty, Starosta Starodubowski i Pilwiski, syn Mikołaja Marszałka Orszańskiego, w roku 1788 przez Stanisława Augusta Króla Polskiego, miał sobie udzielony order Śgo Stanisława, i w roku 1796 odziedziczył dobra Kotowszczyzna w Powiecie Kowieńskim.

Dzierżanowscy. Z tych Jakób, posiadał dobra Ninkowo w Województwie Poznańskim, i te w roku 1761 sprzedał.

Giżyccy, z których Mikołaj po Antonim, dobra swoje Nieświastowice w Województwie Kaliskim, Powiecie Gnieźnieńskim leżące, w roku 1752 Andrzejowi Łochyńskiemu sprzedał.

Godlewscy. Rodzina liczna, po większej części w dawnéj Ziemi Nurskiej i przyległej téjże Łomżyńskiej osiadła, z której wielu sprawowało różne w kraju urzędy i dziedziczyło rozmaite dobra. I tak:

Kazimierz, w roku 1696 posiadał

деревнями Омоле, Синцелишки и Петлишки въ Княжествѣ Жмудскомъ.

Михайлъ-Антонъ въ 1797 году былъ Стражникомъ Упитскимъ и Старостою Скиретымовскимъ.

Станиславъ въ 1770 году былъ Земскимъ Регентомъ Воеводства Троцкого.

Валентинъ Судья Гродскій Коленскій въ 1729 году владѣлъ имѣніемъ Влотки въ Ломжинской Землѣ.

Осипъ Судья Замбровскій, въ 1764 году былъ избранъ Посломъ на Сеймъ.

Оома Писарь Земли Ломжинской, Подстароста Нурскаго Грода, владѣя деревнями Порыте, Следзь, Збржезница и другими въ Землѣ Ломжинской, продалъ оныя въ 1688 году.

По смерти его, прежде 1716 года последовавшей, досталось сыновьямъ его въ наслѣдство имѣніе Лясковнице въ Землѣ Ломжинской, и Зарембѣвъ и Бяле Круки въ Воеводствѣ Лэнчицкомъ.

Оома же былъ помѣщикомъ деревни Чернице въ Землѣ Ломжинской, купленной имъ въ 1701 году. Въ послѣдствіи, въ 1706 году, онъ продалъ ее вмѣстѣ съ деревнями Богумилово и Вецѣклице.

Игнатій Бургравъ Гродскій Замбровскій въ 1764 году былъ Посломъ на Сеймъ.

Казиміръ въ 1733 году былъ

wsie: Omole, Sinciliszki i Petliszki w Księstwie Żmudzkiem.

Michał Antoni, w roku 1797 był Strażnikiem Upitskim i Starostą Skirystymowskim.

Stanisław, w roku 1770 był Regentem Ziemijskim Województwa Trockiego.

Waleńty, Sędzia Grodzki Koleniski, w roku 1729 posiadał dobra Włotki w Ziemi Łomżyńskiej.

Józef, Sędzia Zambrowski, w roku 1764 był obrany Posłem na Sejm.

Tomasz, Pisarz Ziemi Łomżyńskiej, Podstarosta Grodu Nurskiego, posiadał wsie Poryte, Sledzie, Zbrzeznica i inne w Ziemi Łomżyńskiej, które w roku 1688 sprzedał.

Tenże Tomasz, przed rokiem 1716 zmarły, zostawił synom swoim na dziedzictwo dobra Laskowice w Ziemi Łomżyńskiej, niemniej Zarembów i Białe-Kruki w Województwie Łeczyckiem.

Tomasz, był dziedzicem wsi Czernice w Ziemi Łomżyńskiej, którą w roku 1701 nabył, a następnie też wraz z wsiami Bogumiłowo i Wścieklice w roku 1706 sprzedał.

Ignacy, Burgrabia Grodzki Zambrowski, w roku 1764 był Posłem na Sejm.

Kazimierz, w roku 1733 był Vice-

Вице-Регентомъ и Каптуровымъ Судьею Земли Ломжинской.

Станиславъ Регентъ Коронный и Староста Нурскій купилъ въ 1698 году имѣніе Гнѣвѣвице въ Равскомъ Воеводствѣ.

Войтѣхъ, Чесникъ Земли Нурской, въ 1715 году приобрѣлъ имѣніе Мѣдуше-Литва въ Землѣ Дрогичинской.

Валентинъ въ 1648 году былъ Посломъ Земли Нурской.

Матвей, сынъ Ивановъ, владѣлъ имѣніемъ Шульборже и Годлево-Цехи въ Нурской Землѣ, а Иванъ въ 1697 году былъ Скарбникомъ Земли Нурской.

Адамъ въ 1648 году былъ Скарбникомъ Земли Нурской и владѣлъ имѣніемъ Годлево-Бацки въ той же Землѣ.

Валентинъ былъ Судьею Земли Нурской въ 1697 году.

Станиславъ въ томъ же году былъ Подчашимъ Нурскимъ и Судьею Гродскимъ Каменчиковскимъ.

Антонъ, Судья Земскій, въ 1788 году, былъ Посломъ на Сеймѣ отъ Нурской Земли.

Антонъ же въ 1760 году былъ Подвоеводою Ломжинской Земли.

Иванъ Скарбникъ Земли Нурской купилъ въ 1787 году деревни Тхоржево и Пацѣвко въ Воеводствѣ Бржеско-Куявскомъ.

Rejentem i Sędzią Kapturowym Ziemi Łomżyńskiej.

Stanisław, Rejent Koronny i Starosta Nurski, w roku 1698 nabył dobra Gniewiewice w Województwie Rawskim.

Wojciech, Cześnik Ziemi Nurskiej, w roku 1715 nabył dobra Miodusze-Litwa w Ziemi Drohic-kiej.

Walenty, w roku 1648 był Po-słem Ziemi Nurskiej.

Mateusz po Janie, posiadał dobra Szulborze i Godlewo-Cechy w Ziemi Nurskiej, a Jan w roku 1697, był Skarbnikiem Ziemi Nurskiej.

Adam, w roku 1648 był Skarb-nikiem Ziemi Nurskiej i posiadał dobra Godlewo-Bački w téjże Ziemi.

Walenty, w roku 1697 był Sę-dzią Ziemi Nurskiej.

Stanisław, w tymże roku Podcza-szym Nurskim i Sędzią Grodzkim Komienčzykowskim.

Antoni, Sędzia Ziemski, w roku 1788 był Posłem na Sejm z Ziemi Nurskiej.

Antoni, w roku 1760 Podwoje-wodzym Ziemi Łomżyńskiej.

Jan, Skarbnik Ziemi Nurskiej, nabył w roku 1687 wsie Tchórzewo i Paniewko w Województwie Brzesko-Kujawskim.

Северинъ былъ владѣльцемъ имѣнія Годлево-вельке, Гумова, Гумовка и Добковъ въ Землѣ Нурской, и таковое продалъ въ 1687 году.

Станиславъ Матвѣевъ сынъ въ 1734 году владѣль имѣніемъ Свѣрже-Панки въ Нурской Землѣ.

Станиславъ былъ въ 1648 году Коморникомъ Земскимъ Радзиловскимъ.

Станиславъ Пвановъ сынъ, Коморникъ Земли Нурской, владѣль въ 1710 году имѣніемъ Ляковице, Пржездзятка и Левартовъ въ той же Землѣ.

Николай былъ Регентомъ Гродскимъ Пыздрскимъ въ 1785 году.

Голэмбевскіе или **Голэмбѣвскіе**. Изъ нихъ Войтѣхъ Голэмбевскій въ 1740 году владѣль имѣніемъ Голэмбѣ и Яблоновъ въ Воеводствѣ Плоцкомъ.

Петръ въ 1712 году былъ Подсудкомъ Земли Нурской.

Иванъ, Павловъ сынъ, Судья Земли Нурской, владѣль въ 1736 году имѣніемъ Недзвядна въ той же Землѣ.

Францискъ Войтѣховъ сынъ, Подстолицъ Ржечицкій, купилъ въ 1783 году цѣлую деревню Крулевце-Гурне въ Воеводствѣ Сандомирскомъ.

Флоріанъ, назначенный въ 1696

Seweryn, былъ здѣдцемъ дѣбр Godlewa-wielkiego, Gumowa, Gumówka i Dobków w Ziemi Nurskiej, które w roku 1687 sprzedał.

Stanisław po Mateuszu, w roku 1734 posiadał dobra Świerze-Panki w Ziemi Nurskiej.

Stanisław, w roku 1648 był Komornikiem Ziemi Radziłowskim.

Stanisław po Janie, Komornik Ziemi Nurskiej, w roku 1710 był dziedzicem dѣбр Laskowice, Przezdziatka i Lewartów, w téjże Ziemi leżących.

Mikołaj, w roku 1785 był Rejentem Grodzkim Pyzdrskim.

Gołembiewscy, Gołębiewscy albo **Gołębiowscy**. Z tych Wojciech Gołębiewski, w roku 1740 posiadał dobra Gołębie i Jabłonów w Województwie Płockim.

Piotr, w roku 1712 był Podsekciem Ziemi Nurskiej.

Jan po Pawle, Sędzia Ziemi Nurskiej, w roku 1736 był dziedzicem dѣбр Niedźwiadna, w téjże Ziemi położonych.

Franciszek po Wojciechu, Podstolic Rzeczycki, w roku 1783 nabył całą wieś Królewice-Górne w Województwie Sandomierskim.

Floryan, w roku 1696 mianowa-

году Войскимъ Рожанскимъ, владѣль имѣніемъ Пршечки въ Ломжинской Землѣ.

Гостковскіе, пишущіеся изъ-Витошева. Фамиліи этой Якову, Антону, Осипу и Войтѣху, по Конституціи Сейма 1726 года, возвращены дворянскія права и преимущества.

Станиславъ въ 1771 году назначенъ былъ Войскимъ Сандецкимъ.

Гумницкіе, изъ коихъ Каетанъ изъ-Гумникъ Гумницкій, Скарбникъ Троцкій, въ 1760 году былъ помѣщикомъ деревни Конетково въ Воеводствѣ Сandomирскомъ.

Яцковскіе. Войтѣхъ владѣя деревнею Ржеки-мале въ Воеводствѣ Сѣрадскомъ подарилъ ее въ 1628 году сыну своему Феликсу-Христофору.

Яворницкіе. Изъ нихъ Войтѣхъ въ 1772 году былъ помѣщикомъ деревень Яновце, Грохощице и Монтовце въ Воеводствѣ Сandomирскомъ.

Осипъ въ 1764 году былъ Посломъ Земли Сохачевской.

Андрей изъ-Обицъ Яворницкій владѣлъ въ Сandomирскомъ Воеводствѣ деревнею Ясѣ, которою по смерти его въ 1752 году подѣлились

ны Wojskim Rożańskim, получилъ добра Przeczki w Ziemi Łomżyńskiej.

Gostkowscy, писzą się z Witoszewa. Z rodziny téj, Konstytucyą Sejmu z roku 1726, Jakób, Antoni, Józef i Wojciech, zostali przywrócenі do używania prerogatyw szlacheckich.

Stanisław, w roku 1771 mianowany był Wojskim Sandeckim.

Humniccy. Z tych Kajetan z Humnik Humnicki, Skarbnik Trocki, w roku 1760 posiadał wieś Konieczkowo w Województwie Sandomierskiem.

Jackowscy. Z rodziny téj Wojciech, posiadał wieś Rzeki-male w Województwie Sieradzkiem, którą w roku 1628 synowi swemu Feliksowi Krzysztofowi darował.

Jaworniccy, z których Wojciech, w roku 1722 był dziedzicem wsiów Janowice, Grochocice i Montowice w Województwie Sandomierskiem.

Józef, w roku 1764 był Posłem na Sejm z Ziemi Sochaczewskiej.

Andrzej z Obic Jawornicki, posiadał wieś Jasie w Województwie Sandomierskiem, którą po jego śmierci, w roku 1752 synowie

сыновья его Антонъ, Войтъхъ и Павелъ.

Антонъ, Хорунжий Брацлавскій, былъ владѣльцемъ въ Сандомирскомъ Воеводствѣ имѣнія Бушковиче и Корнацице, которое по смерти его въ 1784 году сыновья его раздѣлили между собою.

Кавецкіе. Изъ коихъ Иванъ въ 1749 былъ помѣщикомъ деревни Марцы-Поремба въ Воеводствѣ Краковскомъ.

Кицкіе. Августъ въ 1784 году былъ Посломъ отъ Земли Закрочимской.

Липинскіе. Изъ рода ихъ Иванъ, Войскій Земли Нурской, въ 1724 году былъ Посломъ на Сеймъ отъ тойже Земли.

Изъ Липинскихъ недворянскаго рода, Иванъ, получивъ въ 1765 году отъ Станислава Августа Короля Польскаго грамоту на дворянство, причисленъ былъ къ тому же гербу.

Иванъ владѣлъ въ Нурской Землѣ имѣніемъ Совинъ, которое послѣ бездѣтной его смерти досталось въ 1780 году сыновьямъ братьевъ его Адама, Гаспарія и Антона.

Маловескіе. Изъ нихъ Флоріанъ пожалованъ былъ въ 1792 году отъ Станислава Августа Короля Польскаго Орденомъ Св. Станислава.

Антони, Войciech и Paweł, pomiędzy sobą rozdzielili.

Antoni, Chorąży Braclawski, był dziedzicem dóbr Buszkowice i Kornacice, w Województwie Sandomierskiem położonych, któremi się po jego śmierci synowie Ignacy i Wojciech, w roku 1784 podzielili.

Kawecsy, z których Jan w roku 1749 był dziedzicem wsi Marcy-Poreba w Województwie Krakowskiem.

Kiccy. Z tych August, w roku 1784 był Posłem z Ziemi Zakroczymskiej.

Lipińscy. Z téj rodziny Jan, Wojski Ziemi Nurskiej, w roku 1724 był Posłem na Sejm z téjże Ziemi.

Z rodziny nieszlacheckiej Lipińskich, Jan w roku 1765, od Stanisława Augusta, Króla Polskiego, otrzymawszy dyplom nobilitacyi, do tegoż herbu przypuszczony został.

Jan, posiadał dobra Sowin w Ziemi Nurskiej, które po bezpotomnej jego śmierci, dostały się w roku 1780 dzieciom braci jego, Adama, Kacpra i Antoniego.

Małowiescy, z których Florian, w roku 1792 przez Stanisława Augusta, Króla Polskiego, ozdobiony został Orderem Śgo Stanisława.

Адамъ сынъ Ивана, Мечника Вышгородскаго, владѣль въ Плоцкомъ Воеводствѣ деревнею Кѣлтыки, уступленною ему въ 1714 году братьямъ его Яковомъ и Антономъ.

Флоріанъ, сынъ Ивана, Чесника Вышгородскаго, владѣль въ Землѣ Вышгородской имѣніемъ Мала-весь, Нездзино и Боржинь, которое пришлось на его долю при раздѣлѣ съ братомъ Степаномъ въ 1681 году.

Микуличи, пишущіеся Радецкими. Фамилія эта, издавна въ Великомъ Княжествѣ Литовскомъ поселившаяся, доказала уже права свои на потомственное дворянство въ Имперіи, гдѣ предки ея болѣе трехъ вѣковъ, съ 1500 года, занимали значительныя мѣста и владѣли многими помѣстьями; вслѣдствіе чего Виленская Дворянская Депутація опредѣленіемъ отъ 30 Марта 1832 года № 346 Высочайшимъ Указомъ утвержденнымъ, признала между прочимъ дворянство Антону сыну Доминика и Якову-Тадеею сыну Карла, отцу малолѣтняго Алоизія.

Немѣры или **Немиры**. Петръ въ 1748 году владѣль деревнею Завады-Квасы въ Воеводствѣ Люблинскомъ.

Иванъ, Хорунжій Дрогичинскій, купилъ въ 1724 году деревню Иванны-Квасы въ томъ-же Воеводствѣ.

Adam po Janie, Mieczniku Wyszogrodzkim, był dziedzicem wsi Kiełtyki w Województwie Płockim, którą mu bracia jego Jakób i Antoni, w roku 1714 ustąpili.

Floryan po Janie, Cześniku Wyszogrodzkim, posiadał dobra Maławieś, Niezdżino i Borzyń, w Ziemi Wyszogrodzkiej leżące, a z działu pomiędzy bratem Stefanem, w roku 1681 na niego przypadłe.

Mikuliczowie, piszą się Ra-deccy. Rodzina ta oddawna w Wielkiemъ Księstwie Litewskiemъ zamieszkała, udowodniła już prawa swoje do szlachectwa dziedzicznego w Cesarstwie, gdzie jej przodkowie od trzech wieków, bo od roku 1500 zajmowali znaczne urzędy i liczne dziedziczyli dobra: w skutku czego Deputacya Szlachecka Wileńska decyzją z dnia 30 Marca 1832 roku № 346, przez Ukaz zatwierdzoną, pomiędzy innymi przyznała szlachectwo: Antoniemu synowi Dominika, i Jakóbowi-Tadeuszowi synowi Karola, a ojcu nieletniego Aloizego.

Niemierowie albo **Niemirowie**. Z tych Piotr, w roku 1748 posiadał wieś Zawady-Kwasy w Województwie Lubelskiemъ.

Jan, Chorąży Drohiccki, nabył w roku 1724 wieś Iwany-Kwasy w témże Województwie.

Пепловскіе, изъ коихъ Яковъ въ 1746 году былъ владѣльцемъ имѣнія Пеплово-Сапалы въ Воеводствѣ Плоцкомъ.

Севруки. Самуилъ-Оома владѣль въ 1696 году имѣніемъ Шостаки въ Воеводствѣ Новогородскомъ.

Соколовскіе. Изъ нихъ Михаилъ въ 1616 году былъ Кастеляномъ Гостынскимъ, а Яковъ въ 1736 году владѣль имѣніемъ Нехорже въ Воеводствѣ Гнѣзненскомъ.

Стано, изъ коихъ Александръ былъ владѣльцемъ города Новоланецъ, деревень: Шимкова-Воля, Пеличавы и Надоляны въ Воеводствѣ Русскомъ, и иныхъ, которыя онъ въ 1778 году подарилъ внуку своему Александру-Михаилу сыну Христофорову, оставивъ ихъ однако за собою въ пожизненномъ владѣніи.

Ставискіе. Францискъ въ 1760 году, купилъ имѣніе Пржатовъ въ Воеводствѣ Сѣрадзкомъ.

Станиславъ, Подсѣдокъ Сѣрадскій, въ 1780 году былъ Посломъ отъ Шадковского Повѣта.

Иванъ владѣль въ Калишскомъ Воеводствѣ деревнею Мѣдзяновъ, которую послѣ него наследовалъ въ 1694 году сынъ его Павелъ, скупивъ часть брата своего Войтѣха.

Репловscy, z których Jakób w roku 1746, był dziedzicem dóbr Repłowo-Sapały w Województwie Płockiem.

Siewrukowie, z których Samuel Tomasz w roku 1696, był dziedzicem dóbr Szostaki w Województwie Nowogrodzkim.

Sokołowscy. Z téj rodziny Michał, w roku 1616 był Kasztelanem Gostyńskim. Jakób, posiadał w roku 1736 dobra Niechorza w Województwie Gnieźnieńskim.

Stanowie, z których Aleksander, był dziedzicem miasta Nowolaniec, wsi Szymkowa-wola, Pieliczany i Nadolany, w Województwie Ruskim leżących, oraz i innych, które w roku 1678 wnukowi swemu Aleksandrowi Michałowi, a synowi Krzysztofa, z pozostawieniem dla siebie dożywocia, darował.

Stawiscy. Z tych Franciszek, w roku 1760 nabył dobra Przatów, w Województwie Sieradzkiem.

Stanisław, Podsedek Sieradzki, w roku 1780 był Posłem na Sejm z Powiatu Szadkowskiego.

Jan, posiadał wieś Miedzianów w Województwie Kaliskim, którą po nim syn jego Paweł, w roku 1694 odziedziczył, spłaciwszy część brata swego Wojciecha.

Стршижовскіе, изъ коихъ Александръ изъ-Стршижова владѣль въ 1688 году деревнею Больми въ Воеводствѣ Краковскомъ.

Сулоцкіе. Яковъ Мартыновъ сынъ былъ въ 1719 году помѣщикомъ деревни Сулоцна въ Землѣ Добрынской.

Тележинскіе. Изъ нихъ Павелъ владѣль въ Воеводствѣ Белзскомъ деревнею Крышинъ, которую въ 1788 году записалъ второй женѣ своей Аннѣ-Іоаннѣ изъ дому Раковскихъ.

Турчиновичи, изъ коихъ Александръ въ 1653 году владѣль помѣстьемъ Строчунъ, иначе Тоболно, въ Воеводствѣ Троцкомъ.

Витускіе. Станиславъ въ 1644 году, былъ помѣщикомъ деревень Витуша, Вшеливы и Залускова въ Землѣ Гостынской.

Викентій-Владиславъ изъ-Зычка, Стольникъ Лѣнчицкій, владѣль въ 1686 году имѣніемъ Суходолы въ Воеводствѣ Равскомъ.

Викентій изъ-Суходолъ, Стольникъ Земли Гостынской, владѣль въ Воеводствѣ Хелмскомъ имѣніемъ Мендржице и Пенцлавице, которое уступилъ въ 1698 году Станиславу Гарчинскому.

Стrzyżowscy. Z tych Aleksander ze Strzyżowa, w roku 1688 posiadał wieś Bolmin w Województwie Krakowskiem.

Suloccy, z których Jakób po Marcinie, w roku 1719 posiadał wieś Sulocino w Ziemi Dobrzyńskiej.

Teleżyńscy. Z tych Paweł, był dziedzicem wsi Kryszyn w Województwie Belzkiem, którą w roku 1788 swęj drugięj żonie, Annie Joannie z Rakowskich zapisał.

Turczynowiczowie, z których Aleksander, w roku 1653 posiadał majątność Strocun, albo Tobolino, w Województwie Trockiem.

Wituscy. Z tych Stanisław, w roku 1644 był dziedzicem wsiów Witusza, Wszeliwy i Żaluskowa w Ziemi Gostyńskiej.

Wincenty Władysław z Życzka, Stolnik Łęczycki, w roku 1686 posiadał dobra Suchodoły w Województwie Rawskiem.

Wincenty z Suchodół, Stolnik Ziemi Gostyńskiej, był dziedzicem dóbr Mędrzyce i Pęcławice w Województwie Chełmskiem, które w roku 1698 Stanisławowi Garczyńskiemu ustąpił.

Здзярскіе. Изъ нихъ Иванъ сынъ Валентиновъ, въ 1724 году, былъ помѣщикомъ деревни Здяры въ Воеводствѣ Плоцкомъ.

Казиміръ въ 1730 году владѣлъ имѣніемъ Гловчинъ и Гловчинекъ въ Землѣ Черской.

Мартынъ въ 1795 году сдѣлался полнымъ владѣльцемъ деревни Струбины въ Землѣ Закрочимской.

Zdziarscy. Z tych Jan po Walentym, w roku 1724 był dziedzicem wsi Zdziary w Województwie Płockiem.

Kazimierz, w roku 1730 posiadał dobra Głowczyn i Głowczynek w Ziemi Czerskiej.

Marcin, w roku 1795 został właścicielem całkowitej wsi Strubiny w Ziemi Zakroczymskiej.

ГЕРБЪ

ГОЗДАВА 2.

HERB

GOZDAWA 2.

Въ щитѣ тѣ же изображенія, какія въ первообразномъ гербѣ Гоздавы. Въ наверхъ шлема пять строусовыхъ перьевъ, изъ коихъ на среднемъ подобная какъ въ щитѣ лилія.

Употребляютъ его:

Хлусовичи, изъ коихъ Андрей былъ въ 1788 году Ротмистромъ

W tarczy te same godła, jak w pierwotnym herbie Gozdawa. W szczycie hełmu pięć piór strusich, na środkowym podobna jak w tarczy lilija.

Używają go:

Chłusowiczowie, z których Andrzej, był w roku 1788 Rotmi-

Воеводства Троцкого, и владѣль тамъ же имѣніемъ Леляны.

Осуховскіе. Изъ нихъ Гаспарій, Войскій Земли Сохачевской, владѣль въ той же Землѣ деревнею Стржиже въ 1625 году.

Реклевскіе. Андрей изъ-Реклева Реклевскій купилъ въ 1746 году деревню Борчинъ, состоявшую въ Воеводствѣ Сandomирскомъ.

strzem Województwa Trockiego i posiadał tamże dobra Lelany.

Osuchowscy. Z tych Kasper, Wojski Ziemi Sochaczewskiej, posiadał w téjże Ziemi, roku 1625 wieś Strzyże.

Reklewscy. Andrzej z Rekleva Reklewski, nabył w roku 1746 wieś Borczyn, w Województwie Sandomierskiem.

ГЕРБЪ

ГОЗДАВА 3.

HERB

GOZDAWA 3.

Въ щитѣ такіа же, какъ въ первообразномъ гербѣ Гоздава изображенія. Въ наверхъ шлема пять строусовыхъ перьевъ.

Употребляютъ его:

Краснѣвскіе. Изъ нихъ Рохъ въ 1757 году владѣль имѣніемъ Венгжинowo въ Плоцкомъ Воеводствѣ.

W tarczy te same godła, jak w pierwotnym herbie Gozdawa. W szczycie hełmu pięć piór strusich.

Używają go:

Kraśniewscy, z pomiędzy których Roch, w roku 1757, posiadał dobra Węgrzynowo w Województwie Płockiem.

ГЕРБЪ

ГОЗДАВА 4.

HERB

GOZDAWA 4.

Въ красномъ полѣ бѣлая двойная лилія, съ бѣлою же по срединѣ перевязкою. Въ наверхѣ шлема три строусовыя пера.

Употребляютъ его :

Рошкевичи. Предокъ ихъ Валентинъ Рошкевичъ возведенъ въ потомственное дворянство грамотою Короля Польскаго Станислава Августа въ 1775 году, вмѣстѣ съ пожалованіемъ ему вышензображеннаго герба.

W polu czerwonym lilija podwójna biała, z taką na środku przepaską. W szczycie hełmu trzy pióra strusie.

Używają go :

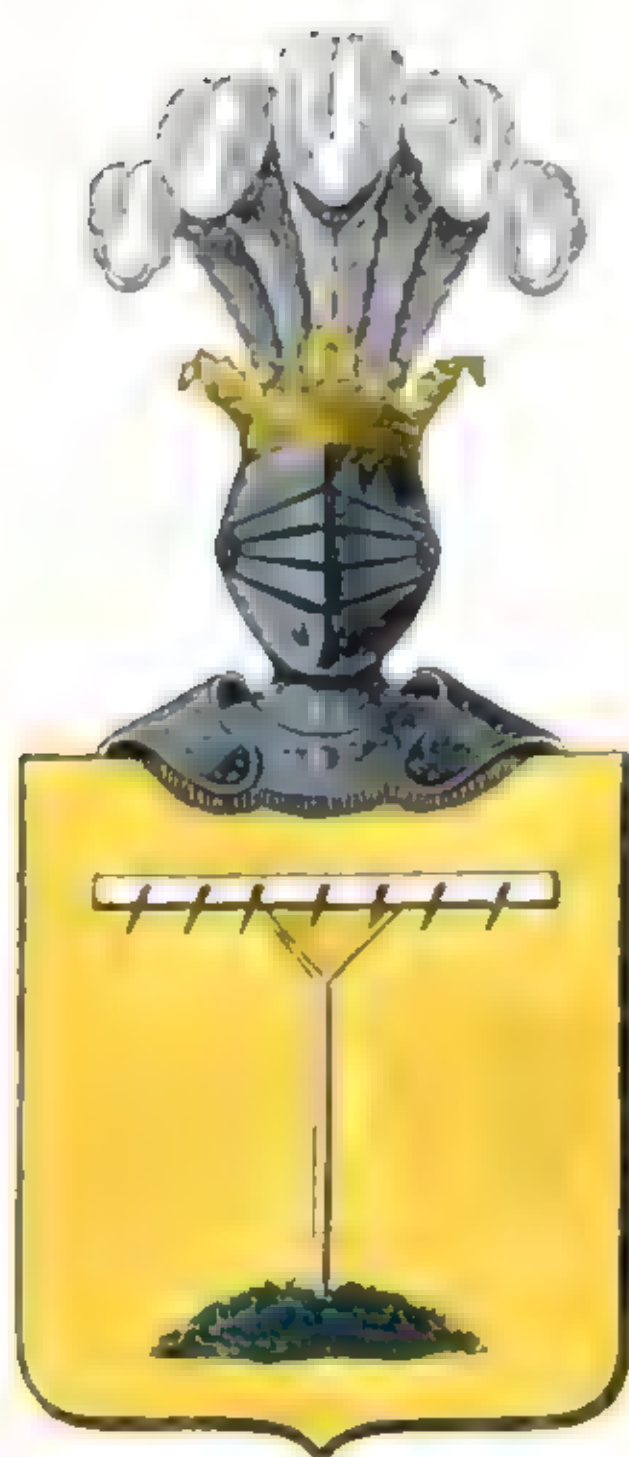
Roszkiewiczowie. Przodek téj rodziny, Walenty Roszkiewicz, przez Stanisława Augusta, Króla Polskiego, w roku 1775 miał sobie udzielony dyplom na szlachectwo dziedziczne z herbem Gozdawa, powyżej wyobrażonym.

ГЕРБЪ

HERB

Г Р А Б Ъ.

G R A B I E.

Въ золотомъ полѣ грабли о семи зубцахъ, воткнутыя въ зеленѣющій пригорокъ. Въ наверхъ шлема пять строусовыхъ перьевъ.

W polu złotém grabie o siedmiu zębach, w zielonym wzgórku utkwione. W szczycie hełmu pięć piór strusich.

Употребляютъ его:

Używają go:

Чарновскіе, въ прежнемъ Воеводствѣ Равскомъ осѣдлые. Изъ нихъ Андрей въ 1742 году владѣль имѣніемъ Чарново-Вильково. Рохъ Чарновскій, Коморникъ Граничный Рожанскій, Посолъ Земли Нурской, подписался въ 1764 году на актѣ избранія Короля Станислава Августа Понятовскаго, причемъ владѣль въ той же Землѣ имѣніемъ Козлы.

Czarnowscy, w dawném Województwie Rawskiém osiedli. Z tych Andrzej, w roku 1742 dobra Czarnowo-Wilkowo posiadał. Roch Czarnowski, Komornik Graniczny Rożański, Poseł z Ziemi Nurskiej, w roku 1764 elekcyę Króla Stanisława Augusta Poniatowskiego podpisał, oraz dobra Kozły w téjże Ziemi dziedziczył.

Госцимскіе, изъ прежняго Калишскаго Воеводства. Оома въ 1693 году былъ владѣльцемъ Драхова.

Gościmszy, w dawném Województwie Kaliskiém. Z tych Tomasz, w roku 1693 był właścicielem dóbr Drachowa.

Гзовскіе, жившіе въ Великой Польшѣ. Изъ нихъ Павелъ-Казиміръ Гзовскій, владѣлецъ на-Гзовѣ, купилъ въ 1636 году имѣніе Збросза-мнѣйша и Промна въ Черской Землѣ.

Францискъ владѣлъ около 1732 года имѣніемъ Туростово и Венгоржевко въ Калишскомъ Воеводствѣ.

Антонъ Гзовскій, Капитанъ регимента пѣшей Гвардіи, былъ помѣщикомъ Туростова въ 1749 году.

Иванъ, Подстолій Ковальскій, владѣлъ въ 1770 году имѣніемъ Шевце и Войцинъ въ Воеводствѣ Бржеско-Куявскомъ.

Ялбрыжковскіе, жившіе въ Воеводствѣ Мазовецкомъ. Изъ нихъ Мартынь, Судья Земскій Замбровскій, подписался въ 1669 году на актѣ избранія Короля Миханла Корибута.

Крочинскіе. Изъ рода ихъ Лаврентій, въ званіи Подчашаго Жмудскаго, подалъ въ 1764 году голосъ въ пользу избранія Короля Станислава Августа Понятовскаго.

Липскіе, въ прежнемъ Воеводствѣ Равскомъ осѣдлые. Изъ нихъ Иванъ Липскій, Староста Иновлодскій, былъ Подкоморіемъ Равскимъ, въ 1652 году.

Gzowscy, w Wielko-Polsce przemieszkivali. Z tych Paweł Kazimierz Gzowski, na Gzowie dziedzic, w roku 1636 nabył dobra Zbroszę mniejszą i Promnę w Ziemi Czerskiej.

Franciszek, w byłém Województwie Kaliskim, dobra Turostowo i Węgorzewko, około roku 1732 posiadał.

Antoni Gzowski, Kapitan regimentu Gwardyi pieszej, w roku 1749 dobra Turostowo dziedziczył.

Jan, Podstoli Kowalski, w roku 1770 był właścicielem dóbr Szewce i Wojcin, w Województwie Brzesko-Kujawskim.

Jałbrzykowscy, w dawném Województwie Mazowieckim. Z tych Marcin Jałbrzykowski, Sędzia Ziemski Zambrowski, w roku 1669 elekcyę Króla Michała Korybuta podpisał.

Kroczyńscy. Z téj rodziny Wawrzyniec, w roku 1764 jako Podeczaszy Żmudzki, na wybór Króla Stanisława Augusta Poniatowskiego głosował.

Lipscy, w dawném Województwie Rawskim. Z tych Jan Lipski, Starosta Inowłodzki, w roku 1652 urząd Podkomorzego Rawskiego sprawował.

Станиславъ, Коморникъ Земли Равской, назначенъ въ 1771 году Скарбникомъ Бѣльскимъ.

Въ прежнемъ Воеводствѣ Белзскомъ, Осипъ въ 1759 году исправлялъ должность Войскаго Любачевского.

Иванъ въ 1755 году купилъ два фольварка Горыславце и Метельщизну на предмѣстьѣ Вислицкомъ, въ Воеводствѣ Сандомирскомъ.

Антонъ въ 1794 году избранъ Судьею Земскимъ Краковскимъ.

Свѣржевскіе, въ прежнемъ Воеводствѣ Подляскомъ. Семень въ 1692 году былъ помѣщикомъ Кадлубовки въ Бѣльской Землѣ.

Свѣшевскіе, въ прежнемъ Воеводствѣ Мазовецкомъ. Изъ нихъ Антонъ и Францискъ, сыновья Степана Подстоля Перновскаго, наследовавъ послѣ отца въ Черской Землѣ помѣстья Свидеръ-вельки и пныя, продали оныя въ 1720 году.

Щуки, старинная фамилія въ Мазовшѣ. Станиславъ Щука, около 1473 года, владѣлъ деревнею Залѣсье въ Повѣтѣ Вонсовскомъ. Домпникъ Щука доказалъ въ Герольдіи Имперіи дворянское свое происхожденіе отъ Станислава Щуки, владѣвшаго въ 1668 году имѣніемъ Лой-

Станиславъ, Коморникъ Земли Равской, въ 1771 году Скарбника Биельскаго получилъ.

Въ давнемъ Войеводствѣ Белзскомъ, Јозефъ въ 1759 году Войскаго Сохачевского справовалъ.

Jan, въ 1755 году нбылъ два фольварки Gorzslawice i Mietelszczyznę, на przedmieściu Wiślickiem, въ Войеводствѣ Sandomierskiem położone.

Antoni, въ 1794 году obrany został Sędzią Ziemią Krakowską

Swierzewscy, въ давнемъ Войеводствѣ Podlaskiem. Z tych Szymon, въ 1692 году wieś Kadłubówkę въ Ziemi Bielskiej posiadał.

Swieszewscy, въ давнемъ Войеводствѣ Mazowieckiem. Z tych Antoni i Franciszek, synowie Stefana, Podstolego Parnawskiego, dobra Swider-wielki i inne, въ Ziemi Czerskiej по оцу swym odziedziczone, въ 1720 году sprzedali.

Szczukowie, starożytna rodzina въ Mazowszu osiadła. Z téj Stanisław Szczuka, около 1473 года posiadał wieś Zalesie въ Powiecie Wąsowskim. Dominik Szczuka, udowodnił swoje szlacheckie pochodzenie przed Heroldyą Cesarstwa, od Stanisława Szczuki, въ 1668 году dzie-

ковъ въ Землѣ Вязекой. На этомъ основаніи сынъ его Артуръ-Игнатій внесенъ въ книгу потомственныхъ дворянъ Царства Польскаго.

Щипёрскіе. Изъ нихъ Войтъхъ въ 1763 году былъ владѣльцемъ имѣнія Барглы въ Землѣ Завскржинской.

Табачинскіе. Николай изъ-Городельска Табачинскій исправлялъ въ 1775 году должность Писаря Земскаго Валѣцкаго въ Воеводствѣ Познанскомъ.

Вондолковскіе, въ прежней Землѣ Ломжинской. Изъ нихъ Варооломей, Писарь Земскій и Гродскій Замбровскій, владѣлъ въ 1765 году имѣніемъ Рыдзевъ, Гозды, Зарузь и Рыдзевъ-Цвейки. Иванъ, Подстароста Гродскій Остроленцкій, былъ Посломъ на Сеймъ 1788 года отъ Ломжинской Земли.

Волинскіе, изъ прежняго Плоцкаго Воеводства. Иванъ, въ 1760 году купилъ имѣніе Скачково и участки на Ржешотарахъ и Пневѣ въ Повѣтъ Серпскомъ.

Зарускіе, въ Мазовшѣ осѣдлые. Изъ нихъ Антонъ въ 1747 году владѣлъ имѣніемъ Дренжево въ Лом-

дзика дѣлѣ Łojków w Ziemi Wizkiej położonych. Z téj zasady syn jego Artur Ignacy Szczuka, do Ksiąg Szlachty dziedzicznej Królestwa, zapisanym został.

Szczypiorscy. Z téj rodziny Wojciech, w roku 1763 był właścicielem dóbr Bargły w Ziemi Zawskrzyńskiej.

Tabaczyńscy. W dawném Województwie Poznańskim, Mikołaj z Horodelska Tabaczyński, w roku 1775 urząd Pisarza Ziemskiego Wałeckiego sprawował.

Wądołkowscy, w dawnéj Ziemi Łomżyńskiej. Z tych Bartłomiej Wądołkowski Pisarz Ziemski i Grodzki Zambrowski, w roku 1765 dobra Rydzewo, Gozdy, Zaruzie i Rydzewo, Cwiejki dziedziczył. Jan, Podstarosta Grodzki Ostrołęcki, w roku 1788 był Posłem na Sejm z Ziemi Łomżyńskiej.

Wolińscy, w dawném Województwie Płockim. Z tych Jan, w roku 1761 nabył dobra Skoczkowo, oraz części na Rzeszotarach i Pniewie w Powiecie Sierpskim położone.

Zaruscy, w Mazowszu osiedli. Z tych Antoni, w roku 1747 dobra Drężewo w Ziemi Łomżyńskiej i

жинской и Кордово въ Замбровской Землѣ.

Казиміръ, Капитанъ Конной Гвардіи, и Францискъ-Ксаверій Бургравъ Гродскій Ломжинскій, братья Зарускіе, наслѣдовавъ по отцѣ своемъ Альбинѣ имѣніе Дрогошево и Янохи, раздѣлили его между собою въ 1791 году.

Kordowo w Ziemi Zambrowskiej posiadał.

Kazimierz, Kapitan Regimentu Gwardyi Konnej, i Franciszek Ksawery, Burgrabia Grodzki Łomżyński, bracia Zarusecy, odziedziczone po swym ojcu Albinie dobra Drogoszewo i Janochy, w roku 1791 pomiędzy siebie rozdzielili.

ГЕРБЪ
ДЕ ЛА ГРАНЖЪ.

HERB
DE LA GRANGE.

Въ щитѣ овальномъ, съ золотую окранною и дворянскою короною, въ голубомъ полѣ, два взвившіеся на дыбы оленя, держащіе передними ногами серебряную лилію.

Употребляютъ его:

Де ла Гранжъ, выѣхавшіе изъ Франціи въ царствованіе Яна III Собѣскаго. Людовикъ Де ла Гранжъ, Маркизь Д'Аркенъ, Графъ де Малинъ, братъ Королевы Маріи-Казимиры, Генераль Польскихъ войскъ, за двадцатилѣтнее отличное служе-

Na tarczy owalnej, ze skrajem złotym i koroną szlachecką, w polu niebieskiem: dwa jelenie wspięte, przednimi nogami liliję srebrną trzymające.

Używają go:

De la Grange, rodzina z Francyi za panowania Jana III Sobieskiego do Polski przybyła. Z téj pochodzący Ludwik de la Grange, Margrabia d'Arquin, Hrabia z Malinu, brat Królowej Maryi Kazimiry, Jenerał wojsk Polskich, za dwudziestoletnie

ніе, постановленієм Сейма 1685 года возведенъ въ Дворяне Королевства Польскаго.

zaszczytne zasługi swoje, przez Uchwałę Sejmu z roku 1685, do używania przywilejów Szlachectwa Polskiego przypuszczonym został.

ГЕРБЪ

ГРИФОРУЖЪ.

HERB

GRYFORÓŻ.

Въ красномъ полѣ серебряный грифъ, взвившійся на дыбы влѣво, и въ лѣвой лапѣ держащій розу. Надъ щитомъ изъ дворянской короны выходитъ подобный же грифъ съ розою, влѣво.

Употребляютъ его:

Розены, происходящіе отъ Адама Розена, Адвоката при Апелляціонномъ Судѣ Царства Польскаго, который за отличіе по службѣ Всемилостивѣйше возведенъ въ потомственное дворянство, съ пожалованіемъ ему вышеозначеннаго герба,

W polu czerwonym gryf srebrny w lewo wspięty i w lewej łapie różę trzymający. Nad tarczą z korony szlacheckiej, wychodzi takiż gryf z różą w lewo.

Używają go:

Rozenowie, pochodzący od Adama Rozena, Adwokata przy Sądzie Appellacyjnym Królestwa Polskiego, który za odznaczenie się w służbie, miał sobie NAJŁASKAWIEJ nadane dziedziczne szlachectwo wraz z herbem powyższym; dyplomem

грамотою Государя Императора и Царя НИКОЛАЯ I, 1829 года Юля 30 (Августа 11) дня.

NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA i KRÓLA MIKOŁAJA I, z dnia 30 Lipca (11 Sierpnia) 1829 roku.

ГЕРБЪ
ГРОДЕЦКІЙ.

HERB
GRODECKI.

Въ щитѣ наполь разсѣчен-
номъ, въ верхнемъ красномъ
полѣ серебряный грифъ въ золо-
той коронѣ, вправо бѣгущій; въ
нижнемъ, голубомъ, такой же
грифъ. Въ наверхъ шлема че-
тыре строусовыя пера, изъ коихъ
второе красное, а четвертое го-
лубое.

Употребляютъ его:

Гродецкіе. Осипъ-Христо-
форъ Гродецкій, владѣлецъ имѣнія
Гродецкъ въ бывшемъ Воеводствѣ Лю-
блинскомъ, за построение костѣла
въ имѣніи и за усердіе по улучшенію
сельскаго хозяйства, возведенъ въ
Дворяне Императоромъ Австрійскимъ

Na tarczy w połowie ściętą,
w górném polu czerwonym gryf
srebrny w złotój koronie, w pra-
wo biegnący,—w dolném niebie-
skim, takiż sam gryf. W szczy-
cie hełmu cztery pióra strusie,
z tych drugie czerwone, a czwar-
te niebieskie.

Używają go:

Grodecy. Józef Krzysztof Gro-
decki, dziedzic dóbr Grodek w byłém
Województwie Lubelskim, za wy-
budowanie kościoła w tychże dobrach
i za gorliwość w polepszaniu gospo-
darstwa wiejskiego, przez Cesarza
Austryackiego, Króla Galicyi i Lo-

Королемъ Галиціи и Лодомеріи Францомъ I, царствовавшимъ тогда въ части прежней Польши; въ 1807 же году получилъ отъ того же Монарха грамоту съ вышензображеннымъ гербомъ.

domeryi, Franciszka I, nad częścią dawnęj Polski w ówczas panującego, do godności szlacheckiej wyniesiony; w roku 1807 dyplom od tegoż Monarchy wraz z herbem powyższym otrzymał.

ГЕРБЪ

HERB

Г Р О Т У С Ъ .

G R O T H U S .

Въ щитѣ наполь разсѣченномъ, черезъ верхнее золотое и нижнее серебряное поле, наискось къ нижнему лѣвому боку, каменный мостъ на четырехъ черныхъ столбахъ. Въ наверхшѣ шлема два орлиныя крыла, правое серебряное, а лѣвое золотое; на каждомъ изъ нихъ подобный какъ въ щитѣ мостъ столбами внутрь.

Na tarczy w połowie ściętęj, przez górne pole złote i dolne srebrne, skośnie ku lewemu, most murowany, na czterech czarnych słupach. W szczycie hełmu dwa skrzydła orle, prawe srebrne, lewe czarne; na każdym podobny most jak w tarczy, słupami do środka.

Употребляютъ его:

Гротусы, въ прежнемъ Княжествѣ Жмудскомъ расселившіеся.

Używają go:

Grothusowie, w dawném Księstwie Żmudzkiém rozkrzewieni. Z ro-

Евстафій Гротусъ въ 1690 году
былъ Каштеляномъ Жмудскимъ и
Старостою Шиманскимъ.

dziny téj Eustachy Grothus, w roku
1690 piastował urząd Kasztelana
Żmudzkiego i był Starostą Szymań-
skim.

ГЕРБЪ

Г Р О Т Ы.

HERB

G R O T Y.

Въ золотомъ полѣ три копѣй-
ныя желѣзка, рядомъ, остреемъ
вверхъ. Въ наверхъ шлема три
строусовыя пера.

Употребляютъ его:

Пашковичи, въ прежней Зе-
млѣ Мельницкой осѣдлые. Изъ нихъ
Андрей Пашковичъ въ 1769 году
владѣлъ тамъ же помѣстьями.

Влоцкіе, изъ прежняго Вое-
водства Краковскаго. Яцекъ изъ-
Влокъ Влоцкій въ 1693 году купилъ
у Гротуса имѣніе Бѣла-вода съ при-
надлежностями, въ Повѣтъ Сандец-
комъ.

W polu złotém trzy groty
obok siebie, ostrzami do góry
ustawione. W szczycie hełmu
trzy pióra strusie.

Używają go:

Paszkowiczowie, w dawnéj
Ziemi Mielnickiej osiedli. Z tych
Andrzej Paszkowicz, w roku 1769
posiadał tamże dobra ziemskie.

Włoccy, w dawném Wojewódz-
twie Krakowskiém. Jacek z Włok
Włocki, w roku 1693 nabył od Gro-
thusa dobra Biała-woda z przyległo-
ściami, w Powiecie Sandeckim.

ГЕРБЪ

Г Р И Ф Ъ.

HERB

G R Y F.

Въ красномъ полѣ серебря-
ный грифъ, взвившійся на дыбы,
влѣво. Въ наверхъ шлема вы-
ходящій такой же грифъ, съ зо-
лотымъ охотничьимъ рогомъ,
влѣво.

Употребляютъ его:

Аksamитовскіе, въ прежнемъ
Воеводствѣ Подольскомъ осѣдлые.
Игнатій изъ-Аksamитъ Аксамитов-
скій, будучи Посломъ Воеводства
Подольскаго, подписалъ въ 1764
году актъ избранія Короля Стани-
слава Августа. Онъ же въ награду
заслугъ былъ назначенъ сперва
Скарбникомъ Летичевскимъ, а по-
томъ Ловчимъ Воеводства Подоль-
скаго.

Бонковскіе, родомъ изъ Вое-
водства Сѣрадскаго, имѣютъ проз-

W polu czerwonym gryf sre-
brny w lewo wspięty. W szczy-
cie hełmu wychodzi takiż gryf
ze złotą trąbą myśliwską w lewo.

Używają go:

Aksamitowscy, rodzina w da-
wném Województwie Podlaskim
zamieszkała. Z téj Ignacy z Aksamit
Aksamitowski, w roku 1764 elek-
cyę Króla Stanisława Augusta, jako
Poseł Województwa Podolskiego pod-
pisał. Tenże sam Ignacy, w nagrodę
zasług, naprzód Skarbnikiem Lity-
czewskim, a potem Łowczym Woje-
wództwa Podolskiego, został miano-
wany.

Bąkowscy, w dawném Woje-
wództwie Sieradzkim, używają przy-

вище Якса и пишуться изъ-Заборова. Изъ нихъ Петръ, Чесникъ Цѣхановскій, въ 1728 году купилъ деревню Врониковъ-миѣйшій въ Пётрковскомъ Повѣтѣ. Николай, также Цѣхановскій Чесникъ, владѣлъ въ 1732 году имѣніемъ Соколя-Гура въ Повѣтѣ Радомскомъ. Станиславъ, Подстолій Черниговскій, въ 1765 году приобрѣлъ имѣніе Берновъ въ Воеводствѣ Сандомирскомъ.

Бобры. Изъ нихъ Адамъ Бобръ въ 1740 году исправлялъ должность Бурграва Гродскаго Цѣхановскаго. Антонъ въ 1778 году былъ помѣщикомъ деревни Домбровки, въ Землѣ Цѣхановской. Францискъ, владѣлецъ имѣнія Андрыхи и Марки въ Землѣ Вязской, получилъ въ 1761 году мѣсто Лифляндскаго Чесника.

Быковскіе, съ прозвищемъ Якса. Изъ нихъ Францискъ въ 1728 году владѣлъ деревнею Пиваки въ Воеводствѣ Сѣрадскомъ. Матвей, Подстолицъ Брацлавскій, въ 1733 году, какъ Посолъ Воеводства Минскаго, подписался на актъ избранія Короля Августа III. Балтазаръ, Чесникъ Бѣльскій, купилъ въ 1774 году въ Воеводствѣ Равскомъ имѣніе Бартошовка, Мрочковице и Вѣчновице, также половину имѣнія Самборже и Рутки.

домку Јаха і пишą się z Zaborowa. Z tych Piotr, Cześnik Ciechanowski, w roku 1728 nabył wieś Wroników mniejszy, w Powiecie Piotrkowskim. Mikołaj, także Cześnik Ciechanowski, w roku 1732 dobra Sokolą-Górę w Powiecie Radomskim posiadał. Stanisław, Podstoli Czerniechowski, w roku 1765 nabył dobra Bernów w Województwie Sandomierskiem leżące.

Bobrowie. Z téj rodziny Adam, w roku 1740 sprawował urząd Burgrabiego Grodzkiego Ciechanowskiego. Antoni, w roku 1768 był dziedzicem wsi Dąbrówki w Ziemi Ciechanowskiej. Franciszek Bóbr, dziedzie dóbr Andrychy i Marki w Ziemi Wizkiej położonych, w roku 1761 urząd Cześnika Inflantskiego otrzymał.

Bykowscy. Z téj rodziny przydomku Јаха używającej, Franciszek, w roku 1728 posiadał w Województwie Sieradzkіem wieś Piwaki. Maciej, Podstolic Braclawski, w roku 1733 jako Poseł Województwa Mińskiego, elekcyę Króla Augusta III podpisał. Baltazar, Cześnik Biełski, nabył w roku 1774 dobra Bartoszkówkę, Mroczkowice i Wiechnowice, oraz połowę dóbr Samborzy i Rudki w Województwie Rawskiem.

Той же фамиліи, но инаго рода, Иванъ Быковскій въ 1776 году получилъ отъ Короля Станислава-Августа дипломъ на потомственное дворянство съ вышензображеннымъ гербомъ.

Хамскіе, въ прежнемъ Воеводствѣ Плоцкомъ. Мартынь, Хорунжій Его Королевскаго Величества, владѣль имѣніемъ Лагевники, Лисипо, Мишевко и Стефаны или Гомолчане, въ 1731 году. Яковъ, Войскій Плоцкій, въ 1770 году былъ помѣщикомъ Тупадлы.

Хроновскіе, изъ конхъ Михаилъ, сынъ Антона изъ-Хронова Хроновскаго, въ 1774 году получилъ отъ матери своей Уршули изъ дому Соболевскихъ, во владѣніе Соболевъ съ принадлежностями Страдзка и Зоня, въ Воеводствѣ Краковскомъ.

Дембицкіе изъ-Дембицъ, съ прозвищемъ Якса, въ прежнемъ Воеводствѣ Сandomирскомъ осѣдлые. Иванъ Ловчій Вязскій въ 1723 году владѣль имѣніемъ Воля-Сколянковска и Стржижевице. Антонъ, также Ловчій Вязскій, купилъ въ 1740 году имѣніе Кобыляны-миѣйше. Антонъ, Подчасій Вислицкій, въ 1757 году, поступилъ въ Стольники того же Повѣта. Витъ, Модестъ и Яцекъ,

Z innéj rodziny tegoż samego nazwiska, Jan Bykowski, w roku 1776 otrzymał od Króla Stanisława Augusta, dyplom na szlachectwo dziedziczne wraz z powyższym herbem.

Chamscy, w dawném Województwie Płockiem. Z tych Marcin, Chorąży Jego Królewskiej Mości, w roku 1731 dobra Łagiewniki, Lisino, Miszewko i Stefany albo Gomołczane posiadał. Jakób, Wojski Płocki w roku 1770 dziedziczył dobra Tupadły.

Chronowscy. Z téj rodziny Michał syn Antoniego z Chronowa Chronowskiego, w roku 1774 otrzymał na własność od swéj matki Urszuli z Sobolewskich, dobra Sobolów z przyległościami Sieradzka i Zonia w Województwie Krakowskiém.

Dębicy z Dębicy przydomku Jaxa, w dawném Województwie Sandomierskiem osiedli. Z tych Jan, Łowczy Wizki, w roku 1723 posiadał dobra Wolę Skolankowską i Strzyżewice. Antoni także Łowczy Wizki, nabył w roku 1740 dobra Kobyłany-mniejsze. Antoni, Podczaszy Wiślicki, w roku 1757 został w tymże Powiecie Stolnikiem. Wit, Modest i Jacek, synowie Sebastyana Dębickie-

сыновья Севастьяна Дембицкаго, Хорунжаго Вислицкаго, наследовавъ послѣ отца имѣніе Сваршовице-Гурне и Дольне, раздѣлили оное между собою въ 1779 году.

Добки. Изъ нихъ Андрей Добекъ въ 1724 году владѣлъ имѣніемъ Порадзовъ въ Воеводствѣ Сѣрадскомъ. Иванъ въ 1781 году уступилъ сыну своему Станиславу собственное имѣніе свое Янковице-Пакошове въ Воеводствѣ Лѣнчицкомъ.

Гладыши, въ прежнемъ Сандомирскомъ Воеводствѣ. Николай изъ-Реглицъ Гладышъ въ 1581 году былъ помѣщикомъ деревни Лончки.

Гродзицкіе, въ прежнихъ Воеводствахъ Калишскомъ и Сѣрадскомъ основавшіеся. Осипъ изъ-Котулина Гродзицкій, Подстолій Земли Великопольской, въ 1751 году продалъ имѣніе свое Камѣнцу. Осипъ, также изъ-Котулина, въ 1754 году купилъ имѣніе Нѣханово, Драхово, Потримово и Нова-весь въ Повѣтѣ Гнѣзненскомъ.

Конарскіе, въ разныхъ сторонахъ края осѣдлые. Изъ нихъ Антонъ въ 1697 году былъ Бургравомъ Гродскимъ. Степанъ, въ 1736 году, былъ Мечникомъ Хенцинскимъ, а сыновья его Осипъ, Капитанъ дѣ-

го, Чорążего Вишлицкого, одзiedziczone po swym ojcu dobra Swarszowice górne i dolne, w roku 1779 pomiędzy siebie rozdzielili.

Dobkowie. Z téj rodziny Andrzej, w roku 1724 dobra Poradzów, w Województwie Sieradzkim dziedziczył. Jan, w roku 1781 dobra własne Jankowice-Pakoszowe w Województwie Łeczyckim leżące, synowi swemu Stanisławowi ustąpił.

Gładyszowie, w dawném Województwie Sandomierskim. Z tych Mikołaj Gładysz z Reglic, w roku 1581 wieś Łączki posiadał.

Grodziccy, w dawnych Kaliskim i Sieradzkim Województwach zamieszkiwali. Z tych Józef z Kotulina Grodzicki, Podstoli Ziemi Wieluńskiej, w roku 1751 dobra swoje Kamionnę sprzedał. Józef, także z Kotulina, w roku 1754 nabył dobra Niechanowo, Drachowo, Potrymowo i Nową-wieś w Powiecie Gnieźnieńskim.

Konarscy, różne strony kraju zamieszkiwali. Z tych Antoni, w roku 1697 urząd Burgrabiego Grodzkiego sprawował. Stefan, w roku 1736 był Miecznikiem Chęcińskim; synowie zaś jego: Józef, Kapitan w regi-

шаго Регимента Малой Булавы, и Станиславъ въ 1775 году продали большія помѣстья свои, доставшіяся имъ отъ бабки по матери. Иванъ Якса изъ-Конаръ Конарскій, Стольникъ Мозырскій, владѣль въ 1764 году имѣніемъ Букциники, Барцѣ, Бобровники и Прыга въ Воеводствѣ Троцкомъ.

Коссовичи, изъ Воеводства Кіевского. Васпій Коссовичъ въ 1722 году получилъ въ наслѣдство отъ отца своего деревню Красно-ржечку.

Кробановскіе, изъ конхъ Иванъ въ 1699 году владѣль имѣніемъ Кробановъ-венкшій въ Воеводствѣ Сѣрадскомъ.

Квятковскіе. Войтѣхъ въ 1700 году былъ помѣщикомъ имѣній Квяткова и Ливковъ въ Воеводствѣ Равскомъ. Александръ прежде 1755 года владѣль въ Землѣ Цѣхановской имѣніемъ Бернаты, которое сынъ его Адамъ наслѣдовалъ въ 1799 году.

Квѣцинскіе. Иванъ и сводный братъ его Иванъ Нуровскій наслѣдовали въ 1740 году, по завѣщанію матери ихъ Іозефы, имѣніе Гузаровка въ Пинскомъ Повѣтѣ.

mencie pieszym Buławy mniejszej, i Stanisław, sprzedawali w roku 1775 liczne dobra po babce z linii macierzystej odziedziczone. Jan Jaxa z Konar Konarski, Stolnik Mozyrski, dobra Bukciniki, Barcie, Bobrowniki i Prygę w Województwie Trockiem przed rokiem 1764 posiadał.

Kossowiczowie, w dawném Województwie Kijowskiém. Z tych Bazyli Kossowicz, w roku 1722 wieś Krasnorzeczkę zwaną, po ojcu swym Janie odziedziczył.

Krobanowscy. Z téj rodziny Jan, w roku 1699 dobra Krobanów większy w Województwie Sieradzkim posiadał.

Kwiatkowscy. Wojciech, w roku 1700 był dziedzicem dóbr Kwiatkova i Liwków w Województwie Rawskim. Aleksander, przed rokiem 1755 posiadał dobra Biernaty w Ziemi Ciechanowskiéj, które syn jego Adam, w roku 1799 w spadku odziedziczył.

Kwiecińscy. Z téj rodziny Jan Kwieciński, spólnie z przyrodnim swym bratem Janem Nurowskim, z mocy testamentu swéj matki Józefy, odziedziczyli w roku 1740 dobra

Яковъ въ 1769 году исправлялъ должность Подсудка Мендзыржецкаго въ Провинціи Великопольской.

Леховичи, въ прежнемъ Воеводствѣ Подольскомъ. Изъ нихъ Юрій-Вацлавъ владѣлъ тамъ же до 1688 года имѣніемъ Бутейки.

Лѣсневскіе или **Лѣснѣвскіе**. Григорій около 1694 года владѣлъ имѣніемъ Лѣснево-Зимнавода въ Бѣльской Землѣ. Матвей, Ловчій Остршешовскій, въ 1763 году былъ помѣщикомъ имѣнія Петрики въ Воеводствѣ Калишскомъ. Станиславъ въ 1763 году купилъ въ Лѣнчицкомъ Воеводствѣ имѣніе Рыбье и Суходолы.

Малешевскіе, въ прежнемъ Воеводствѣ Подляскомъ. Изъ нихъ Юма до 1715 года владѣлъ имѣніемъ Кутаски въ Землѣ Дрогичинской.

Марцинковскіе, первоначально въ Воеводствѣ Кіевскомъ поселившіеся. Матвей около 1687 года владѣлъ тамъ же деревнею Корчовкою.

Монкольскіе, изъ прежняго Воеводства Сандомирскаго. Петръ изъ-Монколицъ Монкольскій Подсто-

лужарówkę w Powiecie Pińskim. Jakób, w roku 1779 urząd Podśedka Międzyrzeckiego w prowincyi Wielkopolskiej sprawował.

Lechowiczowie, w dawném Województwie Podolskim. Z tych Jerzy Wacław dwojga imion Lechowicz, posiadał tamże do roku 1688 dobra Butejki

Leśniewscy albo **Leśniowscy**. Z tych Grzegórz, około roku 1694 dobra Leśniewo-Zimna-woda w Ziemi Bielskiej dziedziczył. Mateusz Leśniowski, Łowczy Ostrzeszowski, w roku 1763 był właścicielem dóbr Petryki w Województwie Kaliskim. Stanisław, w roku 1763 nabył w Łęczyckim, dobra Rybie i Suchodoły.

Maleszewscy, w dawném Województwie Podlaskim. Z tych Tomasz, do roku 1715 dobra Kutaski w Ziemi Drohickej dziedziczył.

Marcinkowscy, rodzina pierwotnie w Województwie Kijowskim zamieszkała. Z téj Maciej, około roku 1687 posiadał tamże wieś Korczówkę.

Makolscy, w dawném Województwie Sandomierskim. Z tych Piotr z Makolic Makolski, Podstoli

лій Добржинскій, въ 1720 году владѣлъ тамъ же имѣніемъ Бѣлѣвице.

Насты. Изъ рода ихъ Осипъ Настъ въ 1786 году исправлялъ должность Коморника Земскаго Кцынскаго.

Никлевичи, изъ коихъ Францискъ въ 1787 году получилъ отъ Короля Станислава Августа патентъ на Стольникство Белзское.

Отфиновскіе, въ прежнемъ Воеводствѣ Сѣрадскомъ осѣдлые. Казиміръ Якса изъ-Отфинова Отфиновскій, Подчасій Любачевскій, въ 1774 году купилъ тамъ же имѣніе Огородзона.

Папѣвскіе. Изъ рода ихъ Станиславъ въ 1763 году былъ владѣльцемъ имѣнія Липовицъ въ Воеводствѣ Калишскомъ. Игнатій въ 1788 году исправлялъ должность Коморника Земскаго Гостынскаго.

Ротарскіе, въ прежнемъ Воеводствѣ Подляскомъ. Изъ нихъ Войтѣхъ въ 1792 году владѣлъ тамъ же имѣніемъ Малышинъ.

Скршишовскіе, въ прежнемъ Воеводствѣ Люблинскомъ. Лаврентій въ 1715 году былъ Бургравомъ или Вицерегентомъ Гродскимъ Луковскимъ.

Dobrzyński, w roku 1720 dobra Bielewice w témże Województwie posiadał.

Nastowie. Z téj rodziny Józef Nast, w roku 1786 urząd Komornika Ziemskiego Kcyńskiego sprawował.

Nieklewiczowie. Z tych Franciszek Nieklewicz, w roku 1788 otrzymał od Króla Stanisława Augusta, patent na Stolnikostwo Belzkie.

Otfinowscy, w dawném Województwie Sieradzkiem. Kazimierz Jaxa z Otfinowa Otfinowski, Podczaszy Lubaczowski, w roku 1774 nabył tamże dobra Ogrodzona zwane.

Papiewscy. Z téj rodziny Stanisław, w roku 1763 był właścicielem dóbr Lipowie w Województwie Kaliskiem. Ignacy, w roku 1788 urząd Komornika Ziemskiego Gostyńskiego sprawował.

Rotarscy, w dawném Województwie Podlaskiem. Z tych Wojciech, do roku 1792 dobra Małyszczyn tamże posiadał.

Skrzyszowscy, w dawném Województwie Lubelskiem. Z tych Wawrzyniec, w roku 1715 urząd Burgrabiego albo Vice-Regenta Gródzkiego Łukowskiego sprawował.

Уейскіе. Изъ рода ихъ Христофоръ изъ Рупнѣва Уейскій, владѣя въ прежнемъ Воеводствѣ Сандомирскомъ имѣніемъ Свѣрчковъ, Хышовъ и частію деревни Бѣла, передалъ оное въ 1720 году во владѣніе сыновьямъ своимъ Станиславу и Христофору.

Вержбицкіе, въ прежнемъ Воеводствѣ Люблинскомъ. Изъ нихъ Іакинъ Вержбицкій, Мечникъ Повѣта Уржендовскаго, въ 1774 году владѣлъ тамъ же имѣніемъ Моляки и Воля-Вержбица.

Закршевскіе, изъ конхъ Іванъ на-Кледзи и Звинячъ Закршевскій, Подчасій Волинскій, купилъ въ 1727 году имѣніе Пржизоржъ въ Землѣ Гостынской.

Знамѣровскіе, въ прежнемъ Воеводствѣ Русскомъ. Изъ нихъ Войтѣхъ въ 1739 году получилъ мѣсто Коморника Земскаго Хелмскаго.

Жеромскіе. Родъ ихъ, съ прозвищемъ Якса, жилъ большею частію въ прежнемъ Воеводствѣ Сѣрадскомъ. Андрей Жеромскій въ 1715 году владѣлъ тамъ же имѣніемъ Бржиски. Севастьянъ до 1762 года былъ помѣщикомъ имѣнія Райковъ и Млодавнѣ-Каноничный. Ва-

Уейscy. Z téj rodziny Krzysztof z Rupniowa Ujejski, dziedziczył w dawném Województwie Sandomierskiém dobra Swieczków, Chyszów i część wsi Biała, które w roku 1720 synom swym Stanisławowi i Krzysztofowi na własność ustąpił.

Wierzbiccy, w dawném Województwie Lubelskiém. Z tych Hiacynt Wierzbicki, Miecznik Powiatu Urzędowskiego, w roku 1774 posiadał tamże dobra Moniaki i Wolę-Wierzbicką.

Zakrzewscy. Z téj rodziny Jan na Kledziu i Zwiniaczu Zakrzewski, Podczaszy Wołyński, w roku 1727 nabył dobra Przyorz w Ziemi Gostyńskiej leżące.

Znamierowscy, w dawném Województwie Ruskiém. Z tych Wojciech, w roku 1739 urząd Komornika Ziemskiego Chełmskiego otrzymał.

Żeromscy. Rodzina ta przydomku Jaxa używająca, po największej części w dawném Województwie Sieradzkiém zamieszkiwała. Z téj Andrzej Żeromski, w roku 1715 posiadał tamże dobra Brzyski. Sebastian, do roku 1762 dobra Rajków i Młodawin-Kanoniczny dziedziczył.

лентинъ, Коморникъ Граничный Сѣ-
радскій, купилъ въ 1768 году имѣ-
ніе Радличце въ Воеводствѣ Калиш-
скомъ

Walenty, Komornik Graniczny Sie-
radzki, nabył w roku 1768 dobra
Radoliczyce w Województwie Kali-
skiém położone.

ГЕРБЪ

Г Р И Ф Ъ 2.

HERB

G R Y F 2.

Въ красномъ полѣ золотой
грифъ, влѣво, держащій передъ
собою охотничій рогъ. Въ на-
вершьѣ шлема выходитъ подо-
бный же грифъ съ рогомъ какъ
въ щитѣ.

Употребляютъ его:

Пацѣрковскіе, происходящіе
отъ Мартына Пацѣрковского, кото-
рый грамотою Станислава Августа
Короля Польскаго въ 1768 году
возведенъ въ потомственное дворян-
ство.

W polu czerwonym gryf złoty
w lewo, takąż trąbę myśliwską
przed sobą trzymający. W szczy-
cie hełmu wychodzi podobny
gryf z trąbą jak na tarczy.

Używają go:

Paciorkowscy, pochodzący od
Marcina Paciorkowskiego, któremu
herb ten wraz z dziedzicznym szlache-
ctwem, dyplomem Stanisława Augu-
sta, Króla Polskiego, w roku 1768
nadany został.

ГЕРБЪ

Г Р И Ф Ъ 3.

HERB

G R Y F 3.

Въ красномъ полѣ золотой грифъ, вправо, съ опущеннымъ хвостомъ, держащій въ лѣвой лапѣ золотой перстень, а въ правой три строусовыя пера. Въ на-
вершьѣ шлема такія же перья въ золотомъ кольцѣ.

Употребляютъ его:

Хронѣвскіе. Происходятъ отъ Михаила Хронѣвскаго, бывшаго въ 1786 году Мечникомъ Земли Закрочимской.

W polu czerwonym gryf złoty w prawo z ogonem na dół, w lewej łapie pierścień złoty, a w prawej trzy pióra strusie trzymający. W szczycie hełmu także trzy pióra w złotej obrączce.

Używają go:

Chroniewscy, pochodzący od Michała Chroniewskiego, w roku 1786 Miecznika Ziemi Zakroczymskiej.

ГЕРБЪ

Г Р Ы З И М А .

HERB

G R Y Z I M A .

Въ красномъ полѣ три бѣлыя, одна надъ другою стоящія лисы, вправо. Въ наверхѣ шлема три строусовыя пера.

Употребляютъ его:

Гостынскіе, въ прежнемъ Воеводствѣ Познанскомъ осѣдлые. Изъ нихъ Францискъ Борекъ Гостынскій купилъ тамъ же въ 1743 году деревню Гоголево. Другой Францискъ Борекъ Гостынскій, сынъ Казимира, въ 1760 году владѣль помѣстьями Хршаново, съ принадлежностями, Курцево и Курцевко въ Воеводствѣ Калишскомъ.

W polu czerwonym trzy lisy białe w prawo, jeden nad drugim stojące. W szczycie hełmu trzy pióra strusie.

Używają go:

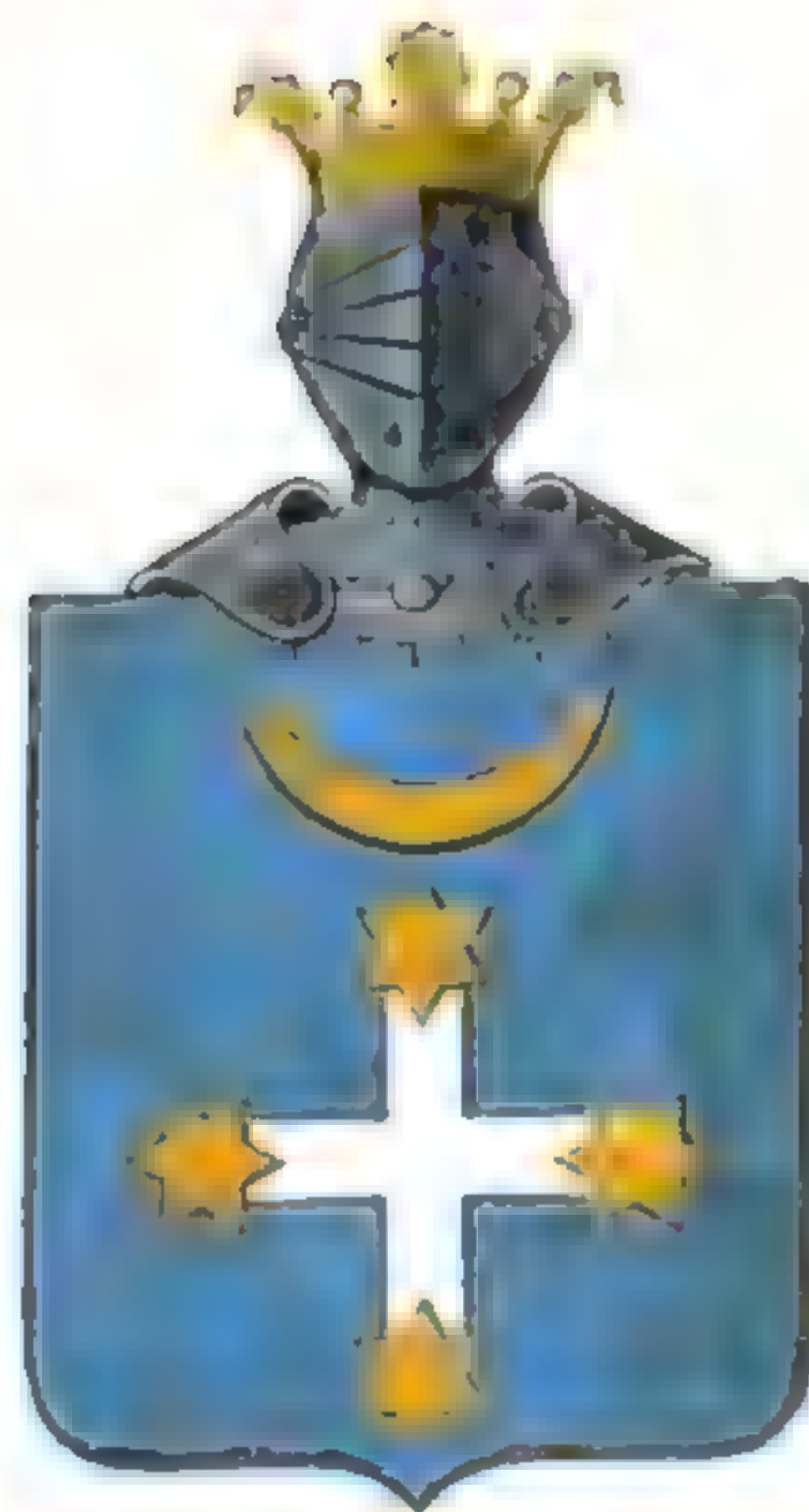
Gostyńscy, w dawném Województwie Poznańskiem osiedli. Z tych Franciszek Borek Gostyński nabył tamże w roku 1743 wieś Gogolewo. Inny zaś Franciszek Borek Gostyński, syn Kazimierza, w roku 1760 dobra Chrzanowo, z przyległościami Kurcewo i Kurcewko, w Województwie Kaliskiem dziedziczył.

ГЕРБЪ

HERB

ГРЖИБОВСКІЙ.

GRZYBOWSKI.

Въ голубомъ полѣ серебря-
ный крестъ, при концахъ кото-
раго по золотой звѣздѣ; надъ
нимъ золотой полумѣсяцъ, рога-
ми вверхъ. Въ наверхъ шлема
одна дворянская корона.

Употребляютъ его:

Гржибовскіе, родомъ изъ Зе-
мли Закрочимской. Изъ нихъ Амбро-
сій Гржибовскій прежде 1747 года
владѣлъ тамъ же помѣстьями Гржи-
бово-Капушникъ, которыя оконча-
тельно въ 1788 году раздѣлили ме-
жду собою его наследники.

W polu niebieskiem krzyż sre-
brny, po końcach ramion złote
gwiazdy mający; nad nim księżyc
złoty rogami w górę. W szczycie
hełmu sama korona szlachecka.

Używają go:

Grzybowscy, w Ziemi Zakro-
czymskiej zamieszkali. Z tych Am-
broży Grzybowski, przed rokiem 1747
dziedziczył tamże dobra ziemskie
Grzybowo-Kapuśnik nazwane, które
ostatecznie w roku 1788, jego spad-
kobiercy, pomiędzy siebie rozdzielili.

ГЕРБЪ

HERB

ГРЖИМАЛА.

GRZYMAŁA.

Въ золотомъ полѣ ворота отворенныя наружу, о трехъ башняхъ, изъ коихъ средняя выше; въ воротахъ рыцарь съ обнаженнымъ мечемъ, вправо. Въ наверхъ шлема пять строусовыхъ перьевъ, выходящихъ изъ трехъ башенъ, изъ коихъ средняя прямо вверхъ, а крайнія наклонены наружу.

Употребляютъ его:

Будзишевскіе, въ прежнихъ Нурской и Ломжинской Земляхъ осѣдлые. Изъ нихъ Валентій въ 1740 году владѣлъ имѣніемъ Пенъки-Соботки. Францискъ, Писарь Земскій Нурскій, въ 1748 году, купилъ имѣніе Пнѣво и Рыбно; сынъ же его Оома въ 1764 году былъ Посломъ

W polu złotém brama otwarta na zewnątrz, o trzech wieżach, z których środkowa wyższa; w bramie rycerz z mieczem do cięcia w prawo. W szczycie hełmu pięć piór strusich, a na nich trzy wieże, z których środkowa prosto w górę, a skrajne na zewnątrz pochylone.

Używają go:

Budziszewscy, w dawnych Ziemiach Nurskiej i Łomżyńskiej osiedli. Z tych Walenty, w roku 1740 dziedziczył dobra Pieńki-Sobotki. Franciszek, Pisarz Ziemi Nurskiej, w roku 1748 nabył dobra Pniewo i Rybno; syn zaś jego Tomasz, w roku 1764 był Posłem na

Ломжинской Земли на элекціонномъ Сеймѣ. Гаспарій въ 1764 году былъ каптуровымъ Судьею той же Ломжинской Земли.

Длуголенцкіе. Мелхіоръ и Оома владѣли имѣніемъ Длуголенка въ Рожанской Землѣ, первый въ 1762 году, а послѣдній въ 1770 году. Петръ прежде 1775 года владѣлъ имѣніемъ Длуголенка-Миросы въ Цѣхановской Землѣ.

Добѣцкіе, въ прежней Хелмской Землѣ водворившіеся. Мартынь-Карль въ 1786 году былъ Писаремъ Гродекимъ Красноставскимъ.

Домашовскіе, въ Землѣ Луковской. Изъ нихъ Степанъ въ 1767 году купилъ тамъ же имѣніе Гоздъ и половину деревни Недзвѣдзи-кержъ.

Дзѣржановскіе. Станиславъ въ 1608 году продалъ имѣніе свое Собѣшки въ Тыкоцинскомъ Повѣтѣ. Николай, Войскій Вышогродской Земли, и Войтѣхъ владѣли помѣстьями въ Плоцкомъ Воеводствѣ, первый въ 1705 году Хоментовомъ, а послѣдній въ 1725 году Рогозинко-Калесью, а въ 1736 году Каниговымъ.

Гонсовскіе, въ прежнемъ Подляскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Станиславъ, Скарбникъ Подляскаго Вое-

Sejm elekcyjny z Ziemi Łomżyńskiej. Kasper, w roku 1764 był Sędzią Kapturowym w téjże Ziemi.

Długoleccy. Melchior, w roku 1762, a Tomasz, w roku 1770 dobra Długolekę w Ziemi Rożańskiej dziedziczyli. Piotr, przed rokiem 1775 posiadał dobra Długolekę-Mirosy w Ziemi Ciechanowskiej.

Dobieccy, w dawnéj Ziemi Chełmskiej. Marcin Karol, w roku 1786 sprawował urząd Pisarza Grodzkiego Krasnostawskiego.

Domaszowscy, w Ziemi Łukowskiej. Z tych Stefan, w roku 1767 nabył tamże wieś Gozd i połowę wsi Niedźwiedzi-kierz.

Dzierżanowscy. Stanisław, w roku 1608 dobra Sobieszczki w Powiecie Tykocińskim sprzedał. Mikołaj, Wojski Ziemi Wyszogrodzkiej, w roku 1705 dobra Chomentowo, a Wojciech, w roku 1725 dobra Rogozinko-Kaleś i w roku 1736, dobra Kanigowo, w Województwie Płockiem posiadali.

Gassowscy, w dawném Województwie Podlaskiem. Z tych Stanisław, Skarbnik tegoż Województwa,

водства, въ 1722 году уступилъ имѣніе свое Кожаны, Черевки и Заѣнчки въ Брянскомъ Повѣтѣ братьямъ своимъ Мартыну и Семену Гонсовскимъ.

Глоговскіе, въ прежнемъ Воеводствѣ Бѣльскомъ. Николай, въ 1699 году, получилъ должность Белзскаго Ловчаго. Александръ изъ Глоговицъ Глоговскій въ 1753 году владѣлъ имѣніемъ Маеровъ и Била. Семенъ, Судья Гродскій Бускій, въ 1764 году былъ Сеймовымъ Посломъ отъ Белзскаго Воеводства.

Гослицкіе, въ прежнемъ Воеводствѣ Плоцкомъ. Изъ нихъ Иванъ въ 1628 году исправлялъ должность Писаря Гродскаго Плоцкаго.

Грабовецкіе, въ прежнемъ Краковскомъ Воеводствѣ. Андрей изъ-Грабонога Грабовецкій, Стольникъ Добржинской Земли, былъ владѣльцемъ имѣнія Нѣцвѣ и Линница-Нѣмецка, которое въ 1759 году, послѣ его смерти, наследовали сыновья его Гавріилъ и Иванъ.

Грабовскіе. Осипъ Войтѣховъ сынъ въ 1752 году былъ владѣльцемъ имѣнія Грабово-старе въ Ломжинской Землѣ.

Гржималы. Оома въ 1694 году былъ помѣщикомъ имѣнія Плас-

w roku 1722 dobra Kozany, Czerewki i Zajączki w Powiecie Brańskim leżące, Marcinowi i Szymonowi Gąssowskiemu na własność ustąpił.

Głogowscy, w dawném Województwie Bełzkiem. Mikołaj, w roku 1699 nominacyę na urząd Łowczego Bełzkiego otrzymał. Aleksander z Głogowic Głogowski, w roku 1753 dobra Majerów i Biłę dziedziczył. Szymon, Sędzia Grodzki Buski, w roku 1764 był Posłem na Sejm z tegoż Województwa.

Gośliccy, w dawném Województwie Płockiem. Z téj rodziny Jan, sprawował w roku 1628 urząd Pisarza Grodzkiego Płockiego.

Grabowieccy, w dawném Województwie Krakowskiem. Z tych Andrzej z Grabonogu Grabowiecki, Stolnik Ziemi Dobrzyńskiej, posiadał dobra Niećwię i Lipnicę-niemiecką, które po nim w roku 1759, synowie jego Gabryel i Jan odziedziczyli.

Grabowscy. Józef syn Wojciecha, w roku 1752 był dziedzicem dóbr Grabowa-starego w Ziemi Łomżyńskiej.

Grzymałowie. Tomasz, w roku 1694 dobra Płaskosze i Pinki

коше и Пенки въ Нурской Землѣ. Осипъ въ 1741 году купилъ въ Воеводствѣ Белзскомъ имѣніе Телятинъ. Антонъ на-Гржималахъ Гржимала въ 1764 году былъ Сеймовымъ Посломъ отъ Ломжинской Земли.

Яблоновскіе. Пванъ, Подчашій Королевскій, въ 1638 году назначенъ былъ изъ Посольской Палаты Коммиссаромъ для уплаты жалованья войскамъ расположеннымъ на Украинѣ. Антонъ, Мечникъ Подляскаго Воеводства, въ 1764 году продалъ сыну своему Осипу, Судѣ Гродскому Летичевскому, городъ Говарчовъ вмѣстѣ съ тринадцатью деревнями, въ Сандомирскомъ Воеводствѣ. Игнатій, въ 1764 году, владѣлъ имѣніемъ Волька-Рокница въ Люблинскомъ Воеводствѣ. Станиславъ, въ 1792 году, исправлялъ должность Подетолія Нурской Земли.

Язвинскіе. Павелъ въ 1700 году купилъ имѣніе Выджгово и Пухалы въ Брянскомъ Повѣтѣ. Мартынъ, Подчашій Сапоцкій, въ 1786 и 1791 годахъ владѣлъ имѣніемъ Язвинны-Кочоты, Михаловъ, Стоковъ, Злотки и Пенсево въ Нурской Землѣ. Игнатій, въ 1790 году, владѣлъ имѣніемъ Піяново, Дачки, Глосы, Михны и Стожки въ Закрочимской Землѣ.

въ Зiemі Нурсkiej posiadał. Józef, w roku 1741 nabył dobra Telatyn w Województwie Belzkiem. Antoni na Grzymalach Grzymała, w roku 1764 był Posłem na Sejm z Ziemi Łomżyńskiej.

Jabłonowscy. Jan, Podczaszy Królewski, w roku 1638 wyznaczony był z Koła Poselskiego, na Kommissarza do zapłacenia żołdu wojsku na Ukrainie rozłożonemu. Antoni, Miecznik Województwa Podlaskiego, w roku 1764 sprzedał synowcowi swojemu Józefowi, Sędziemu Grodzkiemu Latyczewskiemu, miasto Gówareczów z trzynastoma wsiami w Województwie Sandomierskiem. Ignacy, Podstoli Smoleński, w roku 1764 dobra Wólkę-Rokicką w Województwie Lubelskiem posiadał. Stanisław, w roku 1792 urząd Podstolego Ziemi Nurskiej sprawował.

Jazwińscy. Paweł, w roku 1700 nabył dobra Wydźgowo i Puchały w Powiecie Brańskim. Marcin, Podczaszy Sanocki, w roku 1786 i 1791, posiadał w Ziemi Nurskiej dobra Jazwiny-Koczoty, Michałów, Stoków, Złotki i Pęsewo. Ignacy, w roku 1790 dobra Pijanowo, Daczki, Głосy, Michny i Stożki w Ziemi Zakroczymskiej dziedziczył.

Любятовскіе, въ прежнемъ Равскомъ Воеводствѣ, изъ коихъ Христофоръ въ 1699 году имѣніе свое Пршеводовице и Радучъ отдалъ во владѣніе сыну своему Ивану.

Лашевскіе. Осипъ въ 1763 году былъ владѣльцемъ имѣнія Саленчина, Сераковице, Каменице и Пуздро во въ Равскомъ и Плоцкомъ Воеводствахъ.

Нѣциковскіе, въ Визской Землѣ осѣдлые. Изъ нихъ Станиславъ еще въ 1501 году владѣлъ имѣніемъ Нѣцики.

Охенковскіе. Антонъ, съ прозвищемъ Рутка Охенковский въ 1779 году владѣлъ имѣніемъ Тлуспець въ Рожанской Землѣ.

Островскіе, въ прежнемъ Лѣнчицкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Войтъхъ Подсудокъ Лѣнчицкій, въ 1770 году, былъ владѣльцемъ имѣнія Славошева съ принадлежностями, Бялоктуры и Гарбалинъ.

Пѣнтковскіе, въ прежнемъ Калишскомъ Воеводствѣ, изъ коихъ Иванъ въ 1737 году продалъ имѣніе свое Пѣнтково-чарне.

Пинтовскіе, въ прежнемъ Плоцкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Лука въ 1747 году владѣлъ имѣніемъ Огоржелице.

Lubiatowscy, w dawném Województwie Rawskiém Z tych Krzysztof, w roku 1699 dobra Przewodowice i Raducz, synowi swemu Janowi na własność ustąpił.

Łaszewscy. Józef, w roku 1766 był dziedzicem dóbr Salenczyzna, Sierakowie, Kamienie i Puzdrowa, w Województwach Rawskiém i Płockiém leżących.

Niecikowscy, rodzina w Ziemi Wizkiej rozkrzewiona. Z téj Stanisław, w roku 1501 dziedziczył już dobra ziemskie Nieciki.

Ochenkowscy. Antoni, przydomku Rutka Ochenkowski, w roku 1779 posiadał dobra Tłusciec w Ziemi Rożańskiej.

Ostrowscy, w dawném Województwie Łęczyckiém. Z tych Wojciech, Podsedek Łęczycki, w roku 1770 był dziedzicem dóbr Sławoszewa z przyległościami Białokury i Garbalin.

Piątkowscy, w dawném Województwie Kaliskiém. Z tych Jan, w roku 1737 sprzedał dobra Piątkowo-czarne.

Pintowscy, w dawném Województwie Płockiém. Z tych Łukasz, w roku 1747 był dziedzicem dóbr Ogorzelic.

Потулицкіе, въ прежнемъ Черниговскомъ Воеводствѣ. Фамилія этой Осипъ Ремигіанъ, Староста Боржеховскій и Млавскій, въ 1732 году былъ Черниговскимъ Воеводою.

Прондзынскіе. Владиславъ въ 1698 году владѣлъ имѣніемъ Шкулки въ Калишскомъ Воеводствѣ. Войтѣхъ въ 1740 году, былъ владѣльцемъ имѣнія Домброва, въ послѣдствіи Дамрау прозваннаго, въ Воеводствѣ Поморскомъ. Антонъ изъ-Прондна Прондзынскій, Хорунжій Панцырной роты, въ 1742 году купилъ имѣніе Сержня, въ Лэнчицкомъ Воеводствѣ.

Рашевскіе. Францискъ въ 1730 году владѣлъ имѣніемъ Вѣково въ Калишскомъ Воеводствѣ. Маркеллъ въ 1748 году купилъ имѣніе Сѣрославъ въ Познанскомъ Воеводствѣ.

Рашовскіе, въ прежнемъ Люблинскомъ Воеводствѣ, изъ коихъ Осипъ, Подстолій Люблинскій, въ 1768 году купилъ тамъ же деревню Кѣлчевице.

Сѣмяновскіе, въ прежнемъ Равскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Осипъ въ 1763 году пожалованъ отъ Короля Польскаго Августа III въ Каштеляны Равскіе.

Potuliccy, w dawném Województwie Czarniechowskiém. Z téj rodziny Józef Remigian, Starosta Borzechowski i Mławski, w roku 1732 urząd Wojewody Czarniechowskiego sprawował.

Prądyńscy. Władysław, w roku 1698 dziedziczył dobra Szkółki w Województwie Kaliskiem. Wojciech, w roku 1740 dobra Dąbrowę, później Damrau przezwane, w Województwie Pomorskiem posiadał. Antoni z Prądna Prądyński, Chorąży Roty Pancernéj, w roku 1742 nabył dobra Sierznia w Województwie Łęczyckiem.

Raszewscy. Franciszek, w roku 1730 był dziedzicem dóbr Wiekowa w Województwie Kaliskiem. Marcelli, w roku 1748 nabył dobra Sierosław w Województwie Poznańskiem.

Raszowscy, w dawném Województwie Lubelskiem. Z tych Józef, Podstoli Lubelski, w roku 1768 nabył tamże wieś Kielczewice.

Siemianowscy, w dawném Województwie Rawskiem. Z tych Józef, w roku 1763 przez Króla Polskiego Augusta III, Kasztelanem Rawskim był mianowany.

Скочинскіе, въ прежнемъ Великомъ Княжествѣ Литовскомъ. Изъ нихъ Михаилъ Лобъ-Скочинскій въ 1748 году завѣщалъ имѣніе свое Кобыляны въ Брестскомъ Воеводствѣ и Филиповиче въ Мозырскомъ Повѣтѣ сыну своему Егору и внукамъ, сыновьямъ тогожъ Егора, Ивану, Станиславу и Фелиціану, въ полное владѣніе.

Сляскіе. Казиміръ до 1671 года исправлялъ должность Закрочимскаго Чесника. Адамъ на-Слясахъ Сляскій, Полковникъ, въ 1770 году купилъ имѣніе Незнановице съ принадлежностями въ Сандомирскомъ Воеводствѣ.

Соецкіе, въ прежнемъ Лѣнчицкомъ Воеводствѣ, изъ коихъ Станиславъ въ 1596 году имѣніе Сойки, Маленъ и Вержбѣ передалъ во владѣніе сыновьямъ своимъ: Ивану, Егору и Андрею.

Верецкіе, въ прежнемъ Лѣнчицкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Александръ въ 1702 году былъ помѣщикомъ имѣнія Сѣржня въ томъ же Воеводствѣ.

Вельгурскіе. Эваристъ, въ 1785 году исправлялъ должность Луковскаго Земскаго Коморника.

Вѣщицкіе. Карлъ, Подчашій

Skoczyńscy, w dawném Wielkiém Księztwie Litewskiém. Z tych Michał Łob Skoczyński, testamentem z roku 1748 dobra dziedziczne Kobyłany w Województwie Brzeskiém, i Filipowicze w Powiecie Mozyrskim leżące, synowi swemu Jerzemu, oraz synom jego a swoim wnukom: Janowi, Stanisławowi i Felicyanowi, na własność zupełną przekazał.

Ślascy. Kazimierz, do roku 1671 urząd Cześnika Zakroczymskiego sprawował. Adam na Ślaskach Ślaski, Pułkownik, w roku 1770 nabył dobra Nieznanowice z przyległościami w Województwie Sandomierskiém.

Sojесcy, w dawném Województwie Łęczyckiém. Z tych Stanisław, w roku 1596 dobra dziedziczne Sojki, Malenie i Wierzbie, synom swoim: Janowi, Jerzemu i Andrzejowi, na własność ustąpił.

Wereccy, w dawném Województwie Łęczyckiém. Z tych Aleksander, w roku 1702 dziedziczył tamże dobra Sierznia.

Wielgórscy. Ewaryst, w roku 1785 sprawował urząd Komornika Ziemskiego Łukowskiego.

Wieszczycy. Karol, Podczaszy

Вязскій, въ 1731 году купилъ цѣлую деревню Бялобжеги въ Сандомирскомъ Воеводствѣ. Станиславъ, Подстолій Гостыньскій, въ 1787 году владѣлъ имѣніемъ Вѣщице, Волька-Рациборовска, Залѣсице и Прусиновице въ Лѣнчицкомъ Воеводствѣ.

Вевюровскіе, въ прежнемъ Калишскомъ Воеводствѣ. Фамилія этой Игнатій, Земскій Вѣлюньскій Регентъ, въ 1772 году продалъ имѣніе Лигота брату своему Лаврентію.

Войдзбуны или **Войзбуны**, въ прежнемъ Троцкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Карлъ Войзбунъ былъ Перновскимъ Стольникомъ и въ 1772 году, въ награду заслугъ, получилъ отъ Короля Станислава Августа въ пожизненное владѣніе имѣніе Ширвинты.

Заборовскіе. Иванъ изъ-Заборова Заборовскій въ 1758 году былъ Коморникомъ Земскимъ Гнѣзненскимъ. Иванъ, сынъ Войтѣха изъ-Заборова, Судья Земскій Черскій, въ 1759 году передалъ имѣніе свое Тржебуча и Милево во владѣніе сыну своему Осипу, а въ 1762 году купилъ въ Ливской Землѣ имѣніе Синолѣнка, Грошки и Сточекъ. Францискъ изъ-Стараго-Заборова, Подсудокъ Сохачевскій, и Осипъ-Непомукъ, Заборовскіе купили въ

Визки, в року 1731 nabył całkowitą wieś Białobrzegi w Województwie Sandomierskiem. Stanisław, Podstoli Gostyński, w roku 1787 dziedziczył dobra Wieszczyce, Wólkę-Raciborską, Zalesice i Prusinowice w Województwie Łęczyckiem.

Wiewiórowscy, w dawném Województwie Kaliskiem. Z téj rodziny Ignacy, Rejent Ziemski Wieluński, w roku 1772 dobra Ligota bratu swemu Wawrzyńcowi sprzedał.

Woydzbunowie albo **Woyzbunowie**, w dawném Województwie Trockiém. Z tych Karol Woyzbun, był Stolnikiem Parnawskim i w roku 1772 w nagrodę zasług majątność Szyrwinty. w dożywotnie posiadanie od Króla Stanisława Augusta otrzymał.

Zaborowscy. Jan z Zaborowa Zaborowski, w roku 1758 sprawował urząd Komornika Ziemskiego Gnieźnieńskiego. Jan syn Wojciecha z Zaborowa, Sędzia Ziemski Czerski, w roku 1759 synowi swemu Józefowi ustąpił dobra Trzebucza i Milewo, a w roku 1762 dobra Sinołęka, Groszki i Stoczek w Ziemi Liwskiej nabył. Franciszek ze Starego-Zaborowa Zaborowski, Podśudek Sochaczewski, w roku 1762 dobra Zabłotnię, a Józef Nepomucen, w roku

Равскомъ Воеводствѣ, первый въ 1762 году имѣніе Заблотно, а послѣдній въ 1766 году Стары-Заборовъ. Матвей, въ 1764 году владѣль имѣніемъ Пусьники въ Гостынской Землѣ. Осипъ-Яковъ, Подсудокъ Гостынской, въ 1776 году былъ Сеймовымъ Посломъ.

Збѣржховскіе. Брониславъ въ 1643 году былъ Писаремъ Земскимъ Гродскимъ. Николай, Подвоеводзый Рожанскій, въ 1784 году купилъ въ той же Землѣ имѣніе Мрочки, Кавки и Пѣгры. Матвей, Подвоеводзый Ломжинскій, Сеймовымъ Постановленіемъ 1788 года назначенъ въ Ломжинскую Землю Коммиссаромъ для раскладки на земскія имущества подати офяры. Яковъ въ 1791 году награжденъ былъ Орденомъ Святаго Станислава.

Зелинскіе, въ прежнемъ Плоцкомъ Воеводствѣ осѣдлые. Изъ нихъ Феликсъ изъ-Зелёны Зелинскій еще въ 1545 году исправлялъ должность Судьи Земскаго Плоцкаго.

Жбиковскіе. Казиміръ въ 1712 году былъ владѣльцемъ имѣнія Бродово-Витой въ Закрочимской Землѣ. Войтѣхъ въ 1756 году владѣль имѣніемъ Жбіки-Антоше въ Цѣхановской Землѣ.

1766 добра Stary-Zaborów, w Województwie Rawskiém nabyli. Maciej, w roku 1764 był dziedzicem dóbr Puśniki w Ziemi Gostyńskiej. Józef Jakób, Podśędek Gostyński, w roku 1776 był Posłem na Sejm.

Zbierzchowscy. Bronisław, w roku 1643 urząd Pisarza Grodzkiego Brzeskiego sprawował. Mikołaj, Podwojewodzy Rożański, w roku 1784 nabył w téjże Ziemi dobra Mroczi, Kawki i Pęgry. Maciej, Podwojewodzy Łomżyński, przez Uchwałę Sejmową z roku 1788, był wyznaczony na Kommissarza do Ziemi Łomżyńskiej, dla wykazania z dóbr Ziemskich podatku ofiarą zwanego. Jakób, w roku 1791 Orderem Śgo Stanisława zaszczycony został.

Zielińscy, w dawném Województwie Płockiém. Z téj rodziny Feliks z Zielony Zieliński, jeszcze w roku 1545 urząd Sędziego Ziemskiego Płockiego sprawował.

Żbikowscy. Kazimierz, w roku 1712 posiadał dobra Brodowo-Witój w Ziemi Zakroczymskiej. Wojciech, w roku 1756 dobra Żbiki-Antosze w Ziemi Ciechanowskiej dziedziczył.

ГЕРБЪ

ГРЖИМАЛА 2.

HERB

GRZYMAŁA 2.

Какъ въ первообразномъ гербѣ Гржимала, ворота отворенныя наружу, но съ поднятою рѣшеткою и безъ рыцаря. На-вершье такое же.

Употребляютъ его:

Бартольды, въ прежней Цѣхановской Землѣ водворившіеся. Изъ нихъ Войтѣхъ, Скарбникъ Трембовельскій, въ 1753 году владѣль имѣніемъ Церзпигоржъ. Блажей въ 1764 году назначенъ былъ Пржасныцкимъ Подстолиемъ, и при томъ купилъ имѣніе Соптршаска, которое послѣ смерти его наследовали сыновья его Осипъ и Оома

Франкенберги, въ прежнемъ Калишскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Станиславъ Франкенбергъ, Ловчій

Tak jak w pierwotnym herbie Grzymala, brama o trzech wieżach otwarta na zewnątrz, lecz z podniesioną kratą bez rycerza. Szczyt jak w poprzednim herbie.

Używają go:

Bartoldowie, w dawniej Ziemi Ciechanowskiej osiedli. Z tych Wojciech, Skarbnik Trębowelski, w roku 1753 dobra Cierzpigorz posiadał. Błażej, w roku 1764 nominacyę na urząd Podstolego Przasnyskiego otrzymał, tudzież nabył dobra Sątrzaska, które po śmierci jego, synowie Józef i Tomasz odziedziczyli.

Frankenbergowie, w dawnym Województwie Kaliskim. Z tej rodziny Stanisław Frankenberg, Łowczy

Мельницкій, въ 1756 году купилъ имѣніе Ощеклинъ и Рашевы.

Пршибышевскіе, въ прежнемъ Волынскомъ Воеводствѣ. Яковъ въ 1773 году былъ Писаремъ Гродскимъ Кржеменецкимъ.

Знатовичи, въ прежнемъ Троцкомъ Воеводствѣ. Станиславъ Знатовичъ въ 1791 году назначенъ въ должность Ротмистра Ковенскаго Повѣта.

Mielnicki, w roku 1756 nabył dobra Oszczeklin i Raszewy.

Przybyszewscy, w dawném Województwie Wołyńskiem. Jakób, w roku 1773 sprawował urząd Pisarza Grodzkiego Krzemienieckiego.

Znatowiczowie, w dawném Województwie Trockiém. Stanisław Znatowicz, w roku 1791 nominacyę na urząd Rotmistrza Powiatu Kowieńskiego otrzymał.

ГЕРБЪ

ГРЖИМАЛА 3.

HERB

GRZYMAŁA 3.

Ворота, какъ въ первообразномъ гербѣ Гржимала, только о трехъ башняхъ одинаковой вышины. Въ наверхъ павлинныя перья, вмѣсто строусовыхъ.

Употребляютъ его:

Любанскіе, въ прежнемъ Сандомирскомъ Воеводствѣ осѣдлые, изъ

Brama jak w pierwotnym herbie Grzymała, tylko o trzech wieżach równych. W szczycie hełmu w miejscu strusich, pióra pawie.

Używają go:

Lubańscy, w dawném Województwie Sandomierskiem osiedli.

конхъ Феликсъ изъ—Любани Любанскій, Войскій Хэнцинскій, въ 1772 году продалъ имѣніе свое Крассовъ и Подлазье.

Сломовскіе, въ прежнемъ Сѣрадскомъ Воеводствѣ. Андрей въ 1789 году владѣль имѣніемъ Сломово.

Туржанскіе, въ прежней Львовской Землѣ. Андрей въ 1715 году назначенъ въ должность Войскаго той же Земли.

Z tych Feliks z Lubani Lubański, Wojski Chęciński, w roku 1772 sprzedał dobra swoje Krassów i Podłazie.

Słomowscy, w dawném Województwie Sieradzkiém. Z tych Andrzej, w roku 1789 był dziedzicem dóbr Słomowa

Turzańscy, w dawnéj Ziemi Lwowskiéj. Andrzej, w roku 1715 nominacyę na urząd Wojskiego téjże Ziemi otrzymał.

ГЕРБЪ

ГРЖИМАЛА 4.

HERB

GRZYMAŁA 4.

Щитъ какъ въ гербѣ Гржимала 3. Въ наверхъ шлема строусовыя пера.

Употребляютъ его:

Гертики, въ прежнемъ Виленскомъ Воеводствѣ осѣдлые, изъ конхъ Христофоръ Гертикъ, Капи-

Tarcza jak w herbie Grzymala 3. W szczycie hełmu strusie pióra.

Używają go:

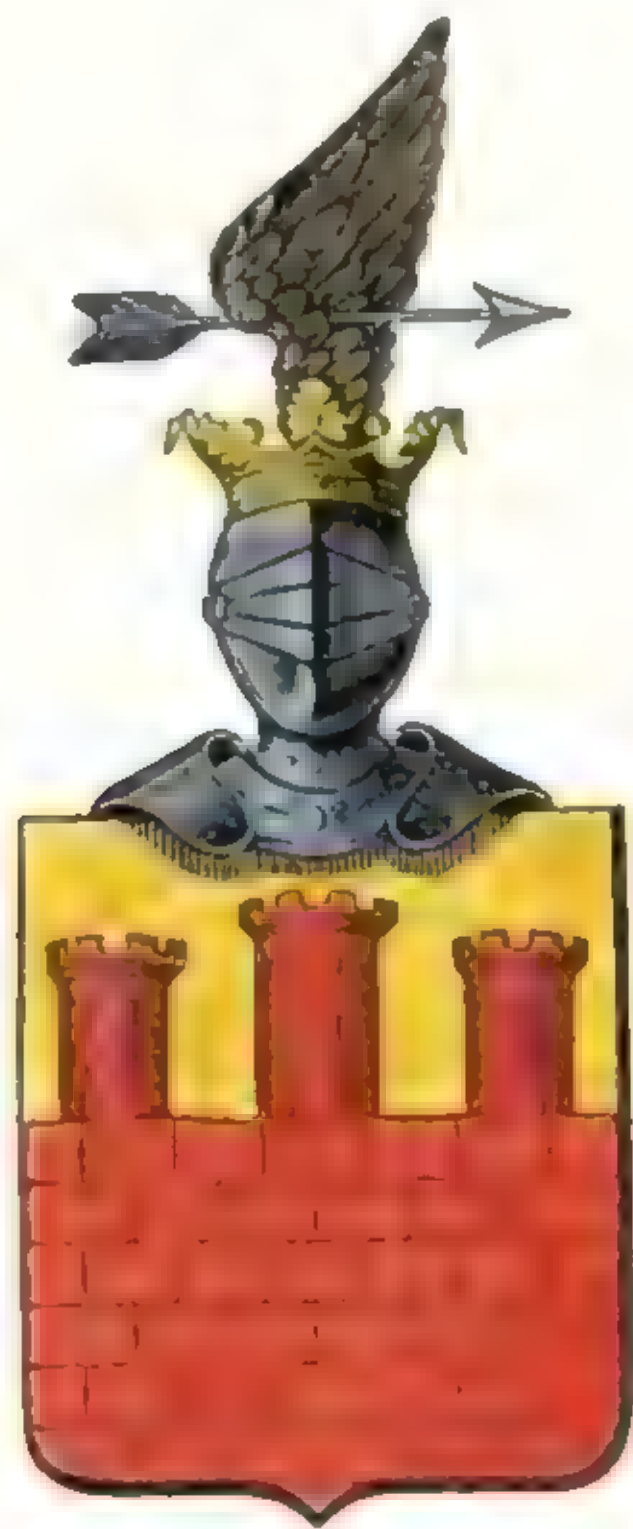
Hertykowie, w dawném Województwie Wileńskim osiedli. Z téj rodziny Krzysztof Hertyk, Kapitan

танъ Королевскихъ Польскихъ войскъ,
въ 1792 году отдалъ брату своему
Адаму Рейнгольду Гертку во владѣ-
ніе имѣніе свое Пацыняны въ Сло-
нимскомъ Повѣтѣ

Wojsk Jego Królewskiej Mości Króla
Polskiego, w roku 1792 dobra Pa-
cyniany w Powiecie Słonimskim po-
łożone, bratu swemu Adamowi Rejn-
holdowi Hertykowi na własność
ustąpił.

ГЕРБЪ

ГРЖИМАЛА 5.

HERB

GRZYMAŁA 5.

Въ золотомъ полѣ каменная
стѣна въ шесть рядовъ кирпича,
о трехъ зубцахъ; на ней три
подобныя башни, изъ конхъ
средняя выше. Въ наверхъ
шлема орлиное крыло, ребромъ
вправо, стрѣлою влѣво прон-
зенное.

Употребляютъ его:

Жбиковскіе, въ прежней За-
кочимской Землѣ водворившіеся.
Фамиліи этой Михайлъ, Степановъ
сынъ, въ 1737 году обезпечилъ на

W polu złotém mur w sześć
rzędów cegieł, o trzech blankach,
na nim trzy podobne wieże z któ-
rych środkowa wyższa. W szczy-
cie hełmu skrzydło orle barkiem
w prawo, strzałą w lewo prze-
szyte.

Używają go:

Żbikowscy, w dawnéj Ziemi
Zakroczymskiej osiedli. Z téj rodziny
pochodził Michał po Stefanie Żbikow-
ski, który w roku 1737 na dobrach

родовомъ имѣніи своемъ Борже-Пржехы приданое полученное за женою Малгоржатою Гроховскою.

dziedzicznych Borze-Przechy, dla żony swojej Małgorzaty Grochowskiej, summe posagową ubezpieczył.

ГЕРБЪ

ГРЖИМАЛА 6.

HERB

GRZYMAŁA 6.

Щитъ какъ въ гербъ Гржимала 5, только съ тремя башнями одинаковой вышины. Навершье шлема какъ въ первообразномъ гербъ Гржимала.

Употребляютъ его:

Лагуны. Павелъ, Григорій и Оома, сыновья Мартына, въ 1733 году раздѣлили между собою имѣніе Покоево, доставшееся имъ въ наслѣдство послѣ отца ихъ. Адамъ, Ловчій Перемышльскій, въ 1762 году владѣлъ имѣніемъ Лагуны-вельке и мале въ Цѣхановской Землѣ. Степанъ въ 1739 году былъ владѣльцемъ имѣнія Ставяне въ Вонсовскомъ Повѣтѣ.

Tarcza jak w herbie Grzymała 5, tylko z trzema wieżami równemi. Szczyt hełmu jak w pierwotnym herbie Grzymała.

Używają go:

Łagunowie. Paweł, Grzegórz i Tomasz synowie Marcina, w roku 1733 podzielili się dobrami Pokojewo, po ojcu odziedziczonemi. Adam, Łowczy Przemyślski, w roku 1762 dobra Łaguny-wielkie i małe w Ziemi Ciechanowskiej dziedziczył. Stefan, w roku 1739 był właścicielem dóbr Stawiane w Powiecie Wąsowskim.

Пенчковскіе, въ прежней Цѣхановской Землѣ. Осипъ въ 1771 году владѣлъ тамъ же имѣніемъ Сляссы.

Pęczkowscy, w dawnéj Ziemi Ciechanowskiéj. Józef, w roku 1771 dobra Ślasy tamże posiadał.

ГЕРБЪ

Г У Л Ъ Ч Ъ.

Въ нѣмецкомъ щитѣ, въ голу-бомъ полѣ, золотое строило, промежду трехъ золотыхъ лилій. Въ наверхъ шлема выходящая дѣва въ бѣлой одеждѣ съ отрубленными руками и распущенными волосами; въ голову ея воткнуты три веретена, обвѣ-тыя пряжею. Въ опорахъ два рыцаря въ бронѣ и съ копьями, обращенные къ щиту и руками подпершіеся въ бока къ наруж-ной сторонѣ.

HERB

G U L C Z.

Na tarczy niemieckiej, w polu niebieskiem krokiew złota, pomiędzy trzema takimiż lilijami. W szczycie hełmu, wychodzi panna w białej szacie z obcię-temi rękami i rozpuszczonym warkoczem; mająca utkwione w głowie trzy wrzeciona prze-dzą obwinięte. W pobocznicach dwa rycerze w zbrojach z włó-czniami, do siebie zwrócenі i rękami na zewnątrz pod boki podparci.

Употребляютъ его :

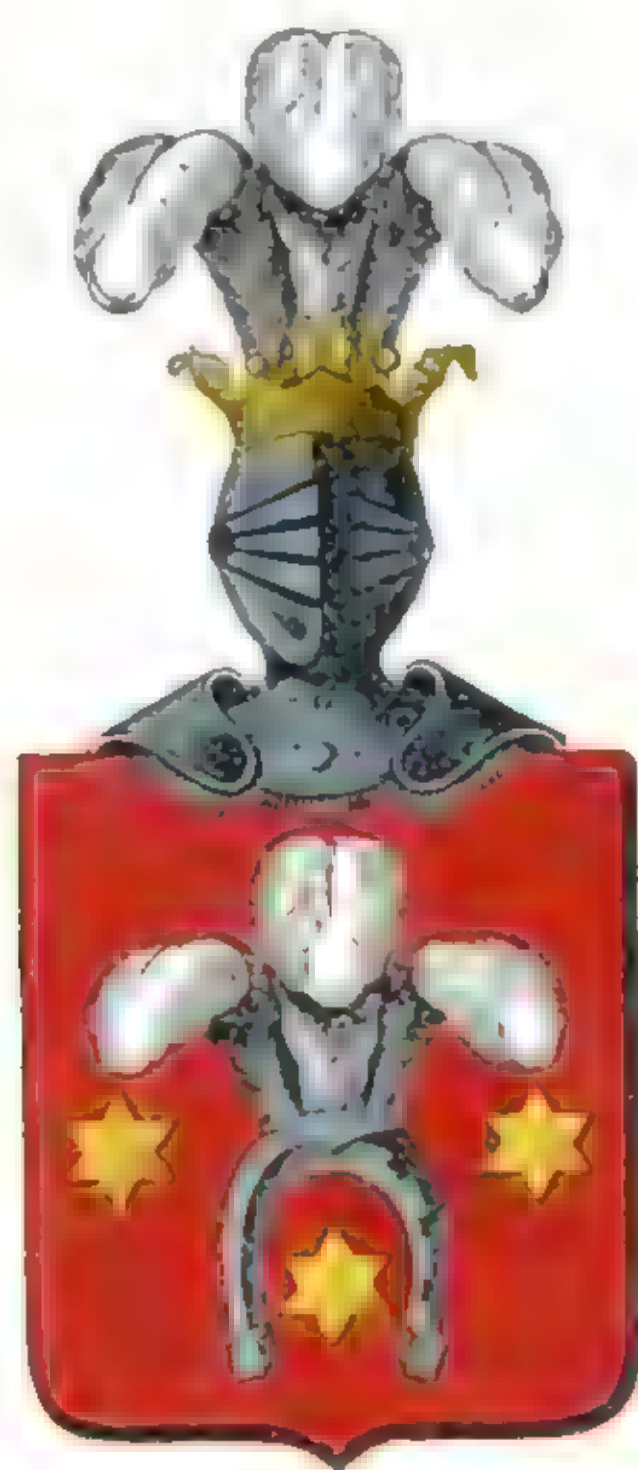
Гольчи, въ прежнемъ Познанскомъ Воеводствѣ водворившіеся. Изъ нихъ Францискъ Богуславъ Гольчъ въ 1745 году продалъ отъ имени своего и роднаго брата его Карла-Генриха Гольча наследственное имѣніе Прусиново. Генрихъ же Гольчъ Староста Валѣцкій въ 1756 году купилъ тамъ же имѣніе Лубно.

Używają go :

Golczowie, w dawném Województwie Poznańskim osiedli. Z tych Franciszek Bogusław Golecz, swoim i brata rodzonego Karola Henryka imieniem, w roku 1745 sprzedał dobra dziedziczne Prusinowo. Zaś Henryk Golecz, Starosta Wałecki, w roku 1756 nabył tamże dobra Łubno.

ГЕРБЪ

Г У Т А Г Ъ.

HERB

G U T A G.

Въ красномъ полѣ, на ребрѣ подковы, три строусовыя пера, между двухъ золотыхъ звѣздъ; въ срединѣ подковы золотая же звѣзда. Въ наверхъ шлема три строусовыя пера.

Употребляютъ его :

Гутаковскіе, въ прежнемъ Мазовецкомъ Воеводствѣ осѣдлые. Изъ

W polu czerwonym na barku podkowy trzy pióra strusie, pomiędzy dwiema gwiazdami złotymi, w środku podkowy także gwiazda. W szczycie hełmu trzy pióra strusie.

Używają go :

Gutkowscy, w dawném Województwie Mazowieckim osiedli.

нихъ Людовикъ Гутаковскій, Староста Кампинскій и Подкоморій Великаго Княжества Литовскаго, въ 1791 году награжденъ Королемъ Польскимъ Станиславомъ Августомъ Орденами: Бѣлаго Орла и Святаго Станислава. Въ послѣдствіи, онъ былъ Сенаторомъ-Воеводою и Предсѣдателемъ въ Сенатѣ Царства Польскаго. Сынъ же его Вацлавъ Гутаковскій Шталмейстеръ Двора Его Императорскаго Величества доказавъ въ бывшей Депутаціи того Сената права свои на Графскій титулъ, помѣщенъ въ списокъ Графовъ въ 1824 году опубликованномъ, на основаніи чего и внесенъ нынѣ въ дворянскія книги Царства Польскаго.

Z tych Ludwik Gutakowski, Starosta Kampinoski i Podkomorzy Wielkiego Księstwa Litewskiego, Orderami Orła Białego i Śgo Stanisława, w roku 1791 przez Króla Stanisława Augusta zaszczycony został. Tenże sam, był później Senatoren-Wojewodą i Prezesem Senatu Królestwa Polskiego. Syn zaś jego Wacław Gutakowski, Koniuszy Dworu Jego CESARSKIEJ MOŚCI, udowodniwszy przed była Deputacją rzeczonoego Senatu, prawo do używania tytułu Hrabiego, zamieszczony został na liście Hrabiów w roku 1824 ogłoszonej; z mocy czego, jest obecnie do Ksiąg Szlachty Królestwa wpisany.

ГЕРБЪ

ГВЯЗДЗИЧЪ.

HERB

GWIAZDZICZ.

Щитъ, золотымъ полумѣсяцемъ, рогами внизъ обращеннымъ, раздѣленъ по поламъ; на

Tarcza, księżycem złotym rogami na dół obróconym, w połowie podzielona; na księżycu

полумѣсяцъ въ верхнемъ голу-
бомъ полѣ, золотой кавалерскій
крестъ, а подъ полумѣсяцемъ
въ серебряномъ полѣ золотая
звѣзда. Въ наверхъ шлема три
строусовыя пера; надъ среднимъ
такая-же какъ въ щитѣ звѣзда.

Употребляютъ его :

Брыкчинскіе. Происходятъ
отъ Антона Брыкчинскаго, которому
Король Польскій Станиславъ Августъ
за оказанныя государству заслуги и
преданность Монарху, грамотою 1791
года пожаловалъ потомственное дво-
рянство вмѣстѣ съ вышензображен-
нымъ гербомъ.

w górném polu niebieskiém krzyż
kawalerski złoty, a pod księży-
cem w polu srebrném gwiazda
złota. W szczycie hełmu trzy
pióra strusie, nad środkowém ta-
każ jak w tarczy gwiazda.

Używają go :

Brykczyńscy, pochodzący od
Antoniego, który za zasługi dla kraju
i wierność dla MONARCHY, miał sobie
nadane Szlacheetwo dziedziczne wraz
z herbem powyższym, dyplomem Króla
Polskiego Stanisława Augusta, w ro-
ku 1791 podpisanym.

ГЕРБЪ

ГАБДАНКЪ.

HERB

HABDANK.

Въ красномъ полѣ два сере-
бряныя стропила со срѣзанными
концами, обращенныя вершина-
ми внизъ, и соединенныя между
собою въ видѣ буквы W. Въ на-
верхъ шлема такія же стропила.

W polu czerwoném dwie kro-
kwie srebrne z końcami ściętymi,
wierzchołkami na dół zwrócone,
a ramionami z sobą w kształcie
litery W złączone. W szczycie
hełmu także krokwie.

Употребляютъ его:

Абламовичи, въ прежнемъ Виленскомъ Воеводствѣ осѣдлые. Изъ нихъ Игнатій Абламовичъ, рѣшеніемъ Герольдіи Имперіи 22 Сентября 1838 года № 2022, утвержденный въ дворянствѣ съ 1675 года, внесенъ въ дворянскія книги Царства, на основаніи 27 статьи Положенія о дворянствѣ.

Абрамовичи, съ прозвищемъ Скарбекъ, въ прежнемъ Брацлавскомъ Воеводствѣ водворившіеся. Родные братья: Антонъ, Константинъ, Осипъ и Иванъ въ 1743 году продали имѣніе Сѣмашкишки, наслѣдованное ими послѣ отца ихъ, въ томъ же Воеводствѣ.

Анквичи, въ прежнемъ Сандомирскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Лаврентій изъ-Пославца Скарбекъ-Анквичъ, Чесникъ Пильзненскій, въ 1774 году владѣлъ имѣніемъ Негославице.

Бардзинскіе, изъ прежняго Лѣнчицкаго Воеводства. Войтѣхъ и Осипъ въ 1753 году наслѣдовали тамъ же послѣ отца своего Ивана изъ-Бардзинина Бардзинскаго, Чесника Лѣнчицкаго, имѣніе Глазновъ и Пнѣвко.

Уżywają go:

Abłamowiczowie, w dawném Województwie Wileńskim osiedli. Z tych Ignacy Abłamowicz, mając sobie przez Heroldyę Cesarstwa w dniu 22 Września 1838 roku do № 2022 przyznane Szlachectwo, jako od roku 1675 udowodnione, wpisany został z mocy Artykułu 27 Prawa o Szlachectwie, do Ksiąg Szlachty Królestwa.

Abramowiczowie, przydomku Skarbek, w dawném Województwie Braclawskim. Z których Antoni, Konstanty, Józef i Jan, bracia rodzeni, odziedziczone tamże po ojcu swym Adamie Abramowiczu, dobra Siemaszkiszki, w roku 1743 sprzedali.

Ankwiczowie, w dawném Województwie Sandomierskim. Z tych Wawrzyniec z Posławie Skarbek Ankwicz, Cześnik Pilzneński, w roku 1774 dobra Niegosławice posiadał.

Bardzińscy, w dawném Województwie Łęczyckim. Tam Wojciech i Józef, w roku 1753 po ojcu swym Janie z Bardzinina Bardzińskim, Cześniku Łęczyckim, dobra Głaznów i Pniewko odziedziczyli.

Бялобржескіе, въ Мазовшѣ. Изъ нихъ Войтѣхъ въ награду военныхъ заслугъ получилъ въ 1393 году отъ Князя Мазовецкаго Ивана Старшаго въ вѣчное владѣніе тридцать уволокъ земли называемой Бялобржегъ. Потомки тогожъ Войтѣха, владѣя непрерывно имѣніемъ Бялобржеги, около 1651 года, стали называться отъ имѣнія сего Бялобржескими. Францискъ Бялобржескій, Чесникъ Бржезинскій въ 1759 году, отдалъ во владѣніе сыну своему Осипу имѣніе Домѣховице въ Сѣрадскомъ Воеводствѣ.

Бялопѣтровичи, въ прежнемъ Великомъ Княжествѣ Литовскомъ. Изъ нихъ Егоръ Бялопѣтровичъ, Ловчій Лидскій, Судья Гродскій Новогродскій, въ 1780 году былъ Посломъ на Сеймѣ отъ Лифляндскаго Воеводства.

Бялоскурскіе, въ прежнемъ Калишскомъ Воеводствѣ. Яковъ въ 1730 году былъ владѣльцемъ имѣнія Михальче въ томъ же Воеводствѣ. Того же имени Бялоскурскій въ 1742 году владѣлъ имѣніемъ Голѣмбочекъ въ Землѣ Добржинской.

Боровскіе. Адамъ въ 1653 году былъ Сеймовымъ Посломъ. Иванъ въ 1694 году купилъ имѣніе Сарново въ Добржинской Землѣ.

Бялобрзесцы, w Mazowszu. Z tych Wojciech, w nagrodę czynów wojennych, od Jana, Starszego Księcia Mazowieckiego, w roku 1393 otrzymał na własność trzydzieści włók ziemi Białobrzeg zwanéj. Potomkowie tegoż Wojciecha, ciągle dziedzicząc dobra Białobrzegi, około roku 1651 od tychże, nazwisko Białobrzeskich przyjęli. Franciszek Białobrzeski, Cześnik Brzeziński, w roku 1759 dobra swoje Domiechowice w Województwie Sieradzkim, synowi swemu Józefowi ustąpił.

Бялопйотровичовіе, w dawném Wielkim Księztwie Litewskim. Z tych Jerzy Białopiotrowicz, Łowczy Lidzki, Sędzia Grodzki Nowogrodzki, w roku 1780 był Posłem na Sejm z Województwa Inflantskiego.

Бялоскѣрскіе, w dawném Województwie Kaliskim. Z tych Jakób, w roku 1730 dobra Michalcze tamże posiadał. W Ziemi Dobrzyńskiej inny Białoskórski tegoż samego imienia, w roku 1742 wieś Głęboczek dziedziczył.

Borowscy. Adam, w roku 1653 był Posłem na Sejm. Jan, w roku 1694 nabył dobra Sarnowo w Ziemi Dobrzyńskiej. Franciszek,

Францискъ въ 1704 году исправлялъ должность Подчашаго Кіевскаго.

Будзишевскіе, въ прежней Нурской Землѣ. Изъ нихъ Матвей-Константинъ, въ 1718 году, былъ Мечникомъ Нурской Земли, а Антонъ въ 1763 году владѣлъ въ той же Землѣ имѣніемъ Будзишево-Ксексоты.

Хоржевскіе. Иванъ въ 1693 году былъ назначенъ Подкоморіемъ Новогородскимъ.

Чарковскіе, въ прежней Дрогичинской Землѣ. Изъ нихъ Яковъ, въ 1675 году купилъ имѣніе Свѣцкъ, Мацковѣнта.

Добошинскіе, въ прежнемъ Троцкомъ Воеводствѣ. Осипъ Каетановъ сынъ, Скарбникъ Троцкій, въ 1794 году владѣлъ имѣніемъ Препунты.

Довгяловичи, изъ Троцкаго же Воеводства. Фамиліи сей Юрій Довгяловичъ, въ 1768 году, продалъ имѣніе свое Оржехово иначе Прокоповщизна называемое.

Дуниковскіе. Михаилъ въ 1790 году былъ назначенъ Королемъ Польскимъ въ должность Стольника Галвцакаго.

Гембаржевскіе. Павелъ въ

въ 1704 справовалъ urząd Podczaszego Kijowskiego.

Budziszewscy, w dawnéj Ziemi Nurskiej. Z tych Mateusz Konstanty, w roku 1718 sprawował urząd Miecznika téjże Ziemi; zaś Antoni, tamże w roku 1763 dobra Budzisze-wo-Xexoty posiadał.

Chorzewscy. Jan, w roku 1693 był mianowany Podkomorzym Nowogrodzkim.

Czarkowscy, w dawnéj Ziemi Drohickiej. Z tych Jakób, w roku 1675 nabywał dobra Święck-Maćkowiecia.

Doboszyńscy, w dawném Województwie Trockim. Z tych Józef syn Kajetana, Skarbnika Trockiego, w roku 1794 dobra Prepunty posiadał.

Dowgiałowiczowie, w dawném Województwie Trockim. Z tych Jerzy Dowgiałowicz, w roku 1768 sprzedał dobra swoje Orzechowo, inaczéj Prokopowszczyzna zwane.

Dunikowscy. Michał, w roku 1790 urząd Stolnika Halickiego od Króla Polskiego otrzymał.

Gembarzewscy. Paweł, w ro-

1767 году, исправлялъ должность Судьи Гродскаго Бускаго.

Гарабурды, въ прежнемъ Великомъ Княжествѣ Литовскомъ. Юрій Гарабурда въ 1773 году былъ Регентомъ Гродскимъ Новогродскимъ

Кѣлчевскіе, въ прежнемъ Мазовецкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Иванъ Скарбекъ Кѣлчевскій, Стольникъ Уржендовскій, въ 1744 году, получилъ въ наслѣдство послѣ отца своего Ремигіана имѣніе Хржесне и Вуювка. Антонъ Кѣлчевскій въ 1752 году владѣлъ имѣніемъ Камеенецъ и Волька въ Бржеско-Куявскомъ Воеводствѣ состоявшимъ. Михаилъ въ 1769 году продалъ имѣніе свое Подпунѣ въ Троцкомъ Воеводствѣ.

Колачковскіе, въ прежнемъ Лѣнчицкомъ Воеводствѣ. Андрей изъ-Конаръ Колачковскій, въ 1679, году владѣлъ частию деревни Пруски, сынъ же его Яцекъ въ 1760 году продалъ деревню свою Калейнице въ Мельницкомъ Повѣтѣ. Осипъ изъ-Конаръ и Колачковицъ Колачковскій, въ 1722 году продалъ имѣніе свое Свѣчова, въ Сандомирскомъ Воеводствѣ, въ полное владѣніе сыну своему Михаилу-Осипу Колачковскому Подчасшему Остршешовскому. Матвей изъ-Конаръ Колачковскій, Судья

въ 1767 справовалъ urząd Сѣдзiego Grodzkiego Buskiego.

Haraburdowie, w dawném Wielkiém Księztwie Litewskiém. Jerzy Haraburda, w roku 1773 był Regentem Grodzkim Nowogrodzkim.

Kiełczewscy, w dawném Województwie Mazowieckiém. Z tych Jan Skarbek Kiełczewski, Stolnik Urzędowski, w roku 1744 dobra Chresne i Wujówka, po ojcu swym Remigianie odziedziczył. Antoni Kiełczewski, w roku 1752 posiadał dobra Kamieniec i Wólkę w Województwie Brzesko-Kujawskiém położone. Michał, w roku 1769 dobra Podpunie, w Województwie Trockiém posiadane sprzedawał.

Kołaczkowscy, w dawném Województwie Łęczyckiém. Andrzej z Konar Kołaczkowski, w roku 1679 dziedziczył część wsi Pruski; syn zaś jego Jacek, wieś Kalejczyce w Powiecie Mielnickim w roku 1760 sprzedał. Józef z Konar i Kołaczkowie Kołaczkowski, dobra swoje Swieczowa, w Województwie Sandomierskiém leżące, synowi swemu Michałowi-Józefowi Kołaczkowskiemu Podczaszemu Ostrzeszowskiemu, na własność zupełną w roku 1722 ustąpił. Maciej z Konar Kołaczkowski, Sędzia

Земскій Познанскій, въ 1760 году владѣль имѣніемъ Манѣчки въ Познанскомъ Воеводствѣ. Яковъ, въ 1786 году былъ владѣльцемъ имѣнія Марженцице въ Сѣрадскомъ Воеводствѣ.

Конарскіе, въ прежнемъ Познанскомъ Воеводствѣ. Фамилія сей Павель-Христофоръ въ 1710 году купилъ имѣніе Гнушино.

Коржибскіе, изъ прежняго Плоцкаго Воеводства. Адамъ въ 1731 году владѣль тамъ же имѣніемъ Смардзеву-Влосты и Свигоцино.

Коссовскіе, въ прежнемъ Сѣрадскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Мартынъ, съ прозвищемъ Полякъ Коссовскій, въ 1544 году владѣль цѣлою деревнею Зимне

Козетульскіе, въ прежнемъ Мазовецкомъ Воеводствѣ. Иванъ Скарбекъ — Козетульскій отдалъ въ 1635 году имѣніе свое Козетулы сыну своему Мартыну.

Крушевскіе. Фамилія многочисленная, въ разныхъ странахъ края осѣдая. Иванъ въ 1661 году купилъ имѣніе Любиче и Трипуць въ Гонѣндзкомъ Повѣтѣ. Павель въ 1738 году владѣль имѣніемъ Хмѣлево, Хмѣлевко, Дзержги и За-

Ziemski Poznański, w roku 1760 był dziedzicem dóbr Manieczki w Województwie Poznańskim. Jakób, w roku 1786 dobra Marzęcice, w Województwie Sieradzkim posiadał.

Konarscy, w dawném Województwie Poznańskim. Z téj rodziny Paweł Krzysztof, w roku 1710 dobra Gnuszyno nabył.

Korzybscy, w dawném Województwie Płockim. Z tych Adam, w roku 1731 dziedziczył tamże dobra Smardzewo-Włosty i Sniegocino.

Kossowscy, w dawném Województwie Sieradzkim. Z tych Marcin przydomku Polak Kossowski, w roku jeszcze 1544 był dziedzicem całkowitej wsi Zimne nazwanej.

Kozietulscy, w dawném Województwie Mazowieckim. Z tych Jan Skarbek Kozietulski, w roku 1635 dobra Kozietuły ustąpił synowi swemu Marcinowi.

Kruszewscy. Rodzina liczna, i w różnych stronach kraju osiadła. Jan, w roku 1661 nabył dobra Lubicze i Trypucie w Powiecie Goniądzkim. Paweł, w roku 1738 dobra Chmielewo, Chmielewko, Dzierzgi i Zacharzewo w Ziemi Łomżyńskiej

харжево въ Ломжинской Землѣ. Адамъ въ 1714 году владѣль имѣніемъ Цыбулице и Бочки-Заржече въ Лѣнчицкомъ Воеводствѣ, а Яковъ въ 1737 году, въ томъ же Воеводствѣ имѣніемъ Боржевекъ и Шеляги. Михаилъ въ 1737 году былъ помѣщикомъ имѣнія Круше въ Плоцкомъ Воеводствѣ, а Яковъ въ 1779 году въ томъ же Воеводствѣ имѣнія Голушинъ съ принадлежностями. Иванъ Полковникъ Коронныхъ Войскъ, въ 1777 году, былъ владѣльцемъ имѣнія Бонковъ, Цѣпла и Свинѣвъ въ Сандомирскомъ Воеводствѣ. Матвей, въ 1702 году, продалъ имѣніе свое Крушево-Бродово въ Бѣльской Землѣ. Павелъ, Подчашій Бѣльской Земли, въ 1733 году былъ Сеймовымъ Посломъ. Мартынъ въ 1756 году купилъ въ Бѣльской Землѣ помѣстья Трусколясы—Ляхы и Ольшина, а Иванъ, Хорунжій и Маршалокъ Каптуровыхъ Судовъ тойже Земли, въ 1764 году былъ Посломъ на Сеймъ отъ Воеводства Подляскаго.

Крживинскіе, изъ коихъ Станиславъ въ 1703 году, исправлялъ должность Подчашаго Черниговскаго.

Лещинскіе, въ прежнемъ Сѣрадскомъ Воеводствѣ водворившіеся. Изъ нихъ Михаилъ Скарбекъ—Лещинскій, въ 1652 году, передалъ имѣніе свое Ижице во владѣніе сыну

дзiedziczył. Adam, w roku 1714 wsie Cybulice i Boczki-Zarzeczne; zaś Jakób, w roku 1737 dobra Borzewek i Szeligi, w Województwie Łęczyckiem posiadali. Michał, w roku 1737 dobra Krusze, a Jakób, w roku 1779 dobra Gołuszyn z przyległościami, w Województwie Płockiem dziedziczyli. Jan, Pułkownik Wojsk Koronnych, w roku 1777 posiadał dobra Bąków, Ciepla i Swiniów, w Województwie Sandomierskiem leżące. W Ziemi Bielskiej: Mateusz, w roku 1702 sprzedał dobra Kruszewo-Brodowo. Paweł, Podchasz Ziemi Bielskiej, w roku 1733 był Posłem na Sejm. Marcin, w roku 1756 nabył tamże dobra Truskolasy-Lachy i Olszyna, a Jan, Chorąży i Marszałek Sądów Kapturowych Ziemi Bielskiej, w roku 1764 był Posłem na Sejm z Województwa Podlaskiego.

Krzywińscy, z których Stanisław, do roku 1703 sprawował urząd Podchaszego Czerniechowskiego.

Leszczyńscy, w dawném Województwie Sieradzkim. Z tych Michał Skarbek Leszczyński, wieś Izyce synowi swemu Józefowi w roku 1652 ustąpił. Fabian, w roku 1744 dobra

своему Осипу. Фабіянъ въ 1744 году владѣлъ имѣніемъ Лещино въ Плоцкомъ Воеводствѣ. Михаилъ, Подчашій Сandomirsкаго Воеводства, въ 1769 году купилъ помѣстья Пентковице-Сandomirsке, Радомске, Волька-пташа и Михаловъ въ Сandomirскомъ Повѣтѣ. Осипъ, Чесникъ Равскій, въ 1788 году былъ Сеймовымъ Посломъ.

Магнускіе. Андрей, въ 1771 году, владѣлъ имѣніемъ Каптуры съ принадлежностями въ Равскомъ Воеводствѣ. Оома, въ 1786 году, владѣлъ имѣніемъ Бяла-гура въ Лѣнчицкомъ Воеводствѣ.

Милковскіе, въ прежнемъ Краковскомъ Воеводствѣ. Каетанъ изъ-Милкова Милковскій, въ 1757 году, подарилъ отцу своему Карлу деревню Завадка. Михаилъ въ 1757 году купилъ имѣніе Воля-Бабска въ Равскомъ Воеводствѣ.

Одеховскіе, въ прежнемъ Лѣнчицкомъ Воеводствѣ. Фамиліи сей родные братья: Карлъ, Чесникъ Новогродскій, и Францискъ, сыновья Антона изъ-Одеховицъ Одеховскаго, въ 1766 году продали доставшееся имъ отъ отца ихъ имѣніе Одеховъ-Зелевъ.

Оссовскіе. Варооломей въ 1733 году былъ Сеймовымъ Посломъ

Leszczyno, w Województwie Płockim dziedziczył. Michał, Podczaszy Województwa Sandomierskiego, w roku 1769 nabył dobra Pętkowice-Sandomierskie i Radomskie, Wólkę-Ptaszą i Michałów w Powiecie Sandomierskim. Józef, Cześnik Rawski, w roku 1788 był Posłem na Sejm.

Magnuscy. Andrzej, w roku 1771 posiadał dobra Kaptury z przyległościami w Województwie Rawskim. Tomasz, w roku 1786 dobra Biała-góra w Województwie Łęczyckim dziedziczył.

Miłkowscy, w dawném Województwie Krakowskim. Z tych Kajetan z Miłkova Miłkowski, w roku 1757 wieś Zawadkę, ojcu swemu Karolowi ustąpił. Michał, w roku 1757 nabył dobra Wole-Babską w Województwie Rawskim.

Odechowscy, w dawném Województwie Łęczyckim. Z téj rodziny Karól, Cześnik Nowogrodzki i Franciszek bracia rodzeni, synowie niegdy Antoniego z Odechowie Odechowskiego, odziedziczone po tymże ojcu dobra Odechów-Zieleniew, w roku 1766 sprzedali.

Ossowscy. Bartłomiej, w roku 1733 był Posłem na Sejm.

Пенкославскіе, въ прежнемъ Сandomирскомъ Воеводствѣ. Осипъ изъ-Пенкослава Стольникъ Лифляндскій и Николай, родные братья Пенкославскіе, въ 1703 году раздѣлили между собою наслѣдованное ими послѣ отца ихъ имѣніе Хобржаны и Калинѣ съ принадлежностями. Иванъ Скуба Пенкославскій, Хорунжиць Равскій, въ 1759 году продалъ имѣніе свое Хобржаны.

Пётровскіе, въ прежнемъ Люблинскомъ Воеводствѣ. Иванъ изъ-Тарновки Пётровскій, въ 1645 году, продалъ имѣніе свое Терновъ и Воля-Герновска.

Радонскіе, съ прозвищемъ Скарбекъ, въ прежнемъ Сandomирскомъ Воеводствѣ осѣдлые. Изъ нихъ Антонъ, Судья Хэнцинскій Гродскій, въ 1750 году получилъ мѣсто Подстоля Опочинскаго. Иванъ же, въ 1773 году, прибрѣлъ имѣніе Рогѣнице, Огарка и Щодровъ съ принадлежностями.

Радзѣнтковскіе, въ прежнемъ Лѣнчицкомъ Воеводствѣ, изъ коихъ Андрей, въ 1739 году, владѣлъ имѣніемъ Ружице-Зміёве.

Рогозинскіе, въ прежнемъ Сѣрадскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Николай, Чесникъ Калишскій, въ 1600

Рѣкославскіе, в давнемъ Województwie Sandomierskiem. Józef z Rękosławia, Stolnik Inflancki, i Mikołaj bracia rodzeni, w roku 1703 podzielili się dobrami Chobrzany i Kalenie z przyległościami, po rodzicach na siebie spadłemi. Jan Skuba Rękosławski, Chorążyc Rawski, w roku 1759 sprzedał dobra swoje Chobrzany.

Piotrowscy, в давнемъ Województwie Lubelskiem. Z tych Jan z Tarnówki Piotrowski, w roku 1645 dobra Ternów i Wolę-Ternowską sprzedał.

Radońscy, przydomku Skarbek, в давнемъ Województwie Sandomierskiem. Z tych Antoni, Sędzia Grodzki Chęciński, w roku 1750 urząd Podstolego Opoczyńskiego otrzymał; a Jan, w roku 1773 nabył dobra Rogienice, Ogarka i Szczodrów z przyległościami.

Radziątkowscy, в давнемъ Województwie Łeczyckiem. Z tych Andrzej, w roku 1739 posiadał dobra Rużyce-Zmijowe,

Rogozinscy, в давнемъ Województwie Sieradzkiem. Z tych Mikołaj, Cześnik Kaliski. w roku 1600

году владѣль имѣніемъ Ржонсно, а Петръ въ 1652 году продалъ деревню свою Прондзеву въ Лѣнчицкомъ Воеводствѣ.

Рудзкіе, съ прозвищемъ Скарбекъ, въ прежней Черской Землѣ. Изъ нихъ Иванъ, Писарь той же Земли, въ 1713 году владѣль имѣніемъ Рудки и Рыкалы; онъ же около 1725 года исправлялъ должность Подкоморія Черскаго. Александръ владѣль помѣстьями Варпенсы, Руды и Цехлина, которыми послѣ его смерти подѣлились сыновья его Павелъ и Осипъ въ 1715 году. Степанъ, Скарбникъ Брацлавскій, въ 1756 году, наследовалъ послѣ отца своего Ивана имѣніе Санки. Антонъ, въ 1773 году, исправлялъ должность Коморника Черской Земли.

Скарбки или Скарбеки. Фридрихъ и Осипъ доказавъ въ бывшей Депутатіи Сената Царства Польскаго права свои на Графское достоинство, были внесены въ списокъ опубликованный въ 1824 году, и на семъ основаніи записаны въ дворянскія книги.

Слонки, въ прежней Черской Землѣ. Изъ нихъ Иванъ-Антонъ Скарбекъ Слонка, Войскій-венкшій Черской Земли, въ 1767 году владѣль имѣніемъ Дылево и Дылевко.

былъ здѣдцемъ дѣбръ Rzасna. Piotr, w roku 1652 wieś swoją Prądzewo w Województwie Łęczyckim sprzedawał.

Rudzey, przydomku Skarbek, w dawniej Ziemi Czerskiej. Z tych Jan Pisarz téjże Ziemi, w roku 1713 posiadał dobra Rudki i Rykały; tenże sam około roku 1725 sprawował urząd Podkomorzego Czerskiego. Aleksander, był dziedzicem dѣбръ Warpęsów, Rudy i Ciechlina, które po jego śmierci, synowie Paweł i Józef, pomiędzy siebie w roku 1715 rozdzielili. Stefan, Skarbnik Braclawski, w roku 1756 odziedziczył po ojcu swym Janie dobra Sanki. Antoni, w roku 1773 urząd Komornika Ziemi Czerskiej sprawował.

Skarbkowie. Fryderyk i Józef, udowodnili przed byłą Deputacją Senatu Królestwa, prawa swoje do używania tytułu Hrabów i byli pomieszczeni na liście Hrabów, w roku 1824 ogłoszonej; z téj zasady do Ksiąg Szlachty wpisani zostali.

Słankowie, w dawniej Ziemi Czerskiej. Z tych Jan Antoni Skarbek Słanka, Wojski-większy téjże Ziemi, w roku 1767 posiadał dobra Dylewo i Dylewko.

Суходольскіе, въ прежнемъ Русскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Петръ-Адамъ, въ 1700 году, купилъ у матери своей городъ Реёвецъ съ тремя смежными деревнями.

Тафиловскіе, въ прежней Ломжинской Землѣ. Изъ нихъ Янушъ владѣлъ имѣніемъ Куржатки, которое по смерти его раздѣлили между собою восемь сыновей его. Потомки сего Януша, владѣя одни послѣ другихъ частями имѣнія Куржатки, для различенія своихъ владѣній, стали оныя называть: Куржатки-Дзѣржбя, Теофилъ и Тафилы; владѣльцы же сего послѣдняго имѣнія, около 1557 года, начали писаться Тафилами, а напослѣдокъ въ 1682 году назвались Тафиловскими.

Точилловскіе, въ прежнемъ Троцкомъ Воеводствѣ, изъ коихъ Францискъ въ 1750 году владѣлъ имѣніемъ Лабентникъ, Скродзкѣ и Чарна-весъ.

Точискіе, въ прежнемъ Подляскомъ Воеводствѣ. Юрій въ 1665 году былъ назначенъ Коморникомъ Земскимъ Дрогичинскимъ. Мартынь Точискій въ 1715 году купилъ въ Ливской Землѣ имѣніе Маковецъ; сынъ же его Матвей, Судья Каптуровый, въ 1764 году былъ Посломъ на Элекціонномъ Сеймѣ.

Suchodolscy, w dawném Województwie Ruskiém. Z tych Piotr Adam, w roku 1700 nabył od matki swój dobra, miasto Rejowiec z trzema przyległemi wsiami.

Tańłowscy, w dawnėj Ziemi Łomżyńskiej. Z tych Janusz, posiadał dobra Kurzatki, któremi się w roku 1475 ośmiu jego synów podzieliło. Potomkowie rzeczonoego Janusza, dziedzicząc jedni po drugich, części dóbr Kurzatki, dla odróżnienia swoich posiadłości, takowe nazywali: Kurzatki-Dzierzbia, Teofile i Tańły; posiadacze zaś téj ostatniej nieruchomości, około roku 1557 Tańłami, a nareszcie w roku 1682 Tańłowskimi pisać się poczęli.

Toczyłowscy, w dawném Województwie Trockiém. Z tych Franciszek, w roku 1750 dobra Łabętnik, Skrodzkie i Czarna-wieś posiadał.

Toczyscy, w dawném Województwie Podlaskiém. Z tych Jerzy, w roku 1665 był mianowany Komornikiem Ziemią Drohickim.— W Ziemi Liwskiej Marcin Toczyski, w roku 1715 nabył dobra Makowiec; syn zaś jego Mateusz, Sędzia Kapтурowy, w roku 1764 był Posłem na Sejm Elekcyjny.

Ватрашевскіе, въ прежнемъ Минскомъ Воеводствѣ. Фамилія сей Юліанъ-Варѳоломей, въ 1740 году, продалъ имѣніе свое Ловняны-Ватрашишки

Важинскіе. Происходятъ отъ Матвея-Силвестра, которому Король Польскій Сигизмундъ, въ награду отличныхъ заслугъ его въ военной службѣ, грамотою въ 1601 году пожаловалъ потомственное дворянство, вмѣстѣ съ гербомъ Габданкъ. Сигизмундъ Важинскій, въ 1733 году, приобрѣлъ помѣстья Сонхоцинъ-Прага, Чижево, Бадурки и Сухарды въ Вышегородской Землѣ.

Войчинскіе, въ прежнемъ Равскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Ѳеодоръ на-Водзичнъ Скарбекъ-Войчинскій, Подкоморій тогожъ Воеводства, въ 1785 году награжденъ Орденомъ Св. Станислава.

Воеводскіе. Казиміръ въ 1719 году исправлялъ должность Бурграва Земскаго Познанскаго. Петръ, въ 1731 году, получилъ мѣсто Смоленскаго Подстоля. Онъ же въ 1750 году, уступилъ имѣніе свое Воеводки-Панки и Нагорне въ Землѣ Дрогичинской сыну своему Павлу. Андрей въ 1769 году исправлялъ должность Коморника Земскаго Ливскаго. Антонъ-Францискъ, Бургравъ

Ватрасzewscy, w dawném Województwie Mińskiem. Z téj rodziny Julian Bartłomiej, w roku 1740 sprzedał dobra Łowniany – Watrashyski.

Ważynscy, pochodzący od Macieja Sylwestra, któremu za odznaczenie się w zawodzie Wojskowym, Król Polski Zygmunt, dziedziczne szlachectwo wraz z herbem Habdank, dyplomem z roku 1601 udzielił. Zygmunt Ważyński, w roku 1733 nabył dobra Sąchocin-Praga, Czyżewo, Badurki i Suchardy, w Ziemi Wyszogrodzkiej leżące.

Woyczyńscy, w dawném Województwie Rawskiem. Z tych Teodor na Wodzieczny Skarbek Woyczyński, Podkomorzy tegoż Województwa, w roku 1785 Orderem Śgo Stanisława był ozdobiony.

Wojewódcy. Kazimierz, w roku 1719 sprawował urząd Burgrabiego Ziemskiego Poznańskiego. Piotr, w roku 1731 nominację na urząd Podstolego Smoleńskiego pozyskał. Tenże sam Piotr, w roku 1750 dobra Wojewódki-Panki i Nagórne, w Ziemi Drohickiej położone, ustąpił synowi swemu Pawłowi. Andrzej, w roku 1769 urząd Komornika Ziemskiego Liwskiego sprawował. Antoni

Дрогичинскій Гродскій, въ 1792 году продалъ имѣніе свое Соснове въ Землѣ Ливской.

Выховскіе, въ прежнемъ Подляскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Осипъ, въ 1750 году, купилъ помѣстья въ Мельницкомъ Повѣтѣ.

Franciszek, Burgrabia Grodzki Drohicki, w roku 1792 wieś dziedziczną Sosnowę w Ziemi Liwskiej leżącą sprzedawał.

Wychowscy, w dawném Województwie Podlaskiem. Z tych Józef, w roku 1750 dobra ziemskie w Powiecie Mielnickim nabywał.

ГЕРБЪ

ГАБДАНКЪ 2.

HERB

HABDANK 2.

Въ красномъ полѣ серебряное стропило. Въ наверхъ шлема тѣ же изображенія, что и въ первообразномъ гербѣ Габданкъ.

Употребляютъ его:

Тржебинскіе. Происходятъ отъ Игнатія Тржебинскаго, который будучи Каммергеромъ Двора Короля Польскаго Станислава Августа пожалованъ въ 1792 году Орденомъ Св. Станислава.

W polu czerwonym krowiec srebrna. W szczycie hełmu takie same godła, jak w herbie Habdank pierwotnym.

Używają go:

Trzebińscy, pochodzący od Ignacego Trzebińskiego, Szambelana Jego Królewskiej Mości Stanisława Augusta, którego tenże Monarcha, w roku 1792 orderem Śgo Stanisława zaszczycił.

ГЕРБЪ

ГАБДАНКЪ 3.

HERB

HABDANK 3.

Въ щитѣ тѣ же знаки, что и въ первообразномъ гербѣ Габданкѣ. Въ наверхѣ шлема выходящій золотой левъ, влѣво, держащій въ лапахъ знакъ, изображенный въ щитѣ.

Употребляютъ его:

Бялоскурскіе, въ прежнемъ Калишскомъ Воеводствѣ водворившіеся. Осипъ Бялоскурскій, въ 1747 году, владѣлъ помѣстьями Легнишевѣ.

Na tarczy takie same godła jak w herbie Habdank pierwotnym. W szczycie hełmu wychodzi lew złoty w lewo, w łapach znak podobny jak w tarczy trzymający.

Używają go:

Białoskórscy, w dawném Województwie Kaliskiem osiedli. Z téj rodziny Józef Białoskórski, w roku 1747 dobra ziemskie Legniszew posiadał.

ГЕРБЪ

Г А Б И Х Ъ.

HERB

Н А В І С Н.

Въ щитѣ наполь раздѣленомъ, въ правой голубой половинѣ поль-колеса возоваго, а въ лѣвой красной, поль-ястреба влѣво, обое соединенныя между собою въ срединѣ. Въ наверхѣ шлема три строусовыя пера

Употребляютъ его:

Габихи, въ прежнемъ Великомъ Княжествѣ Литовскомъ осѣдлые. Изъ нихъ Иванъ Габихъ въ 1778 году назначенъ въ должность Коморника Земскаго Стародубовскаго.

Na tarczy dwudzielnej, w prawej połowie niebieskiej, w lewej czerwonej, w pierwszej pół koła srebrnego od wozu;—w drugiej pół jastrzębia w lewo, w samym środku z sobą złączone. W szczycie hełmu trzy pióra strusie.

Używają go:

Habichowie, w dawném Wielkiém Księztwie Litewskiém zamieszkali. Z tych Jan Habich, w roku 1778 otrzymał nominacyę na urząd Komornika Ziemskiego Starodubowskiego.

ГЕРБЪ

Г А Г Е Н Ъ.

Въ щитѣ наполь раздѣленомъ, въ правомъ красномъ полѣ ножницы для стрижки овецъ, концами вверхъ, а въ лѣвомъ серебряномъ три зеленые пояса. Въ наверхъ шлема два серебряныя орлиныя крыла; на каждомъ по три зеленыхъ пояса. Наметь съ правой стороны щита зеленый, а съ лѣвой красный, оба съ серебрянымъ подбоемъ.

Употребляютъ его:

Гагенмейстеры. Происходятъ отъ Генриха Іоахима Гагенмейстера Капитана Императорско-Россійскихъ войскъ, которому постановленіемъ Сейма 1768 года пожалованы дворянскія права и преимущества.

HERB

Н А Г Е Н.

Na tarczy dwudzielnej, w prawém polu czerwonym nożyce do strzyżenia owiec końcami w górę,—w lewém zaś srebrnym trzy pasy zielone. W szczycie hełmu dwa skrzydła orle srebrne, na każdym trzy pasy zielone. Labry z prawej strony tarczy zielone, a z lewej czerwone, jedne i drugie srebrem podszyte.

Używają go:

Hagenmeystrowie, pochodzący od Henryka Joachima Hagen-Mejstra, Kapitana wojsk Cesarsko-Rossyjskich, który uchwałą Sejmu z roku 1768 do używania przywilejów szlachestwa Polskiego został przypuszczony.

ГЕРБЪ

ГАССЕЛЬКВИСТЪ.

Щитъ разчетверенный, съ золотою окранною; въ поляхъ накрестъ красныхъ и голубыхъ, въ первомъ и четвертомъ, съ правой стороны по оленьему рогу, о пяти вѣтвяхъ, а съ лѣвой по буйволовоу рогу; во второмъ же и третьемъ по три серебряныя перевязи влѣво, изъ коихъ средняя между четырехъ золотыхъ звѣздъ. Въ наверхъ шлема такіе же два рога, какъ въ щитѣ. Наметь справа красный, а слѣва голубой, подложенный серебромъ.

Употребляютъ его:

Гассельквисты. Карлъ-Фридрихъ де Гассельквистъ, Докторъ

HERB

HASSELQUIST.

Tarcza przeciwiertowana ze skrajem złotym, w polach na krzyż czerwonych i niebieskich, w pierwszém i czwartém z prawego boku róg jeleni o pięciu sękach, a z lewego róg bawoli; w drugiem i trzeciem trzy wstęgi srebrne w lewo, z których środkowa pomiędzy czterema złotemi gwiazdami. W szczycie hełmu takież dwa rogi jak w tarczy. Labry z prawego boku czerwone, a z lewego niebieskie, srebrem podszyte.

Używają go:

De Hasselquistowie. Karól Fryderyk de Hasselquist, Doktor

Медицины и бывший Совѣтникъ Короля Польскаго Станислава Августа, въ 1807 году получилъ отъ Франца I Императора Австрійскаго Короля Галиціи и Лодомеріи, владѣвшаго тогда частію края сѣставляющаго нынѣ Царство Польское, дипломъ на дворянство съ вышеописаннымъ гербомъ.

Medycyny i były Konsyliarz Króla Polskiego Stanisława Augusta, w roku 1807 od Franciszka I Cesarza Austryackiego, Króla Galicyi i Lodomeryi, do którego część kraju obecnie Królestwo Polskie składającego należała, miał sobie nadane szlachectwo dziedziczne i dyplom na takowe wraz z herbem powyższym pozyskał.

ГЕРБЪ

ГАУБИЦКІЙ.

HERB

HAUBICKI.

Въ голубомъ полѣ ястребъ летящій вправо, съ голубемъ въ когтяхъ. Въ наверхъ шлема павлиный хвостъ.

Употребляютъ его:

Плахецкіе, въ прежнемъ Хелминскомъ Воеводствѣ осѣдлые. Изъ рода ихъ Тибуриій Плахецкій въ 1765 году купилъ тамъ же имѣніе Тржепчъ, которое потомъ наслѣдовали сыновья его Владиславъ и Фердинандъ.

W polu niebieskiem jastrząb lecący w prawo, i w szponach gołębia trzymający. W szczycie hełmu ogon pawi.

Używają go:

Płacheccy, rodzina w dawném Województwie Chełmińskim osiadła. Z niej Tyburecyusz Płachecki, w roku 1765 nabył tamże dobra ziemskie Trzepcz, które później synowie jego Władysław i Ferdynand odziedziczyli.

ГЕРБЪ
Д'ОТРИВЪ.

HERB
D'HAUTERIVE.

Въ красномъ полѣ золотая
перевязь. Въ наверхѣ шлема
три строусовыя пера.

Употребляютъ его:

Валантенъ д'Отривъ, фа-
милія въ прежнемъ Познанскомъ
Воеводствѣ осѣдая. Пропсходящій
изъ оной Петръ-Давидъ Валантенъ
въ 1775 году владѣлъ помѣстьемъ
Лагенгофъ въ Валецкомъ Повѣтѣ.

W polu czerwonym wstęga zło-
ta w lewo. W szczycie hełmu
trzy pióra strusie.

Używają go:

Valentin d'Hauterive, rodzi-
na w dawném Województwie Poznań-
skiém osiadła. Z niej pochodzący
Piotr Dawid Valentin, w roku 1775
dobra Lagenhoff w Powiecie Wałec-
kim leżące posiadał.

ГЕРБЪ
ГЕППЕНЪ.

HERB
HEPPEN.

Въ разчетверенномъ щитѣ на-
кинуть щитокъ, въ голубомъ по-
лѣ котораго, надъ скалою о трехъ
вершинахъ, серпъ остреемъ
вправо. Въ поляхъ щита на-
крестъ золотыхъ и красныхъ:
въ первомъ, правая половина
чернаго двугловаго орла; во
второмъ, золотой коронованный
левъ влѣво; въ третьемъ такой же
левъ вправо, а въ четвертомъ,
лѣвая половина подобнаго какъ
въ первомъ полѣ орла. Въ на-
вершь шлема, между двухъ чер-
ныхъ орлиныхъ крылъ, жнецъ
въ шапкѣ и голубомъ платьѣ,
держащій въ правой рукѣ серпъ,
а лѣвою рукою подпершійся въ
бокъ. Наметь съ правой сторо-
ны щита черный, а съ лѣвой
красный, оба подложенные зо-
лотомъ.

Na środek tarczy przeciwier-
towanej rzucona mniejsza tarcza,
na której w polu niebieskiem
skała o trzech wierzchołkach;
nad środkowym sierp ostrzem
w prawo. W polach głównej tar-
czy, na krzyż złotych i czerw-
nych: w pierwszém prawa poło-
wa orła czarnego dwugłowego,—
w drugiem lew złoty, ukorono-
wany, w lewo,—w trzeciem takiż
lew w prawo,—a w czwartém,
lewa połowa orła podobnego jak
w pierwszém polu. W szczycie
hełmu pomiędzy dwoma skrzy-
dłami orlemi czarnemi, żniwiarz
w czapce i ubraniu niebieskiem,
sierp w prawej ręce trzymający,
a lewą pod bok podparty. Labry
z prawej strony tarczy czarne,
z lewej czerwone, jedne i drugie
złotem podszyte.

Употребляютъ его:

Геппены, происходящіе отъ Адама Геппена, Поручика пѣшаго регимента Королевича прежнихъ Польскихъ войскъ, который постановленіемъ Сейма 1768 года возведенъ въ дворянское достоинство.

Używają go:

Heppenowie, pochodzący od Adama Heppena, Porucznika w Królewiczowskim Regimentcie pieszym dawnych Wojsk Polskich, który przez Uchwałę Sejmu z roku 1768, do używania przywilejów szlacheckich przypuszczony został.

ГЕРБЪ
ГЕРБУРТЪ.

HERB
HERBURT.

Въ красномъ полѣ яблоко, проткнутое тремя золотомъ оправленными мечами, двумя отъ верхнихъ угловъ щита, а третимъ снизу. Въ наверхъ шлема три строусовыя пера.

Употребляютъ его:

Гевелли, въ прежнемъ Лэнчицкомъ Воеводствѣ осѣдлые. Антонъ Гевелль въ 1736 году владѣлъ тамъ же деревнею Воля-Требска.

W polu czerwonym jabłko, dwoma w złoto oprawnymi mieczami od górnych kątów tarczy, a jednym od dołu przeszyte. W szczycie hełmu trzy pióra strusie.

Używają go:

Hewellowie, rodzina w dawnym Województwie Łęczyckim osiadła. Z niej pochodzący Antoni Hewell, w roku 1736 dziedziczył tamże wieś Wolę-Trębską.

Гейбовичи, въ прежней Бѣль-ской Землѣ, изъ коихъ Адамъ Гейбовичъ, Чесникъ Брянскій, въ 1776 году продалъ двоюродному брату своему Тадею Гейбовичу имѣніе Грабовъ.

Модзелевскіе, въ прежней Ломжинской Землѣ. Изъ нихъ Андрей въ 1764 году былъ Посломъ на Элекціонномъ Сеймѣ отъ той же Земли. Казиміръ на-Модзеляхъ Модзелевскій, Писарь Земли и Грода Визскаго, въ 1735 году былъ избранъ Посломъ на Сеймъ. Иванъ Модзелевскій, Коморникъ Земли Закрочимской, въ 1760 году владѣлъ имѣніемъ Каменичка. Адамъ владѣлъ въ Закрочимской Землѣ имѣніемъ Піяново-Барглы, которое въ 1771 году, послѣ смерти его, раздѣлили между собою сыновья его Осипъ, Христофоръ и Игнатій.

Heybowiczowie, w dawnéj Ziemi Bielskiéj. Z tych Adam Heybowicz, Cześnik Brański, dobra swoje Grabów, na własność zupełną bratu stryjecznemu Tadeuszowi Heybowiczowi, w roku 1776 ustąpił.

Modzelewscy, w dawnéj Ziemi Łomżyńskiéj. Z tych Andrzej, był Posłem z téjże Ziemi na Sejmie Elekcyjnym w roku 1764 odbytym. W Ziemi Wizkiéj, Kazimierz na Modzelach-Modzelewski, Pisarz téjże Ziemi i Grodu, w roku 1735 był obrany Posłem na Sejm. W Ziemi Zakroczymskiéj Jan Modzelewski, Komornik téjże Ziemi, w roku 1760 posiadał dobra Kamieniczkę. Adam, dziedziczył tamże dobra Pijanowo-Bargły, któremi się po jego śmierci w roku 1771, pomiędzy innemi synowie Józef, Krzysztof i Ignacy podzielili.

ГЕРБЪ

ГЕРБУРТЪ 2.

HERB

HERBURT 2.

Въ щитѣ яблоко, какъ въ первообразномъ гербѣ Гербуртъ, тремя мечами проткнутое; на яблокѣ обыкновенный серебряный крестъ. Въ наверхъ шлема три строусовыя пера.

Употребляютъ его :

Модзелевскіе, фамилія многочисленная въ прежней Закрочимской Землѣ. Войтѣхъ Модзелевскій, въ 1756 году былъ владѣльцемъ имѣнія Слончево-Дзики съ принадлежностями

W tarczy jabłko podobnie jak w pierwotnym herbie Herburt, trzema mieczami przeszyte; na jabłku srebrny krzyż zwyczajny. W szczycie hełmu trzy strusie pióra.

Używają go :

Modzelewscy, w dawnéj Ziemi Zakroczymskiej rozkrzewieni. Z tych Wojciech Modzelewski, w roku 1756 dobra Słoneczewo-Dziki z przyległościami, prawem zupełnej własności posiadał.

ГЕРБЪ

HERB

ГИГЕРСБЕРГЕРЪ.

HIGERSBERGER.

Въ щитѣ наполь раздѣленомъ, въ правомъ, красномъ полѣ серебряный левъ вправо, а въ лѣвомъ, голубомъ, двѣ красныя перевязи, наискось къ лѣвому боку. Въ наверхъ шлема выходящій серебряный левъ, вправо, съ горнымъ молотомъ въ правой лапѣ; а по бокахъ шлема два черныя орлиныя крыла.

Употребляютъ его:

Гигерсбергеры. Изъ нихъ Андрей Гигерсбергеръ, Хорунжий Коронныхъ войскъ, въ 1763 году продалъ деревню свою Ожоховку въ Брацлавскомъ Воеводствѣ Гаспарію Домбровскому.

Na tarczy dwudzielnej. w prawém polu czerwonym lew srebrny w prawo,—w lewém zaś niebieskiem dwie wstęgi czerwone, nieco ku lewemu schylone. W szczycie hełmu wychodzi lew srebrny w prawo, z kilofem górniczym w prawej łapie, a po bokach tegoż hełmu dwa skrzydła orle czarne.

Używają go:

Higersbergerowie. Z téj rodziny Andrzej Higersberger, Chorąży Wojsk Koronnych, wieś Ożochówkę w Województwie Bracławskiem leżącą, w roku 1763 Kacprowi Dąbrowskiemu sprzedał.

ГЕРБЪ
ГОЛОВОКЪ.

HERB
POŁOWOK.

Въ красномъ полѣ, полъ-лосося головою вверхъ. Въ на-
вершьѣ шлема между двухъ
трубъ выходитъ также полъ-
лосося.

Употребляютъ его:

Липницкіе, въ прежнемъ
Брестскомъ Воеводствѣ осѣдлые.
Лука изъ-Липникъ Липницкій, въ
1729 году, продалъ имѣніе свое
Мотыкалы Брестскому Городничему
Флоріану Грабовскому за 20,500
злотыхъ.

W polu czerwonymъ pół łoso-
sia głową w górę. W szczycie
hełmu pomiędzy dwiema trąbami,
wychodzi podobne pół łososa.

Używają go:

Lipniccy, w dawném Woje-
wództwie Brzeskiém osiedli. Z tych
Łukasz z Lipnik Lipnicki, w roku
1729 dobra swoje Motykały, za sum-
mę złotych 20,500 sprzedał Florya-
nowi Grabowskiemu, Porodniczemu
Brzeskiemu.

ГЕРБЪ
ИЛГОВСКІЙ.

HERB
IŁGOWSKI.

Въ красномъ полѣ, серебряная стрѣла, раздвоенная снизу на подобіе герба Габданкъ; черезъ среднюю ея продѣто кольцо. Въ наверхъ шлема три строусовыя пера:

Употребляютъ его:

Шумковскіе, родомъ изъ прежняго Троцкаго Воеводства. Викторъ Шумковскій, Крайчій и Регентъ Земскій, былъ назначенъ въ 1784 году Судьею Гродскимъ Гродненскимъ, а въ 1794 году Чесникомъ Мерецкимъ.

W polu czerwonym strzala srebrna, u dołu w kształt Habdanku rozdarta, w połowie strzały zawieszony pierścień. Wszczytce hełmu trzy pióra strusie.

Używają go:

Szumkowscy, w dawném Województwie Trockiém osiedli. Z téj rodziny Wiktor Szumkowski, Krajczy i Rejent Ziemski, w roku 1786 nominacyę na urząd Sędziego Grodzkiego Grodzieńskiego, a w r. 1794 na urząd Cześnika Mereckiego otrzymał.

ГЕРБЪ
Я Ц Ы Н А.

HERB
J A C Y N A.

Въ красномъ полѣ, серебряная подкова передкомъ вверхъ; въ серединѣ подковы, съ правой стороны серебряная стрѣла, снизу раздвоенная, желѣзкомъ вверхъ, а съ лѣвой полуторный серебряный крестъ. Въ наверхѣ шлема три строусовыя пера.

Употребляютъ его:

Гардоцкіе, въ прежней Визской Землѣ осѣдлые. Изъ рода ихъ Христофоръ, сынъ Станиславовъ, владѣя имѣніемъ Гардоты, Гржимки и Арцишево, обезпечилъ на ономъ въ 1669 году приданое жены своей Елисаветы изъ дому Коссаковскихъ.

W polu czerwonym, podkowa srebrna barkiem w górę; w środku podkowy, z prawej strony srebrna strzała, u dołu rozdarta, żelźcem w górę, a z lewej półtora takiegoż krzyża. W szczycie hełmu trzy pióra strusie.

Używają go:

Gardoccy, w dawniej Ziemi Wizkiej rozkrzewieni. Z téj rodziny Krzysztof syn Stanisława, był dziedicem dóbr Gardoty, Grzymki i Arciszewo, na których w roku 1669 dla żony swéj Elżbiety z Kossakowskich sumę posagową zabezpieczył.

ГЕРБЪ

ЯКУБОВИЧЪ.

HERB

JAKUBOWICZ.

Въ зеленомъ полѣ барашекъ на муравѣ, держащій правою ногою малое знамя. Въ наверхѣ шлема орлиное крыло, ребромъ влѣво и влѣво же проткнутое стрѣлою.

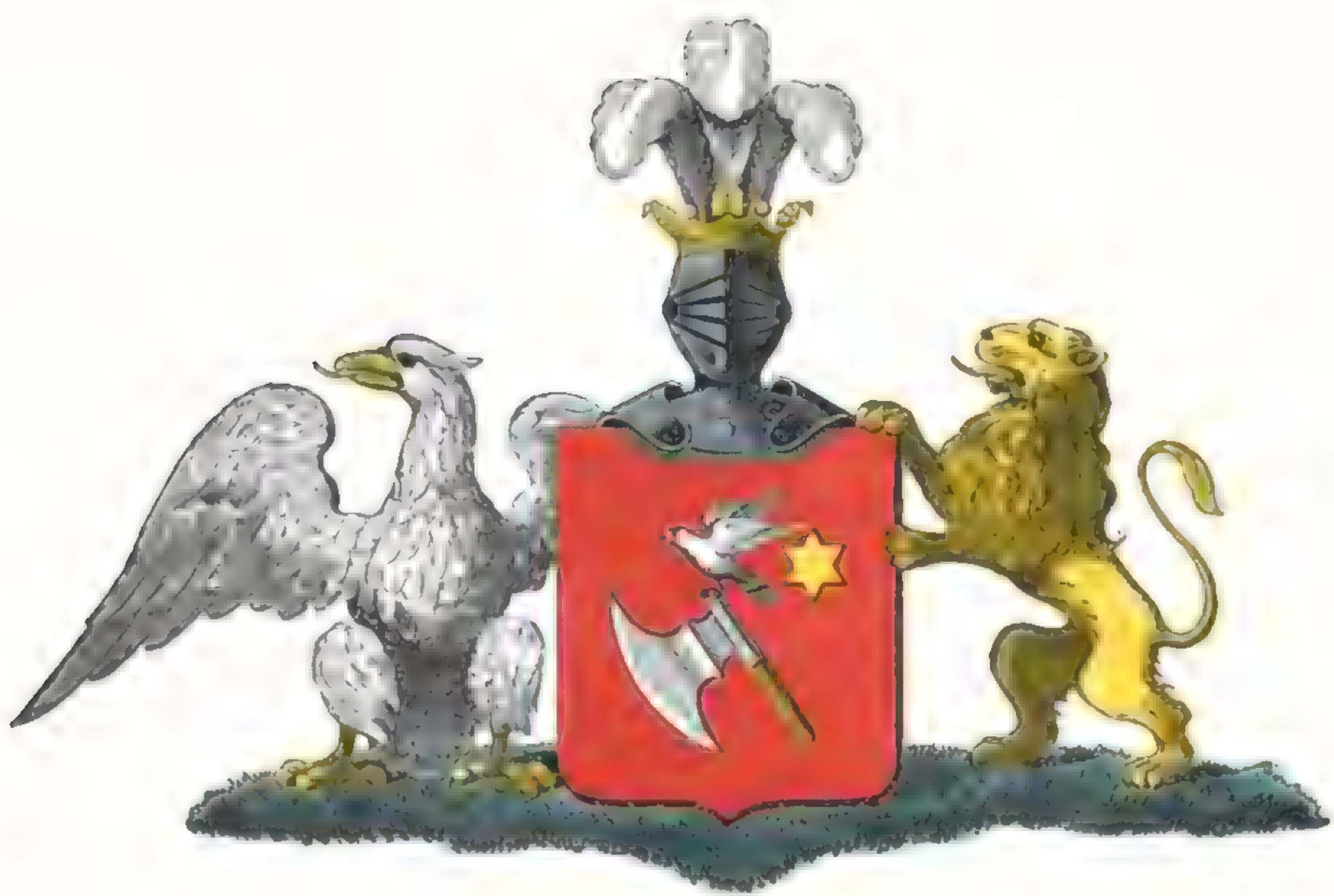
Употребляютъ его :

Якубовичи - Пасхалисы, потомки Пасхалиса Якубовича, который въ награду заслугъ оказанныхъ имъ введеніемъ полезныхъ фабрикъ въ краѣ, получилъ вышеозначенный гербъ вмѣстѣ съ потомственнымъ дворянствомъ по грамотѣ Короля Польскаго Станислава Августа 1791 года Марта 8 дня.

W polu zieloném baran namurawie w lewo, czerwóną chorągiewkę prawą nogą trzymający. W szczycie hełmu skrzydło orle barkiem w lewo, strzałą w lewo przeszyte.

Używają go :

Jakubowiczowie-Paschalisowie, pochodzący od Paschalisa Jakubowicza, który w nagrodę położonych zasług przez wprowadzenie do kraju użytecznych fabryk, herb ten wraz z dziedziczném Szlacheństwem miał sobie nadany; dyplomem Króla Polskiego Stanisława Augusta, z dnia 8 Marca 1791 roku.

ГЕРБЪ
ЯКУБОВСКІЙ.

Въ красномъ полѣ, серебря-
ный топоръ съ золотымъ топо-
рищемъ, нѣсколько наклонен-
ный вправо; на топорѣ бѣлый
голубь съ поднятыми крыльями,
вправо, а позади голубя золотая
звѣзда. Въ наверхѣ шлема три
строусовыя пера. Въ опорахъ:
съ правой стороны, бѣлый, от-
вернувшійся отъ щита орелъ съ
распущенными крыльями, а съ
лѣвой левъ.

Употребляютъ его:

Якубовскіе, происходящіе отъ
Михаила, Казимира и Фелиціана
Якубовскихъ, сыновей Франциско-
выхъ, которые пожалованы грамотою

HERB
JAKUBOWSKI.

W polu czerwonym topór sre-
brny ze złotym toporzyskiem, nie-
co nachylony w prawo; na topo-
rze gołąb' biały z podniesionemi
skrzydłami w prawo, po za gołę-
biem gwiazda złota. W szczycie
hełmu trzy pióra strusie. W po-
bocznicach z prawego boku tar-
czy orzeł biały, odwrócony, ze
spuszczonemi na dół skrzydłami,
z lewego zaś lew.

Używają go:

Jakubowscy, pochodzący od
Michała, Kazimierza i Felicyana Ja-
kubowskich synów Franciszka, któ-
rzy herb ten wraz z dziedzicznym

Короля Польскаго Станислава Августа 1764 года Декабря 24 дня, въ потомственные дворяне съ правомъ на вышеописанный гербъ.

szlachectwem, dyplomem Króla Polskiego Stanisława Augusta, z dnia 24 Grudnia 1764 roku mieli sobie nadany.

ГЕРБЪ

Я Н И Н А.

HERB

J A N I N A.

Въ красномъ полѣ рыцарскій щитъ. Въ наверхъ шлема павлиный хвостъ.

Употребляютъ его:

Лѣнскіе, съ прозвищемъ Де-Земъ, первоначально въ Воеводствѣ Сandomирскомъ осѣдлые. Изъ нихъ Станиславъ въ 1586 году былъ владѣльцемъ имѣній Карчмы и Воли-Корговой.

Пясецкіе. Иванъ изъ-Пясечна Пясецкій, Стольникъ Люблинскій, владѣль имѣніями, въ 1671 году Наславце и Венгерце, а въ 1676 году Ранаховъ-Крочовъ, въ Сандо-

W polu czerwonym tarcza rycerska. W szczycie hełmu ogon pawi.

Używają go:

Łęscy, przydomku de Zem, pierwotnie w dawnym Województwie Sandomierskim rozkrzewieni. Z tych Stanisław, w roku 1586 był dziedziecem dóbr Karczmy i Woli-Korhowej.

Piaseccy. Jan z Piasieczna Piasiecki, Stolnik Lubelski, w r. 1671 dobra Nasławice i Węgierce, a w roku 1676 dobra Ranachów-Kroców, w Województwie Sandomierskim

мирскомъ Воеводствѣ. Иванъ изъ-Пясковъ Пясецкій, Войскій Нурскій, въ 1724 году продалъ деревню Шадурки въ Люблинскомъ Воеводствѣ. Францискъ, Подчашій Смоленскій, купилъ въ 1750 году имѣніе Голэмьки съ участками въ деревняхъ Моря и Нѣдки, въ Землѣ Варшавской.

Подлѣдовскіе, въ прежнемъ Воеводствѣ Сandomирскомъ. Изъ нихъ Францискъ изъ-Пршпыка Подлѣдовскій, Чесниковичъ Рожанскій, въ 1754 году продалъ имѣніе Вржосъ, Жердзь и Яблонну.

Пшонки, изъ прежняго Воеводства Люблинскаго. Богуславъ на-Стржежковичахъ Пшонка, Подвоедзый Люблинскій, купилъ въ 1721 году тамъ же имѣніе Кавенчинъ.

Ржечицкіе, изъ прежняго Люблинскаго Воеводства. Андрей, Подкоморій Люблинскій, владѣль имѣніемъ Ржечица, Вѣнява, Яшина, Лыховъ и Ольбендинъ съ принадлежностями, которое въ 1628 году, послѣ его смерти, сыновья его: Юрій Староста Уржендовскій, Иванъ, Марко, Николай и Станиславъ раздѣлили между собою.

Смосарскіе, изъ прежней Земли Цѣхановской. Людвикъ въ 1741

posiadał. Jan z Piasków Piasecki, Wojski Nurski, w roku 1724 wieś Szadurki w Województwie Lubelskiem sprzedał. Franciszek, Podchasz Smoleński, w roku 1750 nabył dobra Gołabki z częściami na wsiach Mory i Niecki w Ziemi Warszawskiej.

Podlodowscy, w dawném Województwie Sandomierskiem. Z tych Franciszek z Przytyka Podlodowski, Cześnikiewicz Rożański, w r. 1754 sprzedał dobra Wrzos, Żerdź i Jabłonnę.

Pszonkowie, w dawném Województwie Lubelskiem. Z tych Bogusław na Strzeżkowicach Pszonka, Podwojewodzy Lubelski, w r. 1721 nabył tamże dobra Kawęczyn.

Rzeczyscy, w dawném Województwie Lubelskiem. Z tych Andrzej, Podkomorzy Lubelski, posiadał dobra Rzeczycę, Wieniawę, Janinę, Łychów i Olbiecin z przyległościami, które w roku 1628 po jego śmierci, synowie: Jerzy Starosta Urzędowski, Jan, Marek, Mikołaj i Stanisław, pomiędzy siebie rozdzielili.

Smosarscy, w dawniej Ziemi Ciechanowskiej. Z tych Ludwik,

году исправлялъ должность Бурграва Гродскаго Цѣхановскаго.

Стоинскіе, изъ прежняго Воеводства Люблинскаго. Іакинъ изъ-Стоеншина Стоинскій, Судья Земскій Люблинскій, въ 1720 году купилъ городъ Модлиборжице, съ пятью деревнями.

Суходольскіе, въ прежнемъ Воеводствѣ Люблинскомъ осѣдлые. Изъ нихъ Осипъ изъ-Суходоловъ Суходольскій, Подчашій Винницкій, въ 1747 году купилъ имѣніе Ставце въ Повѣтъ Уржендовскомъ. Александръ изъ-Суходоловъ Суходольскій, Скарбникъ Житомирскій, въ 1763 году владѣлъ имѣніемъ Паликіе и Милоцинь. Валентинъ, Депутатъ Трибунала Короннаго, въ 1791 году былъ пожалованъ орденомъ Св. Станислава. Иванъ и Францискъ доказали права свои на графское достоинство въ бывшей Депутациі Сената Царства и поименованы въ спискѣ въ 1824 году обнародованномъ, вслѣдствіе чего внесены въ Дворянскія книги.

Унѣшовскіе, изъ прежняго Воеводства Познанскаго. Изъ нихъ Ремигіанъ въ 1720 году исправлялъ должность Бурграва Земскаго Косцянскаго.

въ 1741 году Burgrabiego Grodzkiego Ciechanowskiego sprawował.

Стоїнscy, в давнемъ Województwie Lubelskiém. Z tych Hiacynt ze Stojeszyna Stoiński, Sędzia Ziemski Lubelski, w roku 1720 nabył miasto Modliborzyce z pięcioma wsiami.

Suchodolscy, в давнемъ Województwie Lubelskiém. Z tych Józef z Suchodołów Suchodolski, Podczaszy Winnicki, w roku 1747 nabył dobra Stawce, w Powiecie Urzędowskim. Aleksander z Suchodołów Suchodolski, Skarbnik Żytomirski, w roku 1763 był dziedzicem dóbr Palikije i Miłocin. Walenty, Deputat na Trybunał Koronny, w roku 1791 orderem Śgo Stanisława był zaszczycony. Jan i Franciszek Suchodolscy, udowodnili swoje prawa do używania tytułu Hrabów, przed była Deputacją Senatu Królestwa i są zamieszczeni na liście w roku 1824 ogłoszonej; w skutek czego do Ksiąg Szlachty wpisani zostali.

Unieszowscy, в давнемъ Województwie Poznańskiém. Z téj rodziny Remigian, w roku 1720 urząd Burgrabiego Ziemskiego Kościańskiego sprawował.

Вержбѣнты. Станиславъ Доруховскій – Вержбѣнта, Секретарь Королевскій, назначенъ былъ въ 1627 году отъ Короля Сигизмунда III Депутатомъ на Коронный Трибуналъ Радомскій.

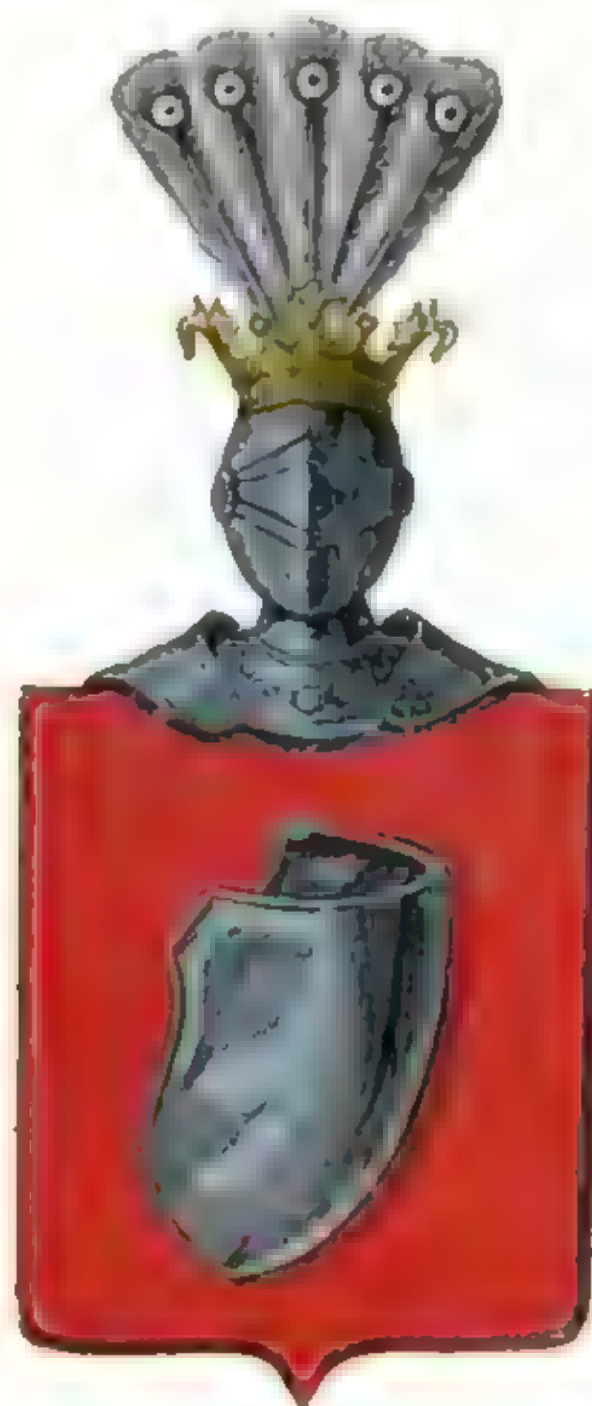
Зыржинскіе. Иванъ изъ-Лукавицы Зыржинскій владѣлъ въ 1662 году деревнею Лукавкою въ Воеводствѣ Люблинскомъ. Александръ, Подчашій Вилькомирскій, въ 1762 году былъ помѣщикомъ деревни Сычановъ въ Воеводствѣ Сѣрадскомъ.

Wierzbietowie. Stanisław Doruchowski - Wierzbęta, Sekretarz Królewski, w roku 1627 Deputatem na Trybunał Koronny Radomski, przez Króla Zygmunta III był wyznaczonym

Zyrzyńscy. Jan z Łubawicy Zyrzyński, w roku 1662 wieś Łukawkę w Województwie Lubelskiem dziedziczył. Aleksander, Podczaszy Wilkomirski, w roku 1762 wieś Sycanów w Województwie Sieradzkim posiadał.

ГЕРБЪ

Я Н И Н А 2.

HERB

J A N I N A 2.

Въ красномъ полѣ рыцарскій щитъ, повернутый нѣсколько влѣво. Въ наверхъ шлема пять бѣлыхъ павлиньихъ перьевъ.

Употребляютъ его:

Собѣскіе, старинная фамилія, въ прежней Стенжицкой Землѣ по-

W polu czerwonym tarcza rycerska nieco w lewo zwrócona. W szczycie hełmu pięć piór pawich białych.

Używają go:

Sobiescy. Rodzina starożytna w dawniej Ziemi Stężyckiej rozkrze-

селившаяся. Станиславъ изъ-Собѣ-
шина Собѣскій, въ 1574 году, вла-
дѣль имѣніемъ Собѣшинъ, которое
по смерти его раздѣлили между со-
бою сыновья его Иванъ, Судья Зем-
скій Стенжицкій, и Войтѣхъ. Изъ
сего дома Янъ Собѣскій, Великій
Гетманъ Коронный, въ 1676 году
избранъ въ Короли Польскіе.

wiona. Z téj Stanisław z Sobieszyna
Sobieski, w roku 1574 posiadał do-
bra Sobieszyn, które po jego śmierci,
synowie Jan Sędzia Ziemiński Stężycki,
i Wojciech Sobiescy, pomiędzy siebie
rozdzielili. Z téj rodziny Jan Sobie-
ski, Hetman Wielki Koronny, w ro-
ku 1676 Królem Polskiem obrany
został.

ГЕРБЪ
ЯСЕНЧИКЪ.

HERB
JASIEŃCZYK.

Въ голубомъ полѣ золотой
ключъ зубцомъ вверхъ, вправо.
Въ наверхъ шлема пять строу-
совыхъ перьевъ.

Употребляютъ его:

Барциковскіе, въ прежнемъ
Воеводствѣ Плоцкомъ осѣдлые. Изъ
нихъ Станиславъ, наслѣдовавъ по
отцу имѣніе Барциково, продалъ оное
въ 1765 году.

W polu niebieskiem klucz złoty
zębem do góry, w prawo.
W szczycie hełmu pięć piór stru-
sich.

Używają go:

Barcikowscy, w dawném Wo-
jewództwie Płockiem osiedli. Z tych
Stanisław, odziedziczywszy po swym
ojcu dobra Barcikowo, takowe w ro-
ku 1765 sprzedawał.

Баржиковскіе, въ прежней Землѣ Ломжинской. Изъ рода ихъ Осипъ, сынъ Войтѣха, Мечника той же Земли, въ 1761 году владѣлъ помѣстьями Рогѣнице-вельке и Дроженцинь-Любѣво

Бѣльскіе, въ прежнемъ Воеводствѣ Люблинскомъ. Изъ нихъ Казиміръ, Чесникъ Варшавскій, въ 1713 году купилъ имѣніе Лысолае.

Боскіе. Феликсъ изъ — Божя Боскій введенъ былъ въ 1682 году во владѣніе имѣніемъ Недабыль, Рышки и Дзѣвише, въ Черской Землѣ. Ѳедоръ — Дезидерій владѣлъ въ 1756 году въ Равскомъ Воеводствѣ имѣніемъ Рокитница, Зджары, Янковице, Марцинковъ и Годзьмержъ. Казиміръ, Староста Стромецкій, въ 1771 году оставилъ сыновьямъ своимъ Осипу, Андрею, Ивану и Пгнатію въ наслѣдство городъ Гловачовъ и пять деревень въ Воеводствѣ Сандомирскомъ.

Бурскіе, въ прежнемъ Плоцкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Францискъ, Подвоеводзый Цѣхановскій, купилъ въ 1779 году въ томъ же Воеводствѣ деревню Волю-Шидловскую.

Яблонскіе. Фамилія многочисленная, водворившаяся въ разныхъ

Барзыковscy, w dawnéj Ziemi Łomżyńskiej. Z téj rodziny Józef, syn Wojciecha Miecznika téjże Ziemi, w roku 1761 dobra Rogienice-wielkie i Drożęcin-Lubiejewo posiadał.

Bielscy, w dawném Województwie Lubelskiém. Z tych Kazimierz, Cześnik Warszawski, w roku 1713 nabył dobra Łysolaje.

Boscy. Feliks z Bożego Boski, w roku 1682 w posiadanie dóbr Niedabył, Ryszki i Dziewisze w Ziemi Czerskiej wprowadzony został. Teodor Dezyderyusz, w roku 1756 dziedziczył dobra Rokitnicę, Zdżary, Jankowice, Marcinków i Godźmierz w Województwie Rąwskim. Kazimierz, Starosta Stromiecki, w roku 1771 zostawił w spadku swoim synom: Feliksowi, Andrzejowi, Janowi i Ignacemu, miasto Głowaczów z pięcioma wsiami w Województwie Sandomierskim.

Burscy, w dawném Województwie Płockim. Z tych Franciszek, Podwojewodzy Ciechanowski, w roku 1779 nabył tamże wieś Wolę-Szydłowską.

Jabłońscy. Rodzina licznie rozkrzewiona i różne strony kraju za-

частяхъ края. Изъ нихъ Павелъ владѣль въ 1700 году, въ Бѣльской Землѣ, имѣніемъ Добки. Станиславъ Респонтъ Яблонскій, Чесникъ Рожанскій, владѣль въ 1772 году въ Сѣрадскомъ Воеводствѣ деревнею Кочаня, а Антонъ въ 1771 году владѣль тамъ же имѣніемъ Пенгово-Ладавы. Константинъ, Подчашій Ломжинскій, въ 1751 году исправлялъ должность Бурграва Познанскаго. Адамъ изъ-Яблони Самсоновъ Яблонскій, Писарь Земскій и Гродскій Ломжинскій, былъ въ 1776 году Сеймовымъ Посломъ, а въ послѣдствіи получилъ орденъ Святаго Станислава. Францискъ исправлялъ въ 1777 году должность Судьи Земскаго Новогородскаго и награжденъ орденомъ Святаго Станислава

Ясенскіе, въ прежнемъ Поморскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Антонъ, Судья Земскій Тчевскій, былъ въ 1764 году Сеймовымъ Посломъ отъ Пуцкаго Повѣта.

Яськовскіе, въ прежнемъ Лѣнчицкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Иванъ, Войскій Лѣнчицкій, въ 1788 году былъ Депутатомъ отъ тогожъ Воеводства на коронномъ Пѣтрковскомъ Трибуналѣ.

Карчевскіе. Степанъ, Каштеляничъ Галицкій, владѣль въ 1710

мешкуjąca. Z niѣj Paweł, w roku 1700 dobra Dobki i Zambrowiznę w Ziemi Bielskiej dziedziczył. Stanisław Respont-Jabłoński, Cześnik Rożański, w roku 1742 wieś Koczania, a Antoni, w roku 1771 dobra Pęgowo-Ładawy, w Województwie Sieradzkim posiadali. Konstanty, Podczaszy Łomżyński, w roku 1751 urząd Burgrabiego Poznańskiego sprawował. Adam z Jabłoni-Samsonów Jabłoński, Pisarz Ziemski i Grodzki Łomżyński, w roku 1776 był Posłem na Sejm; a później Orderem Śgo Stanisława zaszczycony został. Franciszek, w roku 1777 urząd Sędziego Ziemskiego Nowogrodzkiego sprawował i był orderem Śgo Stanisława ozdobiony

Јасіе́нscy, w dawném Województwie Pomorskim. Z tych Antoni, Sędzia Ziemski Tczewski, w r. 1764 był Posłem na Sejm z Powiatu Puckiego.

Ја́шковscy, w dawném Województwie Łęczyckim. Z tych Jan Jaśkowski, Wojski Łęczycki, w roku 1788 był Deputatem z tegoż Województwa na Trybunał Koronny Piotrkowski.

Karczewscy. Stefan, Kasztelan Halicki, w roku 1710 wieś

году деревнею Конколево въ Познанскомъ Воеводствѣ. Антонъ, Писарь Земскій и Гродскій Черскій, въ 1738 году поступилъ въ должность Каштеляна Ливскаго.

Клюковскіе, въ прежней Ливской Землѣ. Изъ нихъ Иванъ въ 1764 году былъ Сеймовымъ Посломъ отъ тойже Земли.

Клюшевскіе, въ прежней Цѣхановской Землѣ. Изъ нихъ Яковъ, въ 1773 году, выполнилъ присягу на должность Бурграва той же Земли.

Краевскіе. Фамилія многочисленная, въ разныхъ сторонахъ края осѣдая. Изъ оной Иванъ, въ 1623 году, владѣлъ имѣніемъ Краево-бале, Фаше, Яблонь и Гурка, въ Ломжинской Землѣ. Яковъ въ 1724 году, а сынъ его Тома, Коморникъ Земли Замбровской, въ 1756 году, владѣли въ той же Землѣ имѣніемъ Краево-Бржозово. Казиміръ, Подчашій Жндачевскій, продалъ въ 1728 году Казиміру Краевскому, Коморнику Земскому, Бурграву Гродскому Замбровскому и владѣльцу имѣнія Краево-Корытки съ принадлежностями, имѣніе свое Краево-Подухы и Пстроуги. Михаилъ въ 1791 году исправлялъ должность Коморника Земли Ломжинской. Станиславъ въ 1694 году владѣлъ въ Визской Землѣ деревнею

Каколево в Województwie Poznańskimъ здіедзичылъ. Antoni, Pisarz Ziemi i Grodzki Czerski, w roku 1738 na urząd Kasztelana Liwskiego postąpił.

Klukowscy, w dawniej Ziemi Liwskiej. Z tych Jan, w roku 1764 był Posłem na Sejm z téjże Ziemi.

Kluszewscy, w dawniej Ziemi Ciechanowskiej. Z tych Jakób, w roku 1773 przysięę na urząd Burgrabiego téjże Ziemi wykonywał.

Krajewscy. Rodzina licznie rozkrzewiona i różne strony kraju zamieszkująca. Z nię Jan, w roku 1623 był dziedzicem dóbr Krajewo-Białe, Faszczе, Jabłoń i Górki w Ziemi Łomżyńskiej. Jakób w r. 1724, а syn jego Tomasz, Komornik Ziemi Zambrowski, w roku 1756 dobra Krajewo-Brzozowo w téjże Ziemi leżące posiadali. Kazimierz, Podchaszь Żydaczowski, w roku 1728 dobra Krajewo-Paduchy i Pstrągi, sprzedał Kazimierzowi Krajewskiemu, Komornikowi Ziemi Zambrowskiemu, Burgrabiemu Grodzkiemu Zambrowskiemu i dziedzicowi dóbr Krajewo-Korytki z przyległościami. Michał, w roku 1791 urząd Komornika Ziemi Łomżyńskiej sprawował. Stanisław, w roku 1694 w Ziemi Wizkiej wieś Grądy dzie-

Гронда. Петръ въ 1703 году владѣлъ въ Цѣхановской Землѣ имѣніемъ Зброхы, Камень и Мендзылѣсь. Иванъ въ 1767 году исправлялъ должность Бурграва Гродскаго Ливскаго. Яковъ, въ 1688 году, былъ Коморникомъ Земскимъ Завскршинскимъ, а Оома, Хорунжій Черниговскій, купилъ въ 1767 году въ Плоцкомъ Воеводствѣ деревню Пепловко. Осипъ и Иванъ, Хорунжій Земли Михаловской, были выбраны въ Послы на Элекціонный Сеймъ 1733 года, первый отъ провинціи Прусской, а послѣдній отъ Хелмскаго Воеводства. Войтѣхъ Краевскій получилъ въ 1775 году отъ Короля Станислава Августа грамоту на дворянство вмѣстѣ съ гербомъ Ясенчикъ.

Круликевичи. Антонъ Круликевичъ въ 1763 году былъ назначенъ въ должность Ловчаго Мельницкаго.

Михаловскіе. Изъ нихъ Иванъ, впавшій въ проступокъ противъ дворянскаго достоинства, Постановленіемъ Сейма 1790 года возстановленъ въ дворянствѣ. Иванъ Непомукъ въ 1792 году, назначенъ въ должность Львовскаго Хорунжаго, Иванъ, Бургравъ и Коммисаръ Ливской Земли, въ 1792 году, былъ избранъ обывателями той же Земли въ Актовые Писари.

дзичылъ. Piotr, w roku 1703 dobra Zbrochy, Kamień i Międzyłes w Ziemi Ciechanowskiej posiadał. Jan, w roku 1767 urząd Burgrabiego Grodzkiego Liwskiego wypełniał. Jakób, w roku 1688 był Komornikiem Ziemskim Zawskrzyńskim; a Tomasz, Chorąży Czerniechowski, w roku 1767 nabył dobra Pełowko w Województwie Płockiem. Józef z Prowincyi Pruskiej, a Jan Chorąży Ziemi Michałowskiej, byli z Województwa Chełmińskiego, Posłami na Sejmie Elekeyjnym w roku 1733 odbytym. Wojciech Krajewski, w roku 1775 dyplom na Szlachectwo z herbem Jasienczyk, od Króla Stanisława Augusta pozyskał.

Krulikiewiczowie. Antoni Krulikiewicz, w roku 1763 nominacyę na urząd Łowczego Mielnickiego otrzymał.

Michałowscy. Z tych Jan, popadłszy in abusum nobilitatis, Uchwałą Sejmu z roku 1790 był rehabilitowanym. Jan Nepomucen, w roku 1792 nominacyę na urząd Chorążego Lwowskiego otrzymał. Jan, Burgrabia i Kommissarz Ziemi Liwskiej, w roku 1792 przez Obywateli téjże Ziemi, Pisarzem Aktowym obrany został.

Міяковскіе, въ прежнемъ Краковскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Станиславъ прежде 1624 года владѣлъ имѣніемъ Красне и Лясоцице.

Пршерадзкіе, въ прежнемъ Калишскомъ Воеводствѣ. Осипъ купилъ въ 1751 году имѣніе Тржебово.

Пршибыславскіе, въ прежнемъ Познанскомъ Воеводствѣ. Фамиліи сей Антонъ купилъ въ 1738 году имѣніе Линье и Завада.

Радонскіе, въ прежнемъ Калишскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Адамъ, Староста Иновлодскій, владѣлъ имѣніемъ Шадекъ, Майковъ и Брончинъ съ принадлежностями, которое въ 1719 году раздѣлили между собою сыновья его: Иванъ, Антонъ, Матвей и Александръ. Петръ, купилъ въ 1739 году имѣніе Магнушевце.

Сливовскіе, въ прежнемъ Подляскомъ Воеводствѣ. Серафимъ, въ 1561 году, уступилъ четыремъ сыновьямъ своимъ имѣніе Сливово-Янковиче и Зембровизна.

Зброскіе, въ прежнемъ Мазовецкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Адамъ въ 1722 году владѣлъ деревнею Зброско.

Miakowscy, w dawném Województwie Krakowskiém. Z tych Stanisław, przed rokiem 1624 posiadał dobra Krasne i Lasocice.

Przeradzcy, w dawném Województwie Kaliskiém. Z tych Józef, w roku 1751 wieś Trzebowo nabywał.

Przybysławscy, w dawném Województwie Poznańskiém. Z tych Antoni, w roku 1738 nabywał tamże dobra Linie i Zawada.

Radonscy, w dawném Województwie Kaliskiém. Z tych Adam, Starosta Inowłodzki, posiadał dobra Szadek, Majków i Broneczyn z przyległościami, które w roku 1719 synowie: Jan, Antoni, Maciej i Aleksander, pomiędzy siebie podzielili. Piotr, w roku 1739 nabył dobra Magnuszewice.

Śliwowscy, w dawném Województwie Podlaskiém. Z tych Serafin, w roku 1561 dobra Sliwowo-Janowice i Zembrowiznę, czterem synom swoim ustąpił.

Zbroscy, w dawném Województwie Mazowieckiém. Z tych Adam, w roku 1722 wieś Zbrosko dziedziczył.

Жебровскіе, въ разныхъ сторонахъ края осѣдлые. Иванъ, Подсудокъ Земскій Замбровскій, владѣль въ Коленскомъ Повѣтѣ имѣніемъ Жебры, которое въ 1641 году раздѣлили между собою сыновья его: Яковъ, Симонъ, Иванъ и Станиславъ. Михаилъ, Генераль Его Королевскаго Величества, владѣль въ 1675 году помѣстьями Слесинъ-вепкшій, Маршевска и Болатовизна въ Лѣнчицкомъ Воеводствѣ. Матвей оставилъ въ 1691 году въ наслѣдство сыновьямъ своимъ имѣніе Шумпшъ-волька. Андрей-Николай на-Жебрахъ-Виржхлѣсъ Жебровскій, Писарь Земскій и Судья Гродскій Львовскій, былъ въ 1696 году Сеймовымъ Посломъ отъ Галицкой Земли. Казиміръ въ 1758 году владѣль въ Лемжннской Землѣ имѣніемъ Вондолки-Борове. Войтѣхъ, бывшій Судья Земскій Стенжицкій, награжденъ въ 1792 году Орденомъ Святаго Станислава.

Żebrowscy, różne strony kraju zamieszkiwali. Jan, Podsedek Ziemski Zambrowski, posiadał dobra Żebry z przyległościami w Powiecie Koleńskim, któremi się w roku 1641 synowie: Jakób, Szymon, Jan i Stanisław podzielili. Michał, Jenerał Jego Królewskiej Mości, w r. 1675 był dziedzicem dóbr Ślesina-wiekszego, Marszewska i Bołatowizny, w Województwie Łęczyckiem. Maciej, synom swoim: Krzysztofowi, Piotrowi i Walentemu, w roku 1691 dobra Szumisz-wólkę w spadku pozostawił. Andrzej-Mikołaj na Żebrach-Wierzchlesie Żebrowski, Pisarz Ziemski i Sędzia Grodzki Lwowski, w roku 1696 był Posłem na Sejm z Ziemi Halickiej. Kazimierz, w roku 1758 dobra Wądołki-Borowe w Ziemi Łomżyńskiej dziedziczył. Wojciech, były Sędzia Ziemski Stężycki, w roku 1792 orderem Śgo Stanisława zaszczycony został.

ГЕРБЪ

ЯСТРШЕМБЕЦЪ.

HERB

JASTRZĘBIEC.

Въ голубомъ полѣ золотая подкова шипами вверхъ; въ срединѣ ея золотой кавалерскій крестъ. Въ наверхъ шлема ястребъ на взлетѣ, вправо, со звонкомъ на лѣвой ногѣ, держащій въ когтяхъ правой ноги подобную какъ въ щитѣ подкову съ крестомъ.

Употребляютъ его :

Адамовскіе. Юрій сынъ Станислава, Старосты Ливскаго и Каменчиковскаго, въ 1587 году владѣль имѣніемъ Теляки и Бархово въ Каменчиковскомъ Повѣтѣ.

Адамскіе, въ прежней Дрогичинской Землѣ осѣдлые. Изъ нихъ Казиміръ продалъ въ 1771 году имѣніе Сабне.

W polu niebieskiem podkowa złota ocelami w górę; w środku podkowy krzyż kawalerski złoty. W szczycie hełmu jastrząb wlatujący wprawo, z dzwonkiem na lewej nodze; w szponach prawej nogi podobną podkowę z krzyżem jak w tarczy trzymający.

Używają go :

Adamowscy. Jerzy, syn Stanisława, Starosty Liwskiego i Kamienickowskiego, w roku 1587 dobra Telaki i Barchowo w Powiecie Kamienickowskim dziedziczył.

Adamscy, w dawniej Ziemi Drohickiej osiedli. Z tych Kazimierz, w roku 1771 dobra Sabnie sprzedawał.

Аркушевскіе, въ прежнемъ Калишскомъ Воеводствѣ. Иванъ въ 1766 году владѣль тамъ же имѣніемъ Шпиллово.

Балинскіе, въ прежней Добржинской Землѣ. Изъ нихъ Яковъ, Подчашій той же Земли, владѣль помѣстьями Балинъ, Надрже, Гульбинъ, Гродзискъ и другими, которые послѣ смерти его въ 1607 году раздѣлили между собою сыновья его: Яковъ, Варооломей и Лука.

Бартошевскіе, въ прежней Дрогичинской Землѣ. Францискъ продалъ въ 1745 году имѣніе Домброва-Токары.

Белдовскіе, пишущіеся изъ-Белдова. Изъ нихъ Адамъ, полученное имъ за женою приданое обезпечилъ въ 1662 году на имѣніи своемъ Белдовѣ, Тушинкѣ, Вержаповѣ, Жуковцѣ и Згниле-блото. Другой Адамъ, сынъ Юрія, Скарбника Гостынского, владѣль въ 1671 году имѣніемъ Лагевники, Скотники, Модржевъ и Брохнице въ Лэнчицкомъ Воеводствѣ.

Белковскіе, въ прежнемъ Подляскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Войтѣхъ-Оома продалъ въ 1726 году деревню Ясѣновку въ Мельницкомъ Повѣтѣ состоявшую.

Аркушевscy, w dawném Województwie Kaliskim. Z tych Jan, w roku 1766 dobra Szypłowo posiadał.

Balińscy, w dawnéj Ziemi Dobrzyńskiej. Z téj rodziny Jakób, Podczaszy téjże Ziemi, dziedziczył dobra Balin, Nadroże, Gulbin, Grodzisk i inne, które po jego śmierci synowie: Jakób, Bartłomiej i Łukasz, w roku 1607 pomiędzy siebie rozdzielili.

Bartoszewscy, w dawnéj Ziemi Drohickej. Z tych Franciszek, w roku 1745 dobra Dąbrowa-Tokary sprzedawał.

Bełdowscy, piszą się z Bełdowa. Z tych Adam, w roku 1662 sumę posagową dla swéj żony, na dobrach własnych Bełdowie, Tuszynku, Wierzanowie, Żukowcu i Zgniłe-błoto zwanych, ubezpieczył. Inny Adam syn Jerzego, Skarbnika Gostyńskiego, w roku 1671 dobra Łagiewniki, Skotniki, Modrzewie i Brochniec w Województwie Łęczyckim posiadał.

Bełkowscy, w dawném Województwie Podlaskim. Z nich Wojciech Tomasz, dobra Jasionówkę w Powiecie Mielnickim leżące, w roku 1726 sprzedawał.

Бенскіе, въ прежнемъ Плоцкомъ Воеводствѣ. Казиміръ владѣлъ тамъ же имѣніемъ Жуковъ съ принадлежностями, которое въ 1753 году послѣ его смерти наслѣдовали сыновья его: Антонъ, Аполлиарій и Станиславъ.

Бяловейскіе, въ прежней Добрыньской Землѣ. Изъ нихъ Антонъ владѣлъ въ 1756 году поместьями Бяловежино и Бяловежинекъ.

Бѣржинскіе, въ прежнемъ Сѣрадскомъ Воеводствѣ. Осипъ владѣлъ въ 1753 году имѣніемъ Свѣрчинско.

Бобровскіе, въ прежнемъ Освѣцимскомъ Княжествѣ. Фамиліи сей Игнатій, Чесникъ Освѣцимскій, въ 1792 году за оказанныя заслуги награжденъ Орденомъ Святаго Станислава.

2 **Богуславскіе**, въ прежнемъ Калишскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Петръ въ 1703 году отдалъ во владѣніе сыну своему Войтѣху деревню Броново. Антонъ въ 1753 году купилъ имѣніе Микоржинъ и Любомысль. Валентинъ-Антонъ на Богуславицахъ Богуславскій, Староста Плоцкій и Плонскій, въ 1714 году владѣлъ въ Закрочимской Землѣ имѣніемъ Трембки и Мохты.

Бѣсцы, в давнемъ Войевѣдствѣ Плоцкімъ. Зъ тыхъ Казимierz, posiadał tamże dobra Żuków z przyległościami, które w roku 1753 po jego śmierci synowie: Antoni, Apolinary i Stanisław odziedziczyli.

Біаловіејscy, в давнейъ Зіемі Добрыньскіей. Зъ тѣй rodziny Antoni, в roku 1736 dobra Białowieżyno i Białowieżynek posiadał.

Біерзыньscy, в давнемъ Войевѣдствѣ Сіерадзкімъ. Józef, в roku 1753 był dziedzicem dóbr Swierczyńsko.

Bobrowscy, в давнемъ Кіежствѣ Ошвѣцимскімъ. Зъ нихъ Ignacy, Cześnik Oświęcimski, в roku 1792 w nagrodę zasług, orderem Śgo Stanisława zaszczycony został.

Bogusławscy, в давнемъ Войевѣдствѣ Калишкімъ. Зъ тыхъ Piotr, в roku 1703 wieś Bronowo, synowi swemu Wojciechowi ustąpił. Antoni, в roku 1753 dobra Mikorzyn i Lubomyśle nabywał. Walenty-Antoni na Bogusławicach Bogusławski, Starosta Płocki i Płoński, в roku 1714 dobra Trembki i Mochty w Ziemi Zakroczymskiej dziedziczył.

13. **Боровскіе,** въ разныхъ сторонахъ края осѣдлые. Маркіанъ, Коморникъ Граничный Вислицкій, продалъ въ 1647 году деревню Ржуховъ въ Сandomирскомъ Воеводствѣ. Фабианъ-Войтѣхъ и Осипъ владѣли въ Черской Землѣ, первый въ 1726 году селеніемъ Добржиномъ, а послѣдній въ 1770 году селеніемъ Ястршембѣ. Казиміръ купилъ въ 1747 году въ Ланчицкомъ Воеводствѣ деревню Кѣлце съ участками въ деревнѣ Рушки. Войтѣхъ владѣлъ въ 1765 году въ Бржеско-Куявскомъ Воеводствѣ имѣніемъ Кровице, иначе Крови-Редечъ называвшимся. Сигизмундъ въ 1766 году купилъ въ Плоцкомъ Воеводствѣ имѣніе Хмѣле-Погорзеле, которое послѣ смерти его досталось въ наследство сыновьямъ его Виталиеу и Крескентію. Михаэль владѣлъ въ Прусской Провинціи имѣніемъ Дорпошъ, которое въ 1773 году раздѣлили между собою сыновья его Осипъ и Рохъ.

Брудницкіе, въ прежнемъ Плоцкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Матвей въ 1702 году владѣлъ имѣніемъ Бруднице-вельке.

Бржехвы, пишущіеся пзъ-Вржонцы, въ разныхъ сторонахъ края проживавшіе. Гавріилъ, Подчашій Варшавскій, въ 1668 году обеспечилъ на имѣніи своемъ Кіе

Borowscy, różne części kraju zamieszkiwali. Marcyan, Komornik Graniczny Wiślicki, w roku 1647 wieś Rzuchów w Województwie Sandomierskiem sprzedawał. Fabijan-Wojciech, w roku 1726 wieś Dobrzyniec, a Józef w roku 1770 wieś Jastrzębie, w Ziemi Czerskiej posiadali. Kazimierz, w roku 1747 wieś Kielce z częściami na wsi Ruszkach w Województwie Łeczyckiem nabył. Wojciech, w roku 1765 był dziedzicem dóbr Krowie, inaczéj Krowi-Redecz zwanych, w Województwie Brzesko-Kujawskiem położonych. Zygmunt, w roku 1766 nabył dobra Chmiele-Pogorzele w Województwie Płockiem, które po nim synowie jego Witalis i Krescencyusz odziedziczyli. Michał, posiadał dobra Dorposz, w Prowincyi Pruskiej, któremi się w roku 1773 synowie jego Józef i Roch podzielili.

Brudnicey, w dawném Województwie Płockiem. Z tych Maciej, w roku 1702 dobra Brudnice-wielkie posiadał.

Brzechffowie, piszą się z Wrzący i różne strony kraju zamieszkiwali. Gabryel Podczaszy Warszawski, w roku 1668 na dobrach swych Kije w Województwie Sandomier-

въ Сандомирскомъ Воеводствѣ для костела ксендзовъ Кармелитовъ въ Краковѣ сумму 3000 злотыхъ; сыновья же его Иванъ, Чесникъ Житомирскій, и Гаврилъ, въ 1699 году, получили въ наслѣдство, послѣ своего дяди Ивана, имѣніе Рогиня, Бановице, Липникъ, Шалашъ, Засанъ, Латанце, Дзялы и Недзелиска-Звыщѣнжъ. Владиславъ въ 1720 году владѣлъ въ Калишскомъ Воеводствѣ деревнею Хвалковъ.

Будкевичи, въ прежнемъ Мазовецкомъ Воеводствѣ осѣдлые. Изъ нихъ Михаилъ Будкевичъ въ 1782 году исправлялъ должность Бургграва города Черскаго.

Будные. Петръ Будный владѣлъ въ 1757 году въ Рожанской Землѣ имѣніемъ Будне.

Буковскіе, въ прежнемъ Плоцкомъ Воеводствѣ. Фамиліи сей Антонъ, Мечникъ Черниговскій, въ 1765 году получилъ въ наслѣдство послѣ отца своего Ивана имѣніе Буковнице-вельке.

Бышевскіе, въ прежнемъ Ленчицкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Рафаиль изъ-Дроздова Бышевскій владѣлъ тамъ же до 1727 года деревнями Котковъ, Бовычинъ и Выдржинъ. Арнольдъ, Генералъ — Лейтенантъ

скиѣмъ положеныхъ, summę złp. 3000 dla kościoła Księży Karmelitów w Krakowie ubezpieczył; zaś Jan, Cześnik Żytomierski i Gabryel, synowie wyżej rzeczzonego Gabryela, w r. 1699 po stryju swym Janie, dobra Roginia, Banowice, Lipnik, Szalasz, Zasąn, Łatanice, Działy i Niedzieliska-Zwyciąż, w spadku odziedziczyli. Władysław, w roku 1720 dobra Chwałkowo w Województwie Kaliskiemъ posiadał.

Budkiewiczowie, w dawnémъ Województwie Mazowieckiemъ osiedli. Z tych Michał Budkiewicz, w roku 1782 urząd Burgrabiego Grodu Czerskiego sprawował.

Budni. Piotr Budny, w roku 1757 był właścicielem dóbr Budne, w Ziemi Rożańskiej położonych.

Bukowscy, w dawnémъ Województwie Płockiemъ. Z téj rodziny Antoni, Miecznik Czerniechowski, w roku 1765 dobra Bukowice-wielkie i małe, po ojcu swym Janie odziedziczył.

Byszewscy, w dawnémъ Województwie Łęczyckiemъ. Z tych Rafał z Drozdowa Byszewski, do r. 1727 posiadał tamże dobra Kotków, Bowyczyn i Wydrzyn. Arnold, Jenerał — Lejtenant Wojsk Polskich, Orderu

Польскихъ войскъ и Кавалеръ орде-
на Святаго Станислава, въ 1790 году
награжденъ Орденомъ Бѣлаго Орла.
Оома, Регентъ Земскій Лѣнчицкій,
былъ въ 1791 году Сеймовымъ По-
словомъ тогожъ Воеводства. Арнольдъ
изъ-Дроздова Бышевскій, наследо-
вавъ въ 1755 году послѣ отца сво-
его Франциска въ Сѣрадекомъ Вое-
водствѣ имѣніе Воля-Свиньца и
Стемплѣвъ, уступилъ оное во вла-
дѣніе родному брату своему Семену.

Хамскіе, въ прежнемъ Плоц-
комъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Яковъ
получилъ въ 1767 году въ наслед-
ство послѣ отца своего Николая имѣ-
ніе Схабаево.

Хелстовскіе, въ прежнемъ
Равскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ
Яковъ, Флоріанъ и Францискъ раз-
дѣляли между собою въ 1724 году
полученное ими въ наследство послѣ
отца ихъ Лаврентія имѣніе Янушево,
Залѣсье и Камѣнна.

Хмѣлевскіе, иначе **Хмѣлѣв-
скіе**. Оадей Хмѣлевскій владѣлъ
въ 1763 году въ Закрочимской Зе-
млѣ имѣніемъ Хмѣлево. Лаврентій
изъ-Хмѣлева Хмѣлѣвскій, въ 1775
году исправлялъ должность Подча-
шаго Равскаго.

Хылевскіе. Левъ, Хорунжіи
короннаго войска, возведенъ въ дво-

ѣго Станислава Кавалер, w r. 1790
orderem Orła Białego zaszczycony
został. Tomasz, Rejent Ziemski Łę-
czycki, w roku 1791 był Posłem na
Sejm z tegoż Województwa. Arnolf
z Drozdowa Byszewski, w roku 1755
dobra Wolę-Swiniecką i Stemplów
w Województwie Sieradzkiem, po oj-
cu swym Franciszku odziedziczone,
bratu rodzonemu Szymonowi na wła-
sność ustąpił.

Chamscy, w dawném Woje-
wództwie Płockiem. Z nich Jakób,
w roku 1767 odziedziczył po swym
ojcu Mikołaju dobra Schabajewo.

Chelstowscy, w dawném Wo-
jewództwie Rawskiem. Z téj rodziny
pochodzący: Jakób, Floryan i Fran-
ciszek, w roku 1724 podzielili się
dobrami Januszewo, Zalesie i Ka-
mionne, po ojcu ich Wawrzyńcu na
siebie spadłemi.

Chmielewscy albo **Chmielow-
scy**. Tadeusz Chmielewski, w roku
1763 posiadał dobra Chmielewo
w Ziemi Zakroczymskiej. Wawrzy-
niec z Chmielowa Chmielowski, w r.
1775 urząd Podczaszego Rawskiego
sprawował.

Chylewscy. Leon, Chorąży
w Wojsku Koronném, uchwałą Sejmu

ряństwo Сеймовымъ Постановленіемъ 1768 года, а въ слѣдующемъ затѣмъ году получилъ на оное отъ Короля Польскаго Станислава Августа грамоту, вмѣстѣ съ гербомъ Ястршембець.

Хылинскіе. Войтѣхъ владѣлъ въ 1667 году въ Рожанской Землѣ имѣніемъ Хылины и Паево. Андрей получилъ въ 1779 году назначеніе въ должность Ловчаго Саноцкаго.

Цѣшевскіе, въ прежнемъ Плоцкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Сигизмундъ, Хорунжій Галицкій, отдалъ въ 1765 году сыну своему Степану во владѣніе имѣніе свое Худзынко. Людовикъ владѣлъ въ 1774 году имѣніемъ Хоментово и Рыхарцице.

Цѣлковскіе. Антонъ, Матвей и Вацлавъ, наслѣдовавъ послѣ отца своего Вацлава въ Плоцкомъ Воеводствѣ деревню Канігово, продали оную въ 1724 году. Францискъ, Коморникъ Граничный Вышогродскій, введенъ былъ въ 1768 году во владѣніе имѣніемъ Карвово въ Вышогродекой Землѣ состоявшимъ.

Чайковскіе. Яковъ владѣлъ въ 1661 году въ Гонѣндзкомъ Повѣтѣ имѣніемъ Любиче и Трыпуць. Александръ владѣлъ въ 1743 году въ Ланчяцкомъ Воеводствѣ имѣніемъ

з року 1768 do używania przywilejów szlacheckich był przypuszczonym, a w roku następnym dyplom Szlachectwa wraz z herbem Jastrzębiec, od Króla Stanisława Augusta otrzymał.

Chylińscy. Wojciech, w roku 1667 dobra Chyliny i Pajewo w Ziemi Rożańskiej posiadał. Andrzej, w roku 1779 nominację na urząd Łowczego Sanockiego otrzymał.

Cieszewscy, w dawném Województwie Płockiem. Z tych Zygmunt Choraży Halicki, w roku 1765 dobra Chudzynko, synowi swemu Stefanowi na własność ustąpił. Ludwik, w roku 1774 dobra Chomentowo i Rycharcice dziedziczył.

Ciołkowscy, Antoni, Maciej i Wacław, odziedziczywszy po ojcu swym Wacławie, całkowitą wieś Kanigowo w Województwie Płockiem, takową w roku 1724 sprzedali. Franciszek, Komornik Graniczny Wyszogrodzki, w roku 1768 w posiadanie dóbr Karwowa w Ziemi Wyszogrodzkiej leżących był wprowadzonym.

Czajkowscy. Jakób, w roku 1661 dobra Lubicze i Trypucie w Powiecie Goniądzkim posiadał. Aleksander, w roku 1743 był dziedzicem dóbr Osse w Województwie

Оссе. Михаилъ купилъ въ 1771 году въ Равскомъ Воеводствѣ имѣніе Каптуры съ принадлежностями. Францискъ назначенъ былъ въ 1788 году въ должность Субдеlegates Гродскаго Опочинскаго.

Чапѣвскіе, въ прежнемъ Иновроцлавскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Осипъ исправлялъ въ 1789 году должность Бурграва Гродскаго Бобровицкаго и Судьи Добржинской Земли.

Чарномскіе, въ прежнемъ Плоцкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Матвей владелъ тамъ же въ 1724 году имѣніемъ Чарноминко-миѣйше, а Иванъ въ 1784 году имѣніемъ Кржижаново. Францискъ владелъ въ 1739 году въ Добржинской Землѣ селеніемъ Тлуховка.

Чернявскіе, въ прежнемъ Троцкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Михаилъ, Упитскій Городничій, продалъ въ 1749 году имѣніе свое Путры, Довбары, Водакле, Боркунце и Поравѣ.

Домбровскіе. Иванъ и Мартынь, родные братья, въ 1501 году, раздѣлили между собою имѣніе Домбровка-Нагурна и Куржаяма. Иванъ Христофоровъ сынъ въ 1700 году владелъ въ Бржескомъ Воеводствѣ

Łęczyckiem. Michał, w roku 1771 nabył dobra Kaptury z przyległościami w Województwie Rawském. Franciszek, w roku 1788 nominację na urząd Subdelegata Grodzkiego Opoczyńskiego otrzymał.

Czapiewscy, w dawném Województwie Inowrocławském. Z tych Józef, w roku 1789 urząd Burgrabiego Grodzkiego Bobrownickiego i Sędziego Ziemi Dobrzyńskiej sprawował.

Czarnomscy, w dawném Województwie Płockiem. Z nich Maciej, w roku 1724 dobra Czarnominkomniejsze, a Jan w roku 1784 dobra Krzyżanowo tamże posiadali. Franciszek, w roku 1739 był dziedzicem dóbr Tłuchówka w Ziemi Dobrzyńskiej.

Czerniawscy, w dawném Województwie Trockiem. Z tych Michał, Horodniczy Upitski, w roku 1749 sprzedał dobra swoje Putry, Dowbary, Wodakle, Borkunce i Porawie.

Dąbrowscy. Jan i Marcin bracia rodzeni, w roku jeszcze 1501 podzielili się dobrami Dąbrowka-Nagórna i Kurzajama. Jan syn Krzysztofa, w roku 1700 był dziedzicem dóbr Przyłuski i Dziewiątki w Wo-

имѣніемъ Пршлуки и Дзевѣнтки. Степанъ въ 1756 году исправлялъ должность Скарбника Овруцкаго.

Добрскіе. Владиславъ и Адамъ владѣли въ Лѣнчицкомъ Воеводствѣ, первый въ 1696 году имѣніемъ Добра, а второй деревнями Радзынь, Новавесь и Пётркувекъ. Иванъ владѣлъ въ Плоцкомъ Воеводствѣ имѣніемъ Крашево, Гацулки и Славенцинь, которое послѣ его смерти въ 1726 году раздѣлили между собою сыновья его Михаиль, Иванъ и Станиславъ. Андрей исправлялъ въ 1774 году должность Регента Млавскаго.

Домарадскіе, въ прежнемъ Брзеско-Куявскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Андрей-Иванъ въ 1713 году владѣлъ тамъ же деревнею Опарувекъ.

Домашевскіе, пишущіеся изъ Домашевницы, въ прежнемъ Сандомирскомъ Воеводствѣ осѣдлые. Изъ нихъ Яковъ въ 1683 году купилъ имѣніе Сухе-Сокольникъ. Станиславъ, Ловчій Луковскій, владѣлъ селеніемъ Домбрувка-Подленжна, которое въ 1700 году сыновья его: Францискъ, Подстолій Луковскій, Войтѣхъ и Иванъ раздѣлили между собою.

Дронговскіе, въ прежнемъ Подляскомъ Воеводствѣ. Яковъ,

jewóдztwie Brzeskiém. Stefan, w roku 1756 urząd Skarbnika Owruckiego sprawował.

Dobrscy. Władysław, w roku 1696, wieś zwaną Dobra, zaś Adam trzy wsie, to jest: Radzyń, Nowawieś i Piotrkówek, w Województwie Łęczyckim posiadali. Jan, był dziedziecem dóbr Kraszewa, Gaculty i Sławęcina, w Województwie Płockim, które w roku 1726 po jego śmierci, synowie: Michał, Jan i Stanisław pomiędzy siebie rozdzielili. Andrzej, w roku 1774 urząd Rejenta Mławskiego sprawował.

Domaradzcy, w dawném Województwie Brzesko-Kujawskim. Z tych Andrzej Jan, w roku 1713 całą wieś Oparówek tamże dziedziczył.

Domaszewscy, w dawném Województwie Sandomierskim osiedli i piszą się z Domaszewnicy. Z nich Jakób, w roku 1683 nabył dobra Suche-Sokolniki. Stanisław, Łowczy Łukowski, był dziedziecem dóbr Dąbrówki-Podłężnej, którą w roku 1700 synowie jego: Franciszek Podstoli Łukowski, Wojciech i Jan pomiędzy siebie podzielili.

Drągowscy, w dawném Województwie Podlaskim. Jakób, w ro-

въ 1621 году отдалъ имѣніе свое Рациборы-Старе и Нове во владѣніе сыновьямъ своимъ Адаму, Войтѣху, Матвею и Павлу.

Дроздовскіе. Яковъ, Ловчій Визской Земли, исправлялъ въ 1556 году должность Старосты Визскаго. Яцекъ, сынъ Войтѣха Писаря Земскаго Завскршинскаго, уступилъ въ 1668 году имѣніе свое Боржево въ Плоцкомъ Воеводствѣ состоявшее во владѣніе брату своему Ивану. Валентинъ владѣлъ тамъ же въ 1691 году имѣніемъ Драмно-Ропеле.

Дзянковскіе, въ прежнемъ Бржеско-Куявскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Антонъ, Бургравъ Гродскій Гостыньскій, купилъ въ 1759 году имѣніе Дзянково съ участкомъ называемымъ Кемпкою.

Дзѣржговскіе, въ прежнемъ Познанскомъ Воеводствѣ. Фамилин сей Павелъ исправлялъ въ 1785 году должность Бурграва Грода Познанскаго.

Дзѣвановскіе. Юлій, въ 1733 году, былъ Посломъ на Сеймъ отъ Хелминскаго Воеводства, а въ послѣдствіи исправлялъ должность Каштеляна Хелминскаго. Осипъ, въ 1741 году, купилъ въ Плоцкомъ Воеводствѣ имѣніе Шумане-Пустулы.

ку 1621 добра Racibory-stare i nowe, synom swoim: Adamowi, Wojciechowi, Maciejowi i Pawłowi na własność ustąpił.

Drozdowscy. Jakób, Łowczy Ziemi Wizkiej, w roku 1556 urząd Starosty Wizkiego sprawował. Jacek syn Wojciecha Pisarza Ziemskiego Zawskrzyńskiego, w roku 1668 dobra Borzewo w Województwie Płockim leżące, bratu swemu Janowi ustąpił. Walenty, w roku 1691 posiadał tamże dobra Dramino-Ropele.

Dziankowscy, w dawném Województwie Brzesko-Kujawskim. Z tych Antoni, Burgrabia Grodzki Gostyński, nabył w roku 1759, dobra Dziankowo z częścią Kempka nazwaną.

Dzierzgowscy, w dawném Województwie Poznańskim. Z téj rodziny Paweł, w roku 1785 urząd Burgrabiego Grodu Poznańskiego sprawował.

Dziewanowscy. Juliusz, w roku 1733, był Posłem na Sejm z Województwa Chełmińskiego, a później urząd Kasztelana Chełmińskiego piastował. Józef, w roku 1741 nabył dobra Szumanie-Pustuły w Województwie Płockim leżące.

Дзѣнцѣльскіе, въ прежнемъ Бржеско — Куявскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Варооломей, Чесникъ Радзеевскій, купилъ въ 1770 году имѣніе Панѣвко.

Дзѣнгелевскіе. Матвей исправлялъ въ 1669 году должность Подвоеводзаго Плоцкаго. Другой Матвей Дзѣнгелевскій владѣлъ въ 1756 году въ Плоцкомъ Воеводствѣ имѣніемъ Добреняце и Тлухово. Войтѣхъ, въ 1781 году, исправлялъ должность Коморника Земскаго Вонскаго.

Гашинскіе, въ прежнемъ Краковскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Францискъ изъ-Гашина Гашинскій, владѣлъ въ 1696 году имѣніемъ Полянка-ниша и выша.

Глинскіе, въ прежнемъ Плоцкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Антонъ въ 1723 году уступилъ во владѣніе брату своему Генриху имѣніе Ромока.

Голянскіе, въ прежней Закрочимской Землѣ. Фамилін сей Людовикъ — Феликіанъ купилъ тамъ же въ 1791 году три деревни: Залуски, Здуновъ и Гостолниъ.

Голаскіе или Голавскіе, въ прежнемъ Люблинскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Маркіанъ владѣлъ

Дзѣциелscy, в давнемъ Войевóдztwie Brzesko — Kujawskiém. Z tych Bartłomiej, Czesnik Radziejowski, nabył w roku 1770 dobra Paniewko.

Dzięgielewscy. Maciej, w roku 1669 urząd Podwojewodzego Płockiego sprawował. Inny Dzięgielewski tegoż imienia, w roku 1756 był dziedzicem dóbr Dobrenice i Tłuchowo, w Wojewódstwie Płockiém. Wojciech, w roku 1781 urząd Komornika Ziemskiego Wąsoskiego sprawował.

Gaszyńscy, в давнемъ Wojewódstwie Krakowskiém. Z tych Franciszek z Gaszyna Gaszyński, w roku 1696 był dziedzicem dóbr Polanki niższej i wyższej.

Glińscy, в давнемъ Wojewódstwie Płockiém. Z nich Antoni, w roku 1723 dobra Romoka, ustąpił na własność zupełną bratu swemu Henrykowi.

Golańscy, в давней Ziemi Zakroczymskiej. Z téj rodziny Ludwik Felicjan, w roku 1791 nabył tamże trzy wsie: to jest, Załuski, Zdunów i Gostolin.

Gołascy albo Goławscy, в давнемъ Wojewódstwie Lubelskiém. Z tych Marcyan, był dziedzicem dóbr

въ Луковской Землѣ имѣніемъ Голашинъ, которое послѣ его смерти въ 1670 раздѣлили между собою сыновья его: Иванъ, Гаспарій, Викторинъ, Теофилъ и Андрей.

Горчицкіе, происходящіе отъ Якова, который въ награду военныхъ заслугъ получилъ въ 1590 году отъ Короля Польскаго Сигизмунда III грамоту на дворянство вмѣстѣ съ гербомъ Ястршембець.

Горецкіе. Иванъ былъ назначенъ въ 1713 году въ должность Хорунжаго Брацлавскаго.

Грабковскіе, въ прежнемъ Сандомирскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Иванъ изъ-Грабекъ Грабковскій купилъ въ 1683 году имѣніе Брудзовъ съ принадлежностями, часть котораго деревню Заборже отдалъ въ 1704 году во владѣніе сыну своему Иерониму. Другой Иванъ Грабковскій, продалъ въ 1685 году помѣстья Оссоля, Некрашовъ, Тршцянка и другія.

Грабовскіе, въ прежней Мазовіи. Изъ нихъ Иванъ, въ 1672 году, владѣлъ въ Визской Землѣ деревнями: Свидры-Добржица, Микучино-Гомулки и Гнатово-Едлувко. Христофоръ исправлялъ въ 1726 году должность Бургграва Гродскаго Цѣ-

Голашзyna w Ziemi Łukowskiej, które po jego śmierci synowie: Jan, Kasper, Wiktoryn, Teofil i Andrzej, w roku 1670 pomiędzy siebie rozdzielili.

Gorczyccy, pochodzący od Jakóba, który w nagrodę zasług wojskowych, w roku 1590 dyplom na Szlachectwo wraz z herbem Jastrzębiec, od Króla Polskiego Zygmunta III otrzymał.

Goreccy. Jan, w roku 1713 nominację na urząd Chorążego Braclawskiego pozyskał.

Grabkowscy, w dawném Województwie Sandomierskiém. Z tych Jan z Grabek Grabkowski, w roku 1683 nabył dobra Brudzów z przyległościami, z których wieś Zaborze w roku 1704 synowi swemu Hieronimowi na własność ustąpił. Inny Grabkowski tegoż imienia, w roku 1685 dobra Ossola, Niekraszów, Trzecianka i inne sprzedawał.

Grabowscy, w dawném Mazowszu. Z nich Jan, w roku 1672 był dziedzicem dóbr Swidry-Dobrzyca, Mikucino-Gomółki i Gnatowo-Jodłówko w Ziemi Wizkiej leżących. Krzysztof, w roku 1726 urząd Burgrabiego Grodzkiego Ciechanowskie-

хановскаго, а Сигизмундъ съ 1754 года должность Подсудка той же Земли.

Грудницкіе, происходящіе отъ Христофора, который въ 1763 году назначенъ былъ Королемъ Польскимъ Августомъ III въ должность Мечника Завскршинскаго.

Грживинскіе, въ прежнемъ Лэнчицкомъ Воеводствѣ. Станиславъ, наслѣдовавъ тамъ же послѣ отца своего имѣніе Туржиново и Сптовѣ, въ 1780 году признанъ законнымъ владѣльцемъ онаго.

Гузовскіе, въ прежнемъ Лэнчицкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Оома, Бургравъ Гродскій Гостыньскій, въ 1787 году владѣль имѣніемъ Лэнки.

Идзковскіе, въ прежней Бѣльской Землѣ. Адамъ сынъ Ивана, Коморникъ Земли Бѣльской, владѣль до 1685 года имѣніемъ Идзки-Выкно. Матвей, Субделегатъ Гродскій Бряньскій, уступилъ въ 1721 году имѣніе Идзки-Млыновента и Трусколясы-Ольшина во владѣніе Адаму Станиславову сыну Идзковскому.

Яниковскіе. Андрей въ 1713 году купилъ въ Поморскомъ Воеводствѣ имѣніе Кокоски. Станиславъ, Хорунжій Перновскій, въ 1794 году

го, а Zygmunt, od roku 1754 urząd Podsejdyki téjże Ziemi sprawowali.

Grudniccy, pochodzący od Krzysztofa, który w roku 1763 przez Króla Polskiego Augusta III Miecznikiem Zawskrzyńskim był mianowany.

Grzywińscy, w dawném Województwie Łęczyckiem. Tam Stanisław, odziedziczywszy po ojcu swym dobra Turzynowo i Sitowie, w roku 1780 posiadanie takowych, prawnie miał sobie przyznaném.

Guzowscy. w dawném Województwie Łęczyckiem. Z tych Tomasz, Burgrabia Grodzki Gostyński, w roku 1787 dobra Łęki posiadał.

Idźkowscy, w dawnéj Ziemi Bielskiej. Adam syn Jana, Komornik Ziemski Bielski, do roku 1685 był dziedzicem dóbr Idźki-Wykno. Mateusz, Subdelegat Grodzki Brański, w roku 1721 dobra Idźki-Młynowięta i Truskolasy-Olszyna, Adamowi po Stanisławie Idźkowskiemu, na własność ustąpił.

Janikowscy. Andrzej, w roku 1713 nabył dobra Kokoszki w Województwie Pomorskiem. Stanisław, Chorąży Parnawski, w roku 1764

подписался на выборах Воеводства Сандомирского.

Янковские. Иванъ владѣль въ 1643 году въ Ломжинской Землѣ имѣніемъ Янковъ-Млодзяновъ. Войтъхъ въ 1700 году, а Степанъ въ 1748 году владѣли въ Бржеско-Куявскомъ Воеводствѣ помѣстьями Смѣльникъ — горный и половиною Смѣльника-дольного.

Яновские, въ прежнемъ Плоцкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Степанъ на-Яновъ Яновскій, Ловчій Земли Рожанской, купилъ тамъ же въ 1701 году имѣніе Лексина-Кемпа и Бялобжеги.

Яроцинские, въ прежнемъ Калишскомъ Воеводствѣ. Лаврентій въ 1723 году продалъ деревню Кемблово въ Пыздрскомъ Повѣтѣ.

Ясликовские, въ прежнемъ Люблинскомъ Воеводствѣ. Иванъ Казиміръ изъ-Ясликова Ясликовскій владѣль тамъ же въ 1690 году имѣніемъ Выгнановице.

Ястршембские, въ прежнемъ Сандомирскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Яковъ, Скарбникъ Луковскій, владѣль въ 1758 году селеніемъ Островце.

Ежевские, въ прежнемъ Плоцкомъ Воеводствѣ. Осипъ на-Ежевъ

Suffragia z Województwem Sandomierskiem podpisał.

Jankowscy. Jan, w roku 1643 dobra Janków-Młodzianów w Ziemi Łomżyńskiej dziedziczył. Wojciech, w roku 1700, a Stefan, w r. 1748 dobra Smielnik-górny i połowę dóbr Smielnika dolnego, w Województwie Brzesko-Kujawskiém posiadali.

Janowscy, w dawném Województwie Płockiém. Z tych Stefan na Janowie Janowski, Łowczy Ziemi Rożańskiej, w roku 1701 nabył dobra Lexyno-Kempa i Białobrzegi.

Jarocińscy, w dawném Województwie Kaliskiém. Z nich Wawrzyniec, w r. 1723 dobra Kembłowo w Powiecie Pyzdrskim sprzedał.

Jaślikowscy, w dawném Województwie Lubelskiém. Tam Jakób Kazimierz z Jaślikowa Jaślikowski, w roku 1690 dobra Wygnanowice posiadał.

Jastrzębscy, w dawném Województwie Sandomierskiém. Z tych Jakób, Skarbnik Łukowski, w roku 1758 był dziedzicem dóbr Ostrowce.

Jeżewscy, w dawném Województwie Płockiém. Z nich Józef na

Ежевскій, Стольникъ Плоцкій, въ 1744 году былъ Сеймовымъ Посломъ. Адамъ-Сабба владѣлъ въ 1765 году имѣніемъ Сендекъ, Домбрускъ и Жидовко.

Юрковскіе, въ прежнемъ Русскомъ Воеводствѣ. Фамиліи сей Осипъ былъ Подчашимъ Сохачевскимъ и въ 1754 году получилъ разрѣшеніе Короля Польскаго Августа III на уступку Войтовства Мощаны.

Каменскіе, въ разныхъ сторонахъ края водворившіеся. Иванъ и Павелъ, родные братья, наследовавъ въ Визской Землѣ послѣ отца своего Войтѣха имѣніе Каменьске-вельке и Бялы-камень, продали оное въ 1676 году Пржечковскому. Мартынь владѣлъ въ 1679 году въ Подляскомъ Воеводствѣ помѣстьями Кудравка-Бобра и Каменьске-Яськи-Подлѣсне. Христофоръ былъ въ 1708 году Войскимъ Ошмянскимъ и оставилъ сыновьямъ своимъ Христофору и Антону въ наследство деревни Камѣнка и Дунаѣвце въ Княжествѣ Литовскомъ.

Карскіе, въ разныхъ сторонахъ края жительствовавшіе. Павелъ Хорунжій Сохачевскій и Осипъ Стольникъ Пурскій, Осиповы сыновья,

Jeżewie Jeżewski, Stolnik Płocki, w roku 1744 był Posłem na Sejm. Adam-Sabba, w roku 1765 dobra Sędek, Dąbrusk i Żydówko posiadał.

Jurkowscy, w dawném Województwie Ruskiém. Z téj rodziny Józef, był Podczaszym Sochaczewskim, i w roku 1754 od Króla Polskiego Augusta III, pozwolenie na ustąpienie Wójtostwa Moszczany uzyskał.

Kamińscy, różne strony kraju zamieszkiwali. Jan i Paweł bracia rodzeni, odziedziczone po swym ojcu Wojciechu, dobra Kamińskie-wielkie i Biały-kamień w Ziemi Wizkiéj, w r 1676 Przeczkowskiemu sprzedali. Marcin, w roku 1679 dobra Kudrawka-Bobra i Kamińskie-Jaśki-Podlėsne w Województwie Podlaskiém posiadał. Krzysztof, w roku 1708 był Wojskim Oszmiańskim i synom swoim Krzysztofowi i Antoniemu, dobra Kamionka i Dunajowiec w Wielkiém Księztwie Litewskiém leżące, w spadku pozostawił.

Karscy, w różnych stronach kraju osiedli. Paweł, Chorąży Sochaczewski i Józef Stolnik Nurski, synowie Józefa, w roku 1737 prze-

продали въ 1737 году, брату своему Семену наслѣдованное ими въ Сандомирскомъ Воеводствѣ послѣ отца ихъ имѣніе Боксыце и Славенчице. Михаѣль, Хорунжіи Земли Рожанской, въ 1754 году былъ избранъ Сеймовымъ Посломъ отъ той же Земли. Каѣтанъ-Алексѣй купилъ въ 1755 году въ Брзеско-Куявскомъ Воеводствѣ имѣніе Рогалинъ и Градово. Антонъ владѣлъ въ 1755 году въ Цѣхановской Землѣ имѣніемъ Конаржево-Скурже. Феликсіанъ владѣлъ въ 1758 году въ Плоцкомъ Воеводствѣ имѣніемъ Осѣчекъ.

Карсницкіе, въ прежней Великой Польшѣ, пишутся изъ-Карсницъ съ прозвищемъ Фундаментъ. Фамиліи сей родные братья: Францискъ, Юрій, Иванъ Войскій Остршешовскій, Станиславъ Ловчій Земли Велюнской и Андрей Карсницкіе раздѣляли между собою въ 1710 году отцовское имѣніе Доманинъ, Кержно, Ютржковъ и Лубчина. Яковъ купилъ въ 1758 году въ Сѣрадскомъ Воеводствѣ имѣніе Остролянку. Петръ-Францискъ Подчашій Велюнскій владѣлъ въ 1774 году въ Калишскомъ Воеводствѣ имѣніемъ Рождзала. Людовикъ Подкоморій Велюнской Земли въ 1780 году былъ назначенъ въ должность Каштеляна Вѣлюнскаго. Яцекъ, Старо-

dali bratu swemu Szymonowi, dobra po ojcu odziedziczone Boxyce i Sławęczyce w Województwie Sandomierskiem leżące. Michał, Chorąży Ziemi Rożańskiej, w roku 1754 Posłem na Sejm z téjże Ziemi był obranym. Kajetan Alexy, w roku 1755 nabył dobra Rogalin i Gradowo w Województwie Brzesko - Kujawskiem. Antoni, w roku 1755 dobra Konarzewo-Skurze w Ziemi Ciechanowskiej posiadał. Felicyan, w roku 1758 dobra Osieczek w Województwie Płockiem dziedziczył.

Karśniccy, w dawnéj Wielkopolsce z Karśnic się piszą i przydomku Fundament używają. Z tych Franciszek, Jerzy, Jan Wojski Ostrzeszowski, Stanisław Łowczy Ziemi Wieluńskiej i Andrzej, bracia rodzeni Karśniccy, w roku 1710 dobra Domanin, Kierzno, Jutrzków i Łubczynę po ojcu odziedziczone, między siebie rozdzielili. Jakób, w r. 1758 nabył dobra Ostrolękę w Województwie Sieradzkiem. Piotr-Franciszek, Podczaszy Wieluński, w roku 1774 dobra Rożdzały w Województwie Kaliskiem posiadał. Ludwik, Podkomorzy Ziemi Wieluńskiej, w r. 1780 nominacyę na urząd Kasztelana Wieluńskiego otrzymał. Jacek, Starosta Płaskowski, w roku 1789 orderem

ста Плѣнековскій, награжденъ въ 1789 году Королемъ Польскимъ орденомъ Св. Станислава.

Киверскіе, въ прежнемъ Брже-скомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Карлъ владѣлъ тамъ же деревнею Мокраны, которую послѣ его смерти въ 1763 году продали сыновья его Казимиръ и Антонъ.

Клямборовскіе, въ прежнемъ Бржеско-Куявскомъ Воеводствѣ. Михаилъ владѣлъ въ 1692 году имѣніемъ Арцишево-Длугошево.

Климашевскіе, въ прежнемъ Сѣрадскомъ Воеводствѣ. Игнатій Климашевскій владѣлъ въ 1774 году имѣніемъ Хоцевъ.

Конопницкіе, въ прежнемъ Сѣрадскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Петръ владѣлъ въ 1787 году имѣніемъ Милѣвъ.

Козѣбродскіе, въ прежней Добржинской Землѣ. Францискъ на-Крашевъ Козѣбродскій владѣлъ въ 1706 году имѣніемъ Дыблинъ.

Козловскіе. Оома и Адрианъ Козловскіе, Сеймовымъ Постановле-ніемъ 1676 года утверждены въ дворянскомъ достоинствѣ. Осипъ и Войтѣхъ владѣли, въ Подляскомъ Воеводствѣ, первый въ 1678 году

Śgo Stanisława, przez Króla Polskie-го былъ засzczycony.

Kiwerscy, w dawném Woje-wództwie Brzeskiém. Z tych Karól, posiadał tamże wieś Mokrany, którą po jego śmierci synowie Kazimierz i Antoni, w roku 1763 sprzedali.

Klamborowscy, w dawném Województwie Brzesko-Kujawskiém. Z téj rodziny Michał, w roku 1692 dobra Arciszewo-Długoszewo posiadał.

Klimaszewscy, w dawném Wo-jewództwie Sieradzkiém. Ignacy Kli-maszewski, dobra Choszczew w roku 1774 tamże dziedziczył.

Konopniccy, w dawném Wo-jewództwie Sieradzkiém. Z tych Piotr posiadał w roku 1787 dobra Milejów.

Koziebrodzczy, w dawnéj Zie-mi Dobrzyńskiej. Z tych Franciszek na Kraszewie Koziebrodzki, w roku 1706 był dziedzicem dóbr Dyblina.

Kozłowscy. Tomasz i Adryan Kozłowscy, Uchwałą Sejmu z roku 1676 za starożytną Szlachtę Polską uznani zostali. Józef, w roku 1678 dobra Płonka-Kozły i Łupiankę, a Wojciech, w roku 1726 wieś Jasio-

деревнями Плонка-Козлы и Лупянка, а послѣдній въ 1726 году деревнею Ясёновкою. Павелъ-Иванъ владѣлъ въ 1683 году въ Плоцкомъ Воеводствѣ селеніемъ Коберники, а Иванъ въ 1738 году въ томъ же Воеводствѣ селеніемъ Липовець-Косцельны. Иванъ Козловскій владѣлъ въ 1761 году въ Равскомъ Воеводствѣ имѣніемъ Зацывильки. Михаилъ Козловскій, Стольникевичъ Овручскій, продалъ въ 1769 году имѣніе свое Козлы въ Нурской Землѣ. Себастьянъ въ 1784 году назначенъ былъ въ должность Скарбника Серпскаго Повѣта.

Красовскіе, въ прежнемъ Подляскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Станиславъ-Иванъ въ 1674 году былъ Посломъ на Сеймъ отъ Дрогичинской Земли.

Крассовскіе-Несторовичи, происходятъ отъ Степана, которому Король Польскій Янъ III Собѣскій въ 1676 году пожаловалъ дворянство, вмѣстѣ съ гербомъ Ястршембець.

Крашевскіе, въ прежнемъ Пновроцлавскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Варооломей, Войскій Крушвицкій, Коморникъ Граничный Пновроцлавскій, владѣлъ деревнями Тарково и Калиска.

нówkę, w Województwie Podlaskim posiadali. Paweł-Jan, w roku 1683 dobra Kobierniki, a Jan, w roku 1738 dobra Lipowiec-Kościelny, w Województwie Płockim leżące, dziedziczyli. Jan Kozłowski, w roku 1761 był posiadaczem całkowitych dóbr Zacywilki w Województwie Rawskim. Michał Kozłowski, Stolnikiewicz Owrucki, w roku 1769 dziedziczne dobra Kozły w Ziemi Nurskiej sprzedał. Sebastian, w roku 1784 nominację na urząd Skarbnika Powiatu Sierpskiego otrzymał.

Krasowscy, w dawném Województwie Podlaskim. Z tych Stanisław-Jan, w roku 1674 był Posłem na Sejm z Ziemi Drohickiej.

Krassowscy - Nestorowiczowie, pochodzący od Stefana, któremu w roku 1676 Jan III Sobieski, Król Polski, dyplom na Szlachectwo wraz z herbem Jastrzębiec udzielił.

Kraszewscy, w dawném Województwie Inowrocławskim. Z tych Bartłomiej, Wojski Kruszwicki, Komornik Graniczny Inowrocławski posiadał dobra Kaliskę i Tarkowo.

Кршесимовскіе, въ прежнемъ Сапдомирскомъ Воеводствѣ. Андрей изъ-Кршесимова Кршесимовскій, Чесникъ Добржинскій, продалъ въ 1741 году имѣніе свое Улановице.

Квятковскіе, въ прежней Варшавской Землѣ. Осипъ Квятковскій, Скарбникъ Трембовельскій, владѣлъ въ 1774 году деревнею Лютковка.

Лѣсинскіе, въ прежней Нурской Землѣ. Изъ нихъ Иванъ купилъ тамъ же въ 1687 году имѣніе Корчувка.

Лиговскіе, въ прежней Добржинской Землѣ. Оома Лиговскій владѣлъ въ 1762 году помѣстьями Кукова и Грабовецъ.

Лютомирскіе, въ прежнемъ Плоцкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Францискъ въ 1767 году владѣлъ имѣніемъ Квасѣборжино и Брельки.

Лысаковскіе. Иванъ Лысаковскій продалъ въ 1723 году деревню свою Умѣцино-Ретки, въ Цѣхановской Землѣ.

Махчинскіе, прежде **Махцинскіе**. Фамиліи этой Иванъ въ 1712 году владѣлъ въ Добржинской Землѣ селеніемъ Бонтково Езѣрне.

Krzesimowscy, w dawném Województwie Sandomierskiém. Z tych Andrzej z Krzesimowa Krzesimowski, Cześnik Dobrzyński, w roku 1741 sprzedał dobra swoje Ulanowice.

Kwiatkowscy, w dawniej Ziemi Warszawskiej. Józef Kwiatkowski, Skarbnik Trębowelski, w roku 1774 był właścicielem wsi Lutkówki.

Lesińscy, w dawniej Ziemi Nurskiej. Z nich Jan, w roku 1687 nabył tamże dobra Korezówkę.

Ligowscy, w dawniej Ziemi Dobrzyńskiej. Tomasz Ligowski, w roku 1762 był dziedzicem dóbr Kukowa i Grabowca.

Lutomirscy, w dawném Województwie Płockiém. Z tych Franciszek, w roku 1767 dobra Kwasieborzyno i Brelki posiadał.

Łysakowscy. Jan Łysakowski, w roku 1723 sprzedał wieś dziedziczną Umęcino-Retki, w Ziemi Ciechanowskiej leżącą.

Machezyńscy dawniej **Machcińscy**. Z téj rodziny Jan, w roku 1712 był dziedzicem wsi Bątkowo-Jeziorne w Ziemi Dobrzyńskiej.

Маевскіе, въ прежнемъ Плоцкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Павелъ въ 1765 году купилъ имѣніе Буковице-вельке и мале.

Макомаскіе. Матвей, Подсудокъ Земскій Плоцкій, и Яковъ владѣли въ томъ же Воеводствѣ имѣніями, первый Ежевомъ въ 1610 году, а послѣдній Чахувко — новымъ въ 1698 году. Викентій купилъ въ 1787 году въ Краковскомъ Воеводствѣ имѣніе Улинка—мала.

Малечинскіе, въ прежнемъ Вольнскомъ Воеводствѣ. Францискъ Малечинскій продалъ тамъ же деревню Лухче.

Малевскіе. Адамъ Малевскій владѣлъ въ Вышгородской Землѣ имѣніемъ Недроже и участкомъ на Малевѣ, которое послѣ его смерти въ 1725 году раздѣлили между собою сыновья его: Осипъ, Карлъ и Мартынъ. Себастьянъ купилъ въ 1752 году въ Лэнчицкомъ Воеводствѣ деревню Загробки.

Малюскіе, въ прежнемъ Инowроцлавскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Семень въ 1722 году владѣлъ тамъ же имѣніемъ Малюшинъ.

Маньковскіе. Войтѣхъ, Стольникъ Подольскій, купилъ въ 1747 году въ Воеводствѣ Плоцкомъ имѣ-

Мажевscy, w dawném Wojewódtwie Płockim. Z tych Paweł, w roku 1765 nabył dobra Bukowice-wielkie i małe.

Makomascy. Maciej, Podśedek Ziemski Płocki, w roku 1610 dobra Jezewo, a Jakób, w roku 1698 dobra Czachówko - nowe, w Wojewódtwie Płockim posiadali. Wincenty, w roku 1787 nabył wieś Ulinkę—małą w Wojewódtwie Krakowskim.

Maleczyńscy, w dawném Wojewódtwie Wołyńskim. Franciszek Małeczyński, sprzedawał tamże dobra Łuchcze zwane.

Malewscy. Adam Malewski, był dziedzicem dóbr Niedroża i części na Malewie w Ziemi Wyszogrodzkiej leżących, które po jego śmierci w roku 1725 synowie: Józef, Karól i Marcin, pomiędzy siebie rozdzielili. Sebastian, w roku 1752 nabył dobra Zagrobki w Wojewódtwie Łęczyckim.

Maluscy, w dawném Wojewódtwie Inowrocławskim. Z tych Szymon, w r. 1722 dobra Maluszyn, w témże Wojewódtwie posiadał.

Mańkowscy. Wojciech, Stolnik Podolski, w roku 1747 kupił dobra Żerniki w Wojewódtwie Pło-

ніе Жерники. Ослпъ и Антопъ Станиславовы сыновья опредѣленіемъ Герольдіи Имперіи 8 Декабря 1837 года № 10,795 утверждены въ дворянствѣ и на этомъ основаніи внесены въ дворянскія книги Царства Польскаго, какъ жители онаго.

Маршевскіе, въ Великой-Польшѣ. Фамиліи сей Іеронимъ владѣлъ въ 1730 году въ Сѣрадскомъ Воеводствѣ деревнею Осмолинъ съ участками въ Кавенчинѣ и Кладахъ. Станиславъ отдалъ въ 1699 году во владѣніе сыну своему имѣніе Маршево и Модловъ въ Калишскомъ Воеводствѣ.

Матчинскіе, въ прежнемъ Белзкомъ Воеводствѣ. Маркъ купилъ тамъ въ 1713 году помѣстья Ходыванце и Завадки.

Мѣрницкіе, въ прежнемъ Сандомирскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Степанъ изъ-Миролицъ-Косцельныхъ Мѣрницкій владѣлъ въ 1664 году въ Вислицкомъ Повѣтѣ имѣніемъ Котлице.

Мѣржинскіе. Михаилъ Мѣржинскій, Коморникъ Земскій Плоцкій, купилъ въ 1758 году въ Воеводствѣ Брзеско-Куявскомъ имѣніе Олганово.

цкіемъ. Józef i Antoni, synowie Stanisława, Ukazem Heroldyi Cesarstwa Rosyjskiego z dnia 8 Grudnia 1837 roku № 10,795, uznani za dawną szlachtę; a jako mieszkańcy Królestwa, na téj zasadzie do Ksiąg Szlachty wpisani zostali.

Marszewscy, w Wielko-Polsce. Z téj rodziny Hieronim, w roku 1630 był dziedzicem dóbr Osmolina z częściami na Kawęczynie i Kładach w Województwie Sieradzkim. Stanisław, w roku 1699 dobra Marszewo i Modłów w Województwie Kaliskim, synowi swemu Maciejowi, na własność zupełną ustąpił.

Mateczyńscy, w dawném Województwie Belzkim. Marek, w roku 1713 nabył tamże dobra Chodywańce i Zawadki.

Mierniccy, w dawném Województwie Sandomierskim. Z tych Stefan z Mironie-Kościelnych Miernicki, w roku 1664 dobra Kotlicze w Powiecie Wiślickim dziedziczył.

Mierzyńscy. Michał Mierzyński, Komornik Ziemi Płocki, w roku 1758 nabył dobra Ołganowo w Województwie Brzesko-Kujawskim.

Милевскіе. Семень Милевскій псправлялъ до 1641 года должность Подсудка Земли Ломжинской, а Адамъ въ 1715 году былъ Войскимъ той же Земли. Яковъ владѣлъ въ 1718 году въ Добржинской Землѣ имѣніемъ Осѣкъ. Тома въ 1773 году владѣлъ въ Цѣхановской Землѣ помѣстьемъ Хелхы-Хабдзино.

Мойковскіе, въ прежнемъ Подляскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Яковъ владѣлъ въ 1738 году деревнею Вилины-Русь.

Морхоновичи. Михаилъ Морхоновичъ въ 1738 году продалъ имѣніе Воргале.

Моссаковскіе. Иванъ Моссаковскій и Лаврентій, Бургравъ Гродскій Плоцкій, владѣли: первый въ Землѣ Добржинской имѣніемъ Жале въ 1701 году, а послѣдній въ Плоцкомъ Воеводствѣ имѣніемъ Самборжъ въ 1746 году.

Мысыровичи, въ прежнемъ Кіевскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Яковъ, Скарбникъ Житомирскій, уступилъ въ 1733 году имѣніе свое Тымянковце Ивану Катерли.

Мыстковскіе. Иванъ Мыстковскій былъ въ 1654 году Коморникомъ Бѣльской Земли.

Milewscy. Szymon Milewski, do roku 1641 urząd Podśedka Ziemi Łomżyńskiej, a Adam, w roku 1715 urząd Wojskiego téjże Ziemi sprawował. Jakób, w roku 1718 dobra Osiek w Ziemi Dobrzyńskiej posiadał. Tomasz, w roku 1773 dobra Chełchy-Chabdzino w Ziemi Ciechanowskiej dziedziczył.

Moykowscy, w dawném Województwie Podlaskiem. Z tych Jakób, w roku 1738 wieś Wiliny-Ruś posiadał.

Morchonowiczowie. Michał Morchonowicz, w roku 1738 sprzedawał dobra Worgale.

Mossakowscy. Jan Mossakowski, w roku 1701 dobra Żałe w Ziemi Dobrzyńskiej, a Wawrzyniec Burgrabia Grodzki Płocki, w roku 1746 dobra Samborz, w Województwie Płockiem posiadali.

Mysyrowiczowie, w dawném Województwie Kijowskiem. Z tych Jakób Mysyrowicz, Skarbnik Żytomierski, w roku 1733 dobra Tymiankowce, Janowi Katerli ustąpił.

Mystkowscy. Jan Mystkowski, był w roku 1654 Komornikiem Ziemi Bielskiej.

Мышковскіе, многочлениная фамилія. Изъ рода ихъ Станиславъ владѣлъ въ 1654 году въ Княжествѣ Сѣверскомъ деревнею Кузница-Войковска. Войтъхъ купилъ въ 1679 году въ Сandomирскомъ Воеводствѣ имѣніе Скорнице. Николай раздѣлялъ въ 1711 году между сыновьями своими Осипомъ и Иваномъ имѣніе свое Домброва и Галевце съ принадлежностями, въ Велюнскій Землѣ. Августинъ, Стольникъ Велюнскій, награжденъ въ 1789 году орденомъ Св. Станислава. Николай изъ-Мирова Мышковскій, въ 1783 году, получилъ въ видѣ дара отъ Короля Прусскаго Фридриха II имѣніе С. Езёры въ прежнемъ Троцкомъ Воеводствѣ.

Мыслинскіе, въ прежнемъ Плоцкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Антонъ владѣлъ въ 1773 году имѣніемъ Кенспце.

Немиры, въ прежнемъ Мазовецкомъ Воеводствѣ. Иванъ Немира въ 1721 году владѣлъ въ Ломжинской Землѣ помѣстьями Нова-весь-Куявы, а въ Пурской имѣніемъ Кемписте.

Невѣнгловскіе. Иванъ Невѣнгловскій въ 1682 году владѣлъ въ Сandomирскомъ Воеводствѣ имѣніемъ Уневель. Францискъ былъ въ 1784

Myszkowscy, rodzina licznie rozkrzewiona. Z niej Stanisław, w roku 1654 był dziedzicem dóbr Kuznicy-Wojkowskiej w Księztwie Siewierskim. Wojciech, w roku 1679 nabył dobra Skórnice w Województwie Sandomierskim. Mikołaj, w roku 1711 dobra Dąbrowę i Galewice z przyległościami w Ziemi Wieluńskiej położone, między synów swoich Józefa i Jana podzielił. Augustyn, Stolnik Wieluński, w r. 1789 orderem Śgo Stanisława był zaszczyconym. Mikołaj z Mirowa Myszkowski, w roku 1783 dobra Święto-Jeziory w dawném Województwie Trockim leżące, sposobem darowizny od Króla Pruskiego Fryderyka II otrzymał.

Myślińscy, w dawném Województwie Płockim. Z tych Antoni, w roku 1773 był dziedzicem dóbr Kęsice.

Niemirowie, w dawném Województwie Mazowieckim. Jan Niemira, w roku 1721 dobra Nowawieś-Kujawy w Ziemi Łomżyńskiej i Kempiste w Ziemi Nurskiej dziedziczył.

Niewęgłowscy. Jan Niewęgłowski, w roku 1682 dobra Uniewel w Województwie Sandomierskim posiadał. Franciszek, był w roku

году Войскимъ - Миѣйшимъ Земли Стенжицкой, сынъ же его Игнатій купилъ въ 1788 году въ Люблинскомъ Воеводствѣ деревни Борова и Кудловъ.

Нововѣйскіе и Нововѣскіе. Изъ нихъ Андрей и Тома Ловчій Земли Вышогродской владѣли въ той же Землѣ помѣстьями, первый Фаленцино и Фаленцино вѣ 1710 году, а послѣдній Воронице, Шасты и Гаевско вѣ 1767 году. Андрей вѣ 1733 году послѣ смерти Короля Польскаго Августа II избранъ былъ Судьею Каптуровымъ Ломжинской Земли. Иванъ-Казиміръ на-Новеи-вси Нововѣскій, Подчашій Бускій, вѣ 1736 году купилъ въ Ломжинской Землѣ помѣстья: Хмѣлево, Зыхаржево, Коротки, Домбровка, Дзѣржки и Сулимы.

Обнискіе, въ прежней Нурской Землѣ. Изъ нихъ Францискъ, Чеснякъ Галицкій, купилъ въ 1735 году, имѣніе Радзисево-старе, которое вѣ 1781 году раздѣлили между собою сыновья его Игнатій, Казиміръ и Осипъ.

Осѣцкіе. Андрей Осѣцкій, Ловчій Иновроцлавскій, владѣлъ вѣ 1692 году въ Калишскомъ Воеводствѣ имѣніемъ Зеленецъ. Яковъ владѣлъ въ Плоцкомъ Воеводствѣ

1784 Wojskim mniejszym Ziemi Stężyckiej; syn jego Ignacy, nabył w roku 1788 dobra Borowę i Kudłów w Województwie Lubelskiem.

Nowowiejscy i Nowowiescy. Z tych Andrzej, w roku 1710 dobra Fałęcino i Fałęcinko, a Tomasz Łowczy Ziemi Wyszogrodzkiej, w roku 1767 dobra Worowice, Szasty i Gajewisko, w Ziemi Wyszogrodzkiej leżące posiadali. Andrzej, w roku 1733 po śmierci Króla Augusta II, obrany był Sędzią Kapturowym w Ziemi Łomżyńskiej. Jan-Kazimierz na Nowej-wsi Nowowieski, Podczaszy Buski, w roku 1736 nabył dobra Chmielewo, Zycharzewo, Korytki, Dąbrowka, Dzierzgi i Sulimy w Ziemi Łomżyńskiej.

Obniscy, w dawniej Ziemi Nurskiej. Z tej rodziny Franciszek, Cześnik Halicki, w roku 1735 nabył dobra Radziszewo-stare, które w roku 1781 synowie jego Ignacy, Kazimierz i Józef, między siebie rozdzielili.

Osieccy. Andrzej Osiecki, Łowczy Inowrocławski, w roku 1692 posiadał dobra Zieleniec w Województwie Kaliskiem. Jakób, był dziedzicem dóbr Klaki, Witosławice,

помѣстьями Клаки, Витославице, Оссуты и Гutowo, которыя послѣ смерти его въ 1728 году достались сыну его Александру.

Папроцкіе. Яковъ Папроцкій, Скарбникъ Сохачевскій, въ 1720 году владѣлъ въ Равскомъ Воеводствѣ помѣстьями: Воля-Желязова, Орлы, Дзенгелѣвъ, Зимнице, Пекары и Ковѣсы. Карлъ и Петръ Папроцкіе наслѣдовали въ 1760 году въ Добржинской Землѣ послѣ отца своего Якова, Скарбника той же Земли, деревни Вѣнславце и Мыслиборжице.

Павловскіе. Францискъ Павловскій, въ 1748 году владѣлъ имѣніемъ Ястршембе въ Поморскомъ Воеводствѣ.

Пентковскіе, въ прежней Нурской Землѣ. Изъ нихъ Казиміръ, Регентъ Нурскій, владѣлъ въ 1712 году помѣстьями Пентково-вельке и Быстра-Грженда, которыми подѣлился между собою сыновья его Михаилъ, Станиславъ и Иеронимъ.

Пильховскіе, въ прежнемъ Лѣпчицкомъ Воеводствѣ. Варооломей Пильховскій владѣлъ тамъ же въ 1623 году имѣніемъ Ржендово.

Пининскіе, въ прежнемъ Бржеско-Куявскомъ Воеводствѣ.

Ossuty i Gutowo w Województwie Płockim, które po nim w r. 1728 syn jego Aleksander odziedzzył.

Paproczy. Jakób Paprocki, Skarbnik Sochaczewski, w roku 1720 był dziedzicem dóbr: Wola-Żelazowa, Mostki, Orły, Dziegielów, Żimnice, Piekary i Kowiesy w Województwie Rawskim położonych. Karól i Piotr Paproczy, w roku 1760 dobra Więclawice i Myśliborzyce w Ziemi Dobrzyńskiej, po ojcu swym Jakóbie Skarbniku téżże Ziemi odziedziczyli.

Pawłowscy. Franciszek Pawłowski, w roku 1748 dobra Jastrzębie w Województwie Pomorskim posiadał.

Pętkowscy, w dawnéj Ziemi Nurskiej. Z tych Kazimierz, Rejent Nurski, był właścicielem dóbr Pętkowo-wielkie i Bystra-Grzęda, które w roku 1712 synowie jego Michał, Stanisław i Hieronim pomiędzy siebie rozdzielili.

Pilchowscy, w dawném Województwie Łeczyckim. Bartłomiej Pilchowski, posiadał tamże w roku 1623 dobra Rzędkowo.

Pinińscy, w dawném Województwie Brzesko-Kujawskim. Z nich

Изъ нихъ Петръ Пининскій, Чесникъ Пернавскій, владѣлъ тамъ же въ 1762 году имѣніемъ Свентославъ.

Пнѣвскіе. Щесный Пнѣвскій въ 1610 году владѣлъ въ Плоцкомъ Воеводствѣ селеніемъ Гржендово. Станиславъ, Вицесгерентъ Гродскій Стенжицкій, купилъ въ 1739 году въ Воеводствѣ Сандомирскомъ имѣніе Кобыля-воля.

116 **Польковскіе,** въ прежней Ливской Землѣ. Изъ нихъ Осипъ въ 1730 году исправлялъ должность Бурграва Гродскаго Ливскаго.

Поплавскіе. Юрій-Сигизмундъ изъ-Поплавъ-Руды Поплавскій, въ 1667 году, владѣлъ въ Львовской Землѣ имѣніемъ Лонцки. Войтѣхъ, сынъ Войтѣха Стольника Жидачевскаго, купилъ въ 1750 году въ Варшавской Землѣ помѣстья Голомбки съ участками въ деревняхъ Моря и Нецки.

Порчинскіе, въ прежнемъ Сѣрадскомъ Воеводствѣ. Яковъ и Войтѣхъ Порчинскіе владѣли, первый въ 1690 году имѣніемъ Иванѣ, а послѣдній въ 1770 г. имѣніемъ Вылязлово. Каетанъ Порчинскій въ 1785 году былъ назначенъ Субделегатомъ Грода Вияницкаго.

Прокули, въ прежней Вѣлюн-

Piotr Piniński, Cześnik Parnawski, posiadał tamże w roku 1762 dobra Świętosław zwane.

Pniewscy. Szczesny Pniewski, w roku 1610 był dziedziec dóbr Grzędowo w Województwie Płockiem leżących. Stanisław, Vicesregent Grodzki Stężycki, w roku 1739 nabył dobra Kobyłą-wolę w Województwie Sandomierskiem.

Polkowscy, w dawniej Ziemi Liwskiej. Z tych Józef, w r. 1730 urząd Burgrabiego Grodzkiego Liwskiego sprawował.

Popławscy. Jerzy Zygmunt z Popław-Rudy Popławski, w roku 1667 dobra Łącki w Ziemi Lwowskiej posiadał. Wojciech syn Wojciecha, Stolnika Żydaczewskiego, w roku 1750 nabył dobra Gołębki z częściami na wsiach Mory i Niecki, w Ziemi Warszawskiej leżące.

Porczyńscy, w dawném Województwie Sieradzkiem. Jakób Porczyński, w roku 1690 dobra Iwanie, a Wojciech, w roku 1770 dobra Wyłazłowo, dziedziczyli. Kajetan Porczyński, w roku 1785 nominacyę na urząd Subdelegata Grodu Winnickiego otrzymał.

Prokulowie, w dawniej Ziemi

ской Землѣ. Изъ нихъ Иванъ Прокули купилъ тамъ же въ 1767 году имѣніе Гижице.

Пршедпелскіе, въ прежнемъ Плоцкомъ Воеводствѣ. Петръ Яковлевъ сынъ Пршедпелскій въ 1700 году владѣлъ имѣніемъ Пршедпелце, а Петръ Николаевъ сынъ въ 1741 году имѣніемъ Влосты и Кѣлбасы.

Псарскіе, въ прежнемъ Сѣрадскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Францискъ изъ-Псаръ Псарскій, купилъ въ 1726 году помѣстья: Цѣшановице, Данишевице и Зможна-воля, а въ 1745 году Порадзовъ и Гавловице. Бонавентура изъ-Псаръ Псарскій владѣлъ въ 1772 году въ Сандомирскомъ Воеводствѣ помѣстьями Крассовъ и Подлазѣ.

Пщулковскіе, въ прежнемъ Подляскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Гаспарій оставилъ въ наслѣдство сыновьямъ своимъ Владиславу и Балтазару въ Мельницкомъ Повѣтѣ селеніе Конце, которое они въ 1726 году продали.

Рембишевскіе, въ прежней Ломжинской Землѣ. Изъ нихъ Яковъ Рембишевскій, владѣлъ въ 1670 году помѣстьями Рамбишево-Зегадлы, Скудзяки, Щодрухы, Залесѣ и Врублѣ; потомки его около 1750 года стали называться Рембишевскими.

Віелунскіей. Зъ tych Jan Prokuli, w roku 1767 nabył tamże dobra Giżyce.

Przedpełscy, w dawném Województwie Płockiem. Z téj rodziny Piotr syn Jakóba Przedpełski, w roku 1700 dobra Przedpełce, a Piotr syn Mikołaja, w roku 1741 dobra Włosty i Kielbasy posiadali.

Psarscy, w dawném Województwie Sieradzkim. Z tych Franciszek z Psar Psarski, w roku 1726 dobra Cieszanowice, Daniszewice i Zmożnowolę, a w roku 1745 dobra Poradzów i Gawłowice nabył. Bonawentura z Psar Psarski, w roku 1772 dobra Krassów i Podłazie, w Województwie Sandomierskim posiadał.

Pszczółkowscy, w dawném Województwie Podlaskim. Z téj rodziny Kacper, zostawił synom swoim Władysławowi i Baltazarowi, wieś Kopce w Powiecie Mielnickim, którą ciż w roku 1726 sprzedali.

Rembiszewscy, w dawnéj Ziemi Łomżyńskiej. Z tych Jakób Rembiszewski, w roku 1670 dobra Rembiszewo-Zegadły, Skudziaki, Szczodruchy, Zalesie i Wróble posiadał; zstępni tegoż około roku 1750 Rembiszewskimi nazywać się zaczęli.

Роговскіе. Христофоръ въ 1520 году раздѣлилъ между сыновьями своими Иваномъ, Николаемъ и Павломъ помѣстья Вержбѣ, Броновице, Равиче и часть деревни Рогова въ тогдашней Равской Землѣ, обращенной въ послѣдствіи въ Равское Воеводство. Мелхiorъ владѣлъ въ 1684 году въ Визской Землѣ имѣніемъ Носки, Снѣтна и Перки-Буенки. Казиміръ въ 1701 году владѣлъ въ Подляскомъ Воеводствѣ помѣстьями: Тршаски, Гржималы, Рогово-Плюты и Хылины.

Роткевичи, въ прежнемъ Краковскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Осипъ купилъ тамъ же въ 1803 году имѣніе Крочице съ пятью смежными деревнями; онъ же исправлялъ разныя должности, какъ то: Краковского Воеводскаго Совѣтника, Маршалка Шляхты и Судьи Мироваго Суда Пилицкаго Повѣта. Во вниманіи къ заслугамъ его Высочайше повелѣно было документы представленные имъ въ доказательство владѣнія имѣніемъ Крочице съ 1803 года, считать соотвѣтствующими законамъ 1836 и 1839 годовъ о дворянствѣ въ Царствѣ Польскомъ.

Рудницкіе. Казиміръ, Ловчій Черниговскій, купилъ въ 1765 году въ Бржеско-Куявскомъ Воеводствѣ

Rogowscy. Krzysztof. w roku 1520 dobra Wierzbie, Bronowice, Rawicze i części wsi Rogowa, w ówczesnej Ziemi Rawskiej, a później w Województwie Rawskim leżące, pomiędzy synów swoich: Jana, Mikołaja i Pawła rozdzielił. Melchior, w roku 1684 był dziedzicem dóbr Noski, Snietna i Perki-Bujenki w Ziemi Wizkiej. Kazimierz, w roku 1701 dobra Trzaski, Grzymały, Rogowo-Pluty i Chyliny w Województwie Podlaskim posiadał.

Rotkiewiczowie, w dawnym Województwie Krakowskim. Z tych Józef, w rok 1803 nabył tamże dobra Kroczyce wraz z pięcioma przyległemi wsiami, tenże sam sprawował różne urzędy: był Radcą Wojewódzkim Krakowskim, Marszałkiem Szlachty i Sędzią Pokoju Powiatu Pilickiego. NAJJAŚNIEJSZY CESARZ i KRÓL, uwzględniając zasługi Józefa Rotkiewicza, rozkazał upoważnić Heroldyę Królestwa, do przyjęcia od niego dowodów posiadania dóbr Kroczyce od roku 1803, za odpowiadające warunkom Prawa o Szlachectwie, w latach 1836 i 1839 dla Królestwa wydane.

Rudniccy. Kazimierz Łowczy Czerniechowski, w roku 1765 nabył dobra Mietlice w Województwie

имѣніе Метлицу. Антонъ произведенъ 1825 года въ Полковники по корпусу Артиллеріи и Инженеровъ бывшихъ Польскихъ войскъ, и притомъ доказалъ въ Волынской Дворянской Депутаціи, что предки его употребляли гербъ Ястршембець.

Сарновскіе. Яковъ Сарновскій купилъ въ 1759 году въ Познанскомъ Воеводствѣ имѣніе Добчинъ. Игнатій въ 1782 году владѣлъ въ Нурскомъ Повѣтѣ помѣстьями Усцянекъ, Демблянка, Гудоше, Годлево и Лубы.

Сасиновскіе. Пванъ Сасиновскій владѣлъ въ 1694 году въ Гонѣндскомъ Повѣтѣ имѣніемъ Творки-Лѣнги.

Сендзиковскіе, въ прежнемъ Мазовецкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Яцекъ въ 1760 году владѣлъ въ Вонсовскомъ Повѣтѣ деревнею Крживостокъ.

Семѣнтковскіе, или Цементковскіе. Изъ нихъ Антонъ, Писарь Земскій Сѣрадскій и Депутатъ на Коронномъ Трибуналѣ, награжденъ въ 1788 году орденомъ Св. Станислава. Матвей Семѣнтковскій въ 1732 году владѣлъ въ Добржинской Землѣ имѣніемъ Любовець, а по-

Брzesko-Kujawskiѣм. Antoni, w roku 1825 pozyskał nominacyę na Podpułkownika w Korpusie Artylleryi i Inżynierów byłego Wojska Polskiego, oraz udowodnił wywodem przed Deputacyą Szlachecką Gubernii Wołyńskiej dopełnionym, że jego rodzina herbu Jastrzębiec używała.

Sarnowscy. Jakób Sarnowski, w roku 1759 nabywał dobra Dobczyn w Województwie Poznańskim. Ignacy, w roku 1782 był dziedzicem dóbr Uścianek, Dębianka, Gudosze, Godlewo i Łuby w Powiecie Nurskim.

Sasinowscy. Jan Sasinowski, w roku 1694 dobra Tworki-Longi w Powiecie Goniądzkim posiadał.

Sędzikowscy, w dawném Województwie Mazowieckim. Z tych Jacek, dziedziczył w roku 1760 dobra Krzywostok w Powiecie Wąsowskim.

Siemiątkowscy albo Siemiętkowscy. Z tych Antoni, Pisarz Ziemski Sieradzki, i Deputat na Trybunał Koronny, w roku 1788 orderem Śgo Stanisława zaszczycony został. Maciej Siemiątkowski, w roku 1732 był dziedzicem dóbr Lubowiec w Ziemi Dobrzyńskiej, a jego zstępni

томки его около 1742 года стали называться Сѣментковскими.

Скловскіе. Фамиліи сей Северинъ владѣлъ въ 1700 году въ Плоцкомъ Воеводствѣ имѣніемъ Ржонсеникъ. Казиміръ же въ 1729 году владѣлъ въ Воеводствѣ Подляскомъ имѣніемъ Склоды-Пршипусы.

Скурскіе, въ прежнемъ Люблинскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Францискъ владѣлъ въ 1742 году деревнею Оссова.

Скршетускіе, въ прежнемъ Подляскомъ Воеводствѣ. Венедиктъ былъ въ 1788 году Хорунжимъ Мельницкимъ.

Скубневскіе. Семень Скубневскій въ 1772 году былъ назначенъ Ловчимъ Перновскимъ.

Славенцкіе. Петръ Славенцкій въ 1702 году владѣлъ въ Плоцкомъ Воеводствѣ имѣніемъ Славенцинь.

Смѣдовскіе, въ прежней Закрочимской Землѣ. Изъ нихъ Казиміръ владѣлъ тамъ же въ 1717 году селеніемъ Смѣдовъ.

Сокольніцкіе, въ прежнемъ Плоцкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ

около року 1742 Сиemiętkowskiemi называть się poczęli.

Skłodowscy. Z téj rodziny Seweryn, w roku 1700 był dziedzicem dóbr Rząśnik w Województwie Płockiem leżących. Kazimierz zaś, w roku 1729 posiadał dobra Skłody-Przyrussy w Województwie Podlaskiem.

Skórscy, w dawném Województwie Lubelskiem. Z tych Franciszek, w roku 1742 był właścicielem całkowitej wsi Ossowa.

Skrzetuscy, w dawném Województwie Podlaskiem. Z tych Benedykt, był w roku 1788 Chorążym Mielnickim.

Skubniewscy. Szymon Skubniewski, w roku 1772 nominacyę na urząd Łowczego Parnawskiego otrzymał.

Sławęccy. Piotr Sławęcki, posiadał w roku 1702 dobra Sławęciny w Województwie Płockiem leżące.

Smiodowscy, w dawnéj Ziemi Zakroczymskiej. Z tych Kazimierz, posiadał tamże w roku 1717 dobra Smiodowo.

Sokolniccy, w dawném Województwie Płockiem. Z téj rodziny

Павелъ продалъ въ 1733 году имѣніе Опатовецъ; внукъ же его, во время малолѣтства лишенный имѣнія своими родными, принужденъ былъ заниматься ремесленнымъ дѣломъ, что влекло тогда за собою утрату дворянства, и въ такомъ положеніи назвался отъ прозвища отца своего Анасякъ, Анасинскимъ. Достигнувъ совершеннолѣтія, онъ подалъ въ 1776 году протестъ противъ дѣйствія родныхъ своихъ, ограждая права свои какъ на дворянство, такъ и на имѣніе слѣдовавшее ему отъ дѣда его Павла Сокольниковскаго. Оома Сокольниковскій владѣлъ въ 1750 году тѣмъ же самымъ имѣніемъ Опатовецъ. Оедоръ Сокольниковскій, сынъ Якова Войскаго Плоцкаго, купилъ въ 1772 году помѣстье Сокольниковки.

Старчевскіе. Антонъ въ 1738 году владѣлъ въ Плоцкомъ Воеводствѣ имѣніемъ Стршешово-вельке. Феликсіанъ, Капитанъ Регимента Коронной Гвардіи, выбранъ въ 1784 году въ Сеймовые Послы отъ Страдскаго Воеводства.

Струпчевскіе, въ прежнемъ Пиовроцлавскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Матвей исправлялъ въ 1567 году должность Коморника Земскаго Добржинскаго

Стршѣлецкіе, въ прежней

Павелъ, в року 1733 sprzedał dobra Opatowiec; wnuk zaś jego będąc w małoletności przez swą rodzinę wydziedziczony, zmuszony był trudnić się rzemiosłem (a co w ówczas abusus nobilitatis za sobą pociągało) i w tém położeniu od przydomku przez ojca używanego Anasik, Anasińskim się nazwał. Przyszedłszy do pełnoletności, w roku 1776 zaniósł Manifest przeciwko swęj rodzinie, zabezpieczając prawa swoje, tak do Szlachectwa jako i majątku po dziadzie swym Pawle Sokolnickim dla siebie przynależnego. Tomasz Sokolnicki, w roku 1750 też same dobra Opatowiec dziedziczył. Teodor Sokolnicki, syn Jakóba Wojskiego Płockiego, w roku 1772 nabył dobra Sokolniki.

Starczewscy. Antoni, w roku 1738 dobra Strzeszewo – wielkie w Województwie Płockiem posiadał. Felicjan, Kapitan Regimentu Gwardyi Koronnej, w roku 1784 Posłem na Sejm z Województwa Sieradzkiego był obranym.

Strupczewscy, w dawném Województwie Inowrocławskiem. Z tych Maciej, w roku 1567 sprawował urząd Komornika Ziemskiego Dobrzyńskiego.

Strzeleccy, w dawnęj Wielko-

Великопольшѣ. Фамплін сей Андрей и Иванъ владѣли въ Познанскомъ Воеводствѣ, первый въ 1679 году помѣстьями Соснице, Качинецъ и Ярмужево, а второй въ 1680 году имѣніемъ Ромбншѣ.

Стршембоши. Игнатій изъ-Дамацовицъ Стршембошѣ, Бургравъ Гродскій Плоцкій, владѣлъ въ 1749 году въ Сандомирскомъ Воеводствѣ помѣстьями: Липа, Шкуцинъ, Уциско и Цисъ. Антонъ, Хоруижій Рациѣнжскій, въ 1782 году назначенъ въ должность Каштеляна Серпскаго.

Сухорскіе, въ прежнемъ Сѣрадскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Иванъ купилъ въ 1717 году помѣстья Гронды, Медзна и мельницу Коляса называемую; Казиміръ же вмѣстѣ съ племянникомъ своимъ Гаспаріемъ продали въ 1762 году имѣніе Боржевицко, Лѣсникъ и Заспы — Боржевицкіе въ Шадковскомъ Повѣтѣ, а также Доманевъ и Доманевекъ въ Лѣнчицкомъ Воеводствѣ.

Сулинскіе, въ прежней Добержинской Землѣ. Изъ нихъ Иванъ владѣлъ помѣстьями Лукомъ, Мѣрженцино и Нешава, которыя послѣ смерти его достались по наслѣдству сыновьямъ его Ивану, Мартыну и Войтѣху; сіи же въ 1730 году продали оныя.

Polsee. Z téj rodziny Andrzej, w roku 1679 dobra Sośnice, Kaczyniec i Jarmuzewo w Województwie Kaliskiem, a Jan w roku 1680 dobra Rabin w Województwie Poznańskiem, posiadali.

Strzemboszowie. Ignacy z Damacowie Strzembosz, Burgrabia Grodzki Plocki, w roku 1749 nabył dobra Lipa, Szkucin, Ucisko i Cis w Województwie Sandomierskiem. Antoni, Chorąży Raciążski, w roku 1782 na Kasztelana Sierpskiego posunięty został.

Suchorscy, w dawném Województwie Sieradzkim. Z téj rodziny Jan, w roku 1717 nabył dobra Grądy, Miedznę i młyn Kolasą zwany, Kazimierz zaś z synowcem swoim Kacprem, w roku 1762 sprzedali dobra Borzewicko, Leśnik i Zaspy-Borzewickie w Powiecie Szadkowskim, oraz Domaniew i Domaniewek w Województwie Łęczyckim leżące.

Sulińscy, w dawnéj Ziemi Dobrzyńskiej. Z tych Jan, był właścicielem dóbr Łukomie, Mierzęcino i Nieszawy, które odziedziczywszy po nim synowie Jan, Marcin i Wojciech w roku 1730 sprzedali.

Свѣнтецкіе, въ прежней Цѣхановской Землѣ. Станиславъ Свѣнтецкій въ 1751 году введенъ во владѣніе имѣніемъ Госцимино-Завады.

Свенцицкіе. Войтѣхъ Свенцицкій, въ 1726 году, отдалъ во владѣніе сыну своему Гавріилу, Бурграву Гродскому Бобровницкому, помѣстья Бабцъ, Вѣнчанки и Волька въ Добержинской Землѣ. Андрей изъ-Кремпы-и-Свенцицы Свенцицкій, Судья Земскій Сандомирскій, купилъ въ 1774 году въ томъ же Воеводствѣ имѣніе Жджары и Надолѣ. Осипъ, Ловчій Опочинскій, въ 1776 году былъ Коммиссаромъ для рѣшенія споровъ происшедшихъ насчетъ владѣнія имѣніемъ Бѣнѣдзце. Войтѣхъ, Подстолій Вислицкій, въ 1776 году присутствовалъ на Сеймѣ въ качествѣ Посла Сандомирскаго Воеводства.

Щепковскіе, происходятъ отъ Войтѣха, Товарища Гусарской роты, которому Сеймовымъ Постановленіемъ 1685 года дозволено пользоваться дворянскими преимуществами.

Шимонскіе, въ прежнемъ Равскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Станиславъ купилъ тамъ же въ 1781 году помѣстья Рожкова-воля, Езержецъ и Рудки.

Сwiąteccy, w dawnéj Ziemi Ciechanowskiéj. Stanisław Świątecki, w roku 1751 wprowadzony został w posiadanie dóbr Gościmino-Zawady.

Święcicczy. Wojciech Święcicki, w roku 1726 dobra Babc, Wiączanki i Wólkę w Ziemi Dobrzyńskiej synowi swemu Gabryelowi, Burgrabiemu Grodzkiemu Bobrownickiemu, na własność ustąpił. Andrzej z Krempy i Święcicy Święcicki, Sędzia Ziemski Sandomierski, w roku 1774 nabył w témże Województwie dobra Żdzary i Nadole. Józef, Łowczy Opoczyński, w roku 1776 był Kommissarzem do rozsądzania sporów o posiadanie dóbr Bieniędzice zaszytych. Wojciech, Podstoli Wiślicki, w roku 1776 zasiadał na Sejmie, jako Poseł z Województwa Sandomierskiego.

Szczepkowscy, pochodzą od Wojciecha, Towarzysza Roty Usarskiej, który w r. 1685 przez Uchwałę Sejmową do używania przywilejów szlacheckich był przypuszczony.

Szymońscy, w dawném Województwie Rawskiém. Z tych Stanisław, w roku 1781 nabył tamże dobra Rożkową-wolę, Jezierzec i Rudki.

Тачановскіе, въ прежнемъ Сѣрадскомъ Воеводствѣ. Яковъ Тачановскій владѣлъ помѣстьями: Малковъ-стары и новы, Лабенцице и Монколинь въ Калишскомъ Воеводствѣ, и Бржезя въ Бржеско-Куявскомъ Воеводствѣ. Помѣстья эти въ 1649 году раздѣлили между собою сыновья его Иванъ, Самуилъ, Степанъ и Францискъ. Николай, Ловчій Сѣрадскій, владѣлъ въ 1759 году имѣніемъ Свинице.

Танскіе, въ прежнемъ Мазовецкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Иванъ отдалъ въ 1722 году во владѣніе двумъ сыновьямъ своимъ Матвею-Казимиру и Войтѣху помѣстья свои, первому въ Рожанской Землѣ Ростки-Каптуры, а послѣднему въ Цѣхановской Землѣ Танскъ и Гржимки. Николай Подстолицъ Нурскій владѣлъ въ 1748 году въ Рожанской Землѣ имѣніемъ Тлусцець.

Тршепинскіе, въ прежнемъ Сѣрадскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Яковъ въ 1696 году владѣлъ въ Пётрковскомъ повѣтѣ имѣніемъ Паржклинь.

Улятовскіе. Станиславъ и Андрей Улятовскіе владѣли въ Цѣхановской Землѣ, первый въ 1585 году имѣніемъ Улятовъ, Черняковъ и Погоржель, а послѣдній въ 1755

Тачановscy, w dawném Wojewódtwie Sieradzkiém. Jakób Taczanowski, był dziedzicem dóbr Małków-stary i nowy, Łabęcice, oraz Mąkolina w Wojewódtwie Kaliskiem i Brzezia w Wojewódtwie Brzesko-Kujawskiem; które w roku 1649 synowie jego: Jan, Samuel, Stefan i Franciszek, pomiędzy siebie rozdzielili. Mikołaj, Łowczy Sieradzki, w roku 1759 dobra Swinice posiadał.

Tańscy, w dawném Wojewódtwie Mazowieckiem. Z tych Jan, w roku 1722 dobra Rostki-Kaptury w Ziemi Rożańskiej, synowi swemu Maciejowi Kazimierzowi, a dobra Tańsk i Grzymki w Ziemi Ciechanowskiej, drugiemu synowi Wojciechowi, na własność zupełną przekazał. Mikołaj, Podstolic Nurski, był w roku 1748 dziedzicem dóbr Tłusćiec w Ziemi Rożańskiej leżących.

Trzepińscy, w dawném Wojewódtwie Sieradzkiém. Z téj rodziny Jakób, w roku 1696 był właścicielem całkowitych dóbr Parzklina w Powiecie Piotrkowskim.

Ulatowscy. Stanisław Ulatowski, w roku 1585 dobra Ulatów, Czerniaków i Pogorzel; Andrzej zaś, w roku 1755 dobra Czarzaste-Chodubki, w Ziemi Ciechanowskiej po-

году имѣніемъ Чаржасте-Ходубки Богуславъ въ 1688 году владѣлъ въ Сандомирскомъ Воеводствѣ имѣніемъ Янушовице, а Осипъ въ 1768 году въ Великой Польшѣ имѣніемъ Рыбово.

Вавровскіе, въ прежнемъ Плоцкомъ Воеводствѣ. Степанъ Вавровскій владѣлъ тамъ же въ 1732 году имѣніемъ Ваврово.

Вондолковскіе, въ прежней Ломжинской Землѣ. Изъ нихъ Варооломей, Коморникъ Земскій Замбровскій, назначенъ въ 1746 году Писаремъ тогожъ Повѣта.

Вержбицкіе. Маркъ Вержбицкій въ 1665 году владѣлъ въ Русскомъ Воеводствѣ помѣстьями Уяздовъ, Мосцикъ, Вержбица и Рудникъ. Иванъ Варооломеевъ сынъ обеспечилъ въ 1739 году на имѣніи своемъ Госцино — Карпенцино въ Плоцкомъ Воеводствѣ, приданое взятое имъ за женою Марією Бомбалицкою. Казиміръ, сынъ Ивана Хорунжаго Житомирскаго, отдалъ въ 1743 году имѣніе свое Бобы-миѣйше, иначе Моняки называемое, въ Люблинскомъ Воеводствѣ брату своему Якову. Антонъ былъ въ 1759 году Бургравомъ Грода Ливскаго, а Иванъ въ 1761 году Коморникомъ Земскимъ Ломжинскимъ.

сидали. Богуславъ, в року 1688 był dziedzicem dóbr Januszowice w Województwie Sandomierskiém. Józef, w roku 1768 dobra Rybowo w Wielko-Polsce dziedziczył.

Wawrowscy, w dawném Województwie Płockiém. Stefan Wawrowski, posiadał w roku 1732 dobra Wawrowo w témże Województwie położone.

Wadołkowscy, w dawnéj Ziemi Łomżyńskiéj. Z tych Bartłomiej, Komornik Ziemski Zambrowski, w roku 1746 na urząd Pisarza tegoż Powiatu posunięty został.

Wierzbiccy. Marek Wierzbicki, w roku 1665 był dziedzicem dóbr Ujazdowa, Mościka, Wierzbicy i Rudnika w Województwie Ruskiém. Jan syn Bartłomieja, w roku 1739 na dobrach swoich Gościno-Karpięcino, w Województwie Płockiém leżących, sumę posagową dla żony swéj Maryanny Bombalickiéj zabezpieczył. Kazimierz syn Jana, Chorążego Żytomirskiego, dobra Bobymniejsze, inaczéj Moniaki zwane, w Województwie Lubelskiém położone, w roku 1743 bratu swemu Jakóbowi, na własność ustąpił. Antoni, był w roku 1759 Burgrabią Grodu Liwskiego, a Jan, w roku 1761 Komornikiem Ziemskim Łomżyńskim.

Вержбовскіе. Оома и Францискъ, сыновья Самуила Вержбовскаго, Мечника Житомирскаго, продали въ 1745 году, брату своему Андрею, Мечнику Черниговскому, селеніе Суловице въ Русскомъ Воеводствѣ. Михаилъ въ 1774 году купилъ въ Дрогичинской Землѣ имѣніе Хорощево

Водзинскіе или **Водзынскіе**, фамилія многочисленная въ разныхъ сторонахъ края основавшаяся. Изъ рода ихъ Андрей изъ Водзинка-Водзинскій, въ 1686 году, отдалъ помѣстья свои Вержбно, Зпмновода, Яновець, Церпента, Яворекъ и Выглендовекъ въ Ливской Землѣ, брату своему Николаю, Скарбнику Воеводства Подляскаго. Константинъ, Мечникъ Гостыньскій, назначенъ былъ въ 1715 году Чесникомъ Ливскимъ. Войтѣхъ Подстолий Житомирскій и Оома владѣли въ Сандомирскомъ Воеводствѣ, первый въ 1751 году имѣніемъ Козловъ, а послѣдній въ 1762 году имѣніемъ Гронжовице. Яковъ, Николай и Игнатій, сыновья Казимира, Стольника Ковальскаго, продали въ 1755 году доставшіяся имъ отъ отца въ Брже-ско-Куявскомъ Воеводствѣ помѣ-
стья Богуславице, Горай и Расѣ-гнивице, родному брату своему Ра-
фаэлу, Судѣ Гродскому Пршедец-

Wierzbowscy. Tomasz i Franciszek, synowie Samuela Wierzbowskiego, Miecznika Żytomirskiego, w roku 1745 wieś Sułowice w Województwie Ruskiem, bratu swemu Andrzejowi, Miecznikowi Czerniechowskiemu sprzedali. Michał, nabywał w roku 1774 wieś Choroszczewo w Ziemi Drohickiej.

Wodzińscy albo **Wodzyńscy**, rodzina liczna w różnych stronach kraju osiadła. Z téj Andrzej z Wodzinka Wodziński, w r. 1686 dobra Wierzbno, Zimno-woda, Janówek, Cierpięta, Jaworek i Wyglądówek w Ziemi Liwskiej leżące, bratu swemu Mikołajowi, Skarbnikowi Województwa Podlaskiego na własność ustąpił. Konstanty, Miecznik Gostyński, w roku 1715 nominację na urząd Cześnika Liwskiego otrzymał. Wojciech, Podstoli Żytomirski, w roku 1751 dobra Kozłów, a Tomasz, w roku 1762 wieś Grązowice, w Województwie Sandomierskiem posiadali. Jakób, Mikołaj, Ignacy synowie Kazimierza, Stolnika Kowalskiego, sprzedali w roku 1755 odziedziczone po ojcu dobra Bogusławice, Goraj i Rasiegniwice w Województwie Brzesko-Kujawskiem bratu rodzonemu Rafałowi, Sędziemu Grodzkiemu Przedeckiemu. Adam syn Karola, Podstolego Inowrocławskiego,

кому. Адамъ, сынъ Карла Подстоля Пшовроцлавскаго, владѣль въ 1763 году въ Лэнчицкомъ Воеводствѣ имѣніемъ Ктеры, Зеленѣвъ и Оссецковице. Иванъ въ 1765 году владѣль въ Нурской Землѣ помѣстьями Жабѣнице, Туржно, Суха, Жджарекъ, Милевнице и Ольшево.

Вольскіе, въ прежнемъ Сандомирскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Степанъ въ 1759 году исправлялъ должность Субдеlegates Грода Радомскаго.

Выдзги, въ прежнемъ Белзскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Михаилъ Выдзга Земскій Судья и Антонъ Стольникъ Грабовецкій были на Сеймѣ 1764 года Послами отъ тогожъ Воеводства. Оома Выдзга, Коммисаръ Гражданско-военный Воеводства Белзскаго, получилъ въ 1791 году орденъ Св. Станислава.

Выковскіе, въ прежней Мазовіи. Борута, Хорунжій Ломжинскій, въ 1450 году получилъ во владѣніе отъ Болеслава Князя Мазовецкаго селеніе Выково; потомки его Боруты, спустя два вѣка, назвались по своимъ помѣстьямъ Выковскими. Иванъ въ 1623 году исправлялъ должность Ловчаго Ломжинской Земли; онъ же подписалъ въ 1648 году актъ избранія въ Короли Яна Казимира.

posiadał w roku 1763 dobra Ktery, Zieleniew i Ossędowice w Województwie Łęczyckiem. Jan, w roku 1765 był dziedzicem dóbr Zabienice, Turzno, Sucha, Żdzarek, Milewice i Olszewo w Ziemi Nurskiej położonych.

Wolsey, w dawném Województwie Sandomierskiem. Z tych Stefan, w roku 1759 urząd Subdelegata Grodu Radomskiego sprawował.

Wydzowie, w dawném Województwie Bełzkiem. Z tych Michał Wydza, Sędzia Ziemski, i Antoni Stolnik Grabowiecki, w roku 1764 byli Posłami na Sejm z tegoż Województwa. Tomasz Wydza Kommissarz Cywilno-Wojskowy z Województwa Bełzkiego, w roku 1791 orderem Śgo Stanisława był zaszczycony.

Wykowscy, w dawném Mazowszu. Boruta, Chorąży Łomżyński, w r. jeszcze 1450 od Bolesława Książęcia Mazowieckiego, wieś Wykowo nadziedzictwo otrzymał; następni tegoż Boruty, dopiero we dwa wieki później nazwisko Wykowskich od posiadanych dóbr przybrali. Jan, w r. 1623 urząd Łowczego Ziemi Łomżyńskiej sprawował; tenże podpisał w r. 1648 Sufragia na wybór Jana Kazimierza Króla Polskiego.

Вырожембскіе - Кунаты, въ прежнемъ Подляскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Иванъ, Староста Мельницкій, Инстигаторъ Коронный, былъ въ 1715 году Сеймовымъ Посломъ тогожъ Воеводства.

Вздульскіе, въ прежнемъ Сѣрадскомъ Воеводствѣ. Оедоръ, Войскій Саноцкій, владѣлъ въ 1759 году помѣстьями Загорже, Гоцавя, Гржибова-воля, Срокувъ и Карчевъ.

Закршевскіе. Петръ Закршевскій въ 1490 году владѣлъ въ Ломжинской Землѣ имѣніемъ Закржево. Иванъ — Непомукъ, Субделегатъ и Вицесгерентъ Гродскій Сандомирскій, въ 1792 году назначенъ былъ Регентомъ Воеводства Сандомирскаго.

Залевскіе, въ прежнемъ Плоцкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Михалъ, Чесникъ Червоногородскій, владѣлъ въ 1781 году имѣніемъ Залѣсе.

Завидскіе, въ прежнемъ Плоцкомъ Воеводствѣ. Казиміръ владѣлъ въ 1703 г. имѣніемъ Строженцино.

Завистовскіе, въ прежней Нурской Землѣ. Изъ нихъ Лаврентій владѣлъ въ 1726 году имѣніемъ Зависты, Щепановице и Дмошки.

Wyrożeńscy-Kunathowie, w dawném Województwie Podlaskiem. Z tych Jan, Starosta Mielnicki, Instygator Koronny, w r. 1715 był Posłem na Sejm z tegoż Województwa.

Wzdulscy, w dawném Województwie Sieradzkiem. Z téj rodziny Teodor, Wojski Sanocki, w r. 1759 dobra Zagórze, Goszczawia i Grzybową-wolę, Sroków i Karczew posiadał.

Zakrzewscy. Piotr Zakrzewski, w roku 1490 był właścicielem dóbr Zakrzewo, w Ziemi Łomżyńskiej położonych. Jan Nepomucen, Subdelegat i Vicesgerent Grodzki Sandomierski, w roku 1792 Rejentem Województwa Sandomierskiego był zamianowany.

Zalewscy, w dawném Województwie Płockiem. Z tych Michał, Cześnik Czerwonogrodzki, w roku 1781 dobra Zalesie dziedziczył.

Zawidzcy, w dawném Województwie Płockiem. Z téj rodziny Kazimierz, w roku 1703 posiadał dobra Strożęcino.

Zawistowscy, w dawnéj Ziemi Nurskiej. Z tych Wawrzyniec, w r. 1726 dobra Zawisty, Szczepanowice i Dmoszki dziedziczył.

Зберовскіе, въ прежней Цѣхановской Землѣ. Иванъ Зберовскій въ 1679 году былъ Подстаростою Грода Цѣхановскаго.

Зборовскіе, въ прежнемъ Русскомъ Воеводствѣ. Павелъ Зборовскій владѣлъ тамъ же въ 1724 году имѣніемъ Хойно и Воля-Хойнска.

Желязовскіе, въ прежнемъ Подляскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Иванъ въ 1738 году купилъ въ Мельницкомъ Повѣтѣ имѣніе Шумиш-Вулька.

Жулковскіе. Яковъ Жулковскій въ 1693 году былъ Бургравомъ Грода Мельницкаго.

Жуковскіе. Фабіанъ Жуковскій въ 1731 году исправлялъ должность Скарбника Земли Ливской. Антонъ изъ-Жукова Жуковскій, Чесникъ Кіевскій, въ 1732 году засталъ на Сеймикѣ Воеводства Сандомирскаго, въ качествѣ Ассесора Земли Стежницкой.

Жимирскіе, въ прежней Великой-Польшѣ. Фамиліи сей Степанъ въ 1682 г. владѣлъ въ Калишскомъ Воеводствѣ имѣніемъ Засултово.

Zberowscy, w dawnéj Ziemi Ciechanowskiéj. Jan Zberowski, w roku 1679 był Podstarostą Grodu Ciechanowskiego.

Zborowscy, w dawném Województwie Ruskiém. Paweł Zborowski, posiadał tamże w r. 1724 dobra Chojno i Wolę-Choińską.

Żelazowscy, w dawném Województwie Podlaskiém. Z tych Jan, w roku 1738 nabył dobra Szumisz-Wólkę w Powiecie Mielnickim.

Żółkowscy, Jakób Żółkowski, był w roku 1693 Burgrabią Grodu Mielnickiego.

Żukowscy. Fabian Żukowski, sprawował w roku 1731 urząd Skarbnika Ziemi Liwskiej. Antoni z Żukowa Żukowski, Cześnik Kijowski, w roku 1732 na Sejmiku Województwa Sandomierskiego, jako Assessor z Ziemi Stężyckiej zasiadał.

Żymirscy, w dawnéj Wielkopolsce. Z téj rodziny Stefan, w roku 1682 dobra Zasultowo w Województwie Kaliskiém posiadał.

ГЕРБЪ

ЯСТРШЕМБЕЦЪ 2.

HERB

JASTRZĘBIEC 2.

Въ щитѣ тѣ же изображенія что и въ первообразномъ гербѣ Ястршембецъ. Въ наверхѣ шлема подобный же ястребъ, но стоящій на золотомъ кавалерскомъ крестѣ.

Употребляютъ его:

Капицы, въ прежнемъ Подляскомъ Воеводствѣ осѣдлые. Фамилін сей Михаилъ Капица владѣлъ въ 1696 году имѣніемъ Капице-Липники.

W tarczy te same godła jak w pierwotnym herbie Jastrzębiec. W szczycie hełmu podobnyż jastrząb, tylko na krzyżu kawalerskim złotym stojący.

Używają go:

Kapicowie, w dawném Województwie Podlaskiém zamieszkali. Z téj rodziny Michał Kapica, w roku 1696 dobra Kapice-Lipniki dziedziczył.

ГЕРБЪ

ЯСТРШЕМБЕЦЪ 3.

HERB

JASTRZĘBIEC 3.

Надъ подковою золотая звѣзда. Наверхъ шлема какъ въ первообразномъ гербѣ Ястршембецъ.

Употребляютъ его :

Мѣрчинскіе, издавна водворившіеся въ бывшемъ Лѣнчицкомъ Воеводствѣ. Валентинъ Мѣрчинскій владѣлъ въ 1590 году помѣстьями Сѣржповъ и Конары.

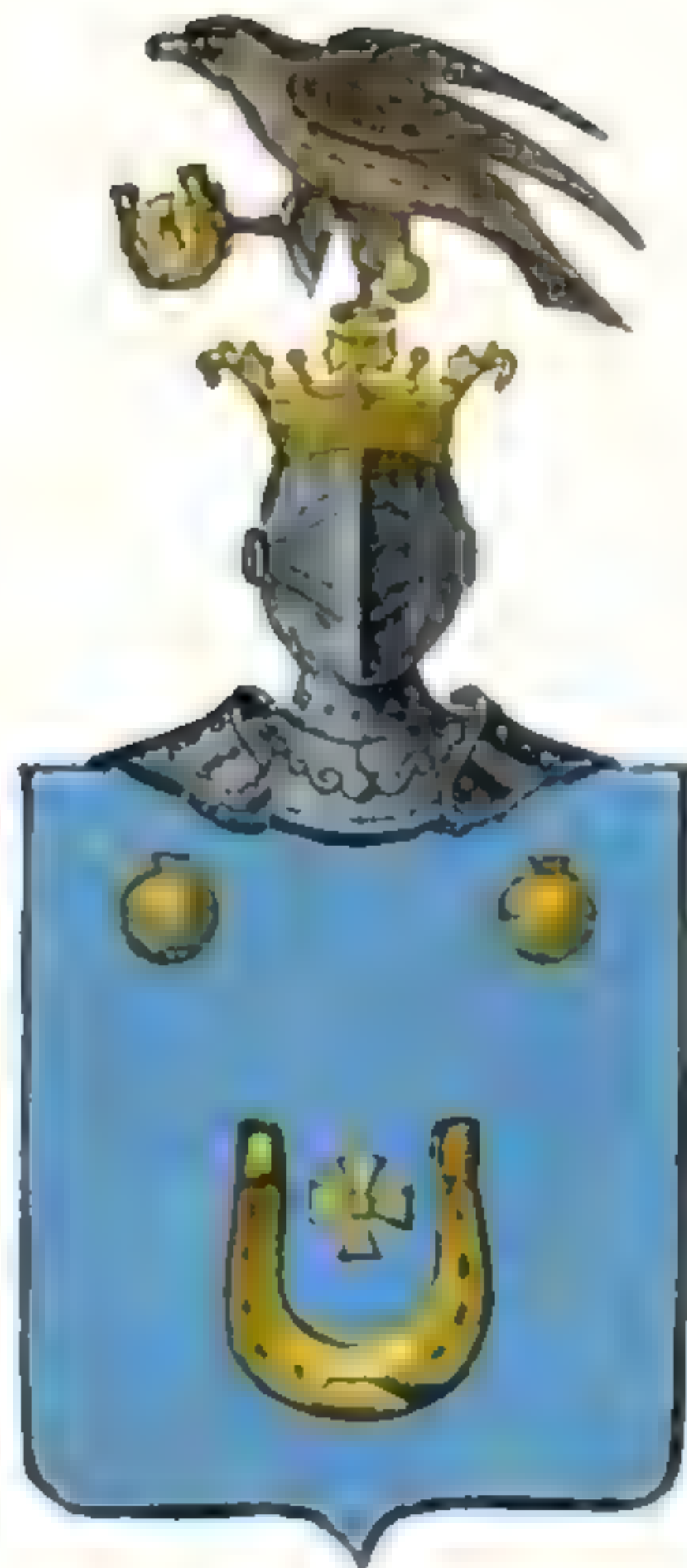
Nad podkową złota gwiazda. Szczyt hełmu taki sam jak w pierwotnym herbie Jastrzębiec.

Używają go :

Mierczyńscy, w dawném Województwie Łęczyckім od dawna osiedli. Walenty Mierczyński, w r. 1590 dobra Sierzpów i Konary prawem zupełnej własności posiadał.

ГЕРБЪ

ЯСТРШЕМБЕЦЪ 4.

HERB

JASTRZĘBIEC 4.

Надъ подковою два золотыя звонка, рядомъ. Навершье шлема какъ въ первообразномъ гербѣ Ястршембецъ.

Употребляютъ его:

Унѣржинскіе, въ прежнемъ Плоцкомъ Воеводствѣ осѣдлые. Изъ нихъ Иванъ продалъ въ 1730 году деревню свою Унѣржишъ; внукъ же его Пларій Унѣржинскій въ 1789 году назначенъ Подстолиемъ Саноцкимъ.

Nad podkową dwa złote dzwonki obok siebie. Szczyt hełmu jak w pierwotnym herbie Jastrzębiec.

Używają go:

Unierzyscy, w dawném Województwie Płockiém osiedli. Z téj rodziny Jan, w roku 1730 sprzedał dobra swoje Unierzysz; wnuk tegoż Hilary Unierzyski, w roku 1789 był mianowany Podstolim Sanockim.

ГЕРБЪ

ЯСТРШЕМБЕЦЪ 5.

HERB

JASTRZĘBIEC 5.

Въ срединѣ подковы два серебряные, одинъ надъ другимъ, кавалерскіе креста. Въ наверхѣ шлема ястребъ на взлетѣ вправо, держащій подкову съ двумя крестами какъ въ щитѣ.

Употребляютъ его:

Ячинскіе, въ прежней Визскої Землѣ осѣдлые. Изъ нихъ Бернардъ Ячинскій владѣлъ въ 1755 году въ Вонсовскомъ Повѣтѣ имѣніемъ Яки, Рыдзево и Вѣнзовница.

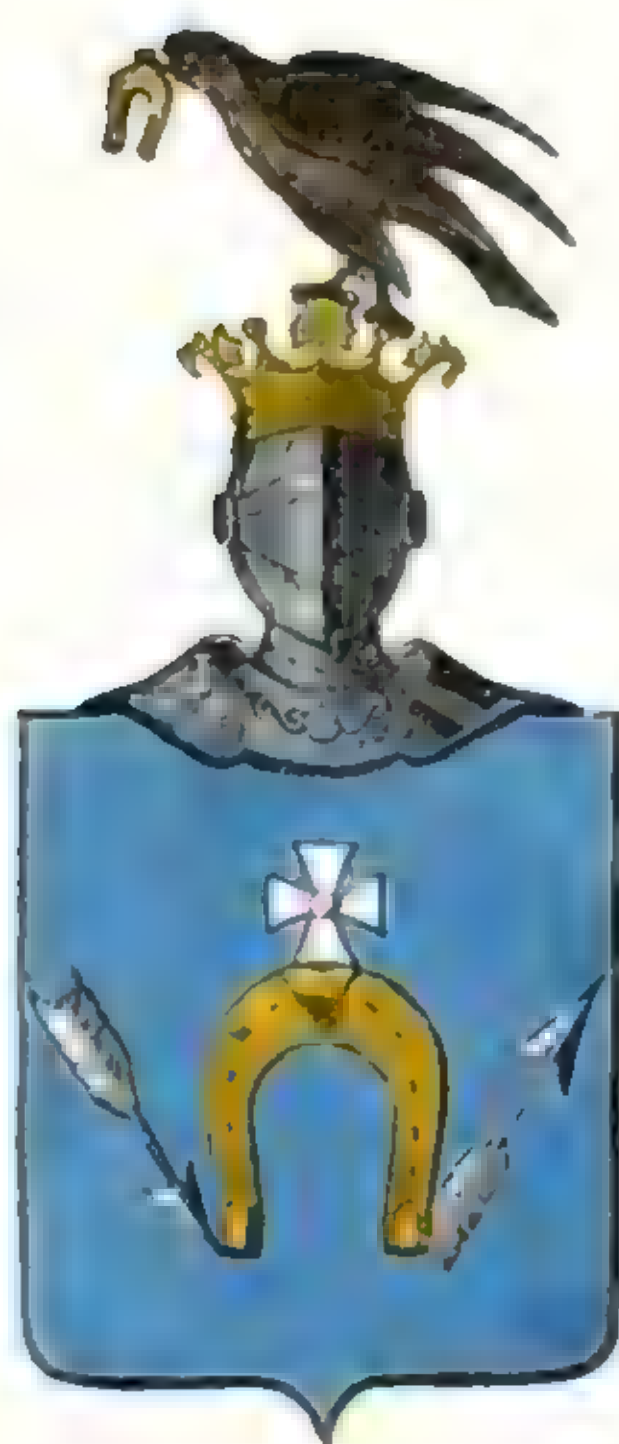
W środku podkowy dwa kawalerskie krzyże srebrne, jeden nad drugim ustawione. W szczycie hełmu jastrząb wzlatujący w prawo, w szponach prawej nogi podkową z dwoma krzyżami jak w tarczy trzymający.

Używają go:

Jaczyńscy, w dawnéj Ziemi Wizkiéj osiedli. Z tych Bernard Jacyński, w roku 1755 dobra Jaki, Rydzewo i Wiązownicę, w Powiecie Wąsoskim posiadał.

ГЕРБЪ

ЯСТРШЕМБЕЦЪ 6.

HERB

JASTRZĘBIEC 6.

На ребръ золотой подковы, шипами внизъ обращенной, серебряный кавалерскій крестъ; у шиповъ двѣ серебряныя стрѣлы, правая желѣзкомъ внизъ, а лѣвая желѣзкомъ вверхъ, обѣ наискось къ бокамъ щита. Въ наверхъ шлема ястребъ на взлетѣ вправо, съ золотою подковою въ клювъ.

Употребляютъ его:

Грембецкіе, въ прежнемъ Бржеско-Куявскомъ Воеводствѣ водворившіеся. Фамилія сей Францискъ въ 1755 году отдалъ наследственное имѣніе свое во владѣніе сыну своему Матвею.

Na barku złotéj podkowy krzyż srebrny kawalerski, u ocelów podkowy dwie srebrne strzały, prawa ostrzem na dół, lewa ostrzem w górę, w lewo tarczy skośnie skierowane. W szczycie hełmu, jastrząb wzlatujący w prawo, z małą podkową złotą w dziobie.

Używają go:

Grębeccy, w dawném Województwie Brzesko-Kujawskiem osiedli. Z téj rodziny Franciszek, w roku 1755 dobra dziedziczne Obalki synowi swemu Mateuszowi na własność zupełną ustąpił.

ГЕРБЪ

HERB

ЯСТРШЕМБЕЦЪ 7.

JASTRZĘBIEC 7.

Золотая подкова шипами
винизъ; въ серединѣ подковы ка-
валерскій крестъ, а на ребрѣ ея
серебряный полуторный крестъ,
на которомъ нога въ бронѣ, со-
гнутая въ колѣнѣ и ступнею къ
лѣвому углу щита обращенная.
Навершье шлема какъ въ перво-
образномъ гербѣ Ястршембецъ.

Употребляютъ его:

Глищинскіе, въ прежней Ве-
ликопольской провинціи осѣдлые.
Изъ нихъ Антонъ купилъ въ 1746
году въ Гнѣзненскомъ Повѣтѣ по-
мѣстье Сокольники. Матвей изъ-
Глисна Глищинскій, Писарь Зем-
скій Калишскій, владѣлъ въ 1759
году въ Калишскомъ Воеводствѣ по-
мѣстьями: Хутки, Кровице, Модла
и Юниково, а въ 1764 году былъ
Посломъ на Сеймъ отъ Познанскаго
Воеводства.

Podkowa złota ocelami na dół,
w środku podkowy krzyż kawa-
lerski złoty, a na jej barku pół-
tora krzyża srebrnego, na któ-
rym noga zbrojna w kolanie
zgięta, stopą ku górnemu lewe-
mu kątowi tarczy skierowana.
Szczyt hełmu taki sam, jak w pier-
wotnym herbie Jastrzębiec.

Używają go:

Gliszczyńscy, w dawniej pro-
wincyi Wielkopolskiej osiedli. Z tych
Antoni, w roku 1746 nabył dobra
Sokolniki w Powiecie Gnieźnieńskim.
Maciej z Glisna Gliszczyński, Pisarz
Ziemski Kaliski, w roku 1759 dzie-
dziczył dobra Chutki, Krowicę, Mo-
dłę i Junikowo w Województwie Ka-
liskiem, a w roku 1764 tenże sam,
był Posłem na Sejm z Województwa
Poznańskiego.

ГЕРБЪ

ЯСТРШЕМБЕЦЪ 8.

HERB

JASTRZĘBIEC 8.

Въ срединѣ подковы стрѣла съ раздвоеннымъ перьемъ, желѣзкомъ вверхъ. Въ наверхѣ шлема ястребъ, вправо, держащій въ когтяхъ правой ноги подкову со стрѣлою, подобную какъ въ щитѣ.

Употребляютъ его:

Немыскіе, въ прежнемъ Подляскомъ Воеводствѣ водворившіеся. Изъ нихъ Валентинъ купилъ въ 1716 году въ Бѣльской Землѣ помѣстья Любавичъ-Бызѣ и Квятки.

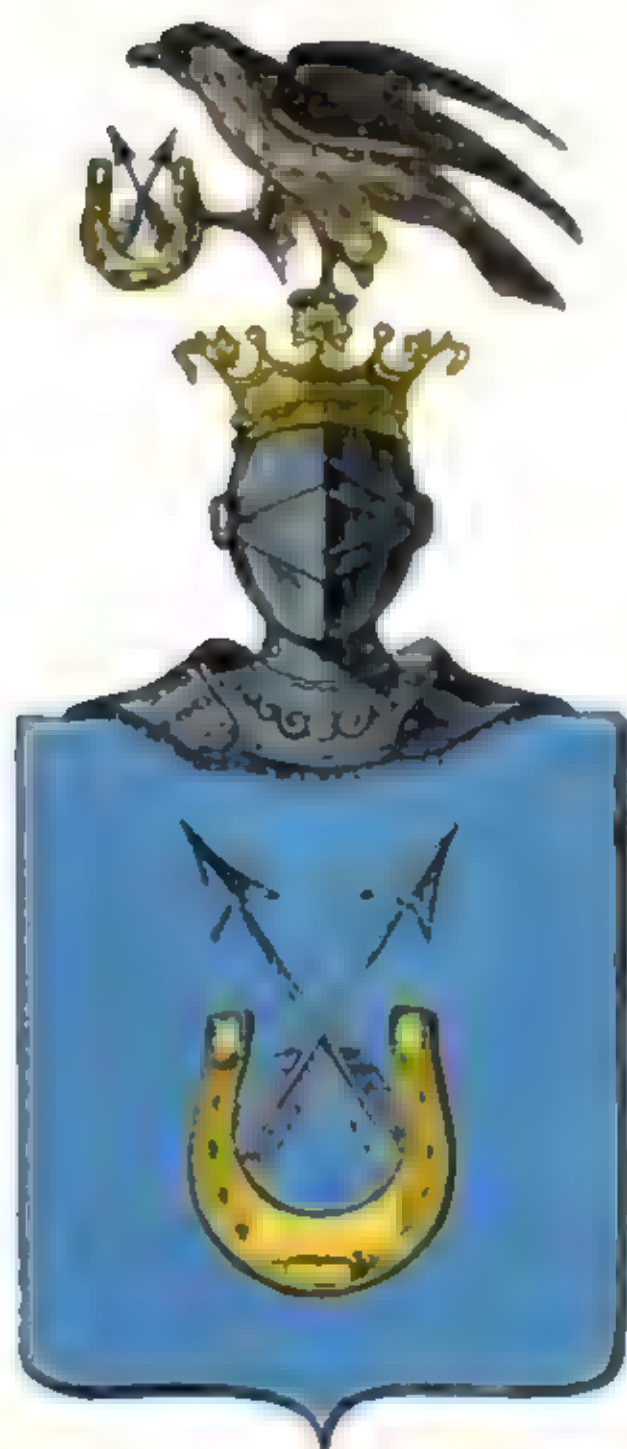
W środku podkowy strzała z rozdartém skrzydełkiem, żelźcem w górę. W szczycie hełmu jastrząb w prawo, w szponach prawej nogi podkowę ze strzałą, jak w tarczy trzymający.

Używają go:

Niemyscy, w dawném Województwie Podlaskiém osiedli. Z nich Walenty, w roku 1716 nabył dobra Lubowicz-Byzie i Kwiatki w Ziemi Bielskiej.

ГЕРБЪ

ЯСТРШЕМБЕЦЪ 9.

HERB

JASTRZĘBIEC 9.

Въ подковѣ, какъ въ щитѣ
такъ и въ наверхѣ шлема, двѣ
стрѣлы накрестъ, желѣзкомъ
вверхъ.

Употребляютъ его:

Велиновичи, въ прежнемъ
Новгородскомъ Воеводствѣ осѣдлые.
Петръ Велиновичъ въ 1791 году
получилъ отъ Адама Войниловича,
Подкоморія Новгородскаго, назначеніе
въ должность Коморника тогожъ
Воеводства.

W podkowie, tak na tarczy
jak i w szczycie hełmu, dwie
strzały na krzyż żelźcami
w górę.

Używają go:

Welinowiczowie, w dawném
Województwie Nowogrodzkiém osie-
dli. Z tych Piotr Welinowicz, w ro-
ku 1791 nominacyę na urząd Ko-
mornika tegoż Województwa, od
Adama Wojniłowicza, Podkomorzego
Nowogrodzkiego otrzymał.

ГЕРБЪ

ЯСТРШЕМБЕЦЪ 10.

HERB

JASTRZĘBIEC 10.

Въ щитѣ овалномъ съ дворянскою короною, въ сѣромъ полѣ, серебряная подкова шипами вверхъ; въ срединѣ подковы черный крестъ. Въ наверхѣ ястребъ на взлѣтѣ, вправо, держащій въ когтяхъ правой ноги подкову съ крестомъ подобную какъ въ щитѣ.

Употребляютъ его :

Козловскіе, происходящіе отъ Антона, коему въ награду заслугъ пожалованъ вышеописанный гербъ вмѣстѣ съ потомственнымъ дворянствомъ, грамотою Станислава Августа Короля Польскаго 25 Ноября 1788 года.

Na tarczy owalnój koroną szlachecką nakrytą, w polu szarém srebrna podkowa ocelami w górę; w środku podkowy krzyż czarny. W szczycie jastrząb wzlatujący w prawo, w szponach prawej nogi podobną podkowę z krzyżem jak w tarczy trzymający.

Używają go :

Kozłowscy, pochodzący od Antoniego, któremu w nagrodę zasług herb ten wraz z dziedzicznym szlacheństwem, był nadany przez Stanisława Augusta, Króla Polskiego, dyplomatem z dnia 25 Listopada 1788 roku.

ГЕРБЪ

ЯСТРШЕМБЕЦЪ 11.

HERB

JASTRZĘBIEC 11.

Въ щитѣ тѣ же изображенія, что и въ первообразномъ гербѣ Ястршембецъ. Въ наверхшѣ шлема ястребъ на взлетѣ, вправо, съ золотымъ перстнемъ въ клювъ и съ звонкомъ на лѣвой ногѣ.

Употребляютъ его:

Зелѣнки, происходящіе отъ Адама Зелѣнки, который владѣя имѣніемъ Липины въ Воеводствѣ Подляскомъ, промѣнялъ оное въ 1736 году Оомѣ Бережанскому на деревню Бережаны въ Воеводствѣ Русскомъ состоявшую.

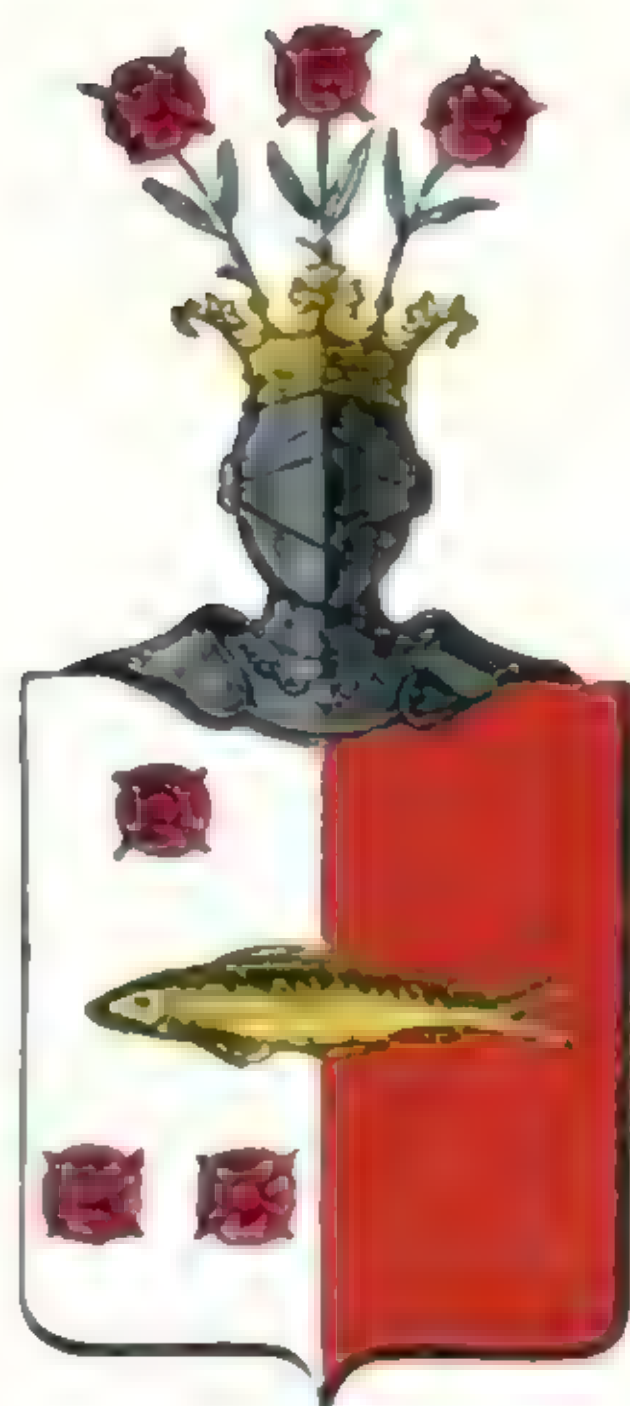
Na tarczy te same godła jak w pierwotnym herbie Jastrzębiec. W szczycie hełmu jastrząb wzlatujący w prawo, ze złotym pierścieniem w dziobie i dzwonkiem na lewej nodze.

Używają go:

Zielonkowie, pochodzący od Adama Zielonki, dziedzica dóbr Lipiny w Województwie Podlaskim, który te dobra w roku 1736 z Tomaszem Berezańskim, na wieś Bereżany w Województwie Ruskim leżącą zamienił.

ГЕРБЪ

ЯЗГАРЕКЪ.

HERB

JAZGAREK.

Поперекъ щита на-полю раздѣленнаго, въ поляхъ, правомъ серебряномъ а лѣвомъ красномъ, золотая рыба вправо; въ правомъ же полю три красныя розы, одна надъ рыбою, а двѣ подъ нею рядомъ. Въ наверхъ шлема три розовыя вѣтки съ цвѣтами.

Употребляютъ его :

Каулберши, происходящіе отъ Фридриха Каулберша, Поручика Пѣшей Гвардіи Коронной, которому гербъ сей вмѣстѣ съ потомственнымъ дворянствомъ пожалованъ грамотою Короля Польскаго Станислава Августа 1791 года Февраля 17 дня.

W poprzecz tarczy dwudzielnej, w prawej połowie srebrnej, a w lewej czerwonej, ryba złota w prawo; prócz tego w prawém polu, nad rybą jedna róża czerwona, a pod rybą podobnież dwie róże obok siebie. W szczycie hełmu utkwione trzy gałązki róży z kwiatami.

Używają go :

Kaulberszowie, pochodzący od Fryderyka Kaulbersza, Porucznika Gwardyi pieszej Koronnej, któremu herb ten wraz z dziedzicznym szlacheństwem nadany został; dyplomatem Króla Polskiego, Stanisława Augusta, z dnia 17 Lutego 1791 roku.

ГЕРБЪ
ЕДЛИНА.

HERB
JEDLINA.

Въ овалномъ щитѣ съ золотомъ окранною на-полъ раздѣленномъ, въ правомъ голубомъ полѣ полъ-льва взвившагося на дыбы, вправо; въ лѣвомъ же красномъ, золотой охотничій рогъ, а подъ нимъ золотая звѣзда. Въ наверхъ одна дворянская корона, изъ которой выходятъ три строусовыя пера. Въ опорѣ, съ правой стороны, рыцарь въ бронѣ и открытомъ, тремя строусовыми перьями увѣнчанномъ шлемѣ, съ копьемъ въ лѣвой рукѣ, указывающій правою рукою на льва въ щитѣ.

Na tarczy owalnój skrajem złotym obwiedzionój, dwudzielnej, w prawém polu niebieskiém pół lwa wspiętego w prawo; w lewém czerwonym, trąbka myśliwska złota, a pod nią takż gwiazda. W szczycie sama korona szlachecka, w której trzy pióra strusie. W pobocznicy z prawej strony, rycerz w zbroi i otwartym hełmie, trzema strusimi piórami ozdobionym, w lewej ręce włócznię trzymający, a prawą na lwa w tarczy wskazujący.

Употребляютъ его:

Якобсоны, происходящіе въ прямой линіи отъ Вильгельма-Христіана Якобсона, которому гербъ сей вмѣстѣ съ потомственнымъ дворянствомъ пожалованъ грамотою Короля Польскаго Станислава Августа 1792 года Генваря 6 дня.

Używają go:

Jakóbsonowie, pochodzący w prostéj linii od Wilhelma Krystyana Jakobsona, któremu herb ten wraz z dziedziczném Szlachectwem nadany został; dyplomatem Króla Polskiego, Stanisława Augusta, pod dniem 6 Stycznia 1792 roku.

ОТДѢЛЕНІЕ III.

Г Е Р Б Ы

РОДОВЪ ПРИОБРѢВШИХЪ ДВОРЯНСТВО

послѣ 16 (28) Августа 1836 года.

ODDZIAŁ III.

H E R B Y

RODZIN. KTÓRE NABYŁY SZLACHECTWO

po dniu 16 (28) Sierpnia 1836 r.

ГЕРБЪ

Ф Р Е Н К Е Л Ь

ФРЕНКЕЛЯ.

Въ красномъ полѣ три золотыя звѣзды на черной перевязи, влѣво; надъ перевязью полъ орла чернаго, наискось, крыломъ вверхъ, а подъ нею серебряный Меркуриевъ шишакъ, ребромъ крыльевъ вправо обращенный. Въ наверхъ шлема, дворянскою короною увѣнчаннаго, три строусовыя пера. Наметь красный съ серебрянымъ подбоямъ. Въ опорахъ двѣ бѣлыя борзые собаки, въ золотыхъ ошейникахъ, смотрящія назадъ. Подъ гербомъ девизъ: Sapienter et audacter.

HERB

F R A E N K E L

FRAENKLA.

W polu czerwonym trzy gwiazdy złote na wstędze czarnej w lewo; nad wstęgą połowa orła czarnego skośnie, skrzydłem w górę; pod wstęgą srebrna czapka Merkurego, barkami skrzydeł w prawo zwrócona. W szczycie hełmu szlachecką koroną przykrytego, trzy strusie pióra. Labry czerwone srebrem podszyte, w pobocznicach dwa charty białe ze złotymi obróżami, w tył zwrócone. Pod herbem godło: „Sapienter et audacter.”

Гербъ сей вмѣстѣ съ потомствен-
нымъ дворянствомъ Всемилостивѣйше
пожалованъ, за оказанныя заслуги,
Антону-Эдуарду Самуплову сыну
Френкелю, на основаніи статьи 2-й
пункта 3-го Положенія о Дворян-
ствѣ 1836 года, грамотою Государя
Императора и Царя НИКОЛАЯ I,
1839 года Генваря 2 (14) дня.

Herb ten wraz z dziedziczném Szla-
chectwem, NAJŁASKAWIEJ nadany zo-
stał Antoniemu-Edwardowi Fraenkel,
synowi Samuela, za zasługi dla kraju,
z mocy Artykułu 2 ustępu 3 Prawa
o Szlachectwie z roku 1836; dyplo-
matem NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA i
KRÓLA MIKOŁAJA I, z dnia 2 (14)
Stycznia 1839 roku.

ГЕРБЪ
ФРЕЙБЕРГЪ
ФРЕЙБЕРГА.

HERB
FREYBERG
FREYBERGA.

Въ щитѣ наполь-раздѣлен-
номъ, въ правомъ голубомъ по-
лѣ полъ-солнца и двѣ золотыя
звѣзды по угламъ щита; въ лѣ-
вомъ же, серебряномъ, якорь об-
витый голубымъ канатомъ, ан-
керштокомъ вверхъ. Въ навер-
шѣ шлема дворянскою короною
увѣнчаннаго три строусовыя пе-
ра. Наметь голубой подложен-
ный справа серебромъ, а слѣва
золотомъ.

Na tarczy dwudzielnej, w pra-
wém polu niebieskiém pół-słoń-
ca i dwie gwiazdy złote przy
kątach tarczy; w lewém zaś sre-
brném, kotwica liną błękitną
obwita, ankersztokiem do góry.
W szczycie hełmu, koroną szla-
checką nakrytego, trzy pióra
strusie. Labry niebieskie, prawe
srebrem, a lewe złotem pod-
szyte.

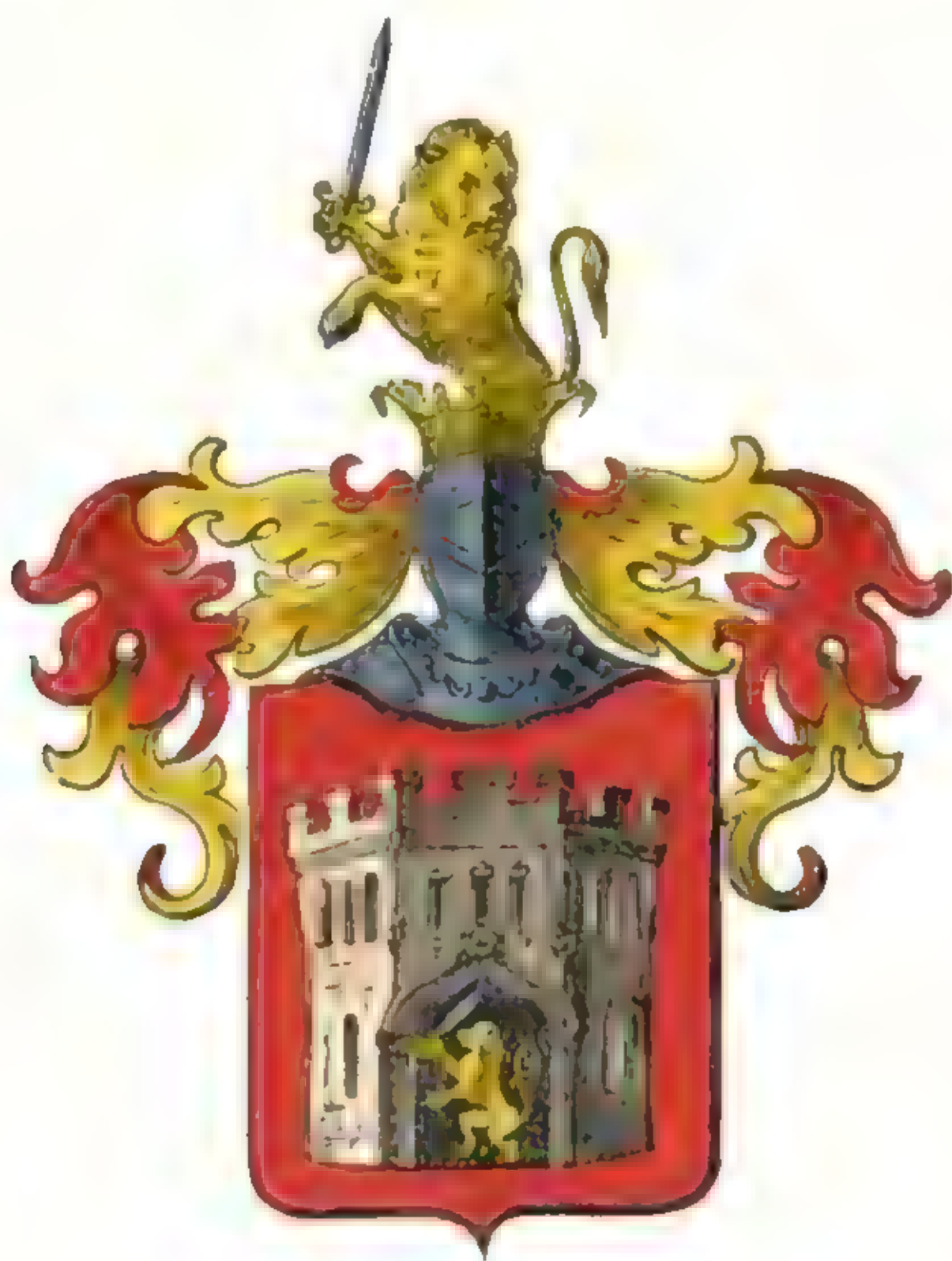
Вышеописанный гербъ вмѣстѣ съ потомственнымъ дворянствомъ Россійской Имперіи, Всемилостивѣйше пожалованъ Помощнику Начальника Отдѣленія Канцеляріи Намѣстника Царства Польскаго Коллежскому Секретарю Марку Фрейбергу, грамотою Государя Императора и Царя НИКОЛАЯ I въ 22 день Ноября 1838 года. Въ книги же дворянъ Царства Польскаго записанъ упомянутый Фрейбергъ, на основаніи Высочайшаго Указа 24 Августа (5 Сентября) 1839 года о пожалованіи ему правъ кореннаго жителя въ Царствѣ Польскомъ.

Herb ten wraz z dziedziczném szlacheństwem Cesarstwa Rossyjskiego, NAJŁASKAWIÉJ nadany został Markowi Freyberg, Pomocnikowi Naczelnika Wydziału, w Kancellaryi Namiestnika Królestwa Polskiego, dyplomatem NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA i KRÓLA MIKOŁAJA I, z dnia 22 Listopada 1838 roku. Do ksiąg szlacheckich Królestwa Polskiego tenże Freyberg zapisany został, na mocy Ukazu NAJWYŻSZEGO z dnia 24 Sierpnia (5 Września) 1839 roku, nadającego mu prawa krajowe mieszkańca Królestwa Polskiego.

ГЕРБЪ

ФУЭНДЖИРОЛА

МЛОКОСЕВИЧА

HERB

FUENGIROLA

MŁOKOSIEWICZA.

Въ красномъ полѣ каменная шестиугольная зубчатая башня; въ воротахъ ея золотой левъ вправо, смотрящій прямо, съ обнаженнымъ мечемъ въ правой

W polu czerwonym kamienna baszta sześcioboczna z blankami; w bramie baszty lew złoty w prawo, na przód zwrócony, w prawej łapie miecz do cięcia trzy-

лапѣ. Въ наверхѣ шлема дворянскою короною прикрытаго, такой-же какъ въ щитѣ выходящій левъ, съ пастью обращенною втыль. Паметъ красный подбитый золотомъ.

Гербъ сей вмѣстѣ съ потомственнымъ дворянствомъ Всемилостивѣйше пожалованъ бывшему Совѣтнику Центральной Ликвидационной Комисіи Франциску Феликсу сыну Млосевичу, на основаніи статьи 2 пункта 2-го, равно статьи 4-й и статьи 16-й пункта 3-го Положенія о Дворянствѣ 1836 года, грамотою Государя Императора и Царя НИКОЛАЯ I 1844 года Марта 21 (Апрѣля 2) дня.

mający. W szczycie hełmu koroną szlachecką nakrytego, wychodzi pół lwa jak wtarczy z paszczą ku tyłowi obróconą. Labry czerwone złotem podszyte.

Herb ten wraz z dziedzicznym Szlachectwem, NAJĘASKAWIEJ nadany został Franciszkowi Młokosiewiczowi, synowi Felixa, byłemu Radcy Kommissyi Centralnej Likwidacyjnjej, z mocy Artykułu 2 ustępu 2, oraz Artykułu 4 i 16 ustępu 3, Prawa o Szlachectwie z roku 1836, dyplomatem NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA i KRÓLA MIKOŁAJA I, z dnia 21 Marca (2 Kwietnia) 1844 roku.

ГЕРБЪ

ГНЯЗДОВА

ГНЯЗДОВСКАГО.

HERB

GNIAZDOWA

GNIAZDOWSKIEGO.

Въ красномъ полѣ золотой корабль, съ каменною посреди башнею; надъ башнею и по ея бокамъ по золотой звѣздѣ. Въ

W polu czerwonym korab' złoty z kamienną na środku wieżą. Nad wieżą i po jej bokach gwiazdy złote. W szczycie heł-

навершь шлема дворянскою короною увѣнчаннаго, три строусовыя пера; на среднемъ скирдный навѣсъ. Наметь красный съ золотымъ подбоемъ.

Гербъ сей вмѣстѣ съ потомственнымъ дворянствомъ Всемилостивѣйше пожалованъ Начальнику Солянаго Отдѣленія Правительственной Комисіи Финансовъ и Казначейства въ Царствѣ Польскомъ Статсъ-Референдарію Петру Осипову сыну Гняздовскому, на основаніи статьи 16-й пункта 3-го Положенія о дворянствѣ 1836 года, грамотою Государя Императора и Царя НИКОЛАЯ I 1844 года Марта 21 (Апрѣля 2) дня.

mu koroną szlachecką nakrytego, trzy strusie pióra, na środkowém bróg. Labry czerwone, złotem podszyte.

Herb ten wraz z dziedziczném Szlacheństwem, NAJŁASKAWIÉJ nadany został Piotrowi Gniazdowskiemu, synowi Józefa, Referendarzowi Stanu, Naczelnikowi Sekcyi Solnej w Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu Królestwa Polskiego, z mocy Artyk. 4 i 16 ustępu 3, Prawa o Szlachectwie z roku 1836; dyplomatem NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA i KRÓLA MIKOŁAJA I, z dnia 21 Marca (2 Kwietnia) 1844 roku.

ГЕРБЪ

ГОДЗИСЛАВЪ-ГРИФЪ
БРЖЕЗИНСКАГО.

HERB

GODZISŁAW-GRYF
BRZEZIŃSKIEGO.

Въ голубомъ полѣ золотой грифъ вправо, держащій въ когтяхъ мечъ остреемъ внизъ. Въ навершь шлема, дворянскою

W polu niebieskiém gryf złoty w prawo, w szponach miecz ostrzem na dół trzymający. W szczycie hełmu koroną szla-

короною прикрытаго, выходитъ подобный же грифъ. Наметь голубой съ золотымъ подбоемъ.

Гербъ сей вмѣстѣ съ потомственнымъ дворянствомъ Всемилостивѣйше пожалованъ Члену Правительственной Комисіи Юстиціи въ Царствѣ Польскомъ, Статсъ-Референдарію Войтъху Семенову сыну Бржезинскому, на основаніи статьи 4-й Положенія о дворянствѣ 1836 года, грамотою Государя Императора и Царя НИКОЛАЯ I, 1847 года Августа 19 (31) дня.

checką nakrytego, wychodzi podobnyż gryf. Labry niebieskie złotem podszyte.

Herb ten wraz z dziedzicznym Szlachectwem, NAJŁASKAWIEJ nadany został Wojciechowi Brzezińskiemu, synowi Szymona, Referendarzowi Stanu, Członkowi Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości Królestwa Polskiego, z mocy Artykułu 4 Prawa o Szlachectwie z roku 1836, dyplomatem NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA i KRÓLA MIKOŁAJA I, z dnia 19 (31) Sierpnia 1847 roku.

ГЕРБЪ
ГОРАВИНЪ
ГАРШИНСКАГО.

HERB
GORAWIN
GARSZYŃSKIEGO.

Въ голубомъ полѣ рука въ золотой бронѣ, вправо, держащая масличную вѣтвь о семи листьяхъ и пяти ягодахъ. Въ наверхъ шлема, дворянскою

W polu niebieskiem ręka w złotej zbroi w prawo zwrócona, i gałąź oliwną o siedmiu liściach i pięciu jagodach trzymająca. W szczycie hełmu koroną szla-

короною увѣнчаннаго, три струсовыя пера. Наметь голубой съ золотымъ подбоемъ. Подъ гербомъ девизъ: *Nescia fallere vita*.

Гербъ сей вмѣстѣ съ потомственнымъ дворянствомъ Всемилостивѣйше пожалованъ Секретарю—Архивариусу Канцеляріи Совѣта Управленія Царства Польскаго Бонавентурѣ Матвееву сыну Гаршинскому, равно Судѣ Апелляціоннаго Суда въ Царствѣ Польскомъ Осипу Осипову сыну Гаршинскому, на основаніи статьи 4-й и статьи 16-й пункта 3-го Положенія о дворянствѣ 1836 года, грамотою Государя Императора и Царя НИКОЛАЯ I, первому 1840 г. Декабря 10 (22), а послѣднему 1841 года Апрѣля 29 (Мая 11) дня.

checką nakrytego, trzy strusie pióra. Labry niebieskie złotem podszyte. Pod herbem godło: „*Nescia fallere vita*“.

Herb ten wraz z dziedzicznym Szlachectwem, NAJJAŚKAWIEJ nadany został Bonawenturze Garszyńskiemu, synowi Mateusza, Sekretarzowi Archiwiszcze w Kancellaryi Rady Administracyjnej i Józefowi Garszyńskiemu, synowi Józefa, Sędziem Sądu Appelacyjnego w Królestwie Polskiem, z mocy Artykułu 4 i 16 ustępu 3 Prawa o Szlachectwie z r. 1836, dyplomatami NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA i KRÓLA MIKOŁAJA I, dla pierwszego dnia 10 (22) Grudnia 1840 r., a dla drugiego pod dniem 29 Kwietnia (11 Maja) 1841 roku podpisanemi.

**ГЕРБЪ
ГРАБОВЕЦЪ**

Г Е Н К Е.

**HERB
GRABOWIEC**

H E N K E.

Въ щитѣ на полъ-раздѣленномъ, въ правомъ, зеленомъ полѣ

Na tarczy dwudzielnej w prawém polu zieloném, głowa jele-

оленья голова съ шеєю вправо, а въ лѣвомъ, серебряномъ, грабовое дерево. Въ наверхъ шлема, дворянскою короною увѣчаннаго, три строусовыя пера; на правомъ крайнемъ труба дуломъ вверхъ, а на лѣвомъ лѣсничій топорецъ, топорницею внизъ.

Гербъ сей вмѣстѣ съ потомственнымъ дворянствомъ Всемплостивѣйше пожалованъ Коммисару Отдѣленія Государственныхъ Имуществъ и Лѣсовъ Правительственной Коммиссіи Финансовъ и Казначейства Густаву Федорову сыну Генке, на основаніи статьи 2-й пункта 2-го, равно статьи 6-й пункта 2-го и статьи 16-й пункта 4-го Положенія о дворянствѣ 1836 года, грамотою Государя Императора и Царя НИКОЛАЯ I, 1848 года Марта 31 (Апрѣля 12) дня

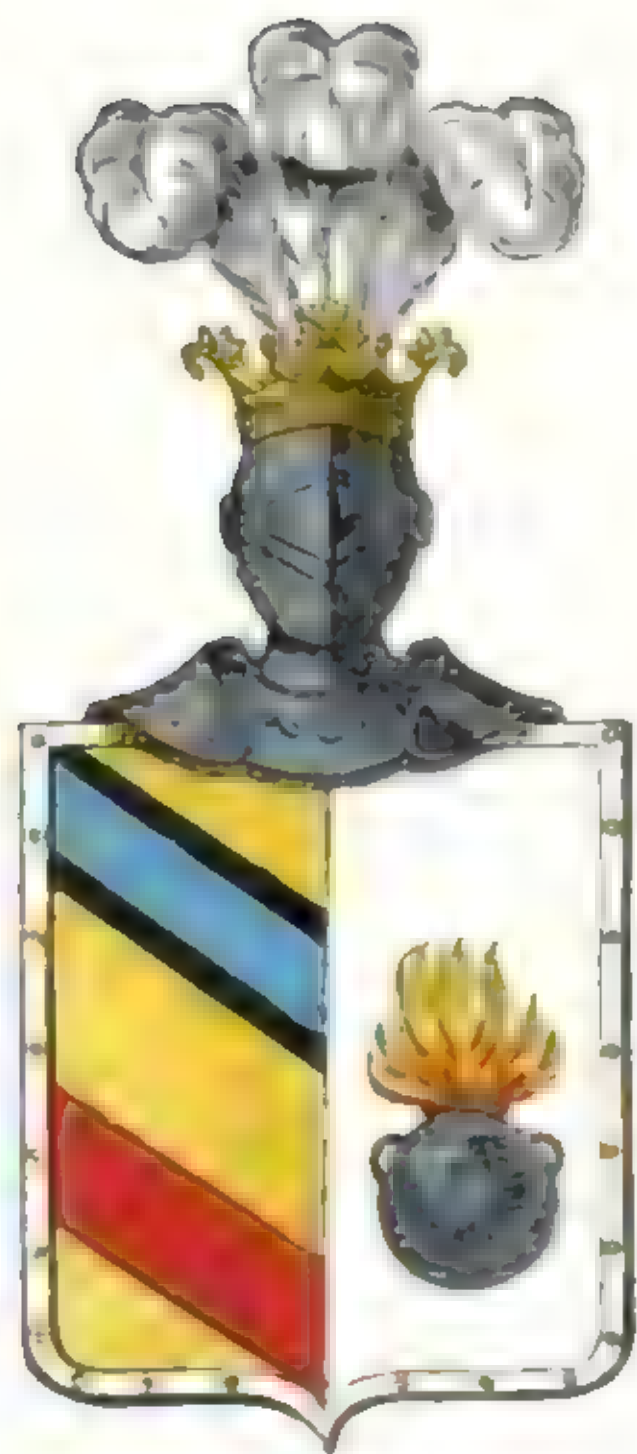
nia z szyją w prawo; w lewém srebrném drzewo grabowe. W szczycie hełmu koroną szlachecką nakrytego, trzy pióra strusie, na prawém skrajném trąba munsztukiem w górę, na lewém cecha leśnicza trzonkiem na dół.

Herb ten wraz z dziedziczném Szlacheństwem, NAJŁASKAWIÉJ nadany został Gustawowi Henke, synowi Teodora, Kommissarzowi Wydziału dóbr i lasów w Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu w Królestwie Polskiém, z mocy Artykułu 2 ustępu 2 Artykułu 6 ustępu 2 i Artykułu 16 ustępu 4 Prawa o szlachectwie z roku 1836; dyplomatem NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA i KRÓLA MIKOŁAJA I, z dnia 21 Marca (12 Kwietnia) 1848 roku.

ГЕРБЪ

ГРОМЕЦЪ

ЛЕПИЖЕ

HERB

G R O M I E C

LEPIGÉ.

Въ щитѣ на полъ-раздѣленномъ, съ серебряною окранною прибитою золотыми гвоздями, въ правой половинѣ, въ золотомъ полѣ, двѣ перевязи влѣво, верхняя голубая съ черными каемками, а нижняя красная; въ лѣвой же половинѣ, въ серебряномъ полѣ пылающая граната. Въ наверхъ шлема три строусовыя пера.

Отставной Полковникъ бывшихъ Польскихъ войскъ Иванъ-Григорій Егорьевъ сынъ Лепиже, за оказанныя заслуги въ военной службѣ и непоколебимую преданность Престолу, на основаніи статьи 17-й пункта 2-го лѣт. е Положенія о дворянствѣ 1836 года, Всемилостивѣйше возведенъ въ потомственное дворянство,

Na tarczy dwudzielnej ze skrajem srebrnym, gwoździami złotymi nabitym, w prawej połowie w polu złotém, dwie wstęgi wlewo, wierzchnia niebieska z paskami czarnemi na brzegach, a dolna czerwona; w lewej zaś połowie w polu srebrném, palący się grnat. W szczycie hełmu trzy strusie pióra.

Jan Grzegorz Lepigé, syn Jerzego, były Pułkownik Wojsk Polskich, za zasługi w témże Wojsku położone, tudzież niezachwianą wierność dla Tronu, z mocy Artykułu 17 ustępu 2 litery e, Prawa o Szlachectwie z roku 1836, nabył tytuł do Szlachectwa dziedzicznego w Królestwie Polskiem; w skutek czego NAAJ-

грамотою Государя Императора и Царя НИКОЛАЯ I, 1843 года Марта 9 (21) дня.

ŚNIEJSZY CESARZ i KRÓL MIKOŁAJ I, udzielając mu NAJŁASKAWIEJ dyplom na Szlacheństwo dziedziczne w dniu 9 (21) Marca 1843 roku, herb powyższy nadać raczył.

ГЕРБЪ
ГУБЕНА
ШВЕНЦКАГО.

HERB
GUBENA
SZWENCKIEGO.

Въ голубомъ полѣ каменная стѣна съ тремя башнями; на верху средней рука въ золотой бронѣ, съ обнаженнымъ мечемъ вправо; надъ рукою и по сторонамъ ея по золотой звѣздѣ. Въ наверхъ шлема, дворянскою короною накрытаго, три строусовыя пера; на среднемъ змѣя головою внизъ, около золотого шестика обвившаяся. Наметь голубой съ золотымъ подбоемъ.

Гербъ сей вмѣстѣ съ потомственнымъ дворянствомъ Всемилощивѣйше пожалованъ Почетному Члену Меди-

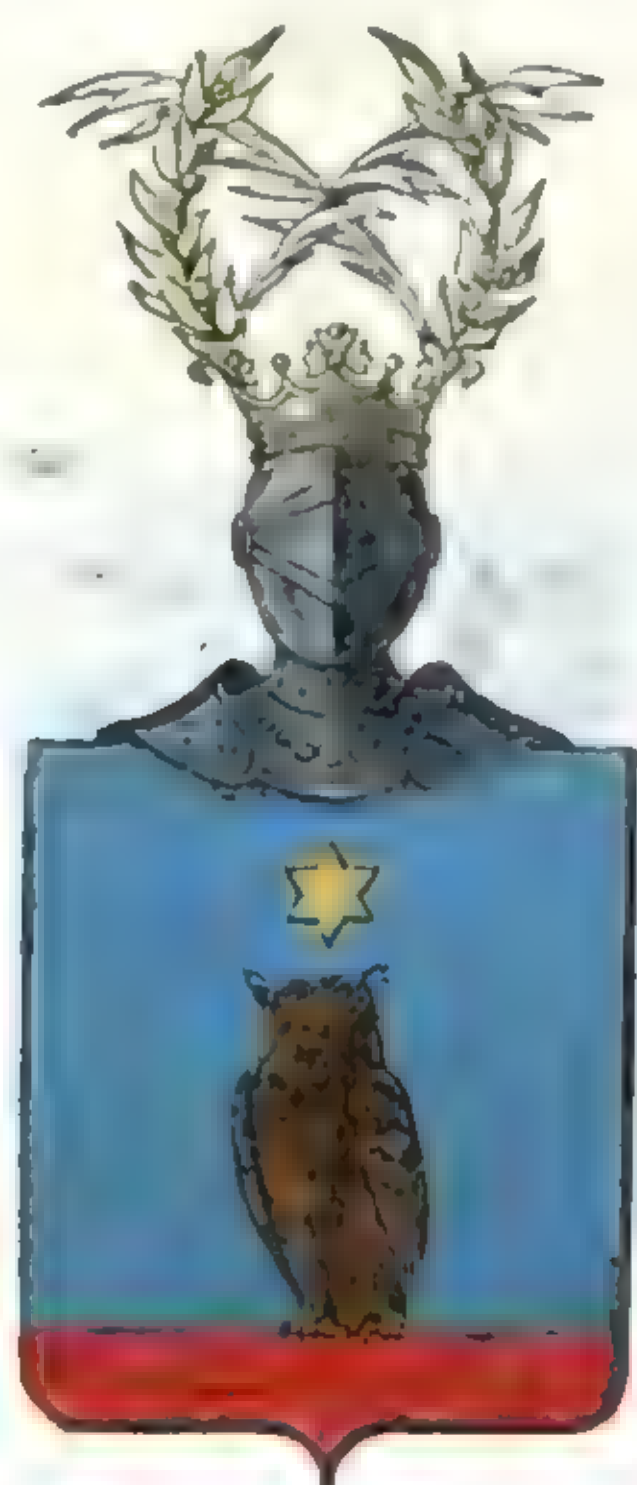
W polu niebieskiem mur kamienny o trzech basztach, na wierzchu środkowej ręka w złotej zbroi z mieczem do cięcia w prawo; nad ręką i po jej bokach gwiazdy złote. W szczycie hełmu koroną szlachecką przykrytego trzy strusie pióra, na środkowem wąż głową na dół, około laski złotej obwinięty. Labry niebieskie złotem podszyte.

Herb ten wraz z dziedzicznem Szlacheństwem, NAJŁASKAWIEJ nadany został Fryderykowi Szwenckiemu, sy-

цискаго Совѣта въ Царствѣ Польскомъ Доктору Медицины и Хирургіи Фридриху Фридрихову сыну Швенцкому, на основаніи статьи 6-й пункта 2-го Положенія о дворянствѣ 1836 года, грамотою Государя Императора и Царя ИМКОЛАЯ, I 1842 года Февраля 24 (Марта 8) дня.

nowi Fryderyka, Doktorowi Medycyny i Chirurgii, Członkowi honorowemu Rady Lekarskiej w Królestwie Polskim, z mocy Artykułu 6 ustępu 2, Prawa o Szlachectwie z r. 1836, dyplomatem NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA i KRÓLA MIKOŁAJA I, z dnia 24 Lutego (8 Marca) 1842 roku.

ГЕРБЪ
ГЕЛЕНЕЦЪ
ВЕЛЬКЕ.

HERB
HELENIEC
WOELKE.

Въ голубомъ полѣ сова на стѣнѣ; надъ совою звѣзда. Въ наверхѣ шлема, дворянскою короною прикрытаго, двѣ пальмовыя серебряныя вѣтки, скрещенныя въ золотомъ вѣнкѣ.

Гербъ сей вмѣстѣ съ потомственнымъ дворянствомъ Всемилостивѣйше пожалованъ бывшему Профессору Варшавскаго Университета, въ послѣдствіи Профессору дополнительныхъ Педагогическихъ Курсовъ въ Варшавѣ, Антону Антонову сыну

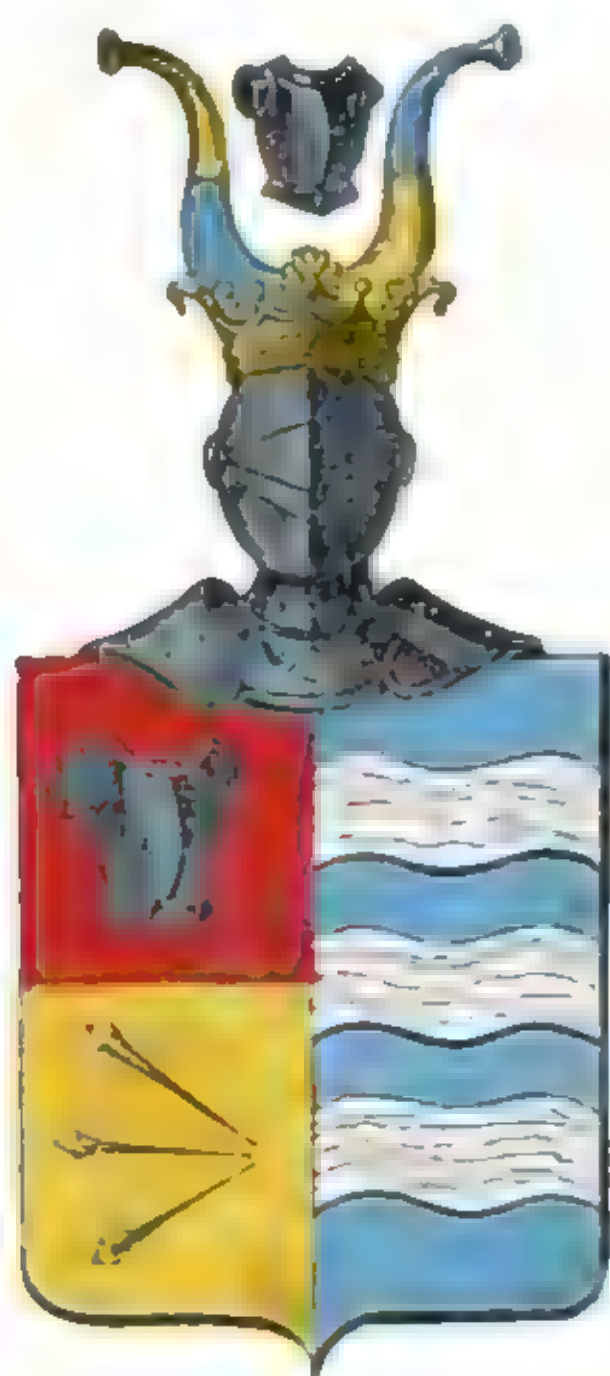
W polu niebieskiem sowa na murze, nad sową gwiazda. W szczycie hełmu koroną szlachecką nakrytego, dwie gałęzie palmowe srebrne, wieńcem złotym przeplecione.

Herb ten wraz z dziedzicznym Szlachectwem, NAJJAŚNIEJ nadany został Antoniemu Woelke, synowi Antoniego, b. Professorowi b. Alexandrowskiego Uniwersytetu, później Professorowi Kursów dodatkowych Pedagogicznych w Warszawie, przez

Вельке, за 30-ти лѣтнюю его усердную службу, всегда отличное поведение, равно за полезные труды литературные, грамотою Государя Императора и Царя НИКОЛАЯ I, 1844 года Марта 21 (Апрѣля 2) дня.

względ na 30-to letnią gorliwą jego służbę, ciągle przykładne postępowanie, niemniej użyteczne literackie prace; dyplomatem NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA i KRÓLA MIKOŁAJA I, z d. 21 Marca (2 Kwietnia) 1844 roku.

ГЕРБЪ
ГЕНИНГЪ
МИХЕЛИСА.

HERB
HENING
MICHAELISA.

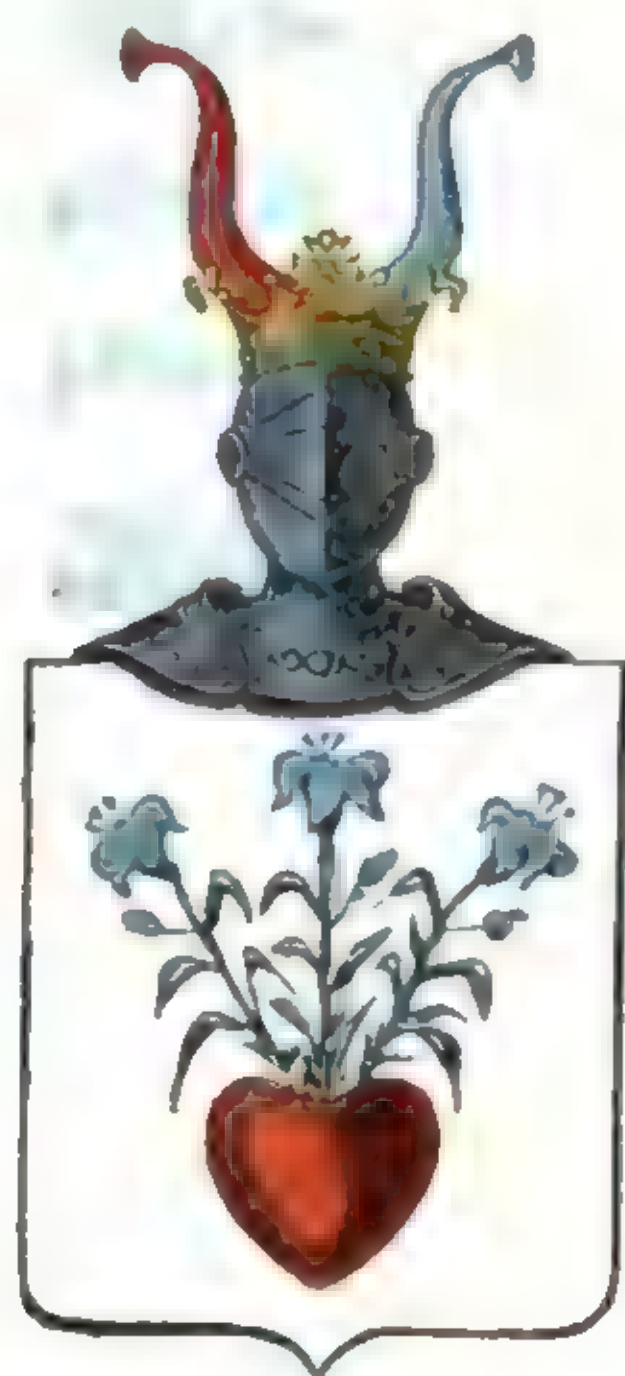
Въ щитѣ на полъ-раздѣленномъ, въ правой части пополамъ пересѣченной, въ верхнемъ красномъ полѣ панцырь, нѣсколько влево обороченный, а въ нижнемъ, золотомъ, три гвоздя шляпками вправо обращенные, концами же соединенные вмѣстѣ; въ лѣвой части три серебряныя рѣки въ голубомъ полѣ. Въ наверхъ шлема, дворянскою короною прикрытаго двѣ трубы въ половину золотыя и голубыя накрестъ; между нихъ подобный какъ въ щитѣ панцырь.

Na tarczy dwudzielnej, w części prawej w połowie ściętej, w górnym polu czerwonym pancerz nieco ku lewemu zwrócony, — w dolnym złotym trzy gwoździe głowami w prawo obrócone, końcami zaś stykające się; w części lewej trzy rzeki srebrne w polu niebieskiem. W szczycie hełmu koroną szlachecką nakrytego, dwie trąby na krzyż w połowie złote i niebieskie, a między niemi, podobny jak w tarczy pancerz.

Вышеозначенный гербъ вмѣстѣ съ потомственнымъ дворянствомъ Всемилостивѣйше пожалованъ Старшему Смотрителю Варшавскаго военнаго госпиталя Коллежскому Совѣтнику Іерониму Фридрихову сыну Михелису, на основаніи статьи 2-й пункта 2-го и статьи 6-й пункта 2-го Положенія о дворянствѣ 1836 года, грамотою Государя Императора и Царя НИКОЛАЯ I, 1847 года Августа 19 (31) дня.

Herb ten wraz z dziedziczném Szlachectwem, NAJŁASKAWIĘJ nadany został Hieronimowi Michaelis, synowi Fryderyka, Radcy Kollegialnemu, Starszemu Ordynatorowi Warszawskiego wojennego Szpitala, z mocy Artykułu 2 ustępu 2 i Artykułu 6 ustępu 2, Prawa o Szlachectwie z roku 1836; dyplomatem NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA I KRÓLA MIKOŁAJA I, z dnia 19 (31) Sierpnia 1847 roku.

ГЕРБЪ
ГЕЙМЕРЪ
ГЕЙМЕРА.

HERB
HEYMER
HEYMERA.

Въ серебряномъ полѣ три лиліи съ голубыми цвѣтками, воткнутыя въ сердце. Въ наверхъ шлема, дворянскою короною прикрытаго, двѣ трубы, правая красная, а лѣвая голубая.

Гербъ сей вмѣстѣ съ потомственнымъ дворянствомъ Всемилостивѣйше пожалованъ Приемщику Мариамполь-

W polu srebrném trzy lilije z kwiatem niebieskim w sercu utkwione. W szczycie hełmu koroną szlachecką nakrytego, dwie trąby, prawa czerwona, lewa niebieska.

Herb ten wraz z dziedziczném Szlachectwem, NAJŁASKAWIĘJ nadany został Wilhelmowi Janowi Heymer,

скаго Уѣзднаго Казначейства Вильгельму-Ивану Егорьеву сыну Геймеру, на основаніи статьи 6-й пункта 2-го Положенія о дворянствѣ 1836 года, грамотою Государя Императора и Царя НИКОЛАЯ I, 1843 года Генваря 12 (24) дня.

synowi Jerzego, Poborcy Kassy Obwodu Maryampolskiego, z mocy Artykułu 6 ustępu 2, Prawa o Szlachectwie z roku 1836, dyplomatem NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA i KRÓLA MIKOŁAJA I, z dnia 12 (24) Stycznia 1843 roku.

ГЕРБЪ
ГОЛЬНИЦКІЙ
ШУЛЬЦОВЪ.

HERB
HOLNICKI
SCHULTZÓW.

Въ щитѣ на полъ-пересѣченномъ, въ верхнемъ голубомъ полѣ, подъ золотою звѣздою мечъ остроконечіемъ влѣво; въ нижнемъ же, красномъ, сѣрый волъ, влѣво. Въ наверхъ шлема, дворянскою короною прикрытаго, три строусовыя пера. Наметь голубой съ золотымъ подбоямъ.

Вышеописанный гербъ Всемило-стивѣйше пожаловалъ владѣльцу имѣнія Калени въ Варшавской Губерніи

Na tarczy w połowie ściętéj, w górném polu niebieskiém, pod złotą gwiazdą miecz ostrzem w lewo; w dolném zaś czerwonym, wół siwy w lewo. W szczycie hełmu koroną szlachecką nakrytego, trzy strusie pióra. Labry niebieskie złotem podszyte.

Herb ten NAJJAŚNIEJ nadany został: Stanisławowi, dziedzicowi dóbr Kaleni w Gubernii Warszawskiéj,

Станиславу, и Докладчику Юридическаго Отдѣленія Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства Алоизію Шульцамъ, грамотою Государя Императора и Царя НИКОЛАЯ I, первому 1840 года Генваря 2 (14), а послѣднему 1842 года Мая 12 (24) дня, какъ сыновьямъ Юстуса а внукамъ Гаспарія Шульца, который бывъ возведенъ Постановленіемъ Сеймовымъ 1775 года въ потомственное дворянство, не исходатайствовалъ себѣ въ то время грамоты на оное.

i Aloizemu, Referentowi Sekeyi Prawnej w Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, braciom rodzonym Schultzom, synom Justusa, a wnukom Gaspra Schultza, który uchwałą Sejmową z roku 1775 do używania przywilejów szlacheckich był przypuszczony, i w owym czasie dyplomu dla siebie nie wyjednał, dyplomatami NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA i KRÓLA MIKOŁAJA I, dla pierwszego z nich pod dniem 2 (14) Stycznia 1840 r., a dla drugiego pod dniem 12 (24) Maja 1842 roku podpisanemi.

ГЕРБЪ
ЯРОСЛАВЪ
ХРИСТИАНИ.

HERB
JAROSŁAW
CHRISTIANI.

Въ щитѣ золотою полосою раздѣленномъ, въ верхнемъ, красномъ полѣ, бѣлый единорогъ, панскосъ влѣво скачущій, а въ нижнемъ, голубомъ, золотою дельфинъ также панскосъ впра-

Na tarczy wstęgą złotą w prawo przeciętej, w górném polu czerwonymъ jednorożec biały, skośnie w lewo biegnący; w dolnémъ niebieskiemъ delfinъ złoty, podobnie skośnie w prawo.

во. Въ наверхъ шлема, дворянскою короною прикрытаго, между двухъ орлиныхъ крылъ золотая звѣзда. Наметь справа голубой, а слѣва красный, подбитые золотомъ. Подъ щитомъ девизъ: *Beatus qui utilis.*

Гербъ сей вмѣстѣ съ потомственнымъ дворянствомъ Всемилостивѣйше пожалованъ Генеральному Директору водяныхъ и Сухопутныхъ сообщений въ Царствѣ Польскомъ Генераль-Лейтенанту Корпуса Инженеровъ Ксаверію-Иванову сыну Христіани, за особенныя заслуги, на основаніи статьи 3-й и статьи 16-й пункта 2 Положенія о дворянствѣ 1836 года, грамотою Государя Императора и Царя НИКОЛАЯ I, въ 2 (14) день Генваря 1840 года.

W szczycie hełmu koroną szlachecką nakrytego, pomiędzy dwoma skrzydłami orleми gwiazda złota. Labry z prawej strony niebieskie, z lewej czerwone, jedne i drugie złotem podszyte. Pod tarczą godło: *Beatus qui utilis.*

Herb ten wraz z dziedzicznym Szlacheństwem, NAJŁASKAWIEJ nadany został Franciszkowi Xaweremu Christiani, synowi Jana, Jenerałowi Lejtnantowi Korpusu Inżynierów, Dyrektorowi Jeneralnemu Komunikacyj lądowych i wodnych w Królestwie Polskiem, za zasługi z mocy Artykułów 3 i 16 ustępu 2 Prawa o Szlacheństwie z roku 1836, dyplomatem NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA i KRÓLA MIKOŁAJA I, z dnia 2 (14) Stycznia 1840 roku.

ГЕРБЪ
Я С Ё Н Ъ
ЯСИНСКАГО.

HERB
J A S I O N
JASIŃSKIEGO.

Въ голубомъ полѣ, три бѣлыя гусиные пера рядомъ, верти-

W polu niebieskiem trzy pióra gęsie białe, obok siebie pionowo.

кально. Въ наверхъ шлема, дворянскою короною увѣнчанаго, три бѣлыя строусовыя пера.

Гербъ сей вмѣстѣ съ потомственнымъ дворянствомъ Всемилостивѣйше пожалованъ Учителю Варшавской Губернской Гимназіи Францу Иванову сыну Ясненскому, на основаніи статьи 2-й пункта 2-го, равно статьи 4-й пункта 2-го и статьи 16-й пункта 4-го Положенія о дворянствѣ 1836 года, грамотою Государя Императора и Царя НИКОЛАЯ I, въ 20 день Іюля (1 Августа) 1848 г.

W szczycie hełmu koroną szlachecką nakrytego, trzy pióra strusie.

Herb ten wraz z dziedzicznym Szlachectwem, NAJJAŚNIEJ nadany został Franciszkowi Jasińskiemu, synowi Jana, Nauczycielowi przy Gimnazyum Gubernialnem Warszawskiem, z mocy Artykułów 2 i 4 ustępu 2 i Artykułu 16 ustępu 4 Prawa o Szlachectwie z roku 1836; dyplomatem NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA i KRÓLA MIKOŁAJA I, z dnia 20 Lipca (1 Sierpnia) 1848 roku.

ГЕРБЪ
ЯСТРЕМБЧКЪ
ЗЕЛИНСКАГО.

HERB
JASTRZĘBCZYK
ZIELIŃSKIEGO.

Въ щитѣ на полъ-раздѣленномъ, въ правомъ, голубомъ полѣ, золотой кавалерскій крестъ, такою же подковою снизу окруженный; въ лѣвомъ же красномъ, золотой ликторскій пукъ съ на-

Na tarczy dwudzielnej, w prawem polu niebieskiem, krzyż kawalerski złoty, takąż podkową od dołu otoczony; w lewem zaś czerwonym, pęk lictorski złoty z zarzuconym wieńcem; nad pę-

кинутымъ вѣнкомъ; надъ пукомъ серебряная звѣзда. Въ наверхъ шлема, дворянскою короною прикрытаго, ястребъ на взлетъ вправо, держащій въ когтяхъ правой ноги ликторскій пукъ съ накинутымъ вѣнкомъ. Наметь справа красный, а слѣва голубой, оба подбитые золотомъ.

Гербъ сей вмѣстѣ съ потомственнымъ дворянствомъ Всемилостивѣйше пожалованъ Секретарю Инструкціонной Коммисіи Государственнаго Совѣта и Эмеритальной Коммисіи въ Царствѣ Польскомъ Ивану Игнатьеву сыну Зелинскому, на основаніи статьи 4-й и статьи 6-й Положенія о дворянствѣ 1836 года, грамотою Государя Императора и Царя НИКОЛАЯ I, въ 29 день Апрѣля (11 Мая) 1841 года.

kiem gwiazda srebrna. W szczycie hełmu koroną szlachecką nakrytego, jastrząb wzlatujący w prawo, w szponach prawej nogi pęk liktorski z zarzuconym wieńcem trzymający. Labry z prawej strony czerwone, a z lewej niebieskie, jedne i drugie złotem podszyte.

Herb ten wraz z dziedzicznym Szlacheństwem, NAJŁASKAWIEJ nadany został Janowi Zielińskiemu, synowi Ignacego, Sekretarzowi Kommissyi Instrukcyjnej przy Radzie Stanu i Kommissyi Emerytalnej w Królestwie Polskiem, z mocy Artykułów 4 i 16 Prawa o Szlachectwie z roku 1836; dyplomatem NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA i KRÓLA MIKOŁAJA I, z dnia 29 Kwietnia (11 Maja) 1841 roku.

КОНЕЦЪ II ЧАСТИ.

KONIEC CZĘŚCI II.

АЛФАВИТНЫЙ УКАЗАТЕЛЬ

ГЕРБОВЪ

ВО II-ой ЧАСТИ ГЕРБОВНИКА.

Примѣчаніе. Гербы отмѣченные звѣз-
дочкою (*) принадлежатъ къ числу
тѣхъ, кои пожалованы послѣ изданія
закона 1836 года.

Г.

	Стран.
1. Габданкъ	108
2. Габданкъ 2-й	120
3. Габданкъ 3-й	121
4. Габихъ	122
5. Гагенъ	123
6. Галера	34
7. Гарчинскій	35
8. Гассельквистъ	124
9. Гаубицкій	125
10. Гвяздзичъ	107
11. Геймеръ *	215
12. Гейшторъ	41
13. Гейшъ	39
14. Геленецъ *	213
15. Гендерихъ	37
16. Генингъ	214
17. Геппенъ	127
18. Геппертъ	38
19. Геральтъ	42
20. Гербуртъ	128
21. Гербуртъ 2-й	130
22. Герштъ	43
23. Гигерсбергеръ	131

WYKAZ ALFABETYCZNY

HERBÓW

W CZĘŚCI II-jej HERBARZA.

Uwaga. Herby oznaczone gwiazdką (*)
należą do liczby tych, które nadane zostały
po ogłoszeniu prawa z roku 1836.

E.

	Stron.
1. Elzanowski	27
2. Estken	28

F.

3. Falk	29
4. Fontana	30
5. Fraenke *	203
6. Frentzel	31
7. Freyberg *	204
8. Fritsch	32
9. Fryze	33
10. Fuengirola *	205

G.

11. Galera	34
12. Garczyński	35
13. Genderych	37
14. Geppert	38
15. Giejsz	39
16. Giejsztor	41
17. Gieralt	42
18. Gierszt	43

	<i>Стран.</i>
24. Гинвилъ и Гипокентавръ	44
25. Гисса	45
26. Глаубичъ	46
27. Глинскій	47
28. Глосковъ	48
29. Гняздова *	206
30. Гнѣшава	49
31. Годземба	50
32. Годземба 2-й	54
33. Годзиславъ-Грифъ *	207
34. Гоздава	58
35. Гоздава 2-й	67
36. Гоздава 3-й	68
37. Гоздава 4-й	69
38. Голобокъ	132
39. Гольницкій *	216
40. Горавинъ *	208
41. Гордонъ	56
42. Гороховъ-Бароновъ	21
43. Грабовецъ *	209
44. Грабъ	70
45. Гржибовскій	90
46. Гржимала	91
47. Гржимала 2-й	100
48. Гржимала 3-й	101
49. Гржимала 4-й	102
50. Гржимала 5-й	103
51. Гржимала 6-й	104
52. Грифоружъ	75
53. Грифъ	79
54. Грифъ 2-й	87
55. Грифъ 3-й	88
56. Гродецкій	76
57. Громецъ *	211
58. Гротусъ	77
59. Гроты	78
60. Грызима	89
61. Губена *	212
62. Гульчъ	105
63. Гура злото-скалистая	55
64. Гутагъ	106

Д.

65. Де-ла-Гранжъ	74
66. Д'Отривъ	126

	<i>Stron.</i>
19. Ginwil i Hipocentaurus	44
20. Gissa	45
21. Glaubicz	46
22. Gliniski	47
23. Gloskow	48
24. Gniazdowa *	206
25. Gnieszawa	49
26. Godziemba	50
27. Godziemba 2	54
28. Godzislaw-Gryf *	207
29. Góra zloto-skalista	55
30. Gorawin *	208
31. Gordon	56
32. Gozdawa	58
33. Gozdawa 2	67
34. Gozdawa 3	68
35. Gozdawa 4	69
36. Grabie	70
37. Grabowiec *	209
38. Grange	74
39. Grodecki	76
40. Gromiec *	211
41. Grothus	77
42. Groty	78
43. Gryf	79
44. Gryf 2	87
45. Gryf 3	88
46. Gryforóz	75
47. Grizima	89
48. Grzybowski	90
49. Grzymała	91
50. Grzymała 2	100
51. Grzymała 3	101
52. Grzymała 4	102
53. Grzymała 5	103
54. Grzymała 6	104
55. Gubena *	212
56. Gulcz	105
57. Gutag	106
58. Gwiazdzicz	107

Н.

59. Habdank	108
60. Habdank 2	120
61. Habdank 3	121

	Стран.
Е.	
67. Едина	198
68. Ельзановскій	27
И.	
69. Илговскій	133
Л.	
70. Ледуховскихъ Графовъ	1
71. Лосей Графовъ	5
72. Лубинскихъ Графовъ	7
73. Любенецкихъ Графовъ	3
М.	
74. Малаховскихъ Графовъ	9
75. Микорскихъ Графовъ	12
76. Мильжецкихъ Кавалеровъ	23
П.	
77. Полетимовъ Графовъ	13
Р.	
78. Раставецкихъ Бароновъ	19
С.	
79. Старжинскихъ Графовъ	17
80. Суходольскихъ Графовъ	18
81. Страковскихъ Графовъ	15
Ф.	
82. Фалькъ	29
83. Фонтана	30
84. Фрейбергъ *	204
85. Френкель *	293
86. Френцель	31
87. Фризъ	33
88. Фричъ	32
89. Фуэнджироля *	205
Э.	
90. Эсткенъ	28

	Stron.
62. Habich	122
63. Hagen	123
64. Hasselquist	124
65. Haubicki	125
66. d'Hauterive	126
67. Heleniec *	213
68. Hening	214
69. Heppen	127
70. Herburt	128
71. Herburt 2	130
72. Heymer *	215
73. Higersberger	131
74. Holnicki *	216
75. Hołobok	132
76. Horochów Baronów	21
I.	
77. Ilgowski	133
J.	
78. Jacyna	134
79. Jakubowicz	135
80. Jakubowski	136
81. Janina	137
82. Janina 2.	140
83. Jarosław *	217
84. Jasieńczyk	141
85. Jasion *	218
86. Jastrzębczyk *	219
87. Jastrzębiec	148
88. Jastrzębiec 2	187
89. Jastrzębiec 3	188
90. Jastrzębiec 4	189
91. Jastrzębiec 5	190
92. Jastrzębiec 6	191
93. Jastrzębiec 7	192
94. Jastrzębiec 8	193
95. Jastrzębiec 9	194
96. Jastrzębiec 10	195
97. Jastrzębiec 11	196
98. Jazgarek	197
99. Jedlina	198

	Стран.		Stron.
Я.		L.	
91. Язгарекъ	197	100. Ledochowskich Hrabіów	1
92. Якубовичъ	135	101. Lubienieckich Hrabіów	3
93. Якубовскій	136	Ł.	
94. Янина	137	102. Łosiów Hrabіów	5
95. Янина 2-й	140	103. Łubieńskich Hrabіów	7
96. Ярославъ *	217	M.	
97. Ясенчикъ	141	104. Małachowskich Hrabіów	9
98. Ясень *	218	105. Mikorskich Hrabіów	12
99. Ястршембець	148	106. Miłżeckich Kawalerów (Eques)	23
100. Ястршембець 2-й	187	P.	
101. Ястршембець 3-й	188	107. Poletylów Hrabіów	13
102. Ястршембець 4-й	189	R.	
103. Ястршембець 5-й	190	108. Rastawieckich Baronów	19
104. Ястршембець 6-й	191	S.	
105. Ястршембець 7-й	192	109. Sierakowskich Hrabіów	15
106. Ястршембець 8-й	193	110. Starzyńskich Hrabіów	17
107. Ястршембець 9-й	194	111. Suchodolskich Hrabіów	18
108. Ястршембець 10-й	195		
109. Ястршембець 11-й	196		
110. Ястршембчикъ *	219		
111. Яцына	134		

АЛФАВІТНЫЙ УКАЗАТЕЛЬ

ДВОРЯНСКИХЪ РОДОВЪ

ВО II-ой ЧАСТИ ГЕРБОВНИКА.

Примѣчаніе. Фамиліи отмѣченныя звездочкою (*) принадлежатъ къ числу тѣхъ, кои приобрѣли дворянство послѣ изданія закона 1836 года.

А.

Стран.

Абламовичи	109
Абрамовичи	109
Адамовскіе	148
Адамскіе	148
Аксамитовскіе	79
Анасинскіе Сокольніцкіе	177
Анквичи	109
Апановичи	57
Аркушевскіе	149

Б.

Балинскіе	149
Бардзинскіе	109
Баржиновскіе	142
Бартольды	100
Бартошевскіе	149
Барциковскіе	141
Белдовскіе	149
Белковскіе	149
Бенскіе	150
Бобровскіе	150
Бобы	80
Богуславскіе	150
Бопковскіе	79

WYKAZ ALFABETYCZNY

RODZIN SZLACHECKICH

W CZĘŚCI II-ój HERBARZA.

Uwaga. Familię oznaczone gwiazdką (*) należą do liczby tych, które nabyły Szlachectwo po ogłoszeniu prawa z roku 1836.

A.

Stron.

Abłamowiczowio	109
Abramowiczowie	109
Adamowscy	148
Adamsey	148
Anasińscy-Sokolnicy	177
Ankwiczowie	109
Arkuszewscy	149
Apanowiczowie	57
Axamitowscy	79

B.

Balińscy	149
Barcikowscy	141
Bardzińscy	109
Bartoldowie	100
Bartoszewscy	149
Barzykowscy	142
Bąkowscy	79
Beldowscy	149
Bełkowscy	149
Bęscy	150
Białobrzescy	110
Białopiotrowiczowie	110
Białoskórscy h. Habdank 1	110

	<i>Стран.</i>
Боровскіе г. Габданкъ	110
Боровскіе г. Ястршембець	151
Боскіе	142
Бочковскіе	57
Бржезинскіе *	208
Бржехвы	151
Бржозовскіе	57
Брудницкіе	151
Брыкчинскіе	108
Будзишевскіе г. Габданкъ	111
Будзишевскіе г. Гржимала	91
Будные	152
Будкевичи	152
Буковскіе	152
Бурскіе	142
Быковскіе	80
Бышевскіе	152
Бѣльскіе	142
Бѣржинскіе	150
Бялобржескіе	110
Бяловѣйскіе	150
Бялопѣтровичи	110
Бялоскурскіе г. Габданкъ 1	110
Бялоскурскіе г. Габданкъ 3	121

В.

Вавровскіе	182
Важинскіе	119
Валантенъ Д'Отривъ	126
Варденскіе	53
Ватрашевскіе	119
Вевюровскіе	98
Велиновичи	194
Вельгорскіе	97
Вержицкіе г. Грифъ	86
Вержицкіе г. Ястршембець	182
Вержбовскіе	183
Вержбѣнты	140
Взульскіе	185
Витускіе	66
Влоцкіе	78
Водзинскіе или Водзынскіе	183
Воеводскіе	119
Войдзбуны или Войзбуны	98
Войчинскіе	119

	<i>Stron.</i>
Białoskórscy h. Habdank 3	121
Białowiejscy	150
Bielscy	142
Bierzyńscy	150
Bobrowie	80
Bobrowscy	150
Bączkowsy	57
Bogusławscy	150
Borowscy h. Habdank	110
Borowscy h. Jastrzębiec.	151
Boscy	142
Brudniccy	151
Brykczyńscy	108
Brzechffowie	151
Brzezińscy *	208
Brzozowscy	57
Budkiewiczowie	152
Budni	152
Budziszewscy h. Grzymała	91
Budziszewscy h. Habdank	111
Bukowscy	152
Burscy	142
Bykowscy	80
Byszewscy	152

С.

Chamscy h. Gryf	81
Chamscy h. Jastrzębiec	153
Chelstowscy	153
Chłusowiczowie	67
Chmielewscy albo Chmielowscy	153
Chorzewscy	111
Chrapowiccy	58
Christiani *	218
Chroniewscy	88
Chronowscy	81
Chylewscy	153
Chylińscy	154
Cieszewscy	154
Ciołkowscy	154
Cwalinowie albo Czwalinowie	50
Czajkowscy	154
Czapiewscy	155
Czarkowscy	111
Czarnomscy	155

	<i>Стран.</i>
Волинскіе	73
Вольскіе	184
Вондолковскіе г. Грабъ	73
Вондолковскіе г. Ястршембець	182
Выдзги	184
Выковскіе	184
Вырожембскіе-Кунаты	185
Высоцкіе	53
Выховскіе	120
Вѣщицкіе	97

Г.

Габихи	122
Гагенмейстеры	123
Гайдесъ	37
Галеры	35
Гарабурды	112
Гардоцкіе	134
Гарчинскіе	36
Гаршинскіе *	209
Гассельквисты	124
Гашинскіе	158
Гевелли	128
Гейбовичи	129
Геймеры *	215
Гейшторы	41
Гембаржевскіе	111
Генке *	210
Геппены	128
Гепперты	39
Гержинскіе	42
Гертики	102
Гершты или Гёршты	43
Гзовскіе	71
Гибасевичи	40
Гигерсбергеры	131
Гижицкіе	58
Гладыши	82
Глинскіе г. Глинскій	47
Глинскіе г. Ястршембець	158
Глищинскіе	192
Глоговскіе	93
Гняздовскіе *	207
Годлевскіе	58
Голаскіе или Голоавскіе	158

	<i>Stron.</i>
Czarnowscy	70
Czerniawscy	155

D.

Dąbrowscy	155
Dąbscy albo Dąmbscy	50
De la Grange	74
Deskurowie	55
Dębiccy	81
Długolęccy	92
Dobkowie	82
Dobieccy	92
Dobkiewiczowie	41
Doboszyńscy	111
Dobrscy	156
Domaradzy	156
Domaszewscy	156
Domaszowscy	92
Dowgiałowiczowie	111
Dragowscy	156
Drozdowscy	157
Dunikowscy	111
Dziankowscy	157
Dzierżanowscy h. Gozdawa	58
Dzierżanowscy h. Grzymała	92
Dzierzgowscy	157
Dziewanowscy	157
Dzięcielscy	158
Dzięgielewscy	158

E.

Eliaszewiczowie	40
Elzanowscy	27
Estkowie	28

F.

Fontana	31
Fraenklowie *	204
Frankenbergowie	100
Frentzlowie	31
Freybergowie *	205
Fritsche	33
Fryze	34

	Стран.
Голочи	106
Голэмбѣвскіе или Голэмбѣвскіе	61
Голянскіе	138
Гоневскіе	46
Гонсовскіе г. Гарчинскій	36
Гонсовскіе г. Гржимала	92
Гордоны	56
Горецкіе	159
Горохи Бароны.	21
Горчицкіе	159
Гослицкіе	93
Гостковскіе	62
Гостынскіе	89
Госцимскіе	70
Грабковскіе	159
Грабовецкіе	93
Грабовскіе г. Гржимала	93
Грабовскіе г. Ястршембець	159
Грембецкіе	191
Гржибовскіе	90
Грживинскіе	160
Гржималы	93
Гродецкіе	76
Гродзицкіе	82
Гротусы	77
Грудницкіе	160
Гузовскіе	160
Гумницкіе	62
Гутаковскіе	106

Д.

Де ла Гранжъ	74
Дембицкіе	81
Дескуры	55
Дзѣвановскіе	157
Дзѣнгелевскіе	158
Дзѣнцельскіе	158
Дзѣржановскіе г. Гоздава	58
Дзѣржановскіе г. Гржимала	92
Дзѣржговскіе	157
Дзянковскіе	157
Длуголенцкіе	92
Добкевичи	41
Добки	82
Добошинскіе	111

Stron.

G.

Galerowie	35
Garczyńscy	36
Gardoccy	134
Garszyńscy *	209
Gaszyńscy	158
Gąsowscy h. Garczyński	36
Gąsowscy h. Grzymała	92
Gembarzewscy	111
Geppertowie	39
Gibasiewiczowie	40
Giejsztorowie	41
Giersztowie albo Goerscht	43
Gierzyńscy	42
Giżyccy	58
Glińscy h. Gliński	47
Glińscy h. Jastrzębiec	158
Gliszczyńscy	192
Gładyszowie	82
Głogowscy	93
Gniazdowscy *	207
Godlewscy	58
Gołańscy	158
Golczowie	106
Gołascy albo Goławscy	158
Golembiewscy-Gołębiewscy-Gołębiowscy	61
Goniewscy	46
Gorezyccy	159
Gordonowie	56
Goreccy	159
Gostkowscy	62
Gostyńscy	89
Goscimscy	70
Gosliccy	93
Grabkowscy	159
Grabowieccy	93
Grabowscy h. Grzymała	93
Grabowscy h. Jastrzębiec	159
Grębeccy	191
Grodecy	76
Grodziccy	82
Grothusowie	77
Grudniccy	160
Grzybowscy	90

	Стран.
Добрескіе	156
Добѣцкіе	92
Довгяловичи	111
Домарадскіе	156
Домашевскіе	156
Домашовскіе	92
Домбровскіе	155
Домбскіе	50
Дроздовскіе	157
Дронговскіе	156
Дуниковскіе	111
Е.	
Ежевскіе	161
Еліашевичи	40
Ельзановскіе	27
Ж.	
Жбиковскіе г. Гржимала 5-й	103
Жбиковскіе г. Гржимала	99
Жебровскіе	147
Желязовскіе	186
Жеромскіе	86
Жимирскіе	186
Жуковскіе	186
Жулковскіе	186
З.	
Заборовскіе	98
Завидскіе	185
Завистовскіе	185
Закршевскіе г. Грифъ	86
Закршевскіе г. Истршембець	185
Залевскіе	53
Залѣскіе	185
Зарускіе	73
Зборовскіе	186
Зборовскіе	186
Зброскіе	146
Збѣржховскіе	99
Здзярскіе	67
Зелѣнки	196
Зелинскіе г. Истршембчикъ *	220
Знамеровскіе	86

	Stron.
Grzymałowie	93
Grzywińscy	160
Gutakowscy	106
Guzowscy	160
Gzowscy	71
H.	
Habichowie	122
Hagenmeystrowie	123
Haraburdowie	112
Hasselquistowie	124
Hejbowiczowie	129
Henke *	210
Haydes	37
Heymerowie *	215
Heppenowie	128
Hertykowie	102
Hewellowie	128
Higersbergerowie	131
Horochowie Baronowie	21
Humniccy	62
I.	
Idzikowscy	160
J.	
Jabłonowscy	94
Jabłońscy	142
Jackowscy	62
Jaczyńscy	190
Jakobsonowie	199
Jakubowiczowie-Paschalisowie	135
Jakubowscy	136
Jałbrzykowscy	71
Janikowscy	160
Jankowscy	161
Janowscy	161
Jarocińscy	161
Jasieńscy	143
Jasińscy *	219
Jastrzębscy	161
Jaśkowscy	143
Jaślikowscy	161
Jawerniccy	62
Jazwińscy	94

	Стран.
Знатовичи	101
Зыржинскіе	140
Зѣлинскіе г. Гржимала	99

И.

Идзковскіе	160
----------------------	-----

К.

Кавецкіе	63
Каменскіе	162
Капицы	187
Карскіе	162
Карсеницкіе	163
Карчевскіе	143
Каулберши	197
Квятковскіе г. Грифъ	83
Квятковскіе г. Ястршембець	166
Квѣцинскіе	83
Киверскіе	164
Кицкіе	63
Климашевскіе	164
Клюковскіе	144
Клюшевскіе	144
Клямборовскіе	164
Кобоски	45
Кобылецкіе	51
Козебродскіе	164
Козетульскіе	113
Козловскіе г. Ястршембець	164
Козловскіе г. Ястршембець 10	195
Колачковскіе	112
Конарскіе г. Грифъ	82
Конарскіе г. Габданкъ	113
Конопницкіе	164
Коржибскіе	113
Коссовичи	83
Коссовскіе	113
Краевскіе	144
Краснѣвскіе	68
Красовскіе	165
Крассовскіе-Несторовичи	165
Крашевскіе	165
Кретовичи	51
Кржесимовскіе	166
Крживинскіе	114

	Stron.
Jeżewscy	161
Jurkowscy	162
Juszyńscy	36

К.

Kamieńscy	162
Kapicowie	187
Karczewscy	143
Karscy	162
Karśniccy	163
Kaulberszowie	197
Kawecy	63
Kiccy	63
Kiełczewscy	112
Kiwerscy	164
Klamborowscy	164
Klimaszewscy	164
Klukowscy	144
Kluszewscy	144
Koboskowie	45
Kobylecy	51
Kołaczkowscy	112
Konarscy h. Gryf	82
Konarscy h. Habdank	113
Konopniccy	164
Korzybsey	113
Kossowiczowie	83
Kossowscy	113
Koziebrodzy	164
Kozietulscy	113
Kozłowscy h. Jastrzębiec	164
Kozłowscy h. Jastrzębiec 10	195
Krajewscy	144
Krasowscy	165
Krassowscy-Nestorowiczowie	165
Kraszewscy	165
Kraśniewscy	68
Kretowiczowie	51
Krobanowscy	83
Kroczyńscy	71
Krukiewiczowie	145
Kruszewscy	113
Krzesimowscy	166
Krzywińscy	114
Kulwiecowie	44

	Стран.
Кробановскіе	83
Крочинскіе	71
Круликевичи	145
Крушевскіе	113
Кульвецы	44
Кунаты см. Вyroжембскіе	185
Кычевскіе	112

Л.

Ла-Гранжъ см. Де-ла Гранжъ	74
Лагуны	104
Лашевскіе	95
Ледуховскіе Графы	1
Лепижи *	211
Леховичи	84
Лещинскіе	114
Лиговскіе	166
Липинскіе	63
Липницкіе	132
Липскіе	71
Лоси Графы	5
Лубинскіе Графы	7
Лысаковскіе	166
Львинскіе	166
Льсьневскіе или Леснёвскіе	84
Лэнскіе	137
Любанскіе	101
Любенецкіе Графы	3
Любятковскіе	95
Лютонирскіе	166

М.

Магнускіе	115
Маевскіе	167
Макомаскіе	167
Малаховскіе Графы	9
Малевскіе	167
Малечинскіе	167
Малешевскіе г. Годземба	51
Малешевскіе г. Грифъ	84
Малишевскіе	52
Маловескіе	63
Малюскіе	167
Маньковскіе	167
Маршевскіе	168

Стран.

Kunathowie-Wyrożębscy	15
Kwiatkowscy h. Gryf	84
Kwiatkowscy h. Jastrzębiec	166
Kwiecińscy	83

L.

La Grange	74
Lechowiczowie	84
Ledóchowscy Hrabiowie	1
Lepigé *	211
Lesińscy	166
Leszczyńscy	114
Leśniewscy albo Leśniowscy	84
Ligowscy	166
Lipińscy	63
Lipniccy	132
Lipsecy	71
Lubańscy	101
Lubiatowscy	95
Lubienieccy Hrabiowie	3
Lutomirscy	166

Ł.

Łagunowie	104
Łaszewscy	95
Łęscy	137
Łosiowie Hrabiowie	5
Łubieńscy Hrabiowie	7
Łysakowscy	166

M.

Machczyńscy	166
Magnuscy	115
Majewscy	167
Makomascy	167
Maleczyńscy	167
Maleszewscy h. Godziemba	51
Maleszewscy h. Gryf	84
Malcwscy	167
Maliszewscy	52
Maluscy	167
Małachowscy Hrabiowie	9
Małowiescy	63
Mańkowscy	167

	<i>Стран.</i>
Марцинковскіе	84
Матчинскіе	168
Махчинскіе	166
Микорскіе Графы	12
Микуличи	64
Милевскіе	169
Милковскіе	115
Мильжецкіе Кавалеры	23
Михаловскіе	145
Михелисы *	215
Міяковскіе	146
Млюкосевичи *	206
Модзелевскіе г. Гербуртъ	129
Модзелевскіе г. Гербуртъ 2-й	130
Мойковскіе	169
Монкольскіе	84
Морхоновичи	169
Моссаковскіе	169
Мыслинскіе	170
Мыстковскіе	169
Мысыровичи	169
Мышковскіе	170
Мѣржинскіе	168
Мѣрницкіе	168
Мѣрчинскіе	188

Н.

Насты	85
Невѣпгловскіе	170
Немѣры или Немиры г. Гоздава	64
Немиры г. Ястршембець	170
Немыскіе	193
Несторовичи см. Крассовскіе	165
Нижинскіе	52
Никлевичи	85
Нововѣйскіе или Нововѣскіе	171
Нѣциковскіе	95

О.

Обнискіе	171
Одеховскіе	115
Оссовскіе	115
Островскіе	95
Осуховскіе	68
Осѣцкіе	171

	<i>Stron.</i>
Marcinkowscy	84
Marszewscy	168
Mateczyńscy	168
Mąkolscy	84
Michaelisowie *	215
Michałowscy	145
Mierczyńscy	188
Mierniccy	168
Mierzyńscy	168
Mjakowscy	146
Mikorsey Hrabiowie	12
Mikuliczowie	64
Milewscy	169
Milżeccy Kawalerowie	23
Miłkowscy	115
Młokosiewiczowie *	206
Modzelewscy h. Herburt	129
Modzelewscy h. Herburt 2	130
Morchonowiczowie	169
Mossakowscy	169
Moykowscy	169
Mystkowscy	169
Mysyrowiczowie	169
Myszkowscy	170
Myślińscy	170

Н.

Nastowie	85
Nestorowiczowie-Krassowscy	165
Necikowscy	95
Niemierowie albo Niemirowie h. Gozdawa	64
Niemirowie h. Jastrzębiec	170
Niemyscy	193
Niewęglowscy	170
Niklewiczowie	85
Niżyńscy	52
Nowowiejscy albo Nowowiescy	171

О.

Obniscy	171
Ochenkowscy	95
Odechowscy	115
Osieccy	171
Ossowscy	115
Ostrowscy	95

	Стран.
Отфиновскіе	85
Охенковскіе	95

П.

Папловскіе	172
Папроцкіе	172
Папѣвскіе	85
Пасхалисы см. Якубовичи	135
Пацѣрковскіе	87
Пашевскіе	52
Пашковичи	78
Пенкославскіе	116
Пѣнтковскіе	95
Пѣнтковскіе	172
Пепчовскіе	105
Пепловскіе	65
Пѣтровскіе	116
Пильховскіе	172
Пининскіе	172
Пинтовскіе	95
Плахецкіе	125
Плончинскіе	46
Пнѣвскіе	173
Подлѣдовскіе	138
Полетилы Графы	13
Польковскіе	173
Поплавскіе	173
Порчинскіе	173
Потулицкіе	96
Прокули	173
Прондзынскіе	96
Пршедпелскіе	174
Пршерадскіе	146
Пршибыславскіе	146
Пршибышевскіе	101
Псарскіе	174
Пшонки	138
Пщулковскіе	174
Пясецкіе	137

Р.

Радзѣнтковскіе	116
Радонскіе г. Габданкъ	116
Радонскіе г. Ясенчикъ	146
Раставецкіе Бароны	19

	Stron.
Osuchowscy	68
Otfinowscy	85

Р.

Paciorkowscy	87
Papiewscy	85
Paproczy	172
Paschalisowie-Jakubowiczowie	135
Paszewscy	52
Paszkowiczowie	78
Pawlowscy	172
Peplowscy	65
Pęczkowscy	105
Pękosławscy	116
Pętkowscy	172
Piaseccy	137
Piątkowscy	95
Pilichowscy	172
Pinińscy	172
Pintowscy	95
Piotrowscy	116
Placheccy	125
Plonczyńscy	46
Pniewscy	173
Podlodowscy	138
Poletylowie Hrabowie	13
Polkowscy	173
Popławscy	173
Porczyńscy	173
Potuliccy	96
Prączyńscy	96
Prokulowie	173
Przedpelscy	174
Przeradzcy	146
Przybysławscy	146
Przybyszewscy	101
Psarscy	174
Pszczółkowscy	174
Pszonkowie	138

Р.

Radońscy h. Habdank	116
Radońscy h. Jasieńczyk	146
Radziatkowscy	116
Raszewscy	96

	<i>Стран.</i>
Рашевскіе	96
Рашовскіе	96
Регульскіе	29
Реклевскіе	68
Рембишевскіе	174
Ржечицкіе	138
Роговскіе	175
Рогозинскіе	116
Розены	75
Рокосовскіе	46
Ротарскіе	85
Роткевичи	175
Рошкевичи	69
Рудзкіе	117
Рудницкіе	175

C.

Сарновскіе	176
Сасиновскіе	176
Свѣнтецкіе	180
Свенцицкіе	180
Свѣржевскіе	72
Свѣшевскіе	72
Сендзиновскіе	176
Севруки	65
Скарбки или Скарбеки	117
Складовскіе	117
Скочинскіе	97
Скршетускіе	177
Скршишовскіе	85
Скубневскіе	177
Скурскіе	177
Славенцкіе	177
Сливовскіе	146
Слодковскіе	49
Сломовскіе	102
Слонки	117
Сляскіе	97
Смѣдовскіе	177
Смосарскіе	138
Собѣскіе	140
Соецкіе	97
Соколовскіе	65
Сокольницкіе	177
Соснковскіе	52

	<i>Stron.</i>
Raszowscy	96
Rastawieccy Baronowie	19
Regulscy	29
Reklewscy	68
Rembiszewscy	174
Rogowscy	175
Rogozinscy	116
Rokossowscy	46
Roszkiewiczowie	69
Rotarscy	85
Rotkiewiczowie	175
Rozenowie	75
Rudniccy	175
Rudzcy	117
Rzeczyccy	138

S.

Sarnowscy	176
Sasinowscy	176
Schultzowie *	216
Sędzikowscy	176
Siemianowscy	96
Siemiątkowscy albo Siemiętkowscy	176
Sierakowscy Hrabowie	15
Siewrukowie	65
Skarbkowie	117
Skłodowscy	177
Skoczyńscy	97
Skórscy	177
Skrzetuscy	177
Skrzyszowscy	85
Skubniewscy	177
Słascy	97
Sliwowscy	146
Sławęccy	177
Słankowie	117
Słodkowscy	49
Słomowscy	102
Smiodowscy	177
Smosarscy	138
Sobiescy	140
Sojeccy	97
Sokolniccy	177
Sokolowscy	65
Sosnkowscy	52

	<i>Стран</i>
Сосновскіе	52
Ставискіе	65
Стальковскіе	48
Стано	65
Старжинскіе Графы	17
Старчевскіе	178
Стоинскіе	139
Стршембоши	179
Стршижовскіе	66
Стршблецкіе	178
Струпчевскіе	178
Сулинскіе	179
Сулоцкіе	66
Суходольскіе Графы	18
Суходольскіе г. Габданкъ	118
Суходольскіе г. Янина	139
Сухорскіе	179
Сѣмѣнтковскіе или Сѣментковскіе	176
Сѣмянновскіе	96
Сѣраковскіе Графы	15

Т.

Табачинскіе	73
Танскіе	181
Тафиловскіе	118
Тачановскіе	181
Тележинскіе	66
Точиловскіе	118
Точискіе	118
Тршебинскіе	120
Тршепинскіе	181
Туржанскіе	102
Турчиновичи	66

У.

Уѣйскіе	86
Улятовскіе	181
Унешовскіе	139
Унѣржискіе	189

Ф.

Фонтана	31
Франкенберги	100
Фрейберги *	205
Фрепкели *	204

	<i>Stron.</i>
Sosnowscy	52
Stalkowscy	48
Stanowie	65
Starczewscy	178
Starzeńscy Hrabowie	17
Stawiscy	65
Stoińscy	139
Strupczewscy	178
Strzeleccy	178
Strzemboszowie	179
Strzyżowscy	66
Suchodolscy h. Habdank	118
Suchodolscy h. Janina	139
Suchodolscy Hrabowie	18
Suchorscy	179
Sulińscy	179
Sułowscy	66
Świąteccy	180
Swierzewscy	72
Swieszewscy	72
Śwłęciccy	180
Szczepkowscy	180
Szczukowie	72
Szczypiorscy	73
Sztembarthowie	54
Szumkowscy	133
Szwenccy *	212
Szymońscy	180

Т.

Tabaczyńscy	73
Taczanowscy	181
Tańlowscy	118
Tańscy	181
Teleżyńscy	66
Toczyłowscy	118
Toczyscy	118
Trzebińscy	120
Trzepińscy	181
Turczynowiczowie	66
Turzańscy	102

U.

Ujejscy	86
Ulatowscy	181

	Стран.
Френцели	31
Фризе	34
Фричи	33

Х.

Хамскіе г. Грифъ	81
Хамскіе г. Ястршембецъ	153
Хелстовскіе	153
Хлусовичи	77
Хмблевскіе или Хмблѣвскіе	153
Хоржевскіе	111
Храповицкіе	59
Христіани *	218
Хроновскіе	81
Хронѣвскіе	88
Хылевскіе	153
Хылинскіе	154

Ц.

Цвалины	50
Цѣлковскіе	154
Цѣшевскіе	154

Ч.

Чайкопскіе	154
Чапѣвскіе	155
Чарковскіе	111
Чарновскіе	70
Чарномскіе	155
Чвалины или Цвалины	50
Чернявскіе	155

Ш.

Швенцкіе *	212
Шимонскіе	180
Штембарты	54
Шульцы *	216
Шумковскіе	133

Щ.

Щепкопскіе	180
Щипѣрскіе	73
Щуки	72

Э.

Эстки	28
-----------------	----

	Stron.
Unierzyscy	189
Unieszowscy	139

W.

Wardęscy	53
Wawrowscy	182
Watraszewscy	119
Ważyhscy	119
Wądołkowscy h. Grabie	73
Wądołkowscy h. Jastrzębiec	182
Welinowiczowie	194
Wereccy	97
Węglińscy	53
Wielgorscy	97
Wierzbiccy h. Gryf	86
Wierzbiccy h. Jastrzębiec	182
Wierzbietowia	140
Wierzbowscy	183
Wieszczycy	97
Wiewiórowscy	98
Wituscy	66
Włoccy	78
Wodzińscy albo Wodzyńscy	183
Woelke *	213
Wojczyńscy	119
Wojewódzcy	119
Wolińscy	73
Wolscy	184
Woydzbunowie albo Woyzbunowie	98
Wychowscy	120
Wydzgowie	184
Wykowscy	184
Wyrożębscy-Kunathowie	185
Wysoocy	53
Wzdulscy	185

V.

Valentin d'Hauterive	126
--------------------------------	-----

Z.

Zaborowscy	98
Zakrzewscy h. Gryf	86
Zakrzewscy h. Jastrzębiec	185
Zalescy	53
Zalewscy	185

	Стран.
Ю.	
Юрковскіе	162
Юшинскіе	36

Я.	
Яблоновскіе	94
Яблонскіе	142
Яворницкіе	62
Язвинскіе	94
Якобсоны	199
Якубовичи-Пасхалисы	135
Якубовскіе	137
Ялбрыжковскіе	71
Яниковскіе	160
Янковскіе	161
Яновскіе	161
Яроцинскіе	161
Ясенскіе	143
Ясинскіе *	219
Ясликовскіе	161
Ястршембскіе	161
Яськовскіе	143
Яцковскіе	62
Ячинскіе	190

	Stron.
Zaruscy	73
Zawidzey	185
Zawistowscy	185
Zberowscy	186
Zbierzchowscy	99
Zborowscy	186
Zbroscy	146
Zdziarscy	67
Zielińscy h. Grzymała	99
Zielińscy h. Jastrzębczyk *	220
Zielonkowie	196
Znamierowscy	86
Znatowiczowie	101
Zyrzyńscy	140

Ż.

Żbikowscy h. Grzymała	99
Żbikowscy h. Grzymała 5	103
Żebrowscy	147
Żelazowscy	186
Żeromscy	86
Żółkowscy	186
Żukowscy	186
Żymirscy	186

ОПЕЧАТКИ.

POMYŁKI DRUKARSKIE.

<i>Стран.</i>	<i>Столб.</i>	<i>Строка</i>	<i>Напечатано</i>	<i>Должно быть</i>
<i>Stronnica</i>	<i>Kolumna</i>	<i>Wiersz</i>	<i>Wydrukowano</i>	<i>Powinno być</i>
9	1	5	раздѣленномъ,	раздѣленномъ;
16	1	6	Архіепископъ,	Архіепископъ
51	2	2	Kleczaŕy	Kleczaŕy
55	1	20	заслугно ка...	заслуги ока...
87	2	3	Radliczyce	Radliczyce
94	1	1	Пенки	Пинки
98	1	15	быль	бывъ
102	1	17	пера	перья
112	1	13	Кѣчевскій	Кѣчевскій
140	2	7	z Łubawicy	z Łukawicy
149	2	26	Brochniec	Brochnice
164	1	18	Конопницкіе	Конопницкіе
175	2	16	w roku	w roku
195	1	3	щитъ	щитъ
208	1	22	наверщъ	навершь
221	2	13	Fraenke	Fraenkel
226	1	33	Вельгорскіе	Вельгурскіе

